

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne Yayınlanır

5 Haziran 2016
PAZAR

Sayı : 29733

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

YÖNETMELİKLER

Celal Bayar Üniversitesinden:

**CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ MANİSA VE YÖRESİ TÜRK TARİH VE
KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ
YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 27/3/1994 tarihli ve 21887 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Celal Bayar Üniversitesi Manisa ve Yöresi Türk Tarih ve Kültürünü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yönetmeliğinin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“c) Merkez Danışma Kurulu”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 7/A maddesi eklenmiştir.

“Danışma Kurulu ve görevleri

Madde 7/A – Danışma Kurulu, Üniversitenin veya diğer üniversitelerin öğretim elemanları ile istekleri halinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarındaki uzman kişiler arasından veya Merkezin çalışmalarına katkıda bulunabileceği düşünülen kişiler arasından Yönetim Kurulunun önerisi üzerine Rektör tarafından üç yıllığına seçilen en çok on iki kişiden oluşur. Müdür ve Müdür Yardımcısı Danışma Kurulunun doğal üyeleridir. Süresi dolan üyeler Rektör tarafından yeniden atanabilir. Danışma Kurulu, yılda en az bir kez toplanır. Toplantı hazır olan üyeler ile gerçekleşir. Toplantı kararları bağlayıcı olmayıp tavsiye niteliğindedir. Kurulun görevi Merkezin faaliyet alanları hakkında görüş bildirmek ve öneriler sunmaktır.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Celal Bayar Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
27/3/1994	21887

Çankaya Üniversitesinden:

**ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ İNGİLİZCE HAZIRLIK SINIFI
YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 13/7/2015 tarihli ve 29415 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çankaya Üniversitesi İngilizce Hazırlık Sınıfı Yönetmeliğinin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 5** – (1) Hazırlık sınıfında normal eğitim öğretim süresi bir akademik yıl, azami eğitim öğretim süresi ise iki akademik yıldır. Hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişiği kesilir.

(2) Bir eğitim öğretim yılı en az on dörder haftalık iki yarıyıldan oluşur. Birinci yarıyıl güz, ikinci yarıyıl ise bahar olarak adlandırılır. Akademik takvim, Senato tarafından belirlenir. Senato, gerekli gördüğü hallerde yarıyıl sürelerini uzatabilir veya yaz öğretimi açabilir. Yaz öğretimi ile ilgili esaslar Senato tarafından belirlenir.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çankaya Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
13/7/2015	29415

İzmir Üniversitesinden:

**İZMİR ÜNİVERSİTESİ ÖN LİSANS VE LİSANS EĞİTİM-ÖĞRETİM
VE SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 10/9/2013 tarihli ve 28761 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İzmir Üniversitesi Ön Lisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Farklı dönemlerden ders alınması halinde, normal ders yükü, o dönemlere ait en yüksek ders yükü sınırını geçemez.”

“(6) İkinci ve/veya beşinci fıkra kapsamında ders yüküne ek olarak alınacak toplam ders sayısı ikiden fazla olamaz.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Öğrenciler, ara sınav ve dönem içi çalışmalardan sonra dönem sonu sınavına tabi tutulurlar.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (3) numaralı alt bendi ile aynı fıkranın (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 25 inci maddesinin beşinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a)

<u>Harf Notu</u>	<u>Katsayı</u>
AA	4,00
BA	3,50
BB	3,00
CB	2,50
CC	2,00
DC	1,50
DD	1,00
FD	0,50
FF	0,00
NA	0,00 ”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) DD ve/veya bunun üzerinde harf notu alınan dersler tekrarlanabilir. Tekrarlanan derste, önceki not ne olursa olsun, alınan son not geçerlidir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 35 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Mezuniyet dereceleri, öğrencinin öğrenim gördüğü esas ana dal programında aldığı notlara göre belirlenir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kısa süreli izin: Öğrencinin, mazeretinin sona ermesinden itibaren üç iş günü içinde mazeretini ilgili dekanlığa/yüksekökol müdürlüğüne bildirmesi gerekir. Zamanında yapılmayan

başvurular kabul edilmez. Öğrencinin mazeretli sayıldığı durumlarda, katılmadığı derslerdeki devamsızlığı dikkate alınmaz. Öğrencinin sınav veya diğer öğrencilik hakları bu durumda saklı olup, ilgili mevzuat hükümlerine göre bu hakları kullanabilmesi sağlanır.”

MADDE 8 – Bu Yönetmelik 2016-2017 eğitim-öğretim yılında yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini İzmir Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
10/9/2013		28761
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
1-	21/9/2014	29126
2-	16/2/2015	29269
3-	24/3/2015	29305
4-	13/10/2015	29501

İzmir Üniversitesinden:

**İZMİR ÜNİVERSİTESİ SÜREKLİ EĞİTİM UYGULAMA VE ARAŞTIRMA
MERKEZİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 20/7/2009 tarihli ve 27294 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İzmir Üniversitesi Sürekli Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetmeliğinin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Merkezin amaçları doğrultusunda düzenlenen programlar sonunda verilecek başarı belgesi, sertifika ve benzeri belgelerin verilme şartlarını belirleyip Rektörlük makamının onayına sunmak,”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini İzmir Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
20/7/2009		27294

İzmir Üniversitesinden:**İZMİR ÜNİVERSİTESİ YAZ OKULU YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 10/9/2009 tarihli ve 27345 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İzmir Üniversitesi Yaz Okulu Yönetmeliğinin 9 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Yaz okulunda, yabancı dil hazırlık sınıfına kayıtlı olmayan İZÜ öğrencilerinden, genel not ortalaması en az 3,00 olanlar üst yarıyıldan ders alabilir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Yaz Okulunda açılan dersler için en az bir ara sınav ve en az bir yarıyıl sonu sınavı yapılır; ara sınava ve yarıyıl sonu sınavına sadece Yaz Okuluna kayıtlı öğrenciler girer.”

“(4) Tekrar edilen derslerde, alınan en son not geçerlidir. Dönem not ortalaması ve genel not ortalaması hesabında bu son not kullanılır.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini İzmir Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin Tarihi			Sayısı
10/9/2009			27345
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin Tarihi			
1-	28/4/2011		27918
2-	22/2/2013		28567
3-	24/12/2014		29219

YARGI BÖLÜMÜ**UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ KARARLARI****I-2247 SAYILI KANUN'UN 27. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (BAŞVURU RED) KARARLAR****Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:**

I-ESAS NO : 2016/5
KARAR NO : 2016/6
KARAR TR : 09.05.2016
(Ceza Bölümü)

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, (Asliye Ceza Mahkemesinin görevsizlik kararı kesinleşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K.H.
 Sanık : T.G.

O L A Y : Genelkurmay Başkanlığı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Komutanlığı emrinde Komutan makam arabasının sürücüsü olarak görevli sanık sivil memur T.G.'in, 26.2.2014 günü, genel trafik akışı içerisinde 06..... resmi plaka sayılı araç ile seyir halinde iken, güvenli ve yeterli mesafe aralığı bırakmaksızın seyretmek sureti ile kusurlu davrandığı ve maddi hasarlı trafik kazasına neden olduğu, böylece 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 137. maddesinde düzenlenen " vazife veya hizmette tekasül dolayısıyla bir gemi veya tayyarenin veya esliha ve harb malzemesinden birinin mühimce hasara uğramasına sebep olmak" suçunu işlediği ileri sürülerek eylemine uyan Askeri Ceza Kanunu'nun 137. maddesi uyarınca cezalandırılması istemiyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 6.2.2015 gün ve E: 2015/4878, K:2015/4189 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

ANKARA 28. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 25.2.2015 gün ve E:2015/159, K:2015/66 sayılı; sanığın sivil memur statüsünde olmakla birlikte GATA Destek Kıtaları Ulaştırma Bölük Komutanlığında görevli olup komutan şoförlüğü yaptığı, askeri hizmete tahsisli olan resmi plakalı aracın sürücüsü olduğu, suç tarihinde bu görevini ifa ederken yönetimindeki resmi plakalı araçla trafik kazasını gerçekleştirdiği ve sanığa yüklenen eylemin askeri suç olduğu açıklanarak, sanığın yüklenen eylemi askerlik hizmet ve görevleri ile ilgili olarak işlediği, bu nedenle sanığı yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle Ankara Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, Genelkurmay Başkanlığı Askeri Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 3.11.2015 gün ve E:2012/107, K:2015/177 sayılı; 353 sayılı Kanun'un 10. maddesinin birinci fıkrası C bendindeki düzenle-menin Anayasa Mahkemesi kararı ile Anayasaya aykırı bulunarak iptal edildiği, bu durumda 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 3. maddesi, 353 sayılı Askeri Yargılama Usul Kanunu'nun 9. maddesi ve Anayasanın 145. maddesi uyarınca, sivil memur olan sanığın 353 sayılı Kanun'un uygulama alanı açısından asker kişi sıfatını haiz olmadığı, bu nedenle Askeri Mahkemelerde yargılanmasını gerektiren ilginin ortadan kalktığı açıklanarak, sanığı yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, kararın temyiz edilme-yerek kesinleşmesi üzerine, dava dosyası, Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığı'nca, Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler; Şuayip ŞEN, Kenan YUMUŞAK, Osman ATALAY, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU ve Sevilay TEMİZYÜREK BATIR'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Veli ÇALIŞKAN'ın, başvurunun reddine ilişkin sözlü açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının itiraz yolu açık olmak üzere verildiği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciiine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, "Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve mercisinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir" hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğu ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinin onuncu fıkrası hükmü uyarınca yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tbligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememizle gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 28. Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 9.5.2016 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

2-ESAS NO : 2016/6
 KARAR NO : 2016/7
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Ceza Bölümü)

ÖZET : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. madde-sinde belirtilen koşullar oluşmadığından, (Asliye Ceza Mahkemesinin görevsizlik kararı kesinleşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K.H.
 Sanık : S.K.

O L A Y : Siirt/Baykan İlçe Jandarma Komutanlığı emrinde görevli sanık J.Er S.K.'ın, 1.7.2014 günü saat 20:45 sıralarında, yemekhane arka bahçesinde aynı Komutanlık emrinde görevli J.Er M.Y.'un yanlışlıkla 2,5 litrelik kola şişesinde bulunan kolayı üzerine dökmesi ve bu nedenle kendisinden özür dilemesi üzerine, sanığın da merdivenlerde M.Y.'un başından aşağı su döktüğü, bunun üzerine M.Y.'un sanığın kafasını kolu ile sıkıştırıp sıkarak vurduğu, bu sırada sanığın da M.Y.'a yumruk ile vurduğu, M.Y.'un şikayetçi olduğu ve uzlaşmak istemediği, sanığın ise şikayetçi olmadığını anlaştığı açıklanarak, sanık S.K.'ın "kasten yaralama" suçunu işlediği ileri sürülerek, eylemine uyan Türk Ceza Kanunu'nun 86/1.

maddesi uyarınca cezalandırılması istemiyle Komutan Yardımcılığı ve Birleştirilmiş Hava Harekat Merkezleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 24.11.2014 gün ve E:2014/622, K:2014/657 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

KOMUTAN YARDIMCILIĞI VE BİRLEŞTİRİLMİŞ HAVA HAREKAT MERKEZLERİ KOMUTANLIĞI ASKER MAHKEMESİ: 5.3.2015 gün ve E:2014/992, K:2015/129 sayıyla; sanığın yargılama aşamasında terhis olması sebebiyle “asker kişi” vasfını kaybettiği ve böylece Türk Silahlı Kuvvetleri ile ilişkisinin kalmadığı, sanığa yüklenen “kasten yaralama” suçunun askeri bir suç olmadığı, atf yoluyla askeri suç haline getirilen suçlardan olmadığı, askeri bir suça bağlı olarak da işlenmediği, bu nedenlerle atılı suçtan sanığı yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası, Baykan Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

BAYKAN ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 18.8.2015 gün ve E:2015/188, K:2015/123 sayıyla; olay tarihinde mağdur ve sanığın asker oldukları, 353 sayılı Kanun'un 9. maddesinde de belirtildiği üzere asker kişileri aleyhine işlenen suçlar bakımından askeri mahkemelerin görevli olduğu, ayrıca dosyada, askeri mahkemece esasa geçildiği, mağdur ve sanıkların savunma ve beyanlarının alındığı, tanıkların dinlendiği anlaşılmış olup karar safahatına ulaşılmış olduğu değerlendirildiğinde, askeri mahkemenin vermiş olduğu görevsizlik kararının usul ve yasaya aykırı olduğu açıklanarak, sanığı yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle Siirt Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, kendisine gelmekle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca, Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler; Şuayip ŞEN, Kenan YUMUŞAK, Osman ATALAY, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU ve Sevilay TEMİZYÜREK BATIR'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılara görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Veli ÇALIŞKAN'ın, başvurunun reddine ilişkin sözlü açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerrince verilen görevsizlik kararının itiraz yolu açık olmak üzere verildiği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, “Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir” denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, “Adli yargı dışındaki bir yargı merciiine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır” düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, “Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve merciiinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir” hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un “Olumsuz görev uyuşmazlığı” başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, “Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğuun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir” denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinin onuncu fıkrası hükmü uyarınca yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştiikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Baykan Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 9.5.2016 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

•

2-2247 SAYILI KANUN'UN 14. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (OLUMSUZ GÖREV UYUŞMAZLIĞI) KARARLAR

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

1-ESAS NO : 2016/4
KARAR NO : 2016/5
KARAR TR : 09.05.2016
(Ceza Bölümü)

ÖZET : Sağlık Kurulunca askerliğe elverişli olmadığına karar verilen sanık hakkında, “tehdit, hakaret ve kamu malına zarar verme” suçlarına uygun eylemleri nedeniyle açılan kamu davasının, Anayasa, 353 ve 5271 sayılı Yasa’da yapılan değişiklikler nedeniyle ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K.H.
Sanık : K.Y.

O L A Y : Hatay/İskenderun 39. Mknz.P. Tug. K. Topçu Tb.Kh. ve Hzm. Bl. Komutanlığı emrinde görevli sanık Topçu Er K.Y.ile aynı Komutanlık emrinde görevli diğer sanık Topçu Er M.Y.’nin 8.1.2008 günü saat 15.00 sıralarında hastane dönüşünde bölük komutanı mağdur Topçu Yzb. E.Ç.’un odasına geldikleri, E. yüzbaşının sanıklara sivil kıyafetle hastaneye gitmemeleri konusunda uyarıda bulunduğu, muhtemelen almış oldukları alkolün etkisiyle disiplinsiz tavırları olan sanıklara odadan dışarı çıkmalarını söylediği, daha sonra sanık M.Y.’nin aniden “kimse benim namusuma küfür edemez” diye bağırarak kapıya kafa attığı, ardından E. yüzbaşısı kastederek “seni yaşatmam, öldürürüm” diyerek tehdit ettiği, aynı sözleri sanık K.’ın da tekrarladığı, orada bulunanların yardımıyla sanıkların koridora çıkarıldığı, M.Y.’nin arada bir “seni yaşatmayacağız” diye bağırıldığı, sanık K.Y.’in da bunu tekrarladığı, sanıklar koşullarına götürüldükten beş altı dakika sonra M.Y.’nin koridorda E. yüzbaşının odası istikametinde “seni yaşatmayacağız” diye bağırarak koştuğu, M.Y.’nin sesini duyan K.Y.’in da koridora çıkarak aynı ifadeyi kullanarak bağırıldığı, orada bulunanların M.Y.’yi yakaladıkları, ancak duvara tekme atmak, kafa atmak gibi saldırgan davranışlarına engel olunmadığı, kendisini tutanların ellerinden kurtulan M.Y.’nin merdivene doğru yönelerek orada bulunan camı kırdığı, asma kata çıkarak subay astsubay gazinosunun ön tarafında bulunan iki adet camı kırdığı, kendisini tutmaya çalışanları elindeki jiletle uzaklaştırdığı, kıyafetlerini yırtarak vücuduna jilet attığı, müteakiben merdivenlerden çıkarak tabur komutanı odasının yanındaki aynayı kırdığı, orada bulunanların sanığı tutarak karargah bölük koşullarına götürdükleri, daha sonra karargah bölük koşu bölgesindeki lavaboların yanına götürüldüğü, M.Y. bu hareketleri yaparken K.Y.’in alt katta tutulduğu, sürekli olarak M.Y.’nin yanına gitmek istediğini söylemesi üzerine bu sanığı M.Y.’nin yanına götürdükleri, sanık K.Y.’in lavabodan içeri girer girmez lavabo penceresini kırdığı, lavaboda iken M.Y.’nin bölük komutanını kastederek “anasını, çocuğunu, çocuğunu sinkaf edeyim” diye küfür ettiği, K.Y.’in da bölük komutanını kastederek aynı şekilde küfür ettiği, sanıkların burada sakinleşmeye başladıkları, bu arada ani müdahale mangasının koşullar bölgesine geleceğini öğrenmeleri üzerine alt kata inerek ara kapıdan binayı terk ettileri;

Böylece sanık M.Y.’nin ayna ve camları kırmak suretiyle “zincirleme askeri eşyayı kasten tahrip etmek” suçunu işlediği, mağdur E. yüzbaşısıya karşı “seni yaşatmayacağız, öldürürüm, öldüreceğim” demek suretiyle “amiri tehdit” suçunu işlediği, mağdur E. yüzbaşısıya karşı “anasını, çocuğunu, çocuğunu sinkaf edeyim” demek suretiyle “amire hakaret” suçunu işlediği, kendisini yakalamak üzere gelen kişilere direnç göstermek ve jiletle onları uzaklaştırmak suretiyle “mukavemet” suçunu işlediği;

Sanık K.Y.’in mağdur E. yüzbaşısıya karşı “seni yaşatmayacağız, öldürürüm, öldüreceğim” demek suretiyle “amiri tehdit” suçunu işlediği, E. yüzbaşısıya karşı “ben onun anasını avradını sinkaf edeyim, anasını, çocuğunu, çocuğunu sinkaf edeyim” demek suretiyle “amire hakaret” suçunu işlediği, lavabo camını kırmak suretiyle “askeri eşyayı kasten tahrip etmek” suçunu işlediği ileri sürülerek;

1-Sanık M.Y.’nin eylemine uyan Askeri Ceza Kanunu’nun 130/1, 130/3, 82/2 (birinci cümle), 85/1 (ikinci cümle) ve 90/1(az vahim hal cümlesi), maddeleri uyarınca;

2- Sanık K.Y.'ın eylemine uyan Askeri Ceza Kanunu'nun 130/1, 130/3, 82/2 ve 85/1 (ikinci cümle), maddeleri uyarınca ayrı ayrı cezalandırılmaları istemiyle 6. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 18.8.2008 gün ve E:2008/571, K:2008/636 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

6. MEKANİZE PİYADE TÜMEN KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 17.3.2014 gün ve E:2013/35, K:2014/136 sayılı; sanık M.Y.'nin yüklenen eylemler nedeniyle cezalandırılmasına, sanık Topçu Er K.Y. hakkında verilen Etimesgut Asker Hastanesinin 14.5.2008 gün ve 1612 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Kurulu Raporuna göre sanığın askerliğe elverişsiz olduğu; Etimesgut Asker Hastanesince sanık hakkında tanzim edilen 28.2.2014 gün ve 77 sayılı Ek Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Raporuna göre de, "suç tarihi olarak belirtilen 8.1.2008 tarihinde hastanın durumunu belirten işitme testi olmadığı için kesin söylenememekle birlikte, hastanın bu tarihte askerliğe elverişsizlik durumunun mevcut olduğu düşünülmektedir" denildiği, Askeri Mahkemelerde yalnızca asker kişilerin yargılanabileceğinin Anayasanın 145. maddesi ve ilgili mevzuatta düzenlendiği, suç tarihi itibariyle asker kişi olup olmadığı belli olmayan, askerliğe elverişsiz (dolayısıyla asker kişi olmadığı) söylenebilecek olan sanığın Askeri Mahkemelerde yargılanamayacağına açık olduğu, sanığın 8.1.2008 günü asker kişi sıfatını haiz olmadığı için, asker kişilerin işleyebileceği suçları işlemeye mezun olmayacağı, dolayısıyla sanığın Askeri Mahkemelerde yargılanmasını gerektiren ilginin kesildiği, 353 sayılı Kanun'un 9. maddesine göre Askeri Mahkemelerin kanunda aksi yazılı olmadıkça asker kişilerin askeri olan suçları ile bunların asker kişilere aleyhine yahut askeri hizmet ve görevleri ile ilgili olarak işledikleri suçlara bakmakla görevli oldukları, sanığın suç tarihinde asker kişi olmadığı, Askeri Yargıtay 2. Dairesinin 28.4.2004 gün ve 2004/634-622 E-K sayılı kararının da bu yönde olduğu, iddianamede sanık K.Y.'ın "askeri eşyayı kasten tahrip etmek, amiri tehdit ve amire hakaret" suçlarını işlediğinin ileri sürüldüğü, ancak sanığın suç tarihinde ve halen askerliğe elverişli olmadığı tespit olduğundan, sanığın sadece bu eylemlerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'ndaki karşılığı suçlar nedeniyle yargılanabileceği, bu durumda sanığın Türk Ceza Kanunu'nda karşılığı olan "Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Mala Zarar Verme, Tehdit ve Kamu Görevlisine Hakaret" suçlarının unsurları ve müeyyideleri 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda düzenlendiğinden, atf suretiyle askeri bir suç da söz konusu olduğundan ve askeri bir suçta da bağıllık bulunmadığından, sanığı yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası, İskenderun 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

İSKENDERUN 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 25.6.2015 gün ve E:2014/306, K:2015/346 sayılı; her ne kadar sanık hakkında amiri tehdit ve amire hakaret ile askeri eşyayı kasten tahrip etmek suçlarından açılan kamu davası, sanığın askerlikle ilişiğinin kesilmiş olması nedeniyle görevsizlik kararı verilerek mahkemelerine gönderilmiş ise de, yapılan değerlendirmede sanığın askerlik hizmetini ifa ederken işlediği iddia olunan eylemlerin sırf askeri suç mahiyetinde olduğu, 353 sayılı Askeri Mahkemelerin Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu'nun 17 maddesi gereği " Askeri mahkemelerde yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmesi daha önce işlenen suçlara ait davalara bu mahkemelerin bakma görevini değiştirmez hükmü" gereği sırf askeri suçlara bakma görevinin askeri mahkemeye ait olduğu açıklanarak, sanığı yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle İskenderun Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, İskenderun Cumhuriyet Başsavcılığı'na, Mahkememize gönderilmiştir.

Mahkememize gönderilen dava dosyasında, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce 26.10.2015 gün ve E:2015/36, K:2015/30 sayılı karar ile adli yargı yerine verilen görevsizlik kararı kesinleşmeden dava dosyası Mahkememize gönderildiğinden, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilip dosyanın Mahkemesine gönderilmesinden sonra, Mahkemesince dosyanın yeni bir esasa kaydedilerek önceki gerekçe ile Mahkememiz kararına uygun şekilde yeniden görevsizlik kararı verilerek, bu kararın sanığı usul ve yasa uyan olarak tebliğ edildiği ve dava dosyasının aynı Mahkemece, Mahkememize gönderildiği anlaşılmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler; Şuayip ŞEN, Kenan YUMUŞAK, Osman ATALAY, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU ve Sevilay TEMİZYÜREK BATIR'ın katıllarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında;

1-İLK İNCELEME: Mahkememize daha önce gönderilen dava dosyasında, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce, adli yargı yerine verilen görevsizlik kararı kesinleşmeden dava dosyası Mahkememize gönderildiğinden, Uyuşmazlığın incelenbilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerine verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerektiği ve Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri ile Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulu'nun 9.12.1931 gün ve E:1931/12, K:1931/48 sayılı kararı uyarınca, yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları açıklanarak,

başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmemiş olduğu belirtilerek, sanığa, açıklanan bu haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerektiğinden, 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilip dosyanın Mahkememize gönderilmesinden sonra, Mahkemesince dosyanın yeni bir esasa kaydedilerek önceki gerekçe ile Mahkememiz kararına uygun şekilde yeniden görevsizlik kararı verilerek, bu kararın sanığa tebliğ edildiği anlaşılmış ise de; yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının 2247 sayılı Kanun'da belirtildiği üzere Uyuşmazlık Mahkemesi'nce kaldırılmadan dosyanın tekrar ele alınmasının mümkün olmadığı ve ikinci kez verilen görevsizlik kararının yok hükmünde olduğu açık olmakla birlikte, yargılamanın uzamaması ve dava ekonomisine uygun düşeceği düşünüldüğünden, sanığa Mahkememiz kararında açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi bir şekilde sağlandığından, dosyadaki eksikliğin giderildiği ve adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının kesinleştiği kabul edilerek, askeri ve adli yargı yerleri arasında Yasa'nın 14. maddesinde öngörüldüğü biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu anlaşıldığından, esasın incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılara görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Askeri Yargıtay Başsavcısı Yardımcısı Veli ÇALIŞKAN'ın, davanın çözümünün adli yargı yerinin görev alanına girdiğine ilişkin sözlü açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Anayasanın “askeri yargı” yı düzenleyen 145 nci maddesinde asker kişilerin “askeri mahallerde” işledikleri suçlara bakmanın askeri mahkemelerin görevinde olduğu belirtilmişken; 12.9.2010 tarihinde yapılan halkoylaması sonucu kabul edilip, 23.9.2010 gün ve 27708 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5982 sayılı Yasa'nın 15. maddesi ile yapılan değişiklik ile maddenin birinci fıkrasında, “Askeri yargı, askeri mahkemeler ve disiplin mahkemeleri tarafından yürütülür. Bu mahkemeler; asker kişilerin tarafından işlenen askeri suçlar ile bunların asker kişilerin aleyhine veya askerlik hizmet ve görevleriyle ilgili olarak işledikleri suçlara ait davalara bakmakla görevlidir. Devletin güvenliğine, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlara ait davalara her halde adliye mahkemelerinde görülür.

Savaş hali haricinde, asker olmayan kişiler askeri mahkemelerde yargılanamaz” denilmek suretiyle “askeri mahallerde” unsuru madde metninden çıkarılmıştır.

353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu Ve Yargılama Usulü Kanunu'nun “Askeri Mahkemelerin Görevleri” başlığı altında düzenlenen İkinci Bölümünde yer alan “Genel Görev” başlıklı 9. maddesinde; “Askeri Mahkemeler Kanunlarda aksi yazılı olmadıkça asker kişilerin askeri olan suçları ile bunların asker kişilerin aleyhine veya askeri mahallerde yahut askerlik hizmet ve görevleri ile ilgili olarak işledikleri suçlara ait davalara bakmakla görevlidirler” denilmekte iken, maddenin “...askeri mahallerde...” ibaresi Anayasa Mahkemesi'nin 26.6.2012 tarih ve 28335 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 15.3.2012 gün ve E:2011/30, K:2012/36 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

“Askeri suç” ise, öğretilde ve uygulamada;

- Unsurları ve cezalarının tamamı Askeri Ceza Kanunu'nda yazılı olan, başka bir anlatımla, Askeri Ceza Kanunu dışında hiçbir ceza yasası ile cezalandırılmayan suçlar,
- Unsurları kısmen Askeri Ceza Kanunu'nda kısmen diğer ceza yasalarında gösterilen suçlar,
- Türk Ceza Kanunu'na atf suretiyle askeri suç haline dönüştürülen suçlar, olmak üzere üç grupta mütalaa edilmektedir.

1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun “Amir veya üstü tehdit” başlığı altında düzenlenen 82. maddesinde, “Amir veya üstünü herhangi bir suretle tehdit edenlere, altı aydan iki seneye kadar hapis cezası verilir. Fiil toplu asker karşısında veya silahlı iken veya hizmet esnasında işlendiği takdirde, verilecek hapis cezası bir yıldan az olamaz.”;

“Amir ve mafevkine hakaret edenlerin cezaları” başlıklı 85. maddesinde, “Bir amire veya üste hakaret eden üç aydan bir seneye kadar hapis cezası ile, hakaret hizmet esnasında yahut hizmete müteallik bir muameleden dolayı vuku bulursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

2. Hakaret bir madde mahsusa tayini ile vukua gelmiş ise altı aydan beş seneye kadar hapsolunur.

3. Hakaret umuma teşhir olunmuş yazı, resim veya sair neşir vasıtalarıyla veya resmi makamlara verilip te üzerine muamele cereyan etmiş evrak ile yapılmış ise bir seneden beş seneye kadar hapsolunur.” hükmü yer almış;

“Hizmete mahsus eşyayı tahrip ve terk ve kaybedenler” başlığı altında düzenlenen 130. maddesinde, “Askeri eşyayı kasten terk veya kısmen yahut tamamen tahrip eden, özürsüz kaybeden veya harabolmasına sebebiyet veren veya özel menfaati için kullanan asker kişiler, eşyanın değeri, önemi, meydana gelen hasarın miktarı ve fiilin işleniş şekline göre üç aydan iki seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Suç konusu eşya; silah, mühimmat, savaş aracı veya gereci ise ceza artırılır.

Kaybedilen, kasten terk veya kısmen yahut tamamen tahrip edilen veya harabolmasına sebebiyet verilen eşyanın ödetirilmesine de ayrıca hükmolunur.” denilmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Yeteneği Yönetmeliği'nin “Gruplandırma” başlığı altında düzenlenen 6. maddesinde, “(1) Askerlik çağına giren yükümlüler, yoklamaları sonucunda aşağıda açıklanan askerliğe elverişli olanlar ve askerliğe elverişli olmayanlar olmak üzere iki gruba ayrılır.

a) Askerliğe elverişli olanlar: Sağlık yetenekleri bakımından hiçbir hastalık ve arızası bulunmayanlar ile hastalık ve arızaları, Hastalık ve Arızalar Listesinin (A) dilimlerine girenlerdir.

b) Askerliğe elverişli olmayanlar: Hastalık ve arızaları, Hastalık ve Arızalar Listesinin (B) ve (D) dilimlerine girenlerdir.” denilmiştir; “Ek (Hastalık ve Arızalar Listesi)” başlığı altında düzenlenen 21. maddesinde,

“A) 1. Orta kulağın işitme kuvvetini bozmayan veya bu Listenin 19 uncu maddesinin (A) dilimi kadar azaltan, kataral, sikatriyel, adeziv ya da sklerotik iltihapları, otoskleroz, labirent atrofileri ve labirenter hidropslar (İşitme fonksiyonu bozmayan asemptomatik küçük kalker plakları sağlam kabul edilir.).

2. İşitme fonksiyonu normal sınırlarda olan açık otit skatriyel, pars sena adezyonları veya otoskopide dibi görülemeyen atik retraksiyonu poşları.

3. Her iki kulakta işitme fonksiyonu normal sınırlarda olan tek ya da çift taraflı stapedotomi, parsiyel ya da total stapedektomiler.

4. İşitme kuvvetini bu Listenin 19 uncu maddesinin (A) dilimi kadar azaltan basit mastoidektomi, osiküloplasti, timpanotomi ve timpanoplastiler.

B) 1. Orta kulağın işitme kuvvetini bu Listenin 19 uncu maddesinin (B) dilimi kadar azaltan kataral, sikatriyel, adeziv ve sklerotik iltihapları, otoskleroz, labirent atrofileri ve labirenter hidropslar.

2. Radyografide hasta taraf mastoidin sklerotik bir hal aldığı ya da hücre strüktürünün kaybolduğunun saptanması şartıyla, hasta kulakta fısıltı sesini 2 m ve daha kısa (40 dB ve daha fazla) mesafeden duyacak derecede işitme kaybına neden olan kolesteatomlu ya da kronik pürülan akıntısı bulunan tek taraflı kronik orta kulak iltihabı.

3. Bir kulağın sağlam veya işitme kuvvetinin bu Listenin 19 uncu maddesinin (A) dilimi kadar olduğu durumlarda, diğer kulağın dış kulak yolu arka duvar bütünlüğünün bozulduğu ameliyatlara (radikal veya modifiye radikal mastoidektomiler).

C) Bu maddenin (A), (B) ve (D) dilimlerinde yer alan hastalık ve arızaların tedavi ve nekaet halleri.

D) 1. Orta kulağın işitme kuvvetini bu Listenin 19 uncu maddesinin (D) dilimi kadar azaltan sikatriyel, adeziv veya sklerotik iltihapları, iki taraflı kolesteatom ya da kemik iltihabı ile birlikte iltihaplı akıntıları (radyografik muayene şartı), iki taraflı otoskleroz.

2. Her iki kulağın dış kulak yolu arka duvar bütünlüğünün bozulduğu ameliyatlara (radikal veya modifiye radikal mastoidektomiler).

3. Radyografide her iki taraf mastoidin sklerotik bir hal aldığı ya da hücre strüktürünün kaybolduğunun saptanması şartıyla, her iki kulakta fısıltı sesini 2 m ve daha kısa (40 dB ve daha fazla) mesafeden duyacak şekilde işitme kaybına neden olan kolesteatomlu ya da kronik pürülan akıntısı bulunan iki taraflı orta kulak iltihabı.

4. İşitme seviyesine bakılmaksızın, en az bir yıl süreyle takibi yapılmış, objektif testlerle doğrulanan ve semptom veren periferik tipte bilateral vestibüler hastalıklar.” hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinde, dosya içinde bulunan Etimesgut Asker Hastanesinin 14.5.2008 tarihli, 1612 sayılı Sağlık Kurulu Raporunda, sanık hakkında, “Sol Kronik Otitis Media + Sağ Adeziv Otit ” tanısıyla, “B/21- F2 Barışta askerliğe elverişli değildir. Seferde görev yapar.” kararının verildiği, bunun üzerine, 6. Mekanize Piyade Tümen Komutanlığı Askeri Mahkemesinin 3.1.2014 gün ve Esas No: 2013-35 (H.T.A.) sayılı yazısı ile sanık hakkında Etimesgut Asker Hastanesince düzenlenen 14.5.2008 tarih ve 1612 sayılı sağlık kurulu raporunda belirtilen askerliğe elverişsizlik halinin suç tarihi olan 8.1.2008 tarihini kapsayıp kapsamadığı hususunda ek rapor istendiği; Etimesgut Asker Hastanesi Baştabipliği'nin 28.2.2014 gün ve BŞTBP. YRD: 26945601-9100-77-14/Shh. Krl. İd. Ks sayılı yazısı ile, “Hastanın verileri incelendi, 14.5.2008 tarihinde “Sol Kronik Otitis Media+Sağ Adeziv Otit” tanısı ile işlem gören hastanın hastalığı kronik bir hastalıktır. Bu hastalık tabiatı gereği uzun yıllar içinde gelişen bir hastalık türüdür. Suç tarihi olarak belirtilen 8.1.2008 tarihinde hastanın durumunu belirten işitme testi olmadığı için kesin söylenememekte

birlikte, hastanın bu tarihte askerliğe elverişsizlik durumunun mevcut olduğu düşünülmektedir.” şeklinde 28.2.2014 gün ve 77 sayılı sağlık kurulu ek raporunun düzenlenerek gönderildiği, sanık hakkında düzenlenen sağlık kurulu raporlarının incelenmesinde, sanıkta “Sol Kronik Otitis Media + Sağ Adeziv Otit” teşhis edildiği, durumunun Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Yeteneği Yönetmeliği'nin “Ek(Hastalık ve Arızalar Listesi)” başlığı altında düzenlenen 21. maddesinin B dilimi 2. fıkrasına uyduğu, bu nedenle ilk sağlık kurulu raporunun verildiği tarihte ve halen askerliğe elverişli olmadığına karar verildiği, daha sonra verilen sağlık kurulu ek raporunun incelenmesinden de, bahse konu hastalık hakkında verilen bilgilerden sanığın suç tarihi olan 8.1.2008 gününde askerliğe elverişli olmadığı sonucuna varılmıştır.

Sağlık Kurulu Raporunun kapsam ve hukuki sonuçlarına göre, sanığın suç tarihinde "asker kişi" sıfatı kendiliğinden kalkmış sayılacağından, 353 sayılı Yasa'nın 9. maddesi anlamında "asker kişi" olarak kabul edilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Bu durum gözetildiğinde, 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu'nun asker olmayan (sivil) kişilerin askeri mahkemelerde yargılanma koşullarını belirleyen maddeleri ile 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 3. maddesi yönünden değerlendirme yapılması gerekmektedir:

5530 sayılı Yasa'nın 4. maddesi ile değiştirilen 353 sayılı Yasa'nın 13. maddesinde, “Askeri Ceza Kanunu'nun 55, 56, 57, 58, 59, 61, 63, 64, 75, 79, 80, 81, 93, 94, 95, 114 ve 131. maddelerinde yazılı suçlar, askeri mahkemelerin yargı yetkisine tabi olmayan sivil kişiler tarafından barış zamanında işlenirse; bu kişilerin yargılanması, adli yargı mahkemeleri tarafından, Askeri Ceza Kanunu hükümleri uygulanmak suretiyle yapılır”;

5918 sayılı Yasa'yla değişik 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 3. maddesine eklenen ikinci fıkrasında, “Barış zamanında, asker olmayan kişilerin Askeri Ceza Kanununda veya diğer kanunlarda yer alan askeri mahkemelerin yargı yetkisine tabi bir suçta tek başına veya asker kişilerle iştirak halinde işlemesi durumunda asker olmayan kişilerin soruşturmaları Cumhuriyet savcılarını, kovuşturmaları adli yargı mahkemeleri tarafından yapılır”;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 145. maddesinin ikinci fıkrasında da, “Savaş hali haricinde, asker olmayan kişiler askeri mahkemelerde yargılamaz” denilmiştir.

Bu düzenlemeler gözetildiğinde, sivil kişilerin barış zamanında, Askeri Ceza Kanununda veya diğer kanunlarda yer alan askeri mahkemelerin yargı yetkisine tabi suçları tek başına veya asker kişilerle iştirak halinde işlemeleri durumunda adli yargı yerinde yargılanacakları kuşkusuzdur.

Bu durumda, suç tarihinde askerliğe elverişli olmayan, asker kişi sıfatı kendiliğinden kalkan ve sivil kişi olarak nitelendirileceği anlaşılan sanığa yüklenen eylemlerin, 353 sayılı Yasa'da belirtilen eylemler kapsamında bulunmadığı, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen suçlar kapsamında değerlendirileceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, sivil kişi sanık hakkında Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen “tehdit, hakaret ve kamu malına zarar verme” suçlarına uygun eylemleri nedeniyle açılan davanın adli yargı yerinde görülmesi ve İskenderun 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGI yerinin görevli olduğuna, bu nedenle İskenderun 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 25.6.2015 gün ve E:2014/306, K:2015/346 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

I-2247 SAYILI KANUN'UN 27. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (BAŞVURU RED)**KARARLAR****Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:**

1-ESAS NO : 2016/222
KARAR NO : 2016/267
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : 2247 sayılı Yasa'nın 1. maddesine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

KARAR

Davacı : Ö. İletişim A.Ş.
 Vekili : Av. M.Ö.
 Davalı : R.Y.
 Vekili : Av. H.S.G.

OLAY : Davacı vekili, müvekkili şirketin Malatya Park AVM mağazasında müdür olarak görev yapan davalının; 2012 yılında yaptığı nakit satışların %90'ına yakınına işyerine teslim etmediğini, sattığı ürünlerin bedelini kendi uhdesine geçirmiş olduğunu; olaydan Şirketlerinin büyük zarar gördüğünü ifade ederek; fazlaya dair hakları saklı kalmak kaydıyla, 32.574.00 TL alacağını ve 5000 TL tazminatın faiziyle birlikte davalıdan alınarak müvekkili şirkete verilmesi istemiyle 12.5.2014 tarihinde İş Mahkemesinde dava açmıştır.

MALATYA 2.İŞ MAHKEMESİ; 14.5.2014 gün ve E:2014/297, K:2014/217 sayı ile, taraflar arasında uyuşmazlığın HMK 383. maddesinde belirtilen mal varlığına ilişkin davalar ile şahıs varlığına ilişkin davalardan olduğu, bu nitelikteki davalara bakma görevinin aksine bir düzenleme bulunmadıkça Asliye Hukuk Mahkemesi'nin görev alanına girdiği, anılan Mahkemeler tarafından yürütülmesi gerektiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin yazılı talebi üzerine dava dosyası Malatya Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmiştir.

MALATYA 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 7.4.2015 gün ve E:2014/1408, K:2015/645 sayı ile, davanın, davacının iş yerinde önce işçi, akabinde mağaza müdürü olarak çalışan davalının kendisine işi gereği teslim edilen ürünleri satın bedelini davacı şirkete teslim etmemesi gerekçesiyle tazminat talepli olduğu; davalının davacı şirketteki konumunun hizmet sözleşmesine dayandığı; hizmet sözleşmelerinden kaynaklanan uyuşmazlıklara 4857 ve 5521 Sayılı Kanunların 1. maddeleri uyarınca İş Mahkemelerinin bakmakla görevlendirildiği; davanın niteliği itibarıyla Mahkemelerinin görevsiz olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin yazılı talebi üzerine dava dosyası Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Mahkemenin Görevi" başlıklı 1. maddesinin birinci fıkrasına göre, Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli, idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu Kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir.

Buna göre, Uyuşmazlık Mahkemesi; adli, idari ve askeri yargı düzenlerinden en az ikisine dahil yargı yerlerince verilen kararlar arasında doğan görev ve hüküm uyuşmazlıklarını çözmekle yetkili ve görevlidir.

Olayda, giderilmesi istenen uyuşmazlığa konu edilen Malatya 2.İş Mahkemesi kararı ile Malatya 2.Asliye Hukuk Mahkemesi kararı aynı yargı düzenine dahil yargı yerlerine ait olup, bu uyuşmazlığın çözümü 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 22. ve 23. maddeleri uyarınca Yargıtayın/bölge adliye mahkemelerinin görevine girdiğinden, ortada 2247 sayılı Yasa'nın 1. maddesinde Uyuşmazlık Mahkemesi'nce çözümlenmesi öngörülen bir görev uyuşmazlığı bulunmamaktadır.

Belirtilen nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 1. maddesine uygun bulunmayan başvurunun, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca reddi gerekmştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 1. maddesine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

II-2247 SAYILI KANUN'UN 10. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (OLUMLU GÖREV UYUŞMAZLIĞI ÇIKARMA) KARARLAR

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

1-ESAS NO : 2016/218
KARAR NO : 2016/264
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Gayrimenkulün kiracısı olan davacının, taşınmazı tahliye etmesi gerektiği yolundaki tebligat ile, hakkında başlatılan icra takibinde ödeme emrine ilişkin tebligatların usulüne uygun yapılmadığı nedeniyle uğradığı ileri sürülen maddi zararın tazmini istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk

K A R A R

Davacı : M.S.
 Vekili : Av. A.K.
 Davalı : PTT Genel Müdürlüğü
 Vekili : Av. G.E.T.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; akaryakıt ve LPG istasyonu olarak işletilen gayrimenkulde kiracı olan müvekkili hakkında tahliye talebi ile Ankara 26. İcra Müdürlüğünün E: 2012/9712 sayılı dosyası üzerinden başlatılan icra takibinde ödeme emrine ilişkin tebligatın, müvekkili yurtdışında olmasına rağmen 20/06/2012 tarihinde sahte imza ile bizzat müvekkiline tebliğ edilmiş gibi gösterilmesinden dolayı icra takibinin kesinleşmesine ve hakkında Ankara 2. İcra Hukuk Mahkemesinin E:2012/694 sayılı dosyası üzerinden açılan davada da yine müvekkili yurtdışında bulunmasına rağmen 20/08/2012 tarihinde tebliğ yapılmış gözükütüğünden, söz konusu davadan haberdar olmaması nedeniyle davanın kesinleşmesine sebebiyet verilmesinden dolayı anılan gayrimenkulden tahliye edildiğini, PTT'nin kusurundan kaynaklanan bu olayın maddi kayba uğramasına yol açtığını ifade ederek; şimdilik 10.000,00 TL maddi tazminatın haksız tahliyenin yapıldığı tarihten itibaren işleyecek kanuni faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle PTT Genel Müdürlüğü aleyhine idari yargı yerinde dava açmıştır.

Davalı Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi vekili süresi içerisinde verdiği cevap dilekçesinde özetle; görev itirazında bulunmuştur.

ANKARA 8. İDARE MAHKEMESİ : 12.10.2015 gün E:2015/2200 sayı ile, oluştuğu iddia edilen zararın davalı idarenin hizmet kusuruna dayandırıldığı anlaşıldığından söz konusu maddi tazminatın hukuki değerlendirilmesinin mahkemelerince yapılması gerektiği dolayısıyla mahkemelerinin görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçeyle görev itirazının reddine karar vermiştir.

Davalı PTT Genel Müdürlüğü vekilinin adli yargı yararına olumlu görev uyuşmazlığı çıkartılması yolunda süresi içinde verdiği dilekçesi üzerine dava dosyasının onaylı bir örneği Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI : Davanın, davalı PTT idaresinin emrinde çalışan posta dağıtıcısının davalı idarenin yüklediği resmi tebligatların yapılması işini görevinin gereklerine uygun yapmaması sonucu davacının aleyhine ve haksız olarak özel hukuka ait bir işlem tesisi ile maddi zararın yol açtığı iddiasına dayandığını, 4000 Sayılı kanun ile değiştirilen 406 sayılı yasanın 1. Maddesinde “(Değişik fıkra: 05/11/2008-5809 S.K./67.mad) Posta ve telgraf tesis ve işletilmesine ilişkin hizmetler T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğüne (PTT), telekomünikasyon hizmetleri ise yetkilendirilen işletmeciler tarafından yürütülür.” hükmüne yer verildiğini, 4502 sayılı kanun ile de kurum isminin “Türkiye Cumhuriyeti Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü” adını aldığını, davalı kurumun 22.02.2000 tarih ve 23972 sayılı resmi gazetede yayınlanan ana statü’nün 3. Maddesinin 1 numaralı bendinde bu Ana Statü ile Genel Müdürlüğün tüzel kişiliğe sahip faaliyetlerinde özerk ve sorumluluğu sermayesi ile sınırlı bir kamu iktisadi kuruluşu olduğunun belirtildiğini, 233 sayılı KHK ve Ana Statü ile özerk bir tarzda ve ekonomik gereklerle uygun olarak karlılık ve verimlilik esaslarına göre yönetilmesi öngörülen iktisadi faaliyetleri bakımından özel hukuk hükümlerine tabi olduğunu, 5584 sayılı kanunun 46-545 maddelerinde kurum faaliyetleri sırasında doğan zararların nasıl ödeneceğinin düzenlendiğini, PTT idaresinin gördüğü bu hizmet nedeni ile kişi ve kurum arasında akdi bir ilişkinin bulunduğunu, kişi tarafından bir ücret karşılığında işin yapılmasının istendiğini, idare tarafından da verilen ücret karşılığında bu yükümlülüğün yerine getirildiğini, bu akdi ilişkinin ifası sırasında, bundan etkilenenlerin zararlarının da özel hukuk hükümlerine göre istenmesinin gerektiğini, bu nedenle davada adli yargı yerinin görevli olduğu görüşüne yer verilmekle 2247 sayılı Kanunun 10 ve 13. maddeleri gereğince olumlu görev uyuşmazlığı çıkartılmasına ve dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü’nün, Nuri NECİPOĞLU’nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaattin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN’ın katılımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME: Başvuru yazısı ve dava dosyası örneği üzerinde 2247 sayılı Yasa’nın 27. maddesi gereğince yapılan inceleme göre, davalı idare vekilinin anılan Yasanın 10/2 maddesinde öngörülen yönetime uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12/1. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine Yargıtay Başsavcısı’nca 10. maddede öngörülen biçimde, olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından görev uyuşmazlığının esasının inelenmesine oy birliği ile karar verildi.

1-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN’ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ’nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL’ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava; davalı idarenin tebligat işlemlerini usulüne aykırı yaptığından bahisle uğranıldığı ileri sürülen maddi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

17.07.1953 tarihli Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6145 sayılı Kanun ile “Türkiye Cumhuriyeti Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi” kurulmuş; 1924 tarih ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu’nun 10.6.1994 tarih ve 4000 sayılı Kanun’la değiştirilen 1. maddesi ile, posta ve telgraf tesis ve işletmesine ilişkin hizmetler Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü’nce (P.İ), telekomünikasyon hizmetleri ise Türk Telekomünikasyon A.Ş. tarafından yürütülecek şekilde yeniden yapılandırılmış; 27.1.2000 tarih ve 4502 sayılı Kanun ile de “Türkiye Cumhuriyeti Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü” adını almış olup, 22.2.2000 tarih ve 23972 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ana Statü’nün “Hukuki Bünye” başlıklı 3. maddesinin 1 numaralı bendinde, bu Ana Statü ile teşkil olunan Türkiye Cumhuriyeti Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü’nün, tüzel kişiliğe sahip, faaliyetlerinde özerk ve sorumluluğu sermayesiyle sınırlı bir Kamu İktisadi Kuruluşu olduğu belirtilmiş ve aynı maddenin 2 numaralı bendinde de, 233 sayılı KHK ve bu Ana Statü hükümleri saklı kalmak üzere özel hukuk hükümlerine tabi olduğuna işaret edilmiştir.

Buna göre, Posta ve Telgraf Teşkilatı, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, tüzel kişiliğe sahip bir kamu kuruluşu ise de, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve Ana Statü ile, özerk bir tarzda ve ekonomik gereklerle uygun olarak karlılık ve verimlilik ilkeleri doğrultusunda yönetilmesi amacıyla, iktisadi faaliyetleri bakımından özel hukuk hükümlerine tabi kılındığı açıktır.

Bu durumda, posta hizmetini yürüten Kuruluş ile bu hizmetten yararlananlar arasındaki hukuki ilişkinin, Kuruluşun günlük iktisadi faaliyetlerinden doğan bir özel hukuk ilişkisi niteliğini taşıdığına kuşkuyla yer yoktur.

Öte yandan, 2.3.1950 tarih ve 5584 sayılı Posta Kanununun yerini alan 9.5.2013 tarih ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanunu ile Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi kurulmuş olup, Kanun’un ‘‘

Kuruluş “ başlıklı 21.maddesinde; “ (1) Bu Kanun ile kuruluş ve tescile ilişkin hükümleri hariç olmak üzere 6102 sayılı Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi unvanı altında bir anonim şirket kurulmuştur.

(2) PTT'nin sermayesinin tamamı Hazineye aittir. Hazine Müsteşarlığının mülkiyet hakkı ile kâr payı hakkı saklı kalmak üzere ve kamunun pay sahipliğinden kaynaklanan bütün mali hakları Hazine Müsteşarlığında kalmak kaydıyla Hazine Müsteşarlığının PTT'deki pay sahipliğine dayanan oy, yönetim, temsil, denetim gibi hak ve yetkileri Bakanlık tarafından kullanılır. Bu hak ve yetkilerin kullanımına ilişkin her türlü mali ve hukuki sorumluluk Bakanlığa aittir.

(3) PTT, Bu Kanun ve 6102 sayılı Kanunun bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerine göre Kalkınma Bakanlığının görüşü ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın uygun görüşü alınarak hazırlanan esas sözleşmesinin Genel Kurul tarafından onaylanmasını müteakip yapılacak tescil ve ilan ile faaliyete geçer. Esas sözleşmede yapılacak değişikliklerde Kalkınma Bakanlığının görüşü ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın uygun görüşü aranır. 6102 sayılı Kanunun aynı ve nakdi sermayesinin vaz'ına müteallik hükümleri ile 414 üncü madde hükmü PTT hakkında uygulanmaz.

(4) 16/7/1965 tarihli ve 697 sayılı Ulaştırma ve Haberleşme Hizmetlerinin Olağanüstü Hallerde ve Savaşta Ne Suretle Yürütüleceğine Dair Kanun ile millî güvenlik ve kamu düzeni gerekleri ve sıkıyönetim ve seferberlik hâllerinde posta hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin özel kanunların hükümleri saklıdır. “ hükümleri,

“ Faaliyet Konuları ve Nitelikleri “ başlıklı 22.maddesinde; (1) PTT; yurt içinde ve yurt dışında her türlü taşımacılık hizmetlerini de içerecek şekilde posta, koli, kargo ve lojistik hizmetleri, pul basımı ve satımı, denetlemeye ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında belirlenen faaliyet konuları ile ilgili olarak bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara destek hizmeti, parasal posta hizmeti, ödeme hizmeti sunma, adres bilgi kayıt sistemi ve elektronik sertifika hizmet sağlayıcılığı, elektronik ortam dâhil her türlü tebligat ve telgraf hizmetine ilişkin faaliyetler ile esas sözleşmesinde belirlenen diğer faaliyetleri yürütür.

(2) PTT, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun hükümlerine tabidir.

(3) PTT'nin teşkilatı, sermaye miktarı, hisseleri, hesapları ve kârın dağıtımına ilişkin esaslar esas sözleşmesinde gösterilir.

(4) PTT'nin yurt içinde ve yurt dışında şirket kurma veya kuruluş bulunan şirketlere ortak olmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(5) PTT, uluslararası birlik ve kuruluşların çalışmalarında, işletmeci olarak posta sektörünü temsil etmeye ve protokol yapmaya yetkilidir. “ hükümleri yer almakta olup,

“ Sorumluluk, Başvuru Hakkı ve Zamaşımı “ başlıklı 29.maddesinde de; “ (1) Hizmet akdiyle görev yapan işçiler hariç diğer PTT çalışanları ve acenteleri, PTT'nin paralarına ve para hükmündeki evrak ve senetlerine ve diğer mevcutlarına karşı işledikleri suçlar ile bilanço, tutanak, rapor ve benzeri her türlü belge ve defterleri üzerinde işledikleri suçlar ve ifa ettikleri görevlerinden doğan suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılır.

(2) PTT hizmetleri ile ilgili olarak herhangi bir talepte bulunmak ve PTT'nin sorumlu olduğu hâllerde dava etme hakkı o hizmetten yararlanana aittir.

(3) PTT hizmetleri ile ilgili olarak talepte bulunma ve dava açma hakkı faaliyet konusu işlemin tesisi tarihinden itibaren bir yılın sonunda zamaşımına uğrar. Bu süre, PTT'ye başvuru ile kesilir ve yapılan inceleme ve araştırmaların sonucunun ilgililere bildirildiği tarihte kesildiği yerden yeniden başlar. Bu süre yeni bir başvuru ile tekrar kesilmez.

(4) PTT anlaşmazlık konusu olmayan posta hizmetine ait evrakı iki yıl saklamak zorundadır. Ancak mahkemeye, icra dairesine ve kanunla yetkili kılınmış mercilere başvurulduğunda tebliğ edilmesi hâlinde, anlaşmazlık konusu evrak ihtilaf sonuçlanıncaya kadar saklanır.

(5) Mahkemeye, icraya ve kanunla yetkili kılınmış mercilere başvurulması hâlinde zamaşımı süresi hariç genel hükümler uygulanır. “ hükümleri yer almaktadır. Benzer düzenlemeler, olay tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan 5584 sayılı Posta Kanununun 46 – 55 inci maddelerinde de yer almaktadır.

Belirtilen yasal düzenlemeler karşısında, olayda bir idari işlem ya da eylemden doğmuş bir zarar söz konusu olmayıp, posta alıcısının uğradığı zarardan dolayı Kuruluşun tazmin yükümlülüğünün saptanmasına ilişkin bulunan davanın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın başvurusunun kabulü ile davalı Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi vekilinin görev itirazının Ankara 8. İdare Mahkemesince reddine ilişkin kararın kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile davalı Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim

Şirketi vekilinin görev itirazının Ankara 8. İdare Mahkemesinin 12.10.2015 gün E:2015/2200 sayılı GÖREVLİLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

2-ESAS NO : 2016/224
 KARAR NO : 2016/268
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : GATA'da Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığı'nda Tabip Albay olarak görev yapmakta olan davacının, kendisine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesine dair işlemin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davanın ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE çözülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : Prof.Tbp.Alb. S.Ö.
 Vekili : Av. L.Ö.
 Davalı : Milli Savunma Bakanlığı
 Vekili : Hukuk Müşaviri A.G.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Gülhane Askeri Tıp Akademisi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığında öğretim üyesi olarak görev yapmakta olan davacının, kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, 15.02.2015 tarihinden itibaren üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesildiğini belirterek, davacının üniversite ödeneğinin ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesine dair işlemin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Davalı Milli Savunma Bakanlığı vekili süresi içerisinde sunduğu cevap dilekçesinde özetle, görev itirazında bulunmuştur.

Ankara 3. İdare Mahkemesi: 18.11.2015 gün ve E:2015/837 sayı ile özetle; “Uyuşmazlık konusu olayda, davacıya üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatı ödemesi yapıp yapılmamasının askeri hizmete ilişkin bir yönünün bulunmadığı, dolayısıyla Anayasa'nın 157. ve 1602 sayılı Kanunun 20.maddelerinde öngörülen “asker kişiyi ilgilendirme” ve “askeri hizmete ilişkinlik bulunma” koşullarının birlikte gerçekleşmediği anlaşıldığından, dava konusu işlemin iptali istemiyle açılan davanın görüm ve çözümlenmesi idare mahkemelerinin görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır” demek suretiyle davalı idare vekilinin görev itirazının reddine karar vermiştir.

Davalı Milli Savunma Bakanlığı vekilinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkartılması yolunda süresi içinde verdiği dilekçe üzerine, dava dosyasının onaylı bir örneği Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcılığı'na gönderilmiştir.

Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcısı; “Davacı vekili tarafından; “üniversite ödeneğinin ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi işleminin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının 15.02.2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemine” ilişkin olarak Milli Savunma Bakanlığı aleyhine açılan ve halen Ankara 3. İdare Mahkemesinde devam eden davada, davalı idare tarafından, davada Askeri Yüksek idare Mahkemesinin görevli olduğu ileri sürülerek görev itirazında bulunulduğu, Ankara 3. İdare Mahkemesinin 18.11.2015 tarih ve 2015/837 Esas sayılı kararıyla görev itirazının reddedildiği, işbu görevlilik kararının 26.01.2016 tarihinde tebliği üzerine davalı idare tarafından, Başsavcılığımıza sunulmak kaydıyla Ankara 3. İdare Mahkemesine 28.01.2016 tarihinde verilen dilekçeyle, İdari Yargının görevli olduğuna dair karara karşı olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması isteminde bulunulduğu, Ankara 3. idare Mahkemesince de dava dosyasının davalı idarenin istemi hakkında gereği yapılmak üzere Başsavcılığımıza gönderildiği anlaşılmaktadır.

Davanın konusu; Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığında öğretim üyesi olarak görev yapmakta olan davacının, kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, 15.02.2015 tarihinden itibaren üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi nedeniyle, davacının üniversite ödeneğinin ve sağlık hizmetleri

tazminatının kesilmesi işleminin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının 15.02.2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemidir.

Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görev alanı, Anayasanın 157'nci maddesindeki düzenlemeye paralel olarak, 1602 sayılı AYİM Kanununun 20'nci maddesinde; "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi, Türk Milleti adına; askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini ve diğer kanunlarda gösterilen, görevleri yapar. Ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda; ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz. Bu Kanunun uygulanmasında asker kişiden maksat; Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan veya hizmetten ayrılmış olan subay, askeri memur, astsubay, askeri öğrenci, uzman jandarma, uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve er, erbaş ve erler ile sivil memurlardır." şeklinde ve 21 .maddesinde de; "20 nci maddede belirtilen kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden dolayı; yetki, sebep, şekil, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından bahisle menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılacak iptal davaları, aynı idari işlem ve eylemlerin haklarını ihlal etmesi halinde açılacak tam yargı davaları, doğrudan doğruya ve kesin olarak Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde çözümlenir ve karara bağlanır." şeklinde düzenlenmiştir.

Anayasanın ve 1602 sayılı Kanunun bu hükümleri karşısında bir davaya Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde bakılabilmesi için;

1.İdari işlemin bir asker kişi göz önünde tutularak tesis edilmesi veya idari eylemin bir asker kişiye yönelmiş olması yahut uyuşmazlığın askerlik yükümlülüğünden doğmuş olması,

2.Dava konusu idari işlem ve eylemin askeri hizmete ilişkin bulunması şartlarının birlikte gerçekleşmiş olması gerekmektedir.

"Asker kişiyi ilgilendirme" koşulundan, davacının hizmette ya da görevden ayrılmış, 1602 sayılı Kanunun 20'nci maddesinde sayılan asker kişilerden olması anlaşılacağı gibi, işlemin "bir asker kişi gözetilerek" tesis edilmesi durumunda, davacının, bu asker kişiden hareketle menfaat ihlali iddiasında bulunan kişilerden (örneğin; eşi, ana- babası, çocukları vs.) olması halinde de söz konusu koşulun gerçekleştiği kabul edilmektedir. Bu açıklamalara nazaran; TSK bünyesinde Tabip Albay olarak Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığında öğretim üyesi olarak görev yapmakta olan davacının, yasanın açık hükmü karşısında "asker kişi" olduğu konusunda tereddüt yoktur. Burada açıklığı kavuşturulması gereken husus dava konusu işlemin askeri hizmete ilişkin olup olmadığıdır.

Öğretimde, Uyuşmazlık Mahkemesinin kararlarında ve AYİM kararlarında belirtildiği üzere idari işlemin, görevli yargı yerinin tespiti yönünden "askeri hizmete ilişkin" olup olmadığının saptanabilmesi için, işlemin konusuna bakılması gerekmektedir. Eğer idari işlem askeri gereklerle, askeri usul ve yöntem ve askeri hizmete göre tesis edilmiş ise bu işlemin askeri hizmete ilişkin bulunduğu kabul edilmelidir. Daha açık bir ifadeyle, askeri hizmete ilişkin idari işlemler, idarece bir asker kişinin askeri yeterlik ve yetenekleri, tutum ve davranışları, askeri geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevleri, askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural, gerek ve gelenekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis edilen işlemdir.

Davanın konusunu; TSK'da Tabip Albay olarak Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığında öğretim üyesi olarak görev yapmakta olan davacının, kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, 15.02.2015 tarihinden itibaren üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi nedeniyle, davacının üniversite ödeneğinin ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi işleminin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının 15.02.2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemi oluşturmaktadır.

GATA bünyesinde görev yapan öğretim üyesi Tabip Subayların tüm özlük haklarına ilişkin işlemler, 926 sayılı TSK Personel Kanunu ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanunu hükümleri ile ilgili genel hükümler çerçevesinde yapılmakta birlikte; bu işlemlerin idarece, bir asker kişinin askeri yeterlik ve yetenekleri, tutum ve davranışları, askeri geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevleri, askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural, gerek ve gelenekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis edilmiş olması nedeniyle, dava konusu "GATA'da öğretim üyesi Tabip Subay olan davacının kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi" işlemi açıkça askeri hizmete ilişkin işlem olduğundan; söz konusu davanın, "askeri hizmete ilişkin bir işlem" e dayandığı hususunda tereddüt bulunmamaktadır.

Buna göre, dava konusu olayda Anayasanın 157'nci ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 20'nci maddesinde öngörülen idari işlem/eylemin "asker kişiyi ilgilendirmesi" ve "askeri hizmete ilişkin bulunması" koşulları birlikte gerçekleştiğinden, Anayasanın 157'nci, 1602 sayılı Kanunun 20'nci ve 21 'inci maddelerine göre davanın görüm ve çözümünün Askeri Yüksek İdare

Mahkemesinin görev alanına girdiği düşünüldüğünden, olumlu görev uyumsuzluğu çıkarılarak Ankara 3. idare Mahkemesinin aksi yöndeki görevlilik kararının kaldırılması için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesinin gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle; 2247 sayılı Kanunun 10., 12. ve 13. maddeleri gereğince görev uyumsuzluğunun halli için dosyanın UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNE, Ankara 3. idare Mahkemesinin 18.11.2015 tarih ve 2015/837 Esas sayılı GÖREVLİLİK KARARININ KALDIRILMASINA ve davada ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİNİN GÖREVLİ OLDUĞUNA karar verilmesinin gerektiği düşünülmektedir.” şeklinde yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Başvuru yazısı ve dava dosyası örneği üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, davalı Milli Savunma Bakanlığı vekilinin anılan Yasanın 10/2.maddesinde öngörülen yöntemine uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve dahi 12/1.maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcısı'nca, davalı Milli Savunma Bakanlığı açısından, 10.maddede öngörülen biçimde, olumlu görev uyumsuzluğu çıkarıldığı anlaşılmaktadır.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Selim Şamil KAYNAK'ın, davanın çözümünde askeri yüksek idare mahkemesinin görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Danıştay Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile AYİM Savcısı Mehmet ALP'ın davada askeri yüksek idare mahkemesinin görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Gülhane Askeri Tıp Akademisi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığında Tabip Albay olarak görev yapmakta olan davacının, kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, 15.02.2015 tarihinden itibaren üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesine dair işlemin iptali ile ödenmeyen üniversite ödenekleri ve sağlık hizmetleri tazminatlarının 15.02.2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizleri ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın 157. maddesinde, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin, askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyumsuzlukların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesi olduğu; ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyumsuzluklarda ilgilinin asker kişi olması şartının aranmayacağı belirtilmiş; 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu'nun 25.12.1981 tarih ve 2568 sayılı Yasa ile değişik 20. maddesinin birinci fıkrasında, “Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Türk Milleti adına; askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyumsuzlukların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini ve diğer kanunlarda gösterilen, görevleri yapar. Ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyumsuzluklarda; ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz” denilmiştir.

Buna göre, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin bir davaya bakabilmesi için dava konusu idari işlem veya eylemin “asker kişiyi ilgilendirmesi” ve “askeri hizmete ilişkin bulunması” koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

1602 sayılı Yasa'nın 20. maddesinin ikinci fıkrasında, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan veya hizmetten ayrılmış olan subay, askeri memur, astsubay, askeri öğrenci, uzman çavuş, uzman jandarma çavuş, erbaş ve erler ile sivil memurlar asker kişi sayılmaktadır.

Davacının 1602 sayılı Yasa'nın 20. maddesinde sayılan asker kişilerden olduğu ve bu nedenle dava konusu eylemin asker kişiyi ilgilendirdiği kuşkusuzdur.

Dava konusu eylemin askeri hizmete ilişkin olup olmadığına gelince:

1602 Sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun “Birinci Dairenin Görevleri” başlıklı 22 nci maddesinde “Birinci Daire; atanma, yer değiştirme, nasıp, sicil, kademe ilerletilmesi, terfi, emeklilik, maluliyet, aylık ve yolluklara ilişkin iptal ve tam yargı davalarını çözümler.” denilmekte; aynı Kanunun “Bir kısım işlerin diğer dairelere verilmesi” başlıklı 25 nci maddesinde ise “Dairelerin işlerinde, birbirine nazaran nispetsizlik görülürse, Başkanlar Kurulu kararı ile bir dairenin görevine giren işlerden, belirli konulara ilişkin olanlar diğer daireye verilebilir. Bu husustaki kararlar Aralık ayı başında verilir. Aynı ay içinde Resmi Gazetede yayınlanır ve yeni takvim yılında uygulanır.” hükmü yer almaktadır. 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun “Kapsam” başlıklı 1 nci maddesinde “Bu kanun, Türk Silahlı Kuvvetlerine mensup subaylar, astsubaylar ile harp okulları, fakülteler, yüksek okullar ve astsubay okullarında öğrenim yapan asker öğrencilerle uygulanır. Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli diğer asker ve sivil kişiler kendi özel kanunlarına tabidirler.” denilmekte; “Aylıklar, Ek Görevler, Yolluk ve Harçlıklar” başlıklı 135-183 ncü maddelerde de anılan personelin özlük hakları ana hatlarıyla düzenlenmektedir. Bu

meyanda anılan Kanunun Ek Madde 17 nin (ç) bendinde ise Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında bulunan ve bu bentte rütbeleri belirtilen personelden (GATA'da görevli) öğretim üyesi tabip, öğretim üyesi dış tabibi, uzman tabip, uzman dış tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatında belirtilen dallarda bu mevzuat hükümlerine göre uzman olanlara, hizmetlerinde gösterilen oranları geçmemek üzere orgeneral aylığının (ek gösterge dahil) brüt tutarı ile çarpımı sonucu bulunan miktarda "sağlık hizmetleri tazminatı" nın ayrıca ödeneceği hüküm altına alınmıştır.

2955 Sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 49 ncu maddesinde ise "Gülhane Askeri Tıp Akademisinde görevli askeri öğretim elemanlarının ve bu Akademide yüksek lisans, doktora veya tıpta uzmanlık öğrenimi gören askeri personelini özlük haklarına ilişkin ödemelerde 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu hükümleri uygulanır. Uzmanlar hariç olmak üzere öğretim elemanları ile Yüksek Bilim Konseyinden diğer askeri hastanelerde, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Kuvvet Komutanlıkları ve Jandarma Genel Komutanlığındaki sağlık şube müdürlüğü veya daire başkanlığı kadrolarında görevlendirilebilen öğretim üyelerine, ayrıca 2914 Sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 12 nci maddesine göre üniversite ödeneği; idari görevde bulunanlara da, aynı Kanunun 13 ncu maddesine göre idari görev ödeneği ödenir..." hükmü öngörülmektedir.

2.1.2014 tarih 6514 Sayılı Kanunla 2955 Sayılı GATA Kanununa eklenen "Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel kuruluşlarda çalışmakta olan öğretim üyeleri, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde bu faaliyetlerini sona erdirir; bu süre içinde faaliyetlerini sona erdirmeyen öğretim üyeleri istifa etmiş sayılır." şeklindeki Geçici Madde 11 Anayasa Mahkemesi'nin 7.11.2014 tarih ve E:2014/61, K:2014/166 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. Anılan iptal kararını takiben yayınlanan 26.11.2014 tarihli ve 29187 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 6549 sayılı Kanunun 32 nci maddesi ile 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununa eklenen Geçici 70 nci maddeyle getirilen aşağıdaki düzenlemeyle, GATA'da görevli öğretim üyelerinden, anılan Anayasa Mahkemesi iptal kararı uyarınca mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunanlara, yukarıda belirtilen "üniversite ödeneği" ve "sağlık hizmetleri tazminatı" nın ödenmeyeceği yolunda hüküm getirilmiştir:

"Tabip, dış tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olan öğretim üyelerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mesai saatleri dışında serbest meslek faaliyetinde bulunmakta veya özel sağlık kuruluşlarında çalışmakta olanlara, bu faaliyetlerini sona erdirinceye kadar üniversite ödeneği ve ek ödeme ödenmez. Bunlardan belirtilen faaliyetlerini sona erdirmek isteyenler, 31.12.2014 tarihine kadar bu konudaki iradelerini görevli oldukları kurum yönetimlerine bildirirler ve bunların en geç 31.5.2015 tarihine kadar bu faaliyetleri sona ermiş sayılır ve çalışma uygunluk belgesi veya izni iptal edilir. Bu süre içinde mali hakları ve ek ödemeleri tam olarak ödenmeye devam olunur.

Bu madde kapsamında bulunan öğretim üyelerinden belirtilen faaliyetlerinden dolayı görevi kötüye kullandıkları yargı kararı ile tespit edilenlerin, genel hükümlere göre sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla, serbest meslek veya özel sağlık kuruluşlarında çalışma uygunluk belgesi, veya izni iptal edilir.

Bu madde hükmü Gülhane Askeri Tıp Akademisi öğretim üyeleri hakkında da uygulanır. Ancak bu öğretim üyelerine üniversite ödeneği ile sağlık hizmetleri tazminatı ödenmez."

Belirtilen mevzuat hükümlerinden de anlaşılacağı üzere, GATA bünyesinde görev yapan öğretim üyesi Tabip Subayların tüm özlük haklarına ilişkin işlemler, 926 sayılı TSK Personel Kanunu ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanunu hükümleri ile ilgili genel hükümler çerçevesinde yapılmakla birlikte; bu işlemlerin idarece, bir asker kişinin askeri yeterlik ve yetenekleri, tutum ve davranışları, askeri geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevleri, askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural, gerek ve gelenekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis ediliyor olması ve esasen 1602 Sayılı Kanunda asker kişilerin aylıkla (özlük haklarıyla) ilgili işlemlerinin "askeri hizmete ilişkin" kabul edilip Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevine dahil edilmiş olması nedeniyle, dava konusu "GATA'da öğretim üyesi Tabip Subay olan davacının kendine ait muayenehanesinde mesleğini serbest olarak icra etmesinden dolayı, üniversite ödeneği ve sağlık hizmetleri tazminatının kesilmesi" işleminin açıkça askeri hizmete ilişkin işlem olduğu, böylece söz konusu davanın, "askeri hizmete ilişkin bir işlem"e dayandığı kanaatine varılmıştır.

Buna göre, dava konusu olayda Anayasanın 157'nci ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 20'nci maddesinde öngörülen idari işlem/eylemin "asker kişiyi ilgilendirmesi" ve "askeri hizmete ilişkin bulunması" koşulları birlikte gerçekleştiğinden, Anayasanın 157'nci, 1602 sayılı Kanunun 20'nci ve 21'inci maddelerine göre davanın görüm ve çözümlenmesi için Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görev alanına girmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcısı'nın başvurusunun kabulü ile, davalı Milli Savunma Bakanlığı vekilinin görev itirazının reddine ilişkin Ankara 3. İdare Mahkemesince verilen kararın kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİNİN görevli olduğuna, bu nedenle AYİM Başsavcısı'nın BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, davalı Millî Savunma Bakanlığı vekilinin GÖREV İTİRAZININ REDDİNE İLİŞKİN Ankara 3. İdare Mahkemesince verilen 18.11.2015 gün ve E:2015/837 sayılı KARARIN KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

•

III-2247 SAYILI KANUN'UN 14. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (OLUMSUZ GÖREV UYUŞMAZLIĞI) KARARLAR

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

1-ESAS NO : 2016/177
 KARAR NO : 2016/261
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Davacının, yolcu olarak bulunduğu trenin, lokoya çarpması sonucu meydana gelen kaza sonucu yaralanması nedeni ile uğradığını ileri sürdüğü zararın, olayda kusuru bulunduğunu iddia ettiği davalıdan tazmini istemiyle açılan davanın, davacının davaya konu trende yolcu olarak bulunması ve bu nedenle olayın Türk Ticaret Kanunu'nun taşıyıcının sorumluluğuna ilişkin hükümleri çerçevesinde ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacılar : Adli Yargıda; 1. Y.K., 2. M.K.
 Vekili : Av. N.E.
 İdari Yargıda; M.K.
 Davalı : TCDD Genel Müdürlüğü
 Vekili : Av. A.C.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; 09.05.2012 tarihinde Mersin-Adana seferini yapan 62020 treninin, 23.35'te Adana Gar'a girişi esnasında manevra yapan 24118 nolu lokoya çarpması sonucu olayda 30004-3 nolu ünite ile 24118 makinenin ağır hasar gördüğünü ve 1003 205-9 nolu vagon ile 10003-187-9 nolu vagonun tampon tampona girerek deray etmesi sonucu dördü personel olmak üzere toplam 20 kişinin yaralandığını, yaralananlar arasında davacılar Y.K. ve M.K.'nin de bulunduğunu, kaza nedeni ile sorumlular hakkında Adana 3 Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2012/692 esas sayılı dosyasında kamu davası açıldığını, meydana gelen kazada davalı kurum personellerinin hatalı olduğunu ve davacıların bir kusurunun bulunmadığını, kaza neticesinde M.K. ve Y.K.'nin hayati tehlike arz etmeyecek ve fakat basit bir tıbbi müdahale ile de giderilemeyecek şekilde yaralandıklarını belirterek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile M.K. için 5 000,00 TL maddi ve 10.000,00 TL manevi tazminatın; Y.K. için 5.000,00 TL maddi ve 10.000,00 TL manevi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalılardan tazmini istemi ile 03.12.2014 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

ADANA 1. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ: 27.04.2015 gün ve E:2014/2897, K:2015/536 sayılı ile; davada hizmet kusuruna dayanıldığı; Kamu hizmeti görmekle yükümlü olan davalının kamu hizmeti sırasında idari işlem ve eylemleri nedeniyle verdiği zararlardan dolayı özel hukuk hükümlerine tabi olmadığı; kamu tüzel kişilerinin yasalar tarafından kendilerine verilen görev ve yetkilerin kullanılmasında oluşan zararlar niteliği itibariyle hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar olup, bu zararların tazmini amacıyla hizmet kusurlarına dayalı olarak İdari Yargılama Usulü Hakkındaki Kanun'un 2. maddesi hükmü uyarınca idari yargı yerinde tam yargı davası ikame edilmesi gerektiği; görev kurallarının kamu düzenine ilişkin olduğu ve mahkemece kendiliğinden (re'sen) dikkate alınması zorunlu bulunduğu gerekçesi ile davanın idari yargı görev alanına girdiğini belirterek başvurunun reddine karar vermiş, verilen karar, karara da şerh edildiği üzere taraflarca temyiz edilmeksizin 31.10.2015 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı taleplerle idari yargı yerinde 07.10.2015 tarihinde dava açmıştır. Adana 3. İdare Mahkemesi; 28.10.2015 gün ve E:2015/392, K:2015/106 sayılı ile, davacıların aynı kaza nedeniyle oluşan zararlarının tazmini istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı görülmekte ise de, dava konusu tazminatın unsurlarının farklı olduğu, davacı Y.K.'nin kendi vücudunda meydana gelen efor kaybı, sürekli sakatlık ve işgücü kaybı nedeniyle, davacı M.K.'nin ise yine kendi vücudunda meydana gelen efor kaybı,

sürekli sakatlık ve işgücü kaybı nedeniyle tazminat isteminde bulunduğu; her bir davacının tazminat istemi için ayrı dilekçelerle ayrı ayrı dava açması gerekirken davacıların ikisi için birlikte düzenlenen dava dilekçesiyle açılan davada mevzuat hükümlerine uygunluk bulunmadığı gerekçesi ile dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı vekili, Adana 3. İdare Mahkemesi'nin dava dilekçesinin reddine ilişkin dilekçesi üzerine, davacılarından M.K. için aynı gerekçe ve taleplerle bu kez ayrı bir dilekçe ile dava açmıştır.

ADANA 3. İDARE MAHKEMESİ: 05.01.2016 gün ve E:2015/915, K:2016/10 sayılı ile, olayda, zarar görenin yolcu olduğu, taraflar arasındaki hukuki ilişkinin taşınma sözleşmesine dayanan bir özel hukuk ilişkisi olduğu; davalı işletmenin, ticari alanda yürüttüğü taşınmacılık faaliyetinin de özel hukuk hükümlerine tabi bulunduğu; buna göre; uyuşmazlıkta davalı idarece yürütülen faaliyetin ve taraflar arasındaki hukuki ilişkinin niteliği gözönüne alındığında, olayda idari bir eylem ya da işlemde doğan herhangi bir zararın söz konusu olmadığı; yolcunun uğradığı zarardan dolayı taşıyıcının tazmin sorumluluğunun saptanmasına ilişkin olan davanın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçesi ile davada adli yargı yerinin görevli olduğunu belirterek, davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili, adli ve idari yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları nedeniyle olduğu öne sürülen olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 14.maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15.maddede belirtilen yöntemde uygun olarak davacı M.K.'nin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği, usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava; davacının yolcu olarak bulunduğu trenin Adana Gar'ına girişi esnasında manevra yapan lokoya çarpması sonucu meydana gelen kazada yaralanması nedeni ile uğradığı 5.000.00 TL maddi ve 10.000.00 TL manevi zararın, olayda kusuru bulunan davalı idareden tazminine karar verilmesi istemi ile açılmıştır.

28.10.1984 tarih ve 18559 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü (TCDD) Ana Statüsü'nün "Amaç ve Kapsam" başlıklı 1. maddesinde, "Bu Ana Statü'nün amacı 8.6.1984 tarih ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olarak sözkonusu Kanun Hükmünde Kararname çerçevesinde faaliyette bulunmak üzere Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü adı altında teşkil olunan Kamu İktisadi Kuruluşunun hukuki bünye, amaç ve faaliyet konulan, organları ve teşkilat yapısı, müessese, bağlı ortaklık ve iştirakleri ile bunlar arasındaki ilişkileri ve ilgili diğer hususları düzenlemektedir." hükmüne yer verilerek sureti ile, TCDD'nin kamu iktisadi teşebbüsü olarak faaliyet göstereceği alanlar ve bu alanlara ilişkin oluşturulacak organlar ve teşkilat yapısının söz konusu ana statü ile belirleneceğinin düzenleme altında alındığı;

Aynı Statü'nün 'Hukuki Bünye' başlıklı 3. Maddesinde;

"1- Bu Ana Statü ile teşkil olunan TCDD; Tüzel Kişiliğe sahip, faaliyetlerinden özerk ve sorumluluğu sermayesiyle sınırlı bir Kamu İktisadi Kuruluşudur.

2- Kuruluş KHK, bu Ana Statü hükümleri saklı kalmak üzere özel hukuk hükümlerine tabidir

3- Kuruluş, Genel Muhasebe Kanunu ile Devlet İhale Kanunu Hükümlerine ve Sayıştay'ın denetime tabi değildir.

4- Kuruluş'un Merkezi Ankara'dadır. Kuruluş'un Merkezi koordinasyon Kurulu Kararı ile değiştirilebilir.

5- Kuruluş'un sermayesi 500 Milyar TL.sı olup, tamamı Devlete aittir. Kuruluş'un sermayesi ilgili Bakanlığın teklifi üzerine Koordinasyon Kurulu Kararı ile değiştirilir.

6- Kuruluş'un ilgili olduğu Bakanlık, Ulaştırma Bakanlığıdır.

Kuruluş'un ilgili olduğu Bakanlık, Başbakanlığın teklifi ve Cumhurbaşkanlığı'nın onayı ile değiştirilebilir." denilmek sureti ile TCDD'nin özerk ve sorumluluğu sermayesi ile sınırlı bir Kamu İktisadi Kuruluşu olduğu, 8.6.1984 gün ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri hakkındaki Kanun Hükmünde

Kararname ve bu KHK'ya göre çıkartılan Ana Statü dışında kalan durumlarda özel hukuk hükümlerine tabi olacağı açıkça belirtilmiştir.

Bu çerçevede dava konusu olay incelendiğinde, davacının davaya konu kaza meydana geldiğinde, tren içerisinde yolcu olarak bulunduğu, bu durumun gerek TCDD Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 30.10.2012 gün ve B.11.2.DDY.0.60.00.00.663.07.28/74738 sayılı Raporu ve dava konusu kazaya ilişkin olarak yapılan ceza yargılaması neticesinde verilen Adana 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 12.05.2015 gün ve 2012/692 Esas, 2015/358 Karar sayılı kararı ile sabit olduğu, Sağlık Bankalığı Adana Devlet Hastanesi'nin 22.05.2012 gün ve 35815 sayılı raporunda davacının meydana gelen kaza neticesinde 5 kot fissür tarzında kırık teşhisi ile tedavi görüldüğü ve hayatı tehlikesi olmadığını belirttiği tespit edilmiştir.

Buna göre, TCDD İşletmesi'nin, tekel kapsamında demiryolu taşımacılığı hizmetini yürüten, tüzel kişiliğe sahip bir kamu kurumu ise de; 233 sayılı KHK ve Ana Statü ile, özerk bir tarzda ve ekonomik gereklerle uygun olarak kârlılık ve verimlilik ilkeleri doğrultusunda yönetilmesi amacıyla, iktisadi faaliyetleri bakımından özel hukuk hükümlerine tabi olduğu anlaşılmaktadır. Bu kapsamda dava konusu olayın niteliğini belirlemek gerekirse; davanın, davalı idarenin yürüttüğü iktisadi faaliyet çerçevesinde bir taşıma sözleşmesi ile kazaya karışan trende yolcu olarak bulunan davacının uğradığı zararın tazminine ilişkin olduğu, dolayısıyla olayın iki özel hukuk kişi arasında imzalanan bir taşıma sözleşmesinin, gereği gibi ifa edilip edilmediği noktasından hareketle incelenmesi ve görevli mahkemenin bu kapsamda belirlenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Nitekim 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 'Taşıma İşleri' başlıklı 4. Kitabının, 'Yolcu Taşıma' başlıklı 5. Kısmında yer alan 'Taşıyıcının Sorumluluğu' başlıklı 914. Maddesinde "(1)Taşıyıcı, yolcuları rahat bir yolculukla ve sağlıklı olarak gidecekleri yere ulaştırmakla, özellikle hava, ses, yer ve çevre kirliliğine meydan vermemek için gerekli düzeni kurmakla, gerekli diğer tüm önlemleri almak ve mevzuatta öngörülen kurallara uymakla yükümlüdür.

(2) Taşıyıcı, yolcuların kazaya uğramalarından doğacak zararı tazmin eder. Yolcunun kaza sonucunda ölmesi hâlinde, onun yardımından yoksun kalanlar uğradıkları zararın tazminini taşıyıcıdan isteyebilirler. Ancak, taşıyıcı, kazanın kendisinin veya yardımcılarının en yüksek özeni göstermelerine rağmen, kaçınılmayacakları ve sonuçlarını önleyemeyecekleri bir sebepten ileri geldiğini ispat ederse tazminattan kurtulur.

(3) Taşıyıcı, bilette belirtilen yerin başka bir kişiye verilmesi, bilette gösterilen araç yerine onunla aynı düzeyde olmayan başka bir aracın sefere konulması, aracın belli saatten önce hareketi nedeniyle yolcunun yetişememesi, taşıma aracıyla durumun gerektirdiği ilk yarımda malzemelerin ve ilaçlarının bulundurulmaması veya bunlardan derhâl yararlanma imkânının sağlanmamış olması sebebiyle de, ikinci fıkraya göre sorumludur; herhangi bir zarar ispat edilmese bile taşıyıcı bilet parasının üç katını tazminat olarak öder.

(4) Üçüncü fıkrada gösterilen hareketleri yapan araç şoförleri, araçları emri altında bulunduran kişiler ile araçları taşıma işinde kullanılanlar, şikâyet üzerine, kolluk görevlileri tarafından yüz Türk Lirasından binbeşyüz Türk Lirasına kadar idari para cezasıyla cezalandırılır." denilmek sureti ile yolcunun, taşıma sözleşmesinin tamamlanmasının ardından, taşıma sırasında meydana gelen olaylardan doğan zararını, taşıyıcıdan isteyebileceği düzenlenmiştir.

Yine Aynı Kanunun 'Ticari davalar, çekişmesiz yargı işleri ve delilleri' başlıklı 4. Maddesinde; "(1) Her iki tarafın da ticari işletmesiyle ilgili hususlardan doğan hukuk davaları ve çekişmesiz yargı işleri ile tarafların tacir olup olmadıklarına bakılmaksızın;

a) Bu Kanunda,

b) Türk Medeni Kanununun, rehin karşılığında ödünç verme işi ile uğraşanlar hakkındaki 962 ilâ 969 uncu maddelerinde,

c) 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun malvarlığının veya işletmenin devralınması ile işletmelerin birleşmesi ve şekil değiştirmesi hakkındaki 202 ve 203, rekabet yasağına ilişkin 444 ve 447, yayın sözleşmesine dair 487 ilâ 501, kredi mektubu ve kredi emrini düzenleyen 515 ilâ 519, komisyon sözleşmesine ilişkin 532 ilâ 545, ticari temsilciler, ticari vekiller ve diğer tacir yardımcıları için öngörülmuş bulunan 547 ilâ 554, havale hakkındaki 555 ilâ 560, saklama sözleşmelerini düzenleyen 561 ilâ 580 inci maddelerinde,

d) Fikrî mülkiyet hukukuna dair mevzuatta,

e) Borsa, sergi, panayır ve pazarlar ile antrepo ve ticarete özgü diğer yerlere ilişkin özel hükümlerde,

f) Bankalara, diğer kredi kuruluşlarına, finansal kurumlara ve ödünç para verme işlerine ilişkin düzenlemelerde, öngörülen hususlardan doğan hukuk davaları ve çekişmesiz yargı işleri ticari dava ve ticari nitelikte çekişmesiz yargı işi sayılır. Ancak, herhangi bir ticari işletmeyi ilgilendirmeyen havale, vedia ve fikir ve sanat eserlerine ilişkin haklardan doğan davalar bundan istisnadır.

(2) Ticari davalarda da deliller ile bunların sunulması 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine tabidir." denilmek sureti ile 6102 sayılı Türk Ticaret

Kanunu'nda düzenlenip, herhangi bir ticari işletmeyi ilgilendirmeyen havale, vedia ve fikir ve sanat eserlerine ilişkin haklardan doğan davalar dışındaki tüm davaların ticari dava niteliğinde olduğu kabul edilmiştir. Aynı Kanunun 'Ticari davalar ve çekişmesiz yargı işlerinin görüleceği mahkemeler' başlıklı 5. Maddesinin 1. Fıkrasının da "Aksine hüküm bulunmadıkça, dava olunan şeyin değerine veya tutarına bakılmaksızın asliye ticaret mahkemesi tüm ticari davalar ile ticari nitelikteki çekişmesiz yargı işlerine bakmakla görevlidir." denilmek sureti ile de ticari davalara Asliye Ticaret Mahkemeleri'nde bakılacağı açıkça düzenlenmiştir.

Hal böyle iken; iktisadi devlet teşekkülü statüsünde olan ve davacı ile arasında, yürütülen taşıma faaliyeti kapsamında yapılmış taşıma sözleşmesi ilişkisi bulunan davalının, taşıma sırasında gerçekleşen kaza nedeni ile davacının uğradığı zararı giderme borcunun, özel hukuk hükümleri çerçevesinde adli yargı yerinde ele alınması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Her ne kadar, gerek adli ve gerekse idari yargı dosyalarında, davacı ile davalı arasında imzalanan taşıma sözleşmesi ya da biletine rastlanmamış ise de, davacının dava konusu trende yolcu olarak bulunduğu taraflar arasında bir ihtilaf söz konusu olmadığı gibi, davalı vekilinin Asliye Ticaret Mahkemesi'ne sunmuş olduğu 26.01.2015 tarihli cevap dilekçesinde, dava konusu olayda yaralanan kişiler bakımından yolcu niteliğinde bulunduğu, keza aynı şekilde dava konusu olaya ilişkin olarak yürütülen idari soruşturmada TCDD müfettişinin ve ceza yargılaması sırasında Asliye Ceza Mahkemesi'nin davacı yönünden yolcu niteliğinde bulunduğu ve aksi yöndeki iddialara dosyalar kapsamında rastlanılmadığı görülmekle; söz konusu durum, göreve ilişkin iş bu uyumsuzluğun en hızlı şekilde ve usul ekonomisine uygun biçimde neticelendirilmesi açısından bir eksiklik olarak nitelenmemiştir.

Belirtilen nedenlerle, Adana 1. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 27.04.2015 gün ve E:2014/2897, K:2015/536 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Adana 1. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 27.04.2015 gün ve 2014/2897 Esas, 2015/536 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

2-ESAS NO : 2016/188
KARAR NO : 2016/262
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Davacının hissedar olduğu taşınmaz üzerinde bulunan evin davalı idare tarafından imar uygulaması işlemleri sırasında yıkılması nedeniyle uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : O.Ö.
 Vekili : Av. A.K.G. & Av. A.F.Y.
 Davalı : Melikgazi Belediye Başkanlığı
 Vekili : Av. A.D. & Av. M.Ü.

OLAY : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davacının Kayseri ili, Melikgazi ilçesi, Nazımbey Mahallesi 215 ada, 11 parselde kayıtlı 128 m² yüzölçümlü kargir ev vasfındaki taşınmazın ½ hissesinin maliki iken bu taşınmazın bulunduğu bölgede 3194 sayılı İmar Kanununun 18. maddesinin uygulamasının yapılması ve bu taşınmazın da uygulamaya dahil edilmesi sonucunda başka bir yerde paydaş kılındığını, dava konusu bina ile ilgili Kayseri 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2008/813 Değişik İş dosyası ile tespit yaptırıldığını, dava konusu edilen taşınmazın 2008 yılında yıkıldığını sonradan öğrenildiğini, yıkımın yapılmasının tamamen haksız fiil niteliğinde olduğunu ve hiçbir yasal dayanağının bulunmadığını, dava konusu yerde davacının kiracısının oturduğunu ve aylık 250 TL olarak aldığı kira parasından da yoksun kaldığını belirterek; haksız ve hukuka aykırı olarak davalı idare tarafından yıkılan evin 50.000 TL tazminatının yıkım tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı idareden tahsili, kira kaybı

nedeniyle yıllık 3.000 TL kira bedeli olmak üzere toplam 53.000 TL nin tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Kayseri 2. İdare Mahkemesi:06.11.2012 gün ve E:2011/21 K:2012/1402 sayı ile; "(...) Uyuşmazlık konusu olayda, davalı idarece 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 18. madde uygulaması yapıldıktan sonra davacıya ait yapının yine bu madde içeriğinde düzenlenen usule göre bedeli ödenmeden yıkıldığı anlaşıldığına göre, davalı idarenin görev ve yetkisi dahilinde bulunan imar uygulaması işlemini yürütürken, üzerinde bina bulunan hisseli parsellere yönelik yukarıda anılan mevzuat hükümlerine uyulup uyulmadığı irdelenerek davacının zararının tazmin edilip edilmeyeceği anlaşılabacaktır.

Bu durumda, idarenin görev ve yetkisi dahilinde bulunan imar uygulamasının mevzuat hükümlerine uygun olarak yapılıp yapılmadığı irdelenmek suretiyle uyuşmazlığın açıldığı anlaşılmış ise de, davalı idarece, önce, evin taraflarınca yıkıldığının kabul edilmediği, sonrasında, taraflarınca yıkılmadığının sehven ifade edildiğinin belirtildiği görülmüş, Mahkememiz ara kararı ile evin yıkımının sebebi ile yıkımla ilgili alınan kararın ve işlem dosyasının ve konuyla ilgili tebligat yapılmış ise bu konuya ilişkin bilgi ve belgeler ile davacının yıkımı öğrenme tarihinin sorulduğu, davalı idare tarafından verilen cevapta, taşınmazın bulunduğu yerde 12.06.2007 tarihli ve 1165 sayılı Encümen Kararı ile 18. madde uygulaması yapıldığı, bunun üzerine, dava konusu yapının 14.04.2009 tarihli ve 557 sayılı Encümen Kararı ile yıkıldığının bildirildiği görülmüştür.

Davalı idare tarafından, söz konusu yapının 14.04.2009 tarihli ve 557 sayılı Encümen Kararı ile yıkıldığı bildirilmiş ise de; bu kararın, davacının 1/2 hissesine sahip olduğu 218 ada 11 parselin (18. madde uygulaması ile 6101 ada 3 parsel ve 6136 ada 1 parsel olmuş) diğer hissedarının hissesi ile davalı belediyeye ait bağımsız bölüm meskenin trampa edilmesine ilişkin olduğu görülmüş olup bu haliyle dava konusu yapının maily inhidam, ruhsatsızlık, imara aykırılık v.b. herhangi bir sebeple yıkımına ilişkin bir karar işlem, olmadan davalı idarece yıkıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, temelinde bir kamu hukuku kuralına, yasa, tüzük, yönetmelik gibi bir kural işlem veya bir idari işleme, ya da bir yargı yeri kararına dayanmayan haksız fiil niteliğindeki yıkım nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen zararların tazmini istemiyle açılan bu davanın adli yargı yerlerinin görevine girdiği sonucuna varılmıştır. (...) şeklindeki gerekçe ile davanın görev yönünden reddine karar vermiş; görevsizlik kararı temiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Kayseri 1. Asliye Hukuk Mahkemesi:19.12.2013 gün ve E:2013/16 K:2013/547 sayı ile; "(...) Davacının taşınmaz üzerine bulunan evi davalı belediye Tarafından 14/04/2009 tarih 557 sayılı Encümen Kararına istinaden yıkılmıştır. Bu husus dosyadaki davalı idarenin verdiği cevaplar ile bellidir. Taşınmazda imar uygulaması ise diğer hissedarın talebi üzerine yıkılmıştır. Davalı idarenin dava konusu taşınmazı yıkmaya sebebi 3193 sayılı İmar Kanunu 18. madde uygulaması olup, bedelin ödenmediği de dosya kapsamı ile bellidir. Dolayısıyla belediyenin idari işlem ve eylemi ile davacı zarar görmüştür.

İdari bir görevin yerine getirilmesi sırasında doğan zararlar 11/02/1959 gün ve 17/15 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararı'nın II. Bendi hükmüne ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2.md göre tam yargı davasının konusunu oluşturduğu, bu nitelikteki davaların ise idari yargı yerinde görülmesi gerektiği düzenlenmiş olup, dosyadaki uyuşmazlık da idari bir görevin yerine getirilmesinden kaynaklanmaktadır. Davalı belediye bir kamu tüzel kişisidir. İşlem ve eylemleri kural olarak kamusal nitelik taşır. Tazminat istemine konu olayın kamu hizmetinin görüldüğü bir sırada doğduğu ve hizmet ile ilgili bulunduğu kabul edilmelidir. İdarenin hizmet kusuru niteliğindeki eylemi sonucu meydana gelen zararlardan dolayı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 2/1-b maddesi gereğince İdareye karşı idari yargı yerinde tam yargı davası açılması gerekecektir.

Öte yandan davalı belediyenin imar uygulaması işlemini diğer hissedarın talebi ile yapmasının da doğan zarar niteliği ve mahkemenin görevine de bir etkisi olmadığı kanaatine varılmıştır. Zira taşınmazda davacı da 1/2 oranında hissedar olup, imar uygulamasından önce davacının yapılan uygulamaya muvafakati olduğuna dair bir beyanı mevcut değildir. Diğer hissedarın talebiyle yapılmış olması ile resen imar uygulamasının yapılması arasında bir fark görülmemektedir. Sonuç olarak davacının muvafakati olmadan ve bedeli ödenmeden alınan encümen kararı ile imar uygulaması yapılmış ve bunun sonucu olarak davacının taşınmazı idari bir eylem şeklinde yıkılmış ve davacı zarar görmüştür. Bu nitelikteki bir zararın da ancak idari yargıda açılacak bir dava ile istenmesinin mümkün olacağı kanaatine varılmıştır.(...) şeklindeki gerekçe ile görevsizlik kararı vermiş; karar temiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili idari ve adli yargı yerlerine verilmiş olan görevsizlik kararları nedeniyle oluştuğunu ileri sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaattin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye

göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yöntemle uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının hissedar olduğu taşınmaz üzerinde bulunan evin davalı idare tarafından yıkılması nedeniyle uğranılan zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

Dava dosyalarının incelenmesinde; 218 ada 11 parsel sayılı taşınmazın; 15.10.1950 yılında kesinleşen kadastro çalışmaları sonucu 128 m² yüzölçümlü "Kargir ev" vasfı ile M.İ. adına tescil edildiği; 05.02.1992 tarihinde davacı A. oğlu O.Ö.'e satılan taşınmazın ½ hissesinin 17.12.1993 tarihinde K. oğlu H.S.'a satıldığı, tapu kaydının beyanlar hanesinde "üzerine yapılan inşaat 6785 sayılı Kanunun 11. maddesine göre muvakkat inşaattır. 13.03.1974" açıklamasının yer aldığı; tapu kütüğüne 21.05.2007 tarihinde 3194 sayılı Kanunun 18. maddede uygulaması olduğu yazılmasının ardından 24.01.2008 tarihinde 3194 sayılı Kanun uygulaması sonucu ilgili sayfanın kapatılarak 6101 ada 3 parselde gittiği, 06.01.2009 tarih 22 sayılı Kayseri Melikgazi Belediyesi Encümen Kararı ile davacı dışında 218 ada 11 parselin ½ hissesi olan malikin 6101 ada 3 parseldeki hissesi ile Belediyeye ait 6697 ada 1 nolu parsel üzerindeki 9. Kat 58 nolu mesken ile trampa ettiği; 14.04.2009 tarih 557 sayılı Encümen Kararı ile de 22 sayılı kararda trampa işlemi sırasında ilgiliiye ait 6136 ada 1 nolu parseldeki hisse yazılmadığından bu hususun tasahih edilerek bu hissinin de Belediyeye devrine karar verildiği ve söz konusu Belediyenin hisseleri 01.02.2012 yılında tapudan devraldığı, taşınmaz üzerinde bulunan binanın Belediye tarafından yıkılması üzerine dava açıldığı anlaşılmıştır.

Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmıştır; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde de, tam yargı davaları, idarenin eylem ve işlemlerinden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan davalar olarak tanımlanmıştır.

İdari işlem ve eylemlerden doğan zararların tazmini taleplerinin, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun 12 ve 13'üncü maddeleri uyarınca, idari Yargı yerlerinde açılacak tam yargı davalarına konu edilmeleri, anılan yasa hükümlerinin gereğidir.

Uygulama ve öğretide, kamu idaresinin, kamu hizmetinin yürütümü sırasında, kamu gücü kullanarak tek yanlı irade açıklamalarıyla yapmış oldukları işlemler, "idari işlem"; herhangi bir işlem ya da karara dayanmaksızın gerçekleştirdikleri maddi faaliyetleriyle, görevleriyle ilgili hareketsizlikleri de, "idari eylem" olarak tanımlanmaktadır.

Bu tanıma göre, idarelerin 3194 sayılı İmar Kanununun 8. maddesi uyarınca tek yanlı irade açıklamaları ile tesis ettikleri, genel ve düzenleyici imar planları ile 2981 sayılı Yasanın 13. maddesinin (c) bendi uyarınca tek yanlı irade açıklamaları ile tesis ettikleri, genel ve düzenleyici ıslah imar planları ve bu planlara dayanılarak tesis edilen parsellasyon, kamulaştırma, ruhsat gibi bireysel işlemler, "idari işlem"; bu imar planı uyarınca yapmak zorunda oldukları program ve uygulamaları bunun için gerekli zamanda gerçekleştirmemeleri; yani, bu konudaki hareketsizlikleri de, idari eylem niteliği taşımaktadır.

Öte yandan 3194 sayılı İmar Kanunu'nun "Arazi ve arsa düzenlemesi" başlıklı 18. maddesinde; "İmar hududu içinde bulunan binalı veya binasız arsa ve arazileri malikleri veya diğer hak sahiplerinin muvafakatı aranmaksızın, birbirleri ile, yol fazlaları ile, kamu kurumlarına veya belediyelere ait bulunan yerlerle birleştirmeye, bunları yeniden imar planına uygun ada veya parsellere ayırmaya, müstakil, hisseli veya kat mülkiyeti esaslarına göre hak sahiplerine dağıtmaya ve re'sen tescil işlemlerini yaptırmaya belediyeler yetkilidir. Sözü edilen yerler belediye ve mücavir alan dışında ise yukarıda belirtilen yetkiler valilikçe kullanılır.

Belediyeler veya valiliklerce düzenlemeye tabi tutulan arazi ve arsaların dağıtım sırasında bunların yüzölçümlerinden yeteri kadar saha, düzenleme dolayısıyla meydana gelen değer artışları karşılığında "düzenleme ortaklık payı" olarak düşülebilir. Ancak, bu maddeye göre alınacak düzenleme ortaklık payları, düzenlemeye tabi tutulan arazi ve arsaların düzenlemeden önceki yüzölçümlerinin yüzde kırkını geçemez. ⁽¹⁾

(Değişik üçüncü fıkra: 3/12/2003-5006/1 md.) Düzenleme ortaklık payları, düzenlemeye tabi tutulan yerlerin ihtiyacı olan Millî Eğitim Bakanlığına bağlı ilk ve ortaöğretim kurumları, yol, meydan, park, otopark, çocuk bahçesi, yeşil saha, ibadet yeri ve karakol gibi umumî hizmetlerden ve bu hizmetlerle ilgili tesislerden başka maksatlarla kullanılamaz.

Düzenleme ortaklık paylarının toplamı, yukarıdaki fıkrada sözü geçen umumi hizmetler için, yeniden ayrılması gereken yerlerin alanları toplamından az olduğu takdirde, eksik kalan miktar belediye veya valilikçe kamulaştırma yolu ile tamamlanır.

Herhangi bir parselden bir miktar sahanın kamulaştırılmasının gerekmesi halinde düzenleme ortaklık payı, kamulaştırmadan arta kalan saha üzerinden ayrılır.

Bu fıkra hükümlerine göre, herhangi bir parselden bir defadan fazla düzenleme ortaklık payı alınmaz. Ancak, bu hüküm o parselde imar planı ile yeniden bir düzenleme yapılmasına mani teşkil etmez.

Bu düzenlemeye tabi tutulan arazi ve arsaların düzenleme ortaklık payı alınmalarından, bu düzenleme sebebiyle ayrıca değerlendirme resmi alınmaz.

Üzerinde bina bulunan hisseli parsellerde, şüyanma sadece zemine ait olup, şüyuan giderilmesinde bina bedeli ayrıca dikkate alınır.

Düzenleme sırasında, plan ve mevzuata göre muhafazasında mahzur bulunmayan bir yapı, ancak bir imar parseli içinde bırakılabilir. Tamamının veya bir kısmının plan ve mevzuat hükümlerine göre muhafazası mümkün görülemeyen yapılar ise, birden fazla imar parseline de rastlayabilir. Hisseli bir veya birkaç parsel üzerinde kalan yapıların bedelleri, ilgili parsel sahiplerince yapı sahibine ödenmedikçe ve aralarında başka bir anlaşma temin edilmedikçe veya şüyuu giderilmedikçe bu yapıların eski sahipleri tarafından kullanılmasına devam olunur.

Bu maddede belirtilen kamu hizmetlerine ayrılan yerlere rastlayan yapılar, belediye veya valilikçe kamulaştırılmadıkça yıktırılmaz.

Düzenlenmiş arsalarda bulunan yapılarla, ilgili parsel sahiplerinin muvafakatları olmadığı veya plan ve mevzuat hükümlerine göre mahzur bulunduğu takdirde, küçük ölçüdeki zaruri tamirler dışında ilave, değişiklik ve esaslı tamir izni verilemez. Düzenlemeye tabi tutulması gerektiği halde, bu madde hükümlerinin tatbiki mümkün olmayan hallerde imar planı ve yönetmelik hükümlerine göre müstakil inşaata elverişli olan kadastral parsellere plana göre inşaat ruhsatı verilebilir. Bu maddenin tatbikinde belediye veya valilik, ödeyecekleri kamulaştırma bedeli yerine ilgililerin muvafakatı halinde kamulaştırılması gereken yerlerine karşılık, plan ve mevzuat hükümlerine göre yapı yapılması mümkün olan belediye veya valiliğe ait sahalardan yer verebilirler.

Veraset yolu ile intikal eden, bu Kanun hükümlerine göre şüyulandırılan Kat Mülkiyeti Kanunu uygulaması, tarım ve hayvancılık, turizm, sanayi ve depolama amacı için yapılan hisselendirmeler ile cebri icra yolu ile satılanlar hariç imar planı olmayan yerlerde her türlü yapılaşma amacıyla arsa ve parselleri hisselerine ayıracak özel parselasyon planları, satış vaadi sözleşmeleri yapılamaz.” hükmüne yer verilmiştir.

Olayda, davalı idarece 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 18. madde uygulaması yapıldıktan sonra davacıya ait binanın yine 18. maddede düzenlenen usule uygun olarak bedeli ödenmeden yıkıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda açılan davanın, idarenin plan ve proje kapsamında yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak kurulmuş bir işleme karşı ya da bu nitelikteki işlem ve eyleminden doğan zararların tazminine yönelik olarak 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1. maddesinde belirtilen dava türlerinden olması nedenleriyle uyumsuzluğun idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle; Kayseri 2. İdare Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Kayseri 2. İdare Mahkemesinin 06.11.2012 gün ve E:2011/21 K:2012/1402 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

3-ESAS NO : 2016/229
KARAR NO : 2016/272
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İhbarı Kanunu'nun 6. maddesinin beşinci fıkrasına aykırılık nedeniyle, aynı Kanun'un 7. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : T.Ö.
 Vekili : Av. H.K.K.
 Davalı : Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu

OLAY : Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumunun 28.5.2014 gün ve 7959 sayılı kararı ile, İlçe Emniyet Müdürlüğü ekiplerince 7.12.2013 günü yapılan denetimler sırasında, işletmeciliğini davacının yaptığı "P. Büfe" isimli işyerinde saat 22:50 sıralarında alkollü içki satıldığını tespit edildiğinden bahisle, davacı adına 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İhisarı Kanunu'nun 6. maddesinin beşinci fıkrasına aykırılık nedeniyle 7. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi ile 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 8. maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendi uyarınca 29.303,00 TL. idari para cezası verilmiş, aynı Kurumun 11.6.2014 gün ve 11905 sayılı yazısı ile davacıya bildirilmiştir.

Davacı, idari para cezasının iptali istemiyle adli yargı yerine itirazda bulunmuştur. Bandırma Sulh Ceza Hakimliğince itirazın esası incelenerek başvurunun kabulüne, idari yaptırım kararının iptaline karar verilmiş, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 268. maddesi ikinci fıkrası uyarınca Mahkemesine davalı tarafından itiraz edilmiştir.

BANDIRMA SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 14.1.2015 gün ve D.İş:2015/52 sayı ile, itiraza konu idari para cezasına karşı yapılan başvurunun 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 8. maddesinin onuncu fıkrası uyarınca idari yargı yerinin görev alanına girdiği gerekçesiyle, başvurunun görev yönünden reddine karar vermiş, yapılan itiraz Balıkesir 2. Sulh Ceza Hakimliğince kesin olarak reddedilmiştir.

Bu kez, davacı vekili, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır. Balıkesir İdare Mahkemesi, davanın görüm ve çözümünde dava konusu idari işlemi tesis eden idarenin bulunduğu yerdeki Ankara İdare Mahkemesi'nin yetkili olduğu gerekçesiyle davanın yetki yönünden reddine karar vermiş, dava dosyası Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

ANKARA 14. İDARE MAHKEMESİ: 18.5.2015 gün ve E:2015/979, K:2015/600 sayı ile, 4733 sayılı Kanun'un 8. maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendinde ne tutarda idari para cezası verileceğinin düzenlendiği, dava konusu para cezasının ise 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İhisarı Kanunu uyarınca verildiği, bu Kanun uyarınca verilen idari para cezalarına karşı açılacak davalarda da görevli yargı yerinin belirtilmediği açıklanarak, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun ilgili hükümleri uyarınca davanın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, davacı tarafından yapılan itiraz üzerine, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. Kurulu 2.12.2015 gün ve E:2015/9691, K:2015/7399 sayılı kararı ile itirazın reddine, kararın onanmasına karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

İHLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulunun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyumsuzlukları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyumsuzluklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyumsuzluklarının 'hukuk uyumsuzluğu' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyumsuzluklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyumsuzluğunun Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönetime uygun olarak, davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

İİ-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili

Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanunu'nun 6. maddesinin beşinci fıkrasına aykırılık nedeniyle 7. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 8. maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendi uyarınca verilecek 29.303,00 TL. idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

4250 sayılı Kanun'un 6. maddesinde, "(Mülga: 11/1/2001-4619/5 md.;Yeniden düzenleme: 24/5/2013-6487/2 md.) Alkollü içkilerin her ne surette olursa olsun reklamları ve tüketicilere yönelik tanıtımı yapılamaz. Bu ürünlerin kullanılmasını ve satışını özendirilen veya teşvik eden kampanya, promosyon ve etkinlik yapılamaz. Ancak, münhasıran alkollü içkilerin uluslararası düzeyde tanıtımına yönelik ihtisas fuarları ile bilimsel yayın ve faaliyetler düzenlenebilir. Alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayanlar, her ne surette olursa olsun hiçbir etkinliğe ürünlerinin marka, amblem ya da işaretlerini kullanarak destek olamazlar. Açık alkollü içki satışı yapmaya ilişkin izin belgesi olan işletmelerde servis amaçlı materyallerde marka, amblem ve logo kullanılabilir. Televizyonlarda yayınlanan dizi, film ve müzik kliplerinde alkollü içkileri özendirici görüntülere yer verilemez.

.....

Alkollü içkiler, otomatik satış makineleri ile satılamaz, her nevi oyun makineleri veya farklı yöntemlerle oyun ve bahse konu edilemez. Bu ürünler basın ve yayın yoluyla tüketicilere satılamaz ve posta ile satış yöntemi kullanılarak gönderilemez. Alkollü içkiler, 22:00 ila 06:00 saatleri arasında perakende olarak satılamaz....." denilmiştir;

"Cezalar" başlıklı 7. maddesinde, "(Mülga: 27/3/1969-1137/37-1 md.; Yeniden düzenleme: 24/5/2013-6487/3 md.) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin;

- a) Birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen yasakların her birine aykırı hareket edenlere ve ilgili işletme sahiplerine, beş bin Türk Lirasından iki yüz bin Türk Lirasına kadar,
- b) Üçüncü, dördüncü ve altıncı fıkralarında belirtilen yasaklara aykırı hareket edenlere, on bin Türk Lirasından beş yüz bin Türk Lirasına kadar,
- c) Yedinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, beş bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar,
- ç) Sekiz, dokuz ve onuncu fıkralarındaki yükümlülük ve yasakları ihlal eden üretici ve ithalatçılara, yüz bin Türk Lirasından aşağı olmamak kaydıyla, bu yükümlülük ve yasaklara aykırı olarak piyasaya sürülen malların piyasa değeri kadar,
- d) On birinci fıkrasındaki yasakları ihlal eden satıcılara, on bin Türk Lirasından yüz bin Türk Lirasına kadar,

e) Beşinci fıkrasındaki yasaklara aykırı hareket edenlere, 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendinde öngörülen, idari para cezası verilir.

6 ncı maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen yasağa aykırı hareket edilmesi sonucunda çocuğun sağlığının tehlikeye sokulması hâlinde, fail hakkında ayrıca 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "Sağlık için tehlikeli madde temini" başlıklı 194 üncü maddesi hükmüne göre cezaya hükümlenir.

Bu maddenin (a), (ç) ve (e) bentlerinde belirtilen idari para cezalarını vermeye Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu, televizyon ve radyolara uygulanacak idari para cezalarını vermeye Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, diğer bentlerde yer alan idari para cezalarını vermeye mahalli mülki amir yetkilidir. Birinci fıkranın (ç) bendinde tanımlanan kabahatin konusunu oluşturan ürünlerin ayrıca mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu kararın vermeye Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu yetkilidir." hükmü yer almış;

4733 sayılı Kanun'un "Ceza hükümler" başlıklı 8. maddesinde ise, "(Değişik: 3/4/2008-5752/3 md.) Ticari amaç olmaksızın, kendi ürettiği ürünleri kullanarak elli kilogramı aşmayan sarmalık kıyılmış tütün elde eden veya üçyüzelli litreyi aşmayan fermente alkollü içki imal edenler haricinde, Kurumdan tesis kurma ve faaliyet izni almadan; tütün işleyenler veya tütün mamulleri, etil alkol, metanol ya da alkollü içki üretmek üzere fabrika, tesis veya imalathane kuran ve işletenler bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına aykırı hareket edenler ile tesislerinde izin verilen kategori dışında faaliyette bulunanlara da aynı ceza verilir.

(Mülga ikinci fıkra: 28/3/2013-6455/31 md.)

(Mülga üçüncü fıkra: 28/3/2013-6455/31 md.)

(Mülga dördüncü fıkra: 28/3/2013-6455/31 md.)

Tütün, tütün mamulleri, etil alkol, metanol ve alkollü içkiler piyasasında mal veya hizmet üreten, işleyen, ihraç veya ithal eden, pazarlayan, alan veya satan gerçek ve tüzel kişilere aşağıda yazılı idarî yaptırımlar uygulanır: (.....)

k) Tütün mamulleri veya alkollü içkilerin tüketicilere satışı; internet, televizyon, faks ve telefon gibi elektronik ticaret araçları ya da posta ile sipariş yöntemi kullanarak yapmak üzere satış sistemi kuran veya faaliyette bulunanlara yirmi bin Yeni Türk Lirasından yüz bin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. (Ek ikinci cümle: 13/2/2011-6111/175 md.) Satışın internet ortamında yapılması halinde, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda öngörülen usullere göre erişimin engellenmesine karar verilir ve bu karar hakkında da anılan Kanun hükümleri uygulanır. (.....) denilmiş; onuncu fıkrası ve devamında ise;

Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî yaptırım kararlarına karşı 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir. Ancak, idare mahkemesinde dava, işlemin tebliği tarihinden itibaren onbeş gün içinde açılır. İdare mahkemesinde iptal davası açılmış olması, kararın yerine getirilmesini durdurmaz.

İdarî yaptırımlara ilişkin olarak bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.(.....) hükmü yer almıştır.

Olayda, davanın, saat 22:50 den sonra alkollü içki sattığı ileri sürülerek verilen idari para cezasının iptaline ilişkin olarak açıldığı, bu eylemin 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanunu'nun 6. maddesinin beşinci fıkrasıyla yasaklandığı, ne tutarda idari para cezası verileceğinin ise, 4733 sayılı Kanun'un 8. maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendinde düzenlendiği, bu durumda davaya konu idari para cezasına dayanak olan Kanun'un 4250 sayılı Kanun olduğu ve 4250 sayılı Kanun'da da idari para cezalarına karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemenin yer almadığı anlaşılmıştır.

Öte yandan; 30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, “ (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır”; Kanunun “Başvuru yolu” başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise, “İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya teahhüt tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir” düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyumsuzlukta, öngörülen idari para cezasının 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanunu uyarınca verildiği ve 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 4250 sayılı Kanun'da da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacak olması nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Bandırma Sulh Ceza Hakimliğince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bandırma Sulh Ceza Hakimliğinin 14.1.2015 gün ve D.İş.2015/52 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

4-ESAS NO : 2016/239
KARAR NO : 2016/282
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : İcra müdürlüğünce yapılan ihale sonucu alınan taşınmaza ilişkin %18 olarak hesaplanan KDV oranının, % 1'e indirilmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : M.A.
 vekilleri : Av. A.Ç., Av. H.D. (İdari Yargıda)
 Davalılar : 1-Hasımsız (Adli Yargıda)
 2- Muğla Vergi Dairesi Başkanlığı. (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı, Muğla 1.İcra Dairesi Müdürlüğünün E:2014/ 3554 sayılı dosyasında satışa sunulan daireyi 15.09.2015 tarihinde yapılan ihaleye katılarak 208.000,00 TL bedelle satın aldığını, bu bedel üzerinden %18 oranında tahakkuk ettirilen 37.440,00 TL tutarındaki Katma Değer Vergisini 09.10.2015 tarihinde ihtirazi kayıtlı ödemediğini; daha sonra 16.10.2015 tarihli dilekçe ile, Muğla 1.İcra Dairesi Müdürlüğüne başvurarak, dairenin net alanının 150,00 m2 den küçük olmasına rağmen %18 olarak tahakkuk ettirilen hatalı KDV işleminin iptal edilmesini, KDV oranının %1 olarak belirlenerek fazladan ödemiş olduğu 35.360,00 TL'nin iade edilmesini istediğini; bunun üzerine Muğla 1.İcra Dairesinin, 19.10.2015 tarihli Karar Tensip Tutanağında; satışı istenilen gayrimenkul ile ilgili olarak hazırlanmış olan 18.02.2015 tarihli bilirkişi raporunda gayrimenkul(konut) 168,70 m2 brüt alana sahip olduğunun belirtildiğini, taşınmazın satışının bilirkişi raporlarına istinaden hazırlanmış olduğunu, 15.09.2015 tarihinde satışı yapılan taşınmazın satış işleminin İcra Mahkemesinin 2015/933 muhabere sayılı 29.09.2015 tarihli yazıları ile kesinleşmiş olduğunu, bu aşamadan sonra gayrimenkulün alanının tespit edilemeyeceğini ve İ.İ.K'nun 16.maddesi gereğince şikayet yolunun açık olduğunu belirterek, talebini reddettiğini; mimari projede yaptığı incelemede dairenin net alanının 115,50; Maliye Bakanlığının net alan tanımına giren hususları dikkate alarak yapmış olduğu incelemede 133,50 m2 olduğunu hesapladığını ifade ederek; satın aldığı taşınmazın net alanının 150,00 m2 den küçük olması nedeniyle %1 olarak tahakkuk ettirilmesi gerekirken, usul ve yasalara aykırı olarak %18 olarak tahakkuk ettirilen Muğla 1.İcra Dairesi Müdürlüğünün E:2014/ 3554 sayılı dosya ile ilgili 19.10.2015 tarihli kararının iptali, KDV oranının %1 olarak belirlenmesi ile fazladan ödemiş olduğu 35.360,00 TL'nin faizi ile birlikte iadesine karar verilmesi istemiyle, 23.10.2015 tarihinde, hasımsız olarak adli yargı yerinde dava açmıştır.

MUĞLA İCRA HUKUK MAHKEMESİ; 27.1.2016 gün ve E:2015/258, K:2016/25 sayı ile, İcra ve İflas Kanunu'nun Şikayet ve Şartlar başlıklı 16. maddesinin, "Kanunun, hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır...", Şikayet Üzerine Yapılacak Muameleler başlıklı 17. maddesinin, "Şikayet icra mahkemesince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir. / Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin icrası emrolunur." hükümlerini içerdiği; Vergi Usul Kanunu'nun, Kanunun Şümulü başlıklı 1'inci maddesinin, "Bu kanun hükümlerinin ikinci maddede yazılı olanlar dışında, genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanır.", Bölge İdare Mahkemeleri İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu Ve Görevleri Hakkında Kanun'un Vergi Mahkemelerinin Görevleri başlıklı 6. maddesinin, "Vergi Mahkemeleri "a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları... çözümler" hükümlerini içerdiği; icra dairesi tarafından yapılan ihale sonucu vergi alınması işleminin kanuna aykırılığı iddiasının, yukarıda atfı yapılan maddeler uyarınca, şikayet yolu ile İcra Mahkemesi'nde çözümlenmesi gerektiği ileri sürülebilir ise de; icra mahkemesinin yetkisinin, anılan işlemin kanuna uygun olup olmadığının tespiti ile işlemin iptaliyle sınırlı bulunduğu; Yargıtay 12. H.D.nin 19.02.2015 tarih

E.2014/29160 - K.2015/3305 sayılı bir kararında "... Şikayetçi ihale alıcısının, KDV'nin %18 değil, %1 oranında alınması talebinin reddine dair 25.02.2014 tarihli icra müdürlüğü işleminin iptali istemiyle icra mahkemesine başvurduğu, mahkemece, re'sen Muğla Vergi Dairesi Başkanlığı şikayete dahil edilerek şikayetin kabulü ile müdürlük kararının kaldırılmasına, %1 oranı üzerinden 410 TL KDV alınması gerektiğine ve yargılama gideri ile vekalet ücretinin müteselsilen davalılardan alınarak davacı şikayetçiyi verilmesine karar verildiği anlaşılmıştır. İhale alıcısının icra mahkemesine başvurusu, icra müdürlüğünce hesaplanan KDV oran ve miktarına ilişkin olup, Vergi Dairesi Başkanlığı, icra takibinin tarafı olmadığından hasım olarak değerlendirilemez." görüşüne yer vermiş olduğu; dolayısıyla icra mahkemesinin, denetimi altında bulunmaları nedeniyle icra ve iflas daireleri ile ilgili icrai karar verebilir ise de, İ.İ.K.'den kaynaklı sınırlı yetkisi nedeniyle, davanın tarafı olamayacak olan vergi dairesi aleyhine icrai bir karar oluşturmamasının hukuka uygun olmayacağı; somut olayda, K.D.V.'nin Vergi Dairesi'nce tahsil edilmiş olması nedeniyle, salt icra müdürünün ret işleminin iptali sorunu çözemeyeceğinden, mahkemelerindeki davada taraf sıfatı bulunmayan bir kurum aleyhine de icrai hüküm oluşturulamayacağı gerekçesiyle; davaya bakmaya adli yargı yolunun görevli olmaması nedeniyle dilekçenin görev yönünden reddine, davacının yetkili ve görevli Muğla Vergi Mahkemesinde dava açmakta muhtariyetine karar vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Bu kez Davacı vekili; müvekkili tarafından icra kanalıyla satın alınan konut niteliğindeki taşınmazın alanının 150 m²'nin altında bulunması nedeniyle, KDV oranının %1 olması gerekirken %18 oranından uygulanmasının usul ve yasalara aykırı olduğu gerekçesiyle; fazla alınan 35.360,00 TL. KDV'nin, ödeme tarihi olan 09.10.2015 tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte davalı idareden alınarak müvekkiline iadesi istemiyle; 18.2.2016 tarihinde Muğla Vergi Dairesi Başkanlığına karşı idari yargı yerinde dava açmıştır.

MUĞLA VERGİ MAHKEMESİ; 23.2.2016 gün ve E:2016/295, K:2016/196 sayı ile, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun "Şikayet ve Şartlar" başlıklı 16.maddesinde; "Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır. Bir hakkın yerine getirilmesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir." hükmünün; "Şikayet üzerine yapılacak muameleler" başlıklı 17.maddesinde; "Şikayet tetkik merciince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir. Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin icrası emrolunur." hükmünün; "Tetkik merci" başlıklı 4. maddesinde; "İcra ve iflas dairelerinin muamelelerine karşı yapılan şikayetlerle itirazların incelenmesi icra tetkik merci hakimini yahut kanun gereğince bu görev kendisine verilmiş olan hakim tarafından yapılır. İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ortak görüşü ile Adalet Bakanlığına icra tetkik merciinin birden fazla dairesi kurulabilir. Bu durumda icra tetkik merci daireleri numaralandırılır. İcra tetkik merciinin birden fazla dairesi bulunan yerlerde iş dağılımı ve buna ilişkin esaslar, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na belirlenir. Her icra tetkik merci hakimini, kendisine Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanlığına dönüşümlü olarak bağlanan icra ve iflas dairelerinin muamelelerine yönelik şikayetleri ve itirazları inceler, bu dairelerin gözetim ve denetimlerini yapar, idari işlerine bakar. İcra yetkisinin haiz sulh mahkemelerinin muamelelerine karşı vuku bulacak şikayet ve itirazların tetkik merci o mahkemenin hakimidir." hükmünün yer aldığı; hal böyle iken, İcra Müdürlüğü tarafından yürütülen takibe ilişkin olarak yapılan ihale sonucunda alınan taşınmazla ilişkin, icra müdürlüğünce yapılan katma değer vergisi tahakkukunun kanuna aykırılığı iddiasının şikayet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği, Mahkemenin incelemeyi, söz konusu icra dosyası üzerinde yaparak, anılan işlemin kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği; adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyumsuzluğun, İcra Müdürlüğünün tesis ettiği bir işlemin kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesi gerektiği; nitekim, Uyumsuzluk Mahkemesi'nin 13.05.2013 gün ve E:2013/250, K2013/651 sayılı kararının da bu yönde olduğu gerekçesiyle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15'inci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendi uyarınca, davanın görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyumsuzluk Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBÜLUT ve Yüksel DOĞAN'ın katıllarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında;

İ-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu doğduğu, idari yargı dosyasının, davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Muğla 1. İcra Dairesi Müdürlüğü'nün E:2014/3554 sayılı dosyası kapsamında ihale sonucu alınan taşınmaza ilişkin olarak, fazladan hesaplanan katma değer vergisi tahakkuku nedeniyle icra müdürlüğüne yapılan başvurunun reddi işleminin; katma değer vergisinin %1 oranında hesaplanması gerekirken %18 oranında hesaplandığı ileri sürülerek iptali ve fazladan tahsil edilen verginin, ödeme tarihinden itibaren faiziyle birlikte iadesi istemiyle açılmıştır.

2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun "Şikayet ve Şartlar" başlıklı 16. maddesinde; "(Değişik: 3/7/1940 - 3890/1 md.) Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflâs dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır.

Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir." hükmüne; "Şikayet üzerine yapılacak muameleler" başlıklı 17. maddesinde; "Şikayet icra mahkemesince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir.

Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin ıcrası emrolunur." hükmüne; "Tetkik mercii" başlıklı 4. maddesinde ise; "Değişik: 3/7/1940 - 3890/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 17/7/2003-4949/1 md.) İcra ve iflâs dairelerinin muamelelerine karşı yapılan şikâyetlerle itirazların incelenmesi icra mahkemesi hâkimi yahut kanun gereğince bu görev kendisine verilmiş olan hâkim tarafından yapılır. İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun olumlu görüşü ile Adalet Bakanlığınca icra mahkemesinin birden fazla dairesi kurulabilir. Bu durumda icra mahkemesi daireleri numaralandırılır. İcra mahkemesinin birden fazla dairesi bulunan yerlerde iş dağılımı ve buna ilişkin esaslar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir. Her icra mahkemesi hâkimi, kendisine Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanlığınca dönüştürümlü olarak bağlanan icra ve iflâs dairelerinin muamelelerine yönelik şikâyetleri ve itirazları inceler, bu dairelerin gözetim ve denetimlerini yapar, idarî işlerine bakar.

İcra yetkisini haiz sulh mahkemelerinin muamelelerine karşı vuku bulacak şikayet ve itirazların icra mahkemesi o mahkemenin hakimidir." hükmüne yer verilmiştir.

Olayda, davacının, Muğla 1.İcra Dairesi Müdürlüğü'nün E:2014/ 3554 sayılı dosyası kapsamında satış sunulan Muğla İli, Menteşe İlçesi, Karabağlar Mevki, tapunun 1158 ada, 27 parsel numarasında kayıtlı 6.169,74 m2 büyüklüğündeki taşınmaz üzerine inşa edilmiş 9053/616974 arsa paylı C Blok 1.kat 5 nolu bağımsız bölümü, 15.09.2015 tarihinde yapılan ihaleye katılarak 208.000,00 TL bedelle satın aldığı, satış işleminin kesinleşmesinden sonra anılan bedel üzerinden %18 oranında tahakkuk ettirilen 37.440,00 TL tutarında Katma Değer Vergisi ödemediği; daha sonra, taşınmazın net alanının 150,00 m2' den küçük olduğundan bahisle, %18 olarak tahakkuk ettirilen KDV işleminin iptal edilmesini, KDV oranının %1 olarak belirlenerek fazladan ödemiş olduğu 35.360,00 TL'nin iadesini istediği; isteminin Muğla 1.İcra Dairesi Müdürlüğü'nün 19.10.2015 gün ve E:2014/ 3554 sayılı kararıyla reddedildiği; bunun üzerine, başvurusunun reddine ilişkin işleminin iptali ile fazladan tahsil edilen verginin, ödeme tarihinden itibaren faiziyle birlikte iadesi istemiyle dava açtığı anlaşılmıştır.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri malî yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümlenmesi hükmüne yer verilmiştir.

Mevzuat hükümleri ile somut olay birlikte irdelendiğinde, İcra Müdürlüğü tarafından yürütülen takip kapsamında yapılan ihale sonucunda alınan taşınmaza ilişkin, icra müdürlüğüne verilen % 18 oranında KDV ödenmesine dair kararın, kanuna aykırılığı iddiasının şikayet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği, mahkemenin incelemeyi, söz konusu icra dosyası üzerinde yaparık, anılan işlemin kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği kuşkusuzdur. Adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyuşmazlığın, İcra Müdürlüğü'nün tesis ettiği bir işlemden kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Muğla İcra Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Muğla İcra Hukuk Mahkemesi'nin 27.1.2016 gün ve E:2015/258, K:2016/25 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

5-ESAS NO : 2016/241
KARAR NO : 2016/284
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Davacıların mülkiyetinde bulunan taşınmazın bir kısmına, kamulaştırma yapılmadan ve bedeli ödenmeden yol geçirilerek ve kaldırım yapılarak müdahalede bulunduğu bahisle, taşınmazın bedelinin tazmini istemiyle açılan davanın; Borçlar Kanununun haksız fiillere ilişkin hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacılar : 1- M.H., 2- Ü.H., 3- O.M.
 Vekilleri : Av. M. E.F., Av. C.T.
 Davalı : Ulalar Belediye Başkanlığı
 Vekili : Av. L.O.

O L A Y : 1-Davacılar vekili; müvekkillerinin Erzincan İli Tapusunda kayıtlı, Ulalar Köyü Cumhuriyet Mahallesi, Ahurcuk Mevkii, 182 ada, 10 parsel sayılı, 8478.40 m2 gayrimenkulün malikleri olduğunu; davalı Belediyenin, müvekkillerinin muvafakatini almadan gayrimenkulün doğu cephesi boyunca 921.28 m2'lik kısmına yol geçirerek, kaldırım v.s. yaparak müdahalede bulunduğunu; bu nedenle el koyma günündeki durumun tespiti ile dava günündeki bedelini davalıdan istemek zorunluluğu doğduğunu; arsa niteliğindeki taşınmazın ticari saha içinde kaldığını, Ulalar belediyesinin en merkezi yerinde bulunduğunu ifade ederek; taşınmazın bedeli olan 110.553.60 YTL'nin dava gününden itibaren yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsili istemiyle 20.4.2006 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

2- Davalı İdarenin anılan parsel ile ilişkili olarak Mahkemeye sunduğu 14.6.2006 gün ve 2006/237 sayılı yazıda; ilgili taşınmazın Ulalar İmar Planı ve belediye mücavir alanı içerisinde yer aldığı, İmar Planında "Sağlık Ocağı ve Park" alanı içerisinde kaldığı, hali hazırda sulu tarla vasfında bulunduğu, kadastro parseli olduğu; Belediye Encümeninin 18/05/2006 tarih ve 2006/39 sayılı kararı ile, ilgili taşınmazı da kapsayacak şekilde 18. madde uygulaması yapılmasının kararlaştırıldığı, 18. madde uygulama sahasının belirlendiği ifade edilmiş; Teknik Bilirkişiler tarafından Mahkemeye sunulan 18.07.2008 tarihli Krokili Raporunda; dava konusu parselin doğu kısmından başlayarak güneydoğu istikametinde uzanan kısmında kaldırım ve yol olarak kullanılan alanların mevcut olduğunun tespit edildiği; bu kısmın 1111.50 m2 olarak hesaplandığı bildirilmiş; Fen Bilirkişisinin raporuna karşı davalı İdare vekili tarafından yapılan 28.07.2008 tarihli itiraz dilekçesinde ise; dava konusu olayda İdare tarafından taşınmaza süreklilik arz edecek şekilde el atılmadığı, sadece yol çalışmaları nedeniyle davalının taşınmazının kendiliğinden araçların gidip gelmesi nedeniyle bir nevi yola dahil edilmiş olduğu, davacıların taşınmazdan yararlanmalarının engellenmediği savunulmuştur.

3- Erzincan 1. Asliye Hukuk Mahkemesi, 12.11.2008 gün ve E: 2006/199, K:2008/650 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek, davalı İdarece dava konusu taşınmaza, bilirkişi raporlarında da belirtildiği şekilde yol ve kaldırım yapılmak suretiyle 1111,5 m2'lik kısmına el atıldığı, elatılan yerin yol ve kaldırım göre karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, eksik inceleme ile hüküm kurulmasının ve el atılan taşınmaz yol halini aldığından TMK.nun 999.maddesi uyarınca tapu kütüğünden terkinine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde tapuya tesciline karar verilmesinin doğru görülmediği gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir. Bu karar temyiz edilmiştir.

4- Yargıtay 5.Hukuk Dairesi: 6.4.2009 gün ve E:2009/2494, K:2009/5400 sayı ile, taraflara emsal göstermeleri için imkan tanınması, lüzumu halinde resen emsal celbi yoluna gidilmesi ve dava konusu taşınmaz değerinin emsal karşılaştırması suretiyle tespiti için yeniden keşif yapılması ve sonucuna göre karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, eksik inceleme ile hüküm kurulmasının ve el atılan taşınmaz yol halini aldığından TMK.nun 999.maddesi uyarınca tapu kütüğünden terkinine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde tapuya tesciline karar verilmesinin doğru görülmediği gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

5-Mahkemece, bozmaya ayulmasına karar verilmiştir. Bozma sonrası 14.2.2011 tarihinde Mahkemeye sunulan Bilirkişi Raporunda; dava konusu taşınmaz ile emsallerin mukayeseleri yapılmış mukayese emsal satışlarının değerlendirme tarihindeki karşılıkları hesaplanmış ve dava tarihi itibarıyla dava

konusu taşınmazla ait bedel çıkarılmış; dava konusu taşınmazın kısmi olarak el atılmış olması nedeni ile arta kalan bölümde kadastro parseli olmasından dolayı değerinde değişiklik olmayacağı belirtildikten sonra, "Davaya konu taşınmaz için 03.01.2011 tarihinde yapılan keşifte dinlenen Kadastro Birlikçisi Hüseyin İŞİK'in beyanına göre 18.07.2008 tarihinde dinlenen Kadastrocu Birlikçisi K.G.'in raporunda belirttiği kaldırım, yol ve WC olarak kullanılan bölümlerin sökülerek eski haline getirildiğini belirtmiştir. Birlikçi Heyetimizce hesaplanan bedel önceki raporda Kamulaştırmasız El Atılan bölüme ilişkindir." denilmiştir.

6- Erzincan 1.Asliye Hukuk Mahkemesi: 7.3.2011 gün ve E: 2009/367, K:2011/120 sayı ile, gerek Mahkemelerin gözleminde gerekse birlikçi raporunda değinildiği üzere, davalı belediyenin dava açıldığı tarihte mevcut olan müdahalesini kaldırarak taşınmazı eski haline getirdiğini gördüğü; dolayısı ile yapılan son keşif tarihi itibarı ile herhangi bir haksız müdahalenin söz konusu olmadığı; bu nedenle, konusuz kaldığı gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir. Bu karar da temyiz edilmiştir.

7- Yargıtay 5.Hukuk Dairesi; 10.10.2011 gün ve E: 2011/11625, K:2011/15829 sayı ile, davanın, kamulaştırmasız el atılan taşınmaz bedelinin tahsili istemine ilişkin olduğu; Mahkemece, dava sırasında el atmaya son verilerek taşınmaz eski hale getirildiğinden davanın reddine karar verildiği; dava sırasında mevcut yol ve kaldırım sökülerek fiili el atmaya tamamen son verilmişse de, fen birlikçisi raporuna göre taşınmazın mevcut imar planında park ve sağlık tesisi alanında kaldığı; Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun benzer konudaki 15.12.2010 gün ve 2010/5-662/651 sayılı kararı da gözetilerek, imar planında park ve sağlık alanı olarak ayrılan taşınmazla fiilen el atılmamış olsa dahi 3194 sayılı İmar Kanununun 10. maddesinin amir hükmü uyarınca 1/1000 ölçekli uygulama imar planının kesinleştiği tarihten itibaren 5 yıl içerisinde davalı belediyece ayrılma amacına uygun olarak kamulaştırma görevinin yerine getirilmemesi ve malikın mülkiyet hakkının süresi belirsiz şekilde kısıtlanması nedeniyle taşınmaz bedelinin ödenmesi gerektiği; bu itibarla, taşınmazın, mevcut imar planında park ve yol olan bölümlerinin fen birlikçisi raporu ile belirlenerek, taşınmazın 1/1000'lik imar planında sağlık alanı olarak ayrılması sırasında Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak ihtiyaç talebinde bulunup bulunmadığının, dava konusu taşınmaz ile ilgili olarak Sağlık Bakanlığına kamulaştırma kararı alınıp alınmadığının ve halen taşınmazın bulunduğu alana Sağlık Bakanlığının ihtiyacı olup olmadığının, ihtiyacı yok ise bu hususun ilgili Belediye Başkanlığına bildirilip bildirilmediğinin Sağlık Bakanlığı ile ilgili Belediye Başkanlığından sorularca, sonucuna göre karar verilmesi gerektiğinin düşünülmemesinin doğru görülmediği gerekçesiyle; taraf vekillerinin temyiz itirazları yerinde olduğundan hükmün bozulmasına karar vermiş; karar düzeltme istemi, aynı Dairece, 22.2.2012 gün ve E:2011/21161, K:2012/2861 sayı ile, reddedilmiştir.

8- Erzincan 1.Asliye Hukuk Mahkemesi; 10.7.2012 gün ve E: 2012/95, K:2012/251 sayı ile, davanın aşamalarına yer verdikten sonra; "Mahkememizce bozmadan önce yapılan yargılama sırasında taşınmazla yapılan fiili elatmanın tamamen sona erdiği tespit edilmiş, Yargıtay tarafından da bu durum bozma sırasında benimsenerek yukarıda belirtildiği şekilde hukuki elatılan kısmın belirlenmesi için dava bozulmuştur.

"Davanın konusunun, davalı idarece 3194 sayılı Kanun uyarınca kamu gücü kullanılarak tek yanlı irade ile yapılan imar planlarında yeşil alan olarak yer alan davacılar için taşınmazın bedelinin tazminine ilişkin bulunduğu anlaşılmış olup, belirtilen duruma göre, imar planı ve buna dayalı imar uygulaması sonucunda uğranılan zararın tazminine yönelik bulunan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde yer alan "İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında idari yargı yerince çözümlenmesi gerekmektedir." (Uyuşmazlık Mahkemesi 09.04.2012 tarih 2011/238 Esas, 2012/63 Karar)

Eldeki davanın konusunun imar uygulaması sonucunda sağlık tesis alanı olarak belirlenen ve davacıların mülkiyet hakkının sınırlanması sonucunu doğuran işlem nedeniyle tazminat istemine ilişkin dava olduğu, yukarıda belirtilen Uyuşmazlık Mahkemesi kararında da belirtildiği şekilde yargılama yapma görevi İdare Mahkemesine aittir. Mahkememizin görevsizliğine dair aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

Mahkememizin Görevsizliğine;

Görevli mahkemenin idare mahkemesi olduğunun tespitine..." karar vermiş, bu karar temyiz edilmiştir.

9- Yargıtay 5.Hukuk Dairesi; 1.4.2013 gün ve E: 2013/3566, K:2013/5976 sayı ile, davanın, kamulaştırmasız el atılan taşınmaz bedelinin tahsili istemine ilişkin olduğu; Mahkemece, bozma kararına uyulduğu belirtilmişse de, bozma gereği yerine getirilmeyerek, idari yargı görevli olduğundan bahisle mahkemenin görevsizliğine karar verildiği; hükmün, davacılar vekilince temyiz edilmiş olduğu; yapılan incelemede; dava konusu taşınmazın imar planında sağlık ocağı ve park alanı olarak belirlendiğinin tespit edilmiş olduğu; Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulunun 16.05.1956 gün ve 1/6 sayılı kararı uyarınca taşınmazın aynına ilişkin bu tür davaların (bu dosyaya özgü verilmiş Uyuşmazlık Mahkemesi kararı bulunmadığı sürece) adli yargıda görülmesinin gerektiği; birlikçisi incelemesi, keşif ve rapor sonuçlarına göre dava konusu yere davalı idarece fiilen yol yapılmak suretiyle el atıldığı anlaşıldığından, artık kamu idaresince fiilen el konulmakla imar uygulamasına başlanılmış bulunduğu; bu nedenle idarenin

yapmış olduğu yolu ve kaldırımı ortadan kaldırması ve sökmesinin, taşınmazın imarda konuta açılmadığı sürece neticeyi değiştirmeyeceği; öte yandan taşınmazın tümü kamuya özgülendiğinden, taşınmazın bir kısmına fiilen el atıldıktan sonra vazgeçilse dahi, imar uygulamasının başlatıldığı anlaşılma; taşınmazın tüm bedeline hükmedilmesi gerektiği; bu nedenle bilirkişi kurulu tarafından hazırlanan rapor doğrultusunda davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken, taşınmaza hiç el atılmamış gibi (ayrıca bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince bu dosyaya özgü verilmiş bir karar da bulunmadığı halde) görev yönünden davanın reddine karar verilmesinin doğru görülmediği gerekçesiyle; hükmün bozulmasına karar vermiştir.

10-ERZİNCAN 1.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 14.11.2013 gün ve E:2013/191, K:2013/298 sayı ile, davanın aşamalarına yer verdikten ve bozmaya uyulduğu belirtildikten sonra; 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 11.06.2013 tarihinde yürürlüğe giren 24.05.2013 gün ve 6487 sayılı "Bazı Kanunlar İle 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" ile değiştirilen Geçici 6. maddesi ile eklenen Geçici 7. maddesinde; vuku bulunduğu tarih itibarı ile bu maddenin kapsamında olan kamulaştırmaz el koyulmadan dolayı bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce tazmin talebiyle dava açmış olanların; bu madde hükümlerine göre uzlaşma yoluna gitmeyi isteyip istemediklerini bu maddenin yürürlüğe girmesinden itibaren üç ay içinde idareye ve mahkemeye verecekleri dilekçeler ile bildirebilecekleri, uzlaşma talebi üzerine, uzlaşma görüşmelerinin neticesine kadar davanın bekletileceği; uzlaşılmasını hâlinde, uzlaşmazlık tutanağının mahkemeye sunulmasına sonra davaya devam edileceği, uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle veya ilgili kanunların uygulamasıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmazlar hakkında, 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemler tamamlandıktan sonra idari yargıda dava açılabilir; bu madde hükümlerinin, karara bağlanmamış veya kararı kesinleşmemiş tüm davaların uygulanacağı, kararı kesinleşen davalara ise, bu maddenin yalnızca sekinizci fıkra hükümlerinin uygulanacağı; eldeki davanın konusunun imar uygulaması sonucunda sağlık tesis alanı olarak belirlenen ve davacıların mülkiyet hakkının sınırlandırılması sonucunu doğuran işlem nedeniyle tazminat istemine ilişkin dava olduğundan, Uyuşmazlık Mahkemesi kararında da belirttiği şekilde yargılama yapma görevinin İdare Mahkemesine ait bulunduğu; 6487 Sayılı Kanunla Kamulaştırma Kanununun geçici 6. Maddesinde değişiklik yapıldığı ve bu değişikliğin bozma ilamından sonra yürürlüğe girdiği, kararın kesinleşmemiş tüm davalarda da uygulanmasının gerektiği, dava tarihi itibarıyla fiili olarak yol yapılarak el atılsa da yargılama sonunda yolun kaldırıldığı, davaya konu taşınmazın sadece imar planında Sağlık Ocağı ve park alanı olarak belirlendiği, sadece taşınmaza hukuki el atmanın mevcut olduğu, imar planı değişikliğinden kaynaklanan kamulaştırmaz el atma davalarda yargılama yapma görevinin İdare Mahkemesine ait olduğu, yasal değişikliklerin de dikkate alındığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

11-Davacılar vekili bu defa; davalı kurumun kamulaştırma yapmadan ve bedelini ödemediği taşınmazların 921,28 m²'sine fiilen el koyduğundan bahisle; gerekli tespit ve inceleme yapılarak taşınmazın bedeli olan 110.553.60 TL'nin dava gününden yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsil istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

12- Erzincan İli, Ulular Belediye Meclisinin 4.9.2013 tarih ve .../29 sayılı kararına ekli İlave Revizyon İmar Planları Plan Açıklama Raporunda; Belediye Meclisince 5.8.1995 tarihinde onanan 1/5000 ölçekli mer'î nazım imar planına göre, dava konusu 182 ada 10 parsel üzerindeki fonksiyon kararlarının Park Alanı, Sağlık Ocağı ve 7.00m.lik İmar Yolu olduğu; Nazım İmar Planı kararlarına uygun olarak yine aynı tarihte onanan 1/1000 ölçekli uygulama imar planında fonksiyon kararlarının Park Alanı, Sağlık Ocağı ve 7.00m.lik İmar Yolu olduğu belirtilmiş; davalı idarece, idare mahkemesine sunulan cevap dilekçesinde ise; anılan parselin en son, Ulular Belediye Meclisinin 04.09.2013 tarih ve 20-30 sayılı Meclis kararı ile İmar planında yapılan değişiklik ile Sosyal Kültürel Tesis Alanı olarak düzenlendiği, ancak Meclisin dava konusu parselde yaptığı bu imar değişikliği akabinde Ulular beldesinin hemen hemen tamamını kapsar şekilde İller Bankası tarafından genel bir İmar Revizyon çalışması başlatıldığı; dava konusu taşınmazın Kadastro Parseli olduğu; bu aşamada fiilen veya hukuken bir el atmanın söz konusu olmadığı, öncelikle dava konusu taşınmazın İmar parseline dönüştürülmesinin gerektiği, imar parseline dönüştürülmeden bir taşınmaza hukuken el atmanın söz konusu olamayacağı savunulmuştur.

13-SİVAS İDARE MAHKEMESİ: 11.2.2016 gün ve E:2014/1109, K:2016/308 sayı ile, 3194 sayılı İmar Kanunuyla yerleşme yerleri ile bu yerlerdeki yapılaşmaların; plan, fen, sağlık ve çevre şartlarına uygun teşekkülünü sağlamak amacıyla anılan Kanunun 7. ve 8. maddeleriyle, belirli nüfus kriterini aşan belediye ve valiliklere imar planları hazırlama ve yürürlüğe koyma yükümlülüğü getirilmiş olduğu; aynı Kanunun 10. maddesi hükmüne yer verdikten sonra; 25.02.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6111 sayılı Yasa ile getirilen düzenleme ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun geçici 6. maddenin 1983 sonrasındaki dava ve taleplere de uygulanması olanağı getirildiği, ardından 24.05.2013 tarih ve 6487 sayılı Kanunun bu maddenin hükümde değişikliği gidilerek uyuşmazlıkla ilgili olarak "...Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle veya yürürlüğe giren ilgili kanunların uygulamasıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmazlar hakkında, 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemler tamamlandıktan sonra idari yargıda dava açılabilir. Bu madde hükümleri karara bağlanmamış veya kararı

kesinleşmemiş tüm davalara uygulanır. Kararı kesinleşen davalara ise, bu maddenin yalnızca sekizinci fıkrâ hükümleri uygulanır."düzenlemesinin getirildiği; dosyanın incelenmesinden, davacı tarafın Erzincan İli Ulular Köyü Cumhuriyet Mahallesi 182 ada 10 parsel sayılı taşınmazın maliki olduğu, muvafakatleri alınmadan davalı tarafta gayrimenkul cephesi boyunca 921.28 m2 kısmından yol geçirip kaldırım yapılarak müdahale bulunduğu, bu nedenden dolayı davalı tarafın kamulaştırma işlemi tesis etmeden ve taşınmazın bedelini ödemediği taşınmazın 921.28 m2'sine fiilen el koymakla taşınmazın bedeli olan 110.553,60 TL'nin ödenmesi talebiyle Erzincan 1.Asliye Hukuk Mahkemesinde dava açıldığı, anılan mahkemenin 14.11.2013 tarihli kararı ile, dava tarihi itibariyle fiili olarak yol yapılarak el atılsa da yargılama sonunda yol kaldırıldığından ve davaya konu taşınmaz sadece imar planında sağlık ocağı ve park alanı olarak belirlendiğinden, sadece taşınmaza hukuki el atma mevcut olduğundan ve imar planı değişikliğinden kaynaklanan kamulaştırmaz el atma davalarında yargılama yapma görevi idare mahkemesine ait olduğundan yasal değişiklikler de dikkate alınarak görevsizliğine, kararı verilmiş olduğu; bunun üzerine davacı tarafta dilekçe ret üzerine yenilen dava dilekçesiyle, Erzincan İli Ulular Köyü Cumhuriyet Mahallesi 182 ada 10 parselde yer alan taşınmazın 921.28 m2'ne kamulaştırma işlemi tesis edilmeden davalı idarece fiilen el konulduğundan bahisle 110.553,60 TL taşınmaz bedelinin yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle iş bu davanın açıldığını anlaşıldığı; bu çerçevede, dava konusu taşınmazın imar planında sağlık ocağı ve park alanı olarak ayrılmasından yani umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle uzun süre kamulaştırma işlemi tesis edilmediğinden bahisle uğranılan zararın dava konusu olmadığı, davalı idarece taşınmazın bir kısmına yol yapıldığından bahisle fiili el atma durumundan dolayı uğranılan zararın dava konusu edilmediğinin görüldüğü; öte yandan; imar planından kaynaklı hukuki el atma nedeniyle uğrandığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle Mahkemelerinin E:2015/575 sayılı dosyasında aynı davacılar tarafından dava açıldığını da görüldüğü; bu durumda, yukarıda aktarılan mevzuat düzenlemesi de dikkate alınarak davalı idarenin taşınmazın bir kısmından yol geçirmek suretiyle davacı tarafta uğrandığı iddia olunan zararın tazmini isteminden kaynaklı iş bu davanın idari yargının görev alanı dışında kaldığından incelenme olanağının bulunmadığı; nitekim, taşınmaza kamulaştırmaz el atmasından doğan zararın tazminine yönelik açılan davada oluşan bir ihtilafa çıkan görev uyumsuzluğunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 17.11.2014 tarih ve E:2014/1005; K:2014/1046 sayılı kararında; idarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu plan ve projeye göre meydana getirdiği yol, kanal, baraj, su yolları, su şebekesi gibi tesislerin kurulması, işletilmesi ve bakımı sırasında kişilere verdiği zararların tazmini istemiyle açılacak davaların görüm ve çözümlünün, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılacak tam yargı davaları kapsamında yargısal denetim yapan idari yargı yerine ait olduğu; idarece herhangi bir aynı hakka müdahalede bulunulduğu, özel mülkiyete konu taşınmaza kamulaştırmaz el atıldığı veya plan ve projeye aykırı iş görüldüğü iddiasıyla açılacak müdahalenin men'i ve meydana gelen zararın tazmini davalarının ise, mülkiyete tecavüzü önlenmesine ve haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde çözümleneceğine hükmettiğinin görüldüğü gerekçesiyle; davanın görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilemsizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan inceleme göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönetime uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemeye, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacıların mülkiyetinde bulunan Erzincan, Ulular Köyü, Cumhuriyet Mahallesi, Ahurcuk Mevkii, 182 ada, 10 parselde, 8478.40 m2 taşınmazın 921.28 m2'lik kısmına; kamulaştırma yapılmadan ve bedeli ödenmeden yol geçirilerek ve kaldırım yapılarak müdahalede bulunduğu bahisle; taşınmazın bedeli olan 110.553.60 TL'nin faiziyle birlikte davalıdan tahsil istemiyle açılmıştır.

Belediyelerin 3194 sayılı İmar Kanununun 8. maddesi ve 18. maddesinin verdiği yetki ile arazi ve arsalar üzerinde imar planlarının hazırlanması ve yürürlüğe konulması, arazi ve arsa düzenlemesi gibi faaliyetleri kapsamında yaptıkları imar planlarından kaynaklanan işlemlerin tek yanlı ve kamu gücüne dayanan irade açıklamaları ile tesis edilen genel ve düzenleyici işlemler olduğu bu yönü ile de idari eylem

ve işlemlerden kaynaklanan uyumsuzlukların idari yargı yerlerinde çözümlenmesi gerektiği tartışmasızdır. Buna karşılık, Belediyece, Kamulaştırma Kanunu'nda öngörülen usul ve yöntemlere uygun idari nitelikte uygulama işlemleri yapılmaksızın, dava konusu edilen taşınmaz/taşınmazlara fiilen el atılması halinde, idarenin bu eyleminin kamulaştırmassız el atma niteliğini taşıdığı açıktır.

Öte yandan, İdarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu plan ve projeye göre meydana getirdiği yol, kanal, baraj, su yolları, su şebekesi gibi tesislerin kurulması, işletilmesi ve bakımı sırasında kişilere verdiği zararların tazmini istemiyle açılacak davaların görüm ve çözümünün, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılacak tam yargı davaları kapsamında yargısal denetim yapan idari yargı yerine ait olduğu; idarece herhangi bir aynı hakka müdahalede bulunulduğu, özel mülkiyete konu taşınmazla kamulaştırmassız el atıldığı veya plan ve projeye aykırı iş görüldüğü iddiasıyla açılacak müdahalenin men'i ve meydana gelen zararın tazmini davalarının ise, mülkiyete tecavüzün önlenmesine ve haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde çözümleneceği, yerleşik yargısal içtihatlarla kabul edilmiş bulunmaktadır.

Nitekim, yukarıda belirtilen genel kabul doğrultusundaki Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kurulunun 11.2.1959 günlü, E:1958/17, K:1959/15 sayılı kararının III. bölümünde, "İstimlaksiz el alma halinde amme teşekkülü İstimlak Kanunu'na uygun hareket ferdin malını elinden almış olması sebebiyle kanunsuz bir harekette bulunmuş durumdadır. Ve bu bakımdan dava Medeni Kanun hükümlerine giren mülkiyete tecavüzün önlenmesi veya haksız fiil neticesinde meydana gelen zararın tazmini davasıdır. Ve bu bakımdan adliye mahkemesinin vazifesi içindedir." görüşüne yer verilmiştir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacıların mülkiyetinde bulunan Erzincan İli Ulular Köyü Cumhuriyet Mahallesi 182 ada 10 parsel sayılı taşınmazın, davalı Belediye Meclisince 5.8.1995 tarihinde onanan 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planında Park Alanı, Sağlık Ocağı ve 7.00m.lık İmar Yolu olarak belirlendiği, aynı tarihte onanan 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planında aynı şekilde yer aldığı; 04.09.2013 tarih ve 20-30 sayılı Meclis kararı ile İmar planında yapılan değişiklik ile Sosyal Kültürel Tesis Alanı olarak düzenlendiği, ancak daha geniş kapsamlı genel bir İmar Revizyon çalışmasının başlatıldığı; parselasyon işlemlerinin yapıldığı konusunda dosyalarda bir bilgi bulunmadığı ve anılan taşınmazın Kadastro Parseli olduğu ve henüz imar parseline dönüştürülmediği; davacılar tarafından, 8478.40 m²'lik taşınmazın 921.28 m²'lik kısmına; kamulaştırma yapılmadan ve bedeli ödenmeden yol geçirilerek ve kaldırım yapılarak müdahalede bulunduğundan bahisle; taşınmazın bedeli olan 110.553.60 TL'nin faiziyle birlikte davalıdan tahsil istemiyle ilk olarak 20.4.2006 tarihinde Erzincan 1.Asliye Hukuk Mahkemesinde dava açıldığı, yargılama esasında, Teknik Bilirkişiler tarafından Mahkemeye sunulan 18.07.2008 tarihli Krokili Raporda; dava konusu parselin 1111,5 m²'lik kısmına el atıldığı, atılma yerin yol ve kaldırım olarak kullanıldığı ve el atmanın devamlılık arz ettiğinin bildirildiği; anılan Mahkemece 12.11.2008 tarihli ilk kararda, bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kısmen kabulüne karar verildiği; "Olay" kısmında ayrıntılı olarak belirtildiği üzere; 2011 yılında düzenlenen bilirkişi raporunda, davalı belediyenin dava açıldığı tarihte mevcut olan müdahalesini kaldırarak taşınmazı eski haline getirdiğinden bahisle Asliye Hukuk Mahkemesince konusuz kaldığı gerekçesiyle davanın reddine karar verildiği; sonraki süreçte, davacı tarafın, dava konusuna talebi değişmediği halde Mahkemece, Yargıtay'ın ilgili Dairesinin bozma gerekçeleri de dikkate alınarak, "davanın konusunun imar uygulaması sonucunda sağlık tesis alanı olarak belirlenen ve davacıların mülkiyet hakkının sınırlandırılması sonucunu doğuran işlem nedeniyle tazminat istemine" dönüştürüldüğü; bu konuya ilişkin içtihatlar ve yasal düzenlemeler de dikkate alınarak, adli yargı yerince görevsizlik kararı verildiği; kesinleşen son görevsizlik kararının sonra İdari Yargı yerinde açılan davada da davacıların, 2006 yılındaki ilk talepleri doğrultusunda davalarını açtıkları anlaşılmıştır.

Davacıların istemi, mülkiyeti kendilerine ait taşınmazın bir kısmına kamulaştırma yapılmadan ve bedeli ödenmeden fiilen yol ve kaldırım yapılması sonucunda, oluştuğu öne sürülen zararın tazminine ilişkindir.

Dosya kapsamında, davacıların, taşınmazlarına fiilen el atıldığı iddiasıyla dava açtıkları, davanın açıldığı ve devam eden süreçte yapılan ilk keşif ve bilirkişi incelenmesi sonucunda fiilen el atılma olgusunun gerçek olduğu tartışmasızdır. Bu bağlamda, teknik anlamda davacıların davalarını doğru yargı yerinde açtıkları görülmektedir. Devam eden uzun yargılama sürecinde, taşınmazın niteliğinde oluşan değişikliklerin, başlangıçtaki dava koşullarını değiştirmemesi gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Bu durumda, idarenin davacılarla ait taşınmazın bir kısmına kamulaştırmassız el atmasından doğan zararın tazminine yönelik bulunan davanın, Borçlar Kanununun haksız fiillere ilişkin hükümlerine göre adli yargı yerince çözümlenmesi gerekeceği açıktır.

Açıklanan nedenlerle, uyumsuzluğa konu edilen davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Erzincan 1.Asliye Hukuk Mahkemesinin 14.11.2013 gün ve E:2013/191, K:2013/298 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Erzurum 1.Asliye Hukuk Mahkemesinin 14.11.2013 gün ve E:2013/191, K:2013/298 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

IV-2247 SAYILI KANUN'UN 19. MADDESİ GEREĞİNCE VERİLEN (BAŞVURU – İLK DERECE MAHKEME) KARARLAR

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

1-ESAS NO : 2016/123
KARAR NO : 2016/259
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Davacı ile davalı Belediye arasında Kentsel Dönüşüm Projesi çerçevesinde imzalanan arsa ve tesis karşılığı konut sözleşmesi gereğince 1. Etap'ta bulunan konutlardan verilmesi gerekirken başka etapta yer alan ve daha düşük değere sahip konutlardan daire tahsis yapılması ve buna mukabil proje dağıtım payı da ödenmemiş olması ayrıca tesis edilen konutun da halî hazırda teslim edilmemesi nedenleri ile davacının uğramış olduğu zararların tazmini istemi ile açılan davada, taraflar arasında imzalanan sözleşmenin bir kamu hizmetinin yürütülmesi kapsamında, idarece matbu şekilde hazırlanan ve idareye tek taraflı fesh gibi üstün yetkiler tanıyan idari bir sözleşme niteliğinde olduğu anlaşılmakla; davanın, 2577 sayılı Kanun'un 2/1. Maddesi kapsamında İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : D.Y.
 Vekilleri : Av. H.K. & Av. F.K.
 Davalı : Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı
 Vekili : Av. E.S.B.

OLAY : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davalı Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı'nın 4 Mart 2004 tarih ve 5104 sayılı "Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi Kanunu" ve bu Kanuna dayanarak çıkarılmış düzenleyici işlemler çerçevesinde kamu gücü kullanarak davacıya imzalattığı sözleşmedeki edimini gereği gibi yerine getirmediğini ve sözleşmede vaat ettiği bölge yerine "ticari spekülasyon ve rant odaklı" keyfi projelendirme ve proje tadilatları yapmak suretiyle sözleşmede taahhüt ettiğinden başka bir bölgede bulunan ve eşit konumda bulunan diğer hak sahiplerine verdiği dairelerden çok düşük değerde olan bir daireyi adil olmayan bir kura işlemi ile davacıya verdiğini, bu şekilde davacıya verilen ile davacıya eşit konumda bulunan Hak Sahiplerine verilen daireler arasında fahiş değer farkı oluştuğunu, davacıya bu nedenle değer farkını dengeleyecek "değer düzeltme işlemi" yahut "şerefiye payı" ödemesinin de yapılmadığını, nitekim davacı ile eşit konumda olan Hak Sahiplerine dairelerinin bitmiş olarak teslim edilmesine rağmen davacıya verilen dairenin inşaatının halen devam ettiğini, davacının bu şekilde de zarara uğradığını;

Davacı ile davalı arasında 4 Mart 2004 tarih ve 5104 sayılı "Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi Kanunu" ve bu Kanuna dayanarak çıkarılmış düzenleyici işlemlere dayanarak 2005 tarihinde "İmarlı Arsa ve Tesis Sözleşmesi (Alacaklı)" başlıklı belgenin imzalandığını; bu belgenin davalı Belediye tarafından içeriği kamu gücü kullanılarak tek yanlı ve tip sözleşme olarak belirlenmiş olan "kelepçeleme sözleşmeleri" niteliğinde bir sözleşme olduğunu; Hak Sahiplerinin sözleşmenin içeriği konusunda pazarlık etme gücü olmadığını ve sözleşmenin akdedilmemesi halinde Hak Sahibinin sözleşmeye konu taşınmazının kamulaştırılmasının söz konusu olduğunu bu nedenle davacının bu sözleşmeyi kamu gücüne dayanan kamulaştırma tehdidi ve proje ile ilgili kamu kurumuna güvenden istifade eden kapsamlı, yoğun ve yanlıtıcı tanıtım çalışmalarının etkisi altında imzaladığını;

Sözleşmenin "Hak Sahibi D.Y.' un Taahhütleri" başlıklı 1. maddesine göre: Davacının Müvekkil Ankara İli Keçiören İlçesi Şenyuva Mahallesi 3857 metrekare alanlı 32279 ada 5 parselinde kayıtlı 237 metrekare hissesini sözleşmenin imzalanmasını müteakip 30 gün içinde Davalı Belediye'ye devredecek, eksik arsa bedelini 24 ay taksitle ödemeyi ve Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi İmar Planı ve buna dayalı olarak kamulaştırma işlemleriyle ilgili olarak iptal veya bedel artırım davaları açmamayı, Davalı Belediye'nin vermeyi taahhüt ettiği konut kendisine teslim edilinceye kadar devretmemeyi ve/veya

başkasına satmamayı taahhüt ettiğini ve zorunlu olarak imzaladığı sözleşmeden doğan edimini süresi içinde yerine getirdiğini; buna karşılık, Davalı Belediyenin; Sözleşmenin "Ankara Büyükşehir Belediyesinin Taahhütleri "başlığını taşıyan 2. Maddesi gereğince "Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı 1. A'da tapu kaydı belirtilen taşınmaz karşılığında Mükvekkil Davacıya 1/1000 ölçekli Kuzey Ankara Girişi kentsel Dönüşüm Projesi İmar Planında gösterilen 1. Etap konut adalarında üretilecek 100 metrekairelik dairelerden 1 (Bir) adet daireyi anahtar teslim vermeyi taahhüt ettiğini, Davalı Belediye tarafından 22 Ocak 2012 gündünden başlamak üzere 23 Ocak 2012 Pazar günü 80 m²lik ve 24 Ocak 2012 Pazartesi günü 100 m²lik ve 25 Ocak 2012 Salı günü 120 m²lik hak sahibi konutlarının Ankara 51. Noteri hazırlanmış kura çekimleri yapıldığını; bu kura sonucunda davacıya, sözleşme hazırlığı aşamasında "1. Etap Proje Alanı" olarak gösterilen bölgenin dışında, projenin ilk halinde Hak Sahibi İnşaat alanı olarak belirlenmemiş bir bölgede inşa edilmekte olan "Kuzey Ankara, 3. Etap, 3 T Blok No:.." adresindeki daire isabet ettiğinin bildirildiğini, kura sonucunda davacıya verilen dairenin Sözleşme Hazırlığı aşamasında gerek basın yayın ortamında "ilan yoluyla" gerekse Davalı Belediye yetkililerinin bizzat "yer göstermesi suretiyle" ve sözleşme imzalanması sırasında mükvekkile vaat edilen bölgede inşa edilen dairelerden olmadığını;

Siyasi ve ticari rant odaklı yönetilen projenin bu aşamasında kura işlemi 80, 100 ve 120 metrekairelik konutlar ve bu konutların hak sahipleri arasında 3 grupta yapılması gerekirken; hak sahipleri arasında eşitliğe aykırı alt gruplandırılmalar yapıldığını; Hak Sahiplerinin, kendi aralarında "Keçiörenliler" ve "Altındağlılar" olarak alt ayrılmalara tabi tutulduğunu; Keçiören grubu hak sahipleri ve bu gruba tahsis edilen konutların sabah, Altındağ grubu ise öğleden sonra ayrı kuraya tabi tutulduğunu; bu iki alt grupta kuraya tabi tutulan konutlar arasında iki üç kata varan fahiş değer farklılığının olduğunu; esasen bu değer farklılığının projenin daha tasarım aşamasında bilerek yaratıldığını; yapılan kura işleminin iptali için Ankara 12. İdare Mahkemesinde 2012/240 E. Sayılı dosyasında dava açıldığını ve Mahkemece reddedildiğini ancak halen Danıştay incelemesinde olduğunu ve sonuçlanmadığını;

Davalı Belediye Başkanlığının kamu gücünü kötüye kullanarak kendi hazırladığı ve birçok hak sahibi ile birlikte mükvekkile de imzalattığı Sözleşmede vaat ettiği 1 Etap'ta inşa edilen ortalama nitelikteki konutlardan değil, bahçe katında, kazan dairesinin yanında 3 odası istinat duvarına bakan karanlık ve rutubetli konutlardan binomü davacıya vererek edimini gereği gibi ifa etmediğini, sözleşmeye aykırı davrandığını;

Ayrıca davalı Belediye Başkanlığı'nın sözleşmede vaat ettiği bölgede inşa ettiği bir daireyi davacıya vermiş olsaydı dahi, metrekaire olarak eşdeğer iki bağımsız bölüm arasında muhtelif değişkenlerin etkisiyle "proje dağıtım değeri (şerefiye)" farkı oluşması nedeni ile eşit hak sahipleri arasında dağıtım eşitliğinin sağlanabilmesi için dağıtılan her bir dairenin rayice uygun "proje dağıtım değeri"nin belirlenmesi ve sonra, kendisine yüksek proje dağıtım değerine sahip daire çıkan hak sahiplerinden alınıp bu bedelin davacı gibi düşük fiyatlı daire çıkanlara "şerefiye payı olarak" verilmesi, ya da bu farkın Belediye tarafından ödenmesi suretiyle Hak Sahiplerinin "Proje Dağıtım Paylarının denkleştirilmesi gerektiğini; davalı Belediye Başkanlığı'nın hukukun en temel ilkesi olan "eşitlik" ilkesinin ve inşaat sektöründe örün, bilimin gereği olan "Denkleştirme İşlemini" yapmadığını ve bu şekilde davacının da içinde bulunduğu bir grup Hak Sahibini zarara soktuğunu; ayrıca davacıya kura ile verilen dairenin oturulamayacak kadar kötü durumda olduğunu; dairenin inşaat ve tesisatında imalat ve estetik kusurların bulunacağını, tüm bu nedenlerle davacının 90.000 TL-100.000 TL arasında zararının meydana geldiğini belirterek;

Davalı Belediyenin sözleşmeye aykırı ifa; Proje çerçevesinde mükvekkile düşmesi gereken "proje dağıtım payı"nın tespit edilerek, Eşit Hak Sahiplerine verdiği dairelerin değerleri arasında fark ve teslimde gecikme/eşitsizlik nedeniyle oluşan zararların tespitine; fazlaya ilişkin dava ve talep hakkı saklı kalmak üzere, davalı Belediyenin verdiği bilgi veya tahkikat sonucu alacağı miktarı tam ve kesin olarak belirlebilmesinin mümkün hale geldiği anda artırılmak üzere şimdilik Davalı Belediyenin sözleşmeye aykırı ifa ve Eşit Hak Sahiplerine verdiği dairelerin değerleri arasında fark nedeniyle oluşan zarara karşılık 9.000 (Dokuz bin) Türk Lirasının kura tarihi olan 25 Ocak 2012 tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte davalı Belediyeden alınarak davacıya verilmesine ve teslimde gecikme nedeniyle oluşan zarar nedeni ile 999 (Dokuz Yüz Doksan Dokuz) Türk Lirasının oluştuğu tarihten itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalı Belediyeden alınarak davacıya verilmesine karar verilmesi istemi ile adli yargı yerinde 25.07.2014 tarihinde dava açmıştır.

Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesi : 07.04.2015 gün ve 2014/409 Esas, 2015/166 Karar sayılı kararında aynen " 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde; idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları ihlal edilenler tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

İdarelerin 3194 sayılı imar Kanunu uyarınca tek yanlı irade açıklamaları ile tesis ettikleri, genel ve düzenleyici imar planları, kentsel dönüşüm ve gelişim projeleri, 2981 sayılı Yasa uyarınca tek yanlı irade açıklamaları ile tesis ettikleri, genel ve düzenleyici işlah imar planları ve bu planlara dayanılarak tesis edilen parselasyon, kamulaştırma, ruhsat, tahliye, arsa payı tahsisleri gibi bireysel işlemlerin, "idari işlem"; bu imar planı uyarınca yapmak zorunda oldukları program ve uygulamaları bunun için gerekli zamanda

gerçekleştirmemden; yani, bu konudaki hareketsizliklerinin de, idari eylem niteliği taşıdığı açıktır.

Bu durumda, idarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu Kentsel Dönüşüm ve Gelişim Projesinin uygulanması sırasında idarece kamu gücüne dayanılarak, re'sen ve tek yanlı şekilde tesis edilen arsa payı tahsis işlemi nedeniyle açılan davanın, imar hukuku ilkeleri ve 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu kapsamında idari yargı yerince çözümlenmesi gerekmektedir.

Dava konusu taşınmazın söz konusu proje kapsamında kaldığı, uyumsuzluğun taraflar arasında imzalanan İmarlı Arsa ve Tesis Sözleşmesi uyarınca; davacıya kura ile verilen konutun sözleşmede belirlenen yerden olmadığı ve teslimde gecikme olduğu iddiasına dayandığı dikkate alındığında; davanın, 2577 sayılı Kanun'un 2/1-b maddesinde yer alan idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan zarar görenler tarafından açılan tam yargı davaları kapsamında olduğu açıktır. Bu nedenle davanın idari yargı yerinde çözümlenmesi gerekmektedir. Nitekim Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün 2.6.2014 gün ve 2014/279-626 sayılı karar ile, 14.7.2014 gün ve 2014/712-768 sayılı kararları da açılacak bu tür davalarda İdari Yargının görevli olduğu belirtilmiş bulunmaktadır.

HMK.nun 114/1-b md.si gereğince yargı yolunun caiz olması dava şartıdır. HMK.nun 115/1. md.sine göre mahkeme dava şartlarının mevcut olup olmadığını, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırır. HMK.nun 115/2. md.sine göre de, mahkeme dava şartı noksanlığını tespit ederse davanın usulden reddine karar verir. Eldeki davanın idari yargı yerinde görülmesi gerekmekte olup dava şartı yokluğundan davanın usulden reddine karar verilmiştir." şeklindeki gerekçe ile davanın yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle 6100 sayılı HMK'nun 114-b ve 115.maddeleri uyarınca dava şartı yokluğu nedeniyle reddine karar verilmiş ve karar, taraflarca temyiz edilmeksizin karara şerh edildiği üzere 27.05.2015 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 10.İdare Mahkemesi; 15.02.2016 gün ve 2015/1743 Esas sayılı kararında;" 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun, "İdare Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 5.maddesinde, "İdare Mahkemelerinin, Vergi Mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki, a)iptal davalarını, b)tam yargı davalarını, c)Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davaları. d)diğer kanunlarla verilen işleri çözümler" hükmü bulunmaktadır.

İptal davasına konu idari işlemler, idarenin kamu gücüne dayalı olarak idare hukuku alanında başkaca kişi veya organların iradesine gerek olmaksızın uygulama kabiliyetine haiz ve tek yanlı irade beyanı ile hukuk aleminde sonuç yaratan işlemlerdir. İdarelerin kamu gücüne dayanarak ve tek yanlı olarak icra etmediği, özel hukuk ilişkileri içerisinde yürüttüğü bir takım hizmetleri de bulunmaktadır. Bu tür hizmetlerde, karşılıklı ve eşit irade beyanıyla yapılan sözleşmeler gereğince özel hukuk hükümleri uygulandığından, sözleşmelerin icrası sırasında kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargının görev alanı dışında kalmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında imzalanan sözleşmeye bağlı olarak teslim edilmesi gereken konutun geç teslim edildiği, sözleşmeye aykırı olarak eşit hak sahiplerine verilen dairelerin değerleri arasındaki farktan kaynaklanan şimdilik 9.999,00 TL'nin tazmini istemiyle açılan davanın, taraflarında arasında imzalanan özel hukuk sözleşmesinden kaynaklandığı, bu kapsamda imzalanan sözleşmeden kaynaklanan uyuşmazlığın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır." şeklindeki gerekçesi ile davanın adli yargının görev alanına girdiğini belirterek, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19.maddesi hükümleri uyarınca görevli yargı merciinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar davanın ertelenmesine karar vererek dosya Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan sorumluluk davasında adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Kanunun 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül YİĞİT'in, davanın çözümünde idari

yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı ile davalı Belediye arasında Kentsel Dönüşüm Projesi çerçevesinde imzalanan arsa ve tesis karşılığı konut sözleşmesi gereğince 1. Etap'ta bulunan konutlardan verilmesi gerekirken başka etapta yer alan ve daha düşük değere sahip konutlardan daire tahsis yapılması ve buna mukabil proje dağıtım payı da ödenmemiş olması ayrıca tesis edilen konutun da hali hazırda teslim edilmemesi nedenleri ile davacının uğramış olduğu zararların da tazmini istemi ile açılmıştır.

03.07.2005 tarih ve 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "Kentsel dönüşüm ve gelişim alanı" başlıklı 73. maddesinde; "(Değişik: 17/6/2010-5998/1 md.) Belediye, belediye meclisi kararıyla; konut alanları, sanayi alanları, ticaret alanları, teknoloji parkları, kamu hizmeti alanları, rekreasyon alanları ve her türlü sosyal donatı alanları oluşturmak, eskiyen kent kısımlarını yeniden inşa ve restore etmek, kentin tarihi ve kültürel dokusunu korumak veya deprem riskine karşı tedbirler almak amacıyla kentsel dönüşüm ve gelişim projeleri uygulayabilir. Bir alanın kentsel dönüşüm ve gelişim alanı olarak ilan edilebilmesi için yukarıda sayılan hususlardan birinin veya bir kaçının gerçekleşmesi ve bu alanın belediye veya mücavir alan sınırları içerisinde bulunması şarttır. Ancak, kamunun mülkiyetinde veya kullanımında olan yerlerde kentsel dönüşüm ve gelişim proje alanı ilan edilebilmesi ve uygulama yapılabilmesi için ilgili belediyenin talebi ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca bu yönde karar alınması şarttır." denilmek sureti ile Belediye, belediye meclisi kararıyla; konut alanları, sanayi alanları, ticaret alanları, teknoloji parkları, kamu hizmeti alanları, rekreasyon alanları ve her türlü sosyal donatı alanları oluşturmak, eskiyen kent kısımlarını yeniden inşa ve restore etmek, kentin tarihi ve kültürel dokusunu korumak veya deprem riskine karşı tedbirler almak amacıyla kentsel dönüşüm ve gelişim projelerinin uygulanabileceği belirtilmiştir.

Aynı Kanunun Aynı Maddesinin 2. Fıkrasında "Kentsel dönüşüm ve gelişim proje alanı olarak ilan edilecek alanın; üzerinde yapı olan veya olmayan imarlı veya imarsız alanlar olması, yapı yükseklik ve yoğunluğunun belirlenmesi, alanın büyüklüğünün en az 5 en çok 500 hektar arasında olması, etaplar halinde yapılabilmesi hususlarının takdiri münhasıran belediye meclisinin yetkisindedir. Toplamı 5 hektardan az olmamak kaydı ile proje alanı ile ilişkili birden fazla yer tek bir dönüşüm alanı olarak belirlenebilir. " denilmek sureti ile kentsel dönüşüm projesi kapsamında alınacak bölgenin ne şekilde belirleneceği açıklanmıştır.

Aynı Kanunun Aynı Maddesinin 3. ve 4. Fıkralarında; "Büyükşehir belediye ve mücavir alan sınırları içinde kentsel dönüşüm ve gelişim projesi alanı ilan etmeye büyükşehir belediyeleri yetkilidir. Büyükşehir belediye meclisince uygun görülmesi halinde ilçe belediyeleri kendi sınırları içinde kentsel dönüşüm ve gelişim projeleri uygulayabilir.

Büyükşehir belediyeleri tarafından yapılacak kentsel dönüşüm ve gelişim projelerine ilişkin her ölçekteki imar planı, parselasyon planı, bina inşaat ruhsatı, yapı kullanma izni ve benzeri tüm imar işlemleri ve 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda belediyelere verilen yetkileri kullanmaya büyükşehir belediyeleri yetkilidir." denilmek sureti ile de kentsel dönüşüm projesinin esasen Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı'nın yetkisindedir ancak Büyükşehir belediye meclisince uygun görülmesi halinde ilçe belediyelerinin kendi sınırları içinde kentsel dönüşüm ve gelişim projeleri uygulayabilecekleri belirtilmek sureti ile yetkili kurumlar belirlenmiştir.

Aynı Maddenin 5. Fıkrasında; "Kentsel dönüşüm ve gelişim proje alanlarında bulunan yapıların boşaltılması, yıkımı ve kamulaştırılmasında anlaşma yolu esastır. Kentsel dönüşüm ve gelişim projesi kapsamında bulunan gayrimenkul sahipleri ve belediye tarafından açılacak davalar, mahkemelerde öncelikle görüşülür ve karara bağlanır." denilmek sureti ile bu projelerin uygulanması sırasında ortaya çıkacak uyuşmazlıkların öncelikli olarak anlaşma yolu ile çözüleceği, mümkün olmaması halinde belediyeler tarafından konunun yargı önüne taşınacağı belirtilmiştir.

Aynı Maddenin 8. Fıkrasında; "Kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde belediyelere ait gayrimenkuller ile belediyelerin anlaşma sağladığı veya kamulaştırdıkları gayrimenkuller üzerindeki inşaatların tamamı belediyeler tarafından yapılır veya yaptırılır. Belediye ile anlaşma yapmayan veya belediyece kamulaştırılmasına gerek duyulmayan gayrimenkul sahiplerinden proje alanında kendilerine 3194 sayılı Kanunun 18 inci maddesine göre ayrı ada ve parselde imar hakkı verilmemiş olanlar kamulaştırmaz el atma davası açabilir. " denilmek sureti ile uzlaşma yolu ile gayrimenkulüne ait konulan malik ile uzlaşma sağlanamayan malik yönünden ayrıma gidilmiş ve uzlaşma sağlanan malîge ait taşınmaz üzerindeki inşaatların tamamının Belediye Başkanlığı tarafından yapılacak açıkça belirtilmiştir.

Aynı Maddenin 12. Fıkrasında; "Belediye, kentsel dönüşüm ve gelişim projelerini gerçekleştirmek amacıyla; imar uygulaması yapmaya, imar uygulaması yapılan alanlardaki taşınmazların değerlerini tespit etmeye ve bu değer üzerinden hak sahiplerine dağıtım yapmaya veya hasılat paylaşımını

esas alan uygulamalar yapmaya yetkilidir. “ denilmek sureti ile de kentsel dönüşüm alanı kapsamında yürütülecek imar faaliyetlerinin ilgili Belediyelerce gerçekleştirileceği düzenlenmiştir.

Maddenin son fıkrasında “Kentsel dönüşüm ve gelişim projesi kapsamındaki işler, kamu idareleriyle 75 inci madde çerçevesinde ortak hizmet projeleri aracılığıyla gerçekleştirilebilir.

Bu Kanunun konusu ile ilgili hususlarda Başbakanlık Toplu Konut İdaresine 2985 sayılı Kanun ve diğer kanunlarla verilen yetkiler saklıdır.” Denilmek sureti ile de, kentsel dönüşüm projesine ilişkin maddenin uygulanmasına ilişkin detaylı usulün, uygulama yönetmeliği ile ele alınacağı belirtilmiştir.

Aynı Kanunun işaret ettiği 2985 sayılı Kanun Toplu Konut Kanunu'nun " İskan sahalarının tespiti, kamulaştırma ve kadastro " başlıklı 4. maddesinde; " (Değişik: 5/5/2004 – 5162/2 md.)

(Değişik birinci fıkra: 24/7/2008-5793/7 md.) Başkanlık, geçekundu dönüşüm projesi uygulayacağı alanlarda veya mülkiyeti kendisine ait arsa ve arazilerde veya valiliklerce toplu konut iskan sahası olarak belirlenen alanlarda çevre ve imar bütünlüğünü bozmayacak şekilde her tür ve ölçekteki planlar ile imar planlarını yapmaya, yaptırmaya ve tadil etmeye yetkilidir. Bu planlar; büyükşehir belediye sınırları içerisinde kalan alanlar için büyükşehir belediye meclisi tarafından, il ve ilçe belediye sınırları ile mücavir alanları içerisinde kalan alanlar için ilgili belediye meclisleri tarafından, beldelerde ve diğer yerlerde ilgili valilik tarafından, planların belediyelere veya valiliğe intikal ettiği tarihten itibaren üç ay içerisinde aynen veya değiştirilerek onaylanır. Belediyeler ve valilik tarafından üç ay içerisinde onaylanmayan planlar Başkanlık tarafından re'sen onaylanır. Belediyeler, valilik veya Başkanlık tarafından onaylanan bu planlar; askı, ilan ve itiraza dair kararlar da dahil olmak üzere 3194 sayılı İmar Kanunu hükümlerine göre belediyeler ve ilgili kamu kurumları tarafından yapılacak tüm işlemler Başkanlık tarafından re'sen yapılmak suretiyle yürürlüğe konur.

Başkanlık kanundaki görevleri çerçevesinde gerçek ve tüzel kişilere ait arazi ve arsaları ve bunların içerisinde veya üzerinde bulunan her türlü eklenti ve yapıları kamulaştırmaya yetkilidir. Başkanlık tarafından yapılacak kamulaştırmalar, 4.11.1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasındaki iskân projelerinin gerçekleştirilmesi amaçlı kamulaştırma sayılır.” hükmüne yer verilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davaya konu 32279 Ada 58 Parselin Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında kaldığı, Ankara Büyük Şehir Belediyesi Meclisi'nin 15.04.2005 gün ve 1025 sayılı kararı ile Altındağ- Keçiören ilçesi hudutları dahilinde kalan ve 5104 sayılı Kanun gereğince Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi (Protokol Yolu) tespit edilen, anılan kanunla sınırları belirlenen alan içerisinde kalan şahıslara ait hisse ve taşınmazların 4650 sayılı Kanun ile değişik 2942 sayılı Kanun kapsamında hukuki işlemlerin yapılmasına karar verildiği; bu kapsamda davacıya uzlaşma davetiyesi gönderildiği ancak davacının bu davete icabet etmemesi nedeni ile 13.12.2013 gün ve 2977 sayılı tutanakla durumun tespit edildiği, ancak daha sonra davacı ile uzlaşıldığı ve taraflar arasında 05.08.2005 tarihli imarlı arsa ve tesis sözleşmesinin imzalandığı, sözleşme gereğince davalının davacıya 237 m² lik taşınmazı için 100 m² lik bir adet konut verme, davacının da eksik kalan m² bedeli olarak 286,00 TL ödeme taahhüdü altına girdikleri, davalının davacıya 2005 yılı için aylık 200 TL kira yardımı yapmasının kararlaştırıldığı tespit edilmiştir.

Bu tespitler ışığında, davacının taşınmazının Kuzey Ankara Projesi Kentsel Dönüşüm Projesi alanında kaldığı, davalı idare tarafından yürütülen faaliyetler çerçevesinde davacı ile konut karşılığı hisse devri konusunda anlaşıldığı ancak davacının daha sonra 1. Etap'ta bulunan konutlardan verilmesi gerekirken başka etapta yer alan ve daha düşük değere sahip konutlardan daire tahsis yapılması ve buna mukabil proje dağıtım payı da ödenmemiş olması, ayrıca tesis edilen konutun da hali hazırda teslim edilmemesi nedenleri ile davalı aleyhine Eşit Hak Sahiplerine verdiği dairelerin değerleri arasında fark nedeniyle oluşan 9.000 (Dokuz bin) Türk Lirası zararın, kura tarihi olan 25 Ocak 2012 tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte davalı Belediyeden tazminine; yine taahhüt edilen dairenin teslimde gecikilmesi nedeniyle oluşan 999 (Dokuz Yüz Doksan Dokuz) Türk Lirası zararın, oluştuğu tarihten itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalı Belediyeden tazminine karar verilmesi istemi ile ilk olarak adli yargı yerinde dava açtığı, Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında kalan taşınmaz nedeni ile taraflar arasında çıkan uyuşmazlığın idari yargı yerinde görülmesi gerektiğini belirterek görevsizlik kararı verdiği, davacının bunun üzerine idari yargı yerinde dava açtığı, ancak Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin, dava konusu uyuşmazlığın taraflar arasında imzalanan sözleşmeden kaynaklanması nedeni ile davanın adli yargı yerinde görülmesi gerektiğini belirterek dosyanın 2247 sayılı Kanun'un 19. Maddesi kapsamında mahkememize gönderilmesine karar verdiği anlaşılmıştır. Bu itibarla görevli yargı yerinin belirlenebilmesi için, uyuşmazlığa konu sözleşmenin, idari sözleşme niteliğinde olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

Bir sözleşmenin idari nitelikte kabul edilebilmesi için taraflarından birinin idare olması, bir kamu hizmetinin yürütülmesi ya da böyle bir hizmetin yürütülmesine katılınması amacı ile yapılmış olması, bu nedenle idareye özgü bir düzenlenişe ihtiyaç duyulması, idareye özel hukuk sözleşmelerindeki aşan, tek yanlı fesih, denetleme, ceza verme gibi bazı üstünlük ve ayrıcalıkların tanınmış olması gerekmektedir.

(Metin Günday, İdare Hukuku, İmaj Yayınları, Ankara, 2013, s. 186). Dava konusu sözleşme bu açıdan ele alındığında, davalı idare tarafından davaya konu sözleşmenin Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesinin (Protokol Yolu) ifası kapsamında imzalandığı yani bir kamu hizmetinin yürütülmesi amacı ile imzalandığı, sözleşmenin 1. Maddesinde davalı Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı'na tek taraflı fesih yetkisinin tanındığı, davacıdan kamulaştırma işlemlerinin iptali ya da bedel artırımı için dava açma yoluna müracaat etmeyeceği konusunda taahhüt alındığı, söz konusu sözleşmenin davalı idare tarafından matbu şekilde hazırlanan ve hisse sahiplerinin uzlaşmaya daveti neticesinde uzlaşılması ile imzalanan bir sözleşme niteliğinde olduğu, bu itibarla sözleşmenin idari sözleşmenin tüm unsurlarını taşıdığı sonucuna ulaşılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-c bendinde "(Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyumsuzluklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyumsuzluklara ilişkin davalar" m idari yargının görev alanına girdiğinin açıkça belirtildiği, bu itibarla idari nitelikteki sözleşmeye aykırı davranıldığı iddiası ile açılan tazminat davasının 2577 sayılı Kanun'un ilgili hükümleri gereğince idari yargı yerinde görülmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden, Ankara 10.İdare Mahkemesi'nin 15.02.2016 gün ve 2015/1743 Esas sayı ile 2247 sayılı Kanun'un 19. Maddesi gereğince yaptığı başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 10.İdare Mahkemesi'nin 15.02.2016 gün ve 2015/1743 Esas sayı ile 2247 sayılı Kanun'un 19. Maddesi gereğince yaptığı BAŞVURUNUN REDDİNE, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

2-ESAS NO : 2016/159
 KARAR NO : 2016/260
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Davacının İl Özel İdaresi İl Genel Meclisi üyesi olarak görev yaptığı süreçte, 5320 sayılı Kanun'un 20. Maddesine aykırı şekilde ücret karşılığında kömür işletmesinin muhasebe işlemlerini de yürütmeye devam etmesi nedeni ile oluştuğu iddia edilen kamu zararının, davacıdan istenmesine ilişkin işlemin iptaline ve bu idari işlem nedeni ile davacının alamadığı alacağının iadesine karar verilmesi istemiyle açılan davanın; davalı idarenin oluştuğunu öne sürdüğü kamu zararının tahsili aşamasında 5018 sayılı Kanun'un ilgili hükümlerine müracaat etmediği, tek taraflı kamu gücüne dayalı ve resen yürüttüğü işlemler ile kamu zararının tahsili cihetine gittiği anlaşılmakla; davanın, görev uyumsuzluğuna konu Ocak 2011 tarihi itibarı ile davacının maaşından yapılan 770 TL kesintinin iadesine karar verilmesine yönelik kısmi açısından, 2577 sayılı Kanun'un 2. Maddesi gereğince İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : M.E.
 Vekili : Av. E.E.
 Davalı : Amasya Valiliği (Amasya İl Özel İdaresi)
 Vekili : Av. N.K.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacı hakkında 03.01.2011 gün ve 01/1025 sayılı fatura karşılığı hizmetten dolayı verilen 35.400 TL kamu zararının tahsiline ilişkin davalı idare işleminin hukuka aykırı olduğunu, Danıştay içtihatları ile de sabit olduğu üzere açık hata, gerçeğe aykırı beyan ya da hilenin bulunduğu haller hariç idari yargıda dava açma süresinin geçmesinin ardından ödenen bedellerin ilgililerinden istenmesinin mümkün olmadığını, ayrıca söz konusu meblağın idarece kanun ve sözleşme gereği ödendiğini, daha sonra yersiz ödeme denilerek geri istenmesinin ve sunulan hizmet karşılığı Eski Çeltik A.Ş. ve Motor Yenileme A.Ş.'den alınan ücretten 770 TL kesilmesinin hukuka aykırı olduğunu belirterek, bu nedenlerle alacağından yapılan 770.00 TL için yürütmenin durdurulmasına, davalı idarenin 35.400 TL'nin iadesine ilişkin işlemin iptaline ve 2011 yılı ocak ayında yapılan 770 TL kesintinin iadesine ve davalı kurum tarafından yapılan kesintilerin yürütmesinin durdurulmasına karar verilmesi istemi

ile Amasya Valiliğine karşı idari yargıda dava açmıştır.

Samsun 2. İdare Mahkemesi: 02.03.2011 gün ve 2011/214 esas sayılı kararı ile Amasya Valiliği'nin hasım mevkiinden çıkarılmasına ve Amasya İl Özel İdaresi'nin davaya dahil edilerek bu taraf ile yargılama devam edilmesine karar vermiştir.

Samsun 2. İdare Mahkemesi; 27.04.2011 gün ve 2011/214 Esas, 2011/342 Karar numaralı kararı ile; "...5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 71. maddesine dayanarak hazırlanan Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümlerinin değerlendirilmesinden kontrol, denetim veya inceleme sonucu mevzuata aykırı karar, işlem veya eylem sonucu bir kamu zararının meydana geldiğinin tespiti halinde, tespit edilen kamu zararından doğan alacakların sorumlularca ve/veya ilgililerce rızaen veya sulhen ödenmesinin aslı olduğu, kamu zararının bir aylık süre içerisinde ödenmesi için ilgililere ve/veya sorumlulara borcun miktarı, sebebi, itiraz süresi ve mercii de belirtilmek suretiyle Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edileceği; itiraz olması halinde itirazın on iş günü içerisinde sonuçlandırılacağı, tebligata rağmen süresinde rızaen ödenmemiş olması halinde ise ilgili alacak takip dosyasının; genel hükümlere göre takibat yapılmak ve dava açılmak üzere kamu idaresini temsile yetkili hukuk birimine gönderileceği anlaşılmaktadır.

Bu durumda Amasya İl Özel İdaresi Saymanlığı'nın 2007 yılı idari hesabı hakkındaki 1196 sayılı Sayıştay ilamı ile davacıya 35.400.00 TL usulsüz ödeme yapıldığının tespiti üzerine tesis edilen dava konusu 03.01.2011 günlü ve 1025 sayılı Amasya İl Özel İdaresi İşleminin, tespit edilen kamu zararının hükmen tahsili için genel hükümlere göre açılacak dava öncesi, bu kamu zararının davacıdan rızaen veya sulh yoluyla tahsili için yapılan hazırlık işlemi niteliğinde bulunduğu anlaşılmış olup bu işlemin idari , davaya konu olabilecek nitelikte kesin ve yürütülmesi zorunlu bir idari işlem niteliğinde olmadığı, bu nedenle bu işlemin esasının incelenemeyeceği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Bu işlem nedeniyle davacıdan Ocak 2011'de yapılan 770 TL kesintinin yasal faiziyle birlikte tazmini istemine gelince; davacı adına 35.400,00 TL kamu zararı tespit edildikten sonra, tespit edilen bu kamu zararının tahsili için, davacı ile davalı idare arasında yapılan ve davacı tarafından muhasebe hizmeti verilmesini öngören özel hukuk hükümlerine tabi sözleşme gereği davacıya Ocak 2011'de ödenmesi gereken 770 TL hakediş ücretinden kesinti yoluna gidildiği dikkate alındığında, uyumsuzluğun bu kısmının, özel hukuk sözleşmesi gereği davacıya ödenmesi gereken ücretinin ödenmemesinden kaynaklanması sebebiyle adli yargı mercilerinin görevli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. " şeklindeki gerekçesi ile 03.01.2011 gün ve 1025 sayılı işlem yönünden davanın incelenmeksizin reddine, 770 TL'nin tazmini yönünden ise görev yönünden davanın reddine karar vermiş, verilen karar davacı vekili tarafından itiraz edilmiştir.

Samsun 2. İdare Mahkemesi, 06.10.2011 gün ve 2011/214 Esas, 2011/342 Karar sayılı kararı ile yasal temyiz süresinin geçirildiği gerekçesi ile temyiz isteminin reddine karar vermiş, bu kez Mahkemenin söz konusu kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmiş, Danıştay 11.Dairesi'nin 26.09.2012 gün ve 2012/1838 Esas, 2012/5657 Karar sayılı kararı ile onanmış, verilen karar davacıya 07.01.2013 tarihinde, davalı vekiline 28.12.2012 tarihinde tebliğ edilmiş olup süresinde kanun yoluna başvurulmadığından kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı taleplerle adli yargı yerinde 21.03.2013 tarihinde dava açmıştır. Amasya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi: 16.06.2015 gün ve 2013/113 Esas, 2015/1422 Karar sayılı kararında aynen; "Dava. Kurum İşleminin İptali talebine ilişkindir. Tüm dosya kapsamı, taraf ve tanık beyanları, dosya arası edilmiş evraklar ve dosyalar birlikte değerlendirildiğinde; davacının, davalı idarenin muhasebeciliğini yaptığı; davacının 09/03/2006 tarihinde İl Özel İdaresi yedek üyeliğinden asli üyeliğe seçilmesi nedeniyle 5230 sayılı yasanın 20. Maddesine göre. Amasya İl Özel İdaresinin muhasebeciliğini yapamayacağı belirtilerek Sayıştay denetimi neticesinde, 2007 yılında (12 aylık) ödenen muhasebecilik ücretinin yasa ve mevzuata aykırı olarak ödediği belirtilerek idadesine ilişkin Amasya İl Özel İdaresinin 03/01/2011 tarih ve 01/1025 sayılı işleminin iptali talebine dair mevcut davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Davacı ilk olarak idarenin işleminin iptali için Samsun 2. İdare mahkemesinde dava açmış ancak davada özel hukuk sözleşmesinin uygulanacağı İl Özel İdaresinin Sayıştay kararı ile belirlenen kamu zararının tahsili için kesinti yapılmasına ilişkin işlemin idari davaya konu olamayacağı gerekçesi ile oy çokluğuyla adli yargının uyumsuzluğu çözümlenmesi görevli olduğu davacının hükmettiği davacının temyizi süresinden sonra yaptığından temyiz talebinin reddedildiği, ret kararının temyizi üzerine Danıştay'ın temyiz süresinde yapılmadığına hükmederek ret kararını onadığı anlaşılmaktadır.

Davaya konu işlem Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulunun 22/12/1973 günlü. E: 1968/8 K. 1973/14 sayılı kararında idarenin, hatalı işleminde dayanılarak deddiği meblağın geri alınmasına mahkeme kararına gerek olmadan karar verilebileceği belirtildiği, mali müşavir olan davacıya, İl Genel Meclisi Üyesi olarak görev yaptığı dönemde usulsüz yapıldığı iddia edilen 35.400.00 TL tutarındaki hizmet bedelinin, söz konusu içtihat gereğince herhangi bir yargı kararına gerek kalmaksızın davacıdan istenilmesi mümkün olduğundan, hu meblağın davacıdan geri istenilmesi yolunda tesis edilen işlemin idari davaya konu olacak kesin ve yürütülmesi gereken işlemlerden olduğu, bu işlem üzerine davacının 2011 Ocak ayına ait sözleşme ücretinden kesinti yapılması da. dava konusu işlemin kesin ve yürütülmesi zorunlu işlemlerden olduğunu

gösterdiği sabittir. Davacıya usulsüz yapıldığı iddia edilen hizmet bedelinin davacıdan geri istenilmesine ilişkin işlem nedeniyle davacının sözleşme ücretinden yapılan kesintilerin iadesine karar verilmesi istemiyle açılan dava. 2577 sayılı Kanunun 12. Maddesinde düzenlenmiş olan idari işlemlerin kaynaklanan tam yargı davası olduğundan davanın görüleceği yer idari yargıdır. İdare mahkemesi başkanının muhalefet şerhi de bu yönde olup davaya konu idari işlemin iptali talebinin ve kesintilerin iadesi talebinin değerlendirmesinin Adli yargının görev alanına girmediği sabit olduğundan aşağıdaki şekilde karar vermek gerekmiştir.” şeklindeki gerekçesi ile davanın yargı yolu nedeni ile reddine ve karar kesinleştiğinden görev uyumsuzluğu hakkında karar verilmek üzere dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi’ne gönderilmesine karar vermiş, verilen karar tarafların temyiz etmemesi üzerine, karara da şerh edildiği gibi 05.02.2016 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili, idari ve adli yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları nedeniyle oluşan olumsuz görev uyumsuzluğunun giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü’nün, Nuri NECİPOĞLU’nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN’ın katılımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa’nın 27. maddesi uyarınca yapılan inceleme göre; olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasa’nın 19. maddesinde yer alan, “Olumsuz görev uyumsuzluğunun bulunduğu ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyumsuzluğun giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir” hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyumsuzluğu doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyumsuzluğun giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa’nın 19. maddesindeki “Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren mercii görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli mercii belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine deyin erteler.” hükmüne göre ise, adli yargı yer, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi’nce karar verilmesine deyin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasa koyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyumsuzluğu doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yöneme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli mercii belirtilmesi için re’sen Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa’da öngörülen yöneme uymamakta ise de, Amasya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi’nce yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa’nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi’nin önüne gelmiş bulunan görev uyumsuzluğunun çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi’nin kuruluş amacına uygun olacağından ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül YİĞİT’in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL’ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının İl Özel İdaresi İl Genel Meclisi üyesi olarak görev yaptığı Mart 2006 tarihinden Mart 2009 tarihine kadarki süreçte, 5320 sayılı Kanun’un 20. Maddesine aykırı şekilde ücret karşılığında Eski Çeltik Kömür işletmesinin muhasebe işlemlerini de yürütmeye devam etmesi nedeni ile oluştuğu iddia

edilen kamu zararının, davalıdan istenmesine ilişkin 03.01.2011 gün ve 01/1025 sayılı işlemin iptaline ve bu idari işlem nedeni ile davacının alamadığı 2011 yılı Ocak ayında Eski Çeltik A.Ş. ve Motor Yenileme A.Ş.'nden olan alacağının iadesine karar verilmesi istemleri ile açılmıştır.

Dosya kapsamında bulunan gerek adli ve gerekse idari yargı yerlerine sunulan dava dilekçelerinin aynı olduğu ve her iki dilekçede de davacı tarafından üç hususta talepte bulunulduğu anlaşılmaktadır. Bu taleplerden ilki davalı idarenin 03.01.2011 gün ve 01/1025 sayılı işleminin iptali, ikincisi davalı idare tarafından kamu zararına mahsuben davacının Eski Çeltik A.Ş ve Motor Yenileme A.Ş.'nden olan 770 TL alacağının iadesi ve son olarak çalışması karşılığında Eski Çeltik A.Ş ve Motor Yenileme A.Ş.'nden aldığı maaşından kesinti yapılmasına ilişkin davalı idare işleminin yürütmesinin durdurulmasıdır.

Samsun 2. İdare Mahkemesi; 27.04.2011 gün ve 2011/214 Esas, 2011/342 Karar numaralı kararı ile davacının 03.01.2011 gün ve 01/1025 sayılı işlemin iptaline ilişkin talebini kararın icrai nitelikte bir işlem olmadığı gerekçesi ile incelenmeksizin reddetmiş, davacının yürütmenin durdurulması talebi hakkında incelemenin savunma ve eksikliklerin giderilmesi sonrasında bırakılmasına karar vermiş (Ancak sonrasında bir kararın verilmediği tespit edilmiştir.), davacının Ocak 2011 ayına ilişkin maaşından yapılan kesintinin iadesine ilişkin talebi hakkında ise yargılamaya görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesi ile görevsizlik kararı vermiştir. Bu halde Samsun İdare Mahkemesi'nce talepler yönünden verilen iki ayrı karar bulunmaktadır. Bunlar; dava konusu 03.01.2011 gün ve 1025 sayılı idari işlemin iptaline ilişkin talep yönünden verilen, davanın incelenmeksizin reddine ilişkin esas karar ve dava konusu davacının 2011 yılı Ocak ayı ücret alacağından kesilen 770.00 TL'nin iadesine ilişkin talep ile ilgili olarak verilen davanın görev yönünden reddine ilişkin karardır.

Amasya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi ise 16.06.2015 gün ve 2013/113 Esas, 2015/1422 Karar sayılı ile davacının gerek 03.01.2011 gün ve 2015 sayılı idari işlemin iptali ve gerekse de 2011 yılı Ocak ayı için ücret alacağından kesilen 770 TL'nin iadesi talepleri yönünden tek bir değerlendirme yapmış ve söz konusu taleplerin idarenin tek tarafı kamu gücüne dayalı idari işlem niteliğinde olduğunu belirterek, davanın kul halinde görevsizlik nedeni ile reddine karar vermiştir. Davacının, maaşından kesinti yapılmasına ilişkin devam eden işlemler yönünden talep ettiği ihtiyati tedbir (yürütmenin durdurulması) talebi yönünden ise, davacıdan 2013 yılından sonra bir kesinti yapılmamış olması nedeni ile bir karar verilmesine yer olmadığına karar vermiştir.

Bu tespitler ışığında adli ve idari yargı yerleri arasında ortaya çıkan görev uyumsuzluğunun yalnızca davacının 2011 yılı Ocak ayı ücret alacağına ilişkin olarak ortaya çıktığı, her ne kadar Amasya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nce davacının 03.01.2011 gün ve 01/1025 sayılı işlemin iptali talebi yönünden de görevsizlik kararı verilmiş ise de, söz konusu talep hakkında idare mahkemesince verilen bir görevsizlik kararı bulunmadığı, idare mahkemesince bu işlem yönünden açılan iptal davasının incelenmeksizin reddine karar verildiği ve bu itibarla ilgili işlemin iptali ile ilgili bir görev uyumsuzluğunun oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenlerle Mahkememizce, 2011 Ocak ayında davacının ücretinden kesilen 770.00 TL ile sınırlı olarak inceleme yapılacaktır.

Dosya kapsamında bulunan davalı kuruma ait 03.04.2013 gün tarihli cevap dilekçesinde yapılan tevilli ikrar ve dosya kapsamında bulunan Mali Müşavir Bilirkişi M.Y.A.'e ait 13.01.2015 tarihli rapor ile yine dosya kapsamında bulunan makbuz içeriklerinden davacının ücret alacağından, kamu zararının tahsili kapsamında kesintiler yapılmış olduğu sabittir. Davacı tarafından söz konusu kesintiler kapsamında hak edişinden mahsup edilen 770 TL'nin iadesi istendiğine göre, görevli yargı yerinin belirlenmesi açısından, söz konusu işlemin niteliğinin belirlenmesi gerekmektedir.

Dosya kapsamında bulunan, Eski Çeltik Kömür İşletmesi Müdürlüğü adına Amasya Valiliği İl Özel İdaresi ile davacı arasında imzalanan hizmet alım sözleşmesinin incelenmesi neticesinde, dosya kapsamında davacı ile davalı arasında imzalanan toplam 4 adet sözleşmenin bulunduğu, sözleşme muhtevalarının, karşılıklı hak ve yükümlülüklerin ücret kısmı hariç aynı olduğu, sözleşmelerin bila tarihli olarak akdedildiği ancak başlangıç ve bitiş tarihleri itibari ile birbirlerini takip ettikleri ve 01.01.2004 tarihinden 31.12.2008 tarihine kadar olan yılları kapsadığı, sözleşme ile davacının Eski Çeltik Kömür İşletmesi Müdürlüğü'ne ait muhasebe işlerini günde 3 saat zaman ayırmak sureti ile yürütmeyi, davalının ise bu hizmet karşılığında davacıya net 2004 yılında 960,00, 2005 yılında 1.200,00 TL, 2006 yılında 1.536,00 TL ve 2007 yılında 2.450,00 TL ödemeyi üstlendiği, her bir sözleşmenin 1 yıl için imzalandığı ve sözleşmenin bitiminden sonra idare ile yüklenici arasında yeniden sözleşme imzalanabileceği belirtilmiş; sözleşmede kesintiye ilişkin bir hak ya da yükümlülüğün bulunmadığı görülmüştür. Sözleşmelerin 16. Maddesinde bu sözleşmelerde hüküm bulunmadığı hallerde genel hükümler çerçevesinde hareket edileceği belirtilmiştir. Dosya kapsamında 2011,2012 ve 2013 yıllarına ilişkin bir sözleşme metnine rastlanmamış olmasında birlikte, Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasına sunulup, mahkemece yaptırılan bilirkişi incelemesi sırasında kullanılan makbuz metinlerinden davacının 2011 ve 2012 tarihlerinde de Çeltik Kömür A.Ş ve Motor Yenileme Sanayii A.Ş.'nin muhasebe işlerinin yürüttüğü kanaatine ulaşılmıştır.

Yine dosya kapsamında bulunan Amasya İl Özel İdaresi Müdürlüğü'nün 13.03.2006 gün ve 421

sayılı Encümen yazısından, davacı Mesut Elmacı'nın, istifa eden İl Genel Meclisi üyesi Mehmet Türkmen'in istifası üzerine İl Genel Meclisi üyesi olarak göreve başladığı ve konunun Valiliğe bu şekilde bildirildiği tespit edilmiştir. 18.02.2010 tarihinde İl Özel İdaresi Saymanlığı'nın Sayıştay tarafından denetlendiği ve 1196 sayılı Raporla 01.03.2007 tarihi ile 17.12.2007 tarihleri arasında, İl Genel Meclisi üyesi olan Mesut Elmacı'ya 5302 sayılı Kanun'un 20. Maddesine aykırı şekilde ödeme yapıldığının tespit edildiği, söz konusu ödeme ile kamu zararına sebebiyet verildiğinin belirtildiği görülmüştür. Davacının 2011 ve 2012 yılı hak edişlerinden bu kapsamda kesintilerin yapıldığı anlaşılmıştır. Dava konusu olayda davacı 2011 yılı Ocak ayında maaşından yapılan 770.00 TL'lik zararın iadesini talep etmektedir.

5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'nun 'Meclis üyelerinin yükümlülükleri' başlıklı 20. Maddesinde; " İl genel meclisi üyeleri, görevleri süresince ve görevlerinin sona ermesinden itibaren iki yıl süreyle il özel idaresi ve bağlı kuruluşlarına karşı doğrudan doğruya veya dolaylı olarak taahhüde giremez, komisyonculuk ve temsilcilik yapamaz." denilmek sureti ile, il genel meclisi üyelerinin göreve ilişkin faaliyet yasakları ortaya konulmuştur.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi Kanunu'nun 'Kamu zararı' başlıklı 71. Maddesinde; "(Değişik birinci fıkra: 25/4/2007-5628/4 md.) Kamu zararı; kamu görevlilerinin kasit, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıdır.

Kamu zararının belirlenmesinde;

- İş, mal veya hizmet karşılığı olarak belirlenen tutardan fazla ödeme yapılması,
- Mal alınmadan, iş veya hizmet yaptırılmadan ödeme yapılması,
- Transfer niteliğindeki giderlerde, fazla veya yersiz ödemede bulunulması,
- İş, mal veya hizmetin rayiç bedelinden daha yüksek fiyatla alınması veya yaptırılması,
- İdare gelirlerinin tarh, tahakkuk veya tahsil işlemlerinin mevzuata uygun bir şekilde yapılmaması,
- (Mülga:22/12/2005-5436/10 md.)
- Mevzuatında öngörülmediği halde ödeme yapılması,

Esas alınır.

(Değişik üçüncü fıkra: 22/12/2005-5436/10 md.) Kontrol, denetim, inceleme, kesin hükme bağlama veya yargılama sonucunda tespit edilen kamu zararı, zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte ilgililerden tahsil edilir.

Alınmamış para, mal ve değerleri alınmış; sağlanmamış hizmetleri sağlanmış; yapılmamış inşaat, onarım ve üretimi yapılmış veya bitmiş gibi gösteren gerçek dışı belge düzenlemek suretiyle kamu kaynağında bir artışa engel veya bir eksilmeye neden olanlar ile bu gibi kanıtlayıcı belgeleri bilerek düzenlemiş, imzalamış veya onaylamış bulunanlar hakkında Türk Ceza Kanunu veya diğer kanunların bu fiillere ilişkin hükümleri uygulanır. Ayrıca, bu fiilleri işleyenlere her türlü aylık, ödenek, zam, tazminat dahil yapılan bir aylık net ödemelerin iki katı tutarına kadar para cezası verilir.

(Değişik son fıkra: 25/4/2007-5628/4 md.) Kamu zararının, bu zarara neden olan kamu görevlisinden veya diğer gerçek ve tüzel kişilerden tahsiline ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir." denilmek sureti ile kamu zararının tanımı yapılmış ve Mevzuatında öngörülmediği halde ödemeye yapılması kamu zararı olarak nitelenmiş, kamu zararına neden olunması durumunda zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte ilgililerden tahsil edileceği belirtildikten sonra konuya ilişkin ayrıntılı düzenlemenin yönetmelikle yapılması öngörülmüştür.

19.10.2006 gün ve 26324 sayılı Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Kamu zararından doğan alacakların tahsil şekilleri" başlıklı 12. Maddesinde; (1) Kamu zararından doğan alacaklar, sorumlulardan ve/veya ilgililerden, zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte tahsil edilir.

(2) Tespit edilen kamu zararları;

- Rızaen ve sulh yolu ile ödenmek,
- 22/4/1926 tarihli ve 818 sayılı Borçlar Kanunu hükümlerine göre takas yapılmak,
- 2004 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle tahsil edilir." denilmek sureti ile oluşacak kamu zararının hangi şekillerde tahsil edileceği belirtilmiş ve bu usullere hak edişten kesinti yapılması sureti ile tahsil usulüne yer verilmemiştir.

Aynı Yönetmeliğin 'Rızaen ve sulh yolu ile tahsilat' başlıklı 13. Maddesinde ise "(1) Kamu zararından doğan alacaklar, sorumluları ve/veya ilgilileri tarafından rızaen veya ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde sulh yoluyla ödenebilir.

(2) Oluştugu tarih itibarıyla onaltı yaşından büyüklük için tespit edilen asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının yarısını geçmeyen alacaklar, merkezde üst yöneticinin, taşrada ise idarenin en üst yöneticisinin izni ve sorumlunun ve/veya ilgilinin kabul etmesi koşuluyla, tebliğ tarihini izleyen aybaşından itibaren aylığından kesilerek rızaen tahsil edilir.

(3) Bu tutarları aşan alacağın ödenmesinin ilgili mevzuat çerçevesinde sulh yolu ile sağlanması halinde, sulh işleminin kesinleştiği tarihi izleyen aybaşından itibaren sorumlunun ve/veya ilgilinin aylığından kesilerek tahsil edilebilir.

(4) Aylıklardan yapılacak kesinti tutarı, sorumlulara ve/veya ilgililere yapılan her türlü aylık, ödenek, zam, tazminat dahil bir aylık net ödemelerinin dörtte birinden az, üçte birinden çok olamaz.” şeklindeki düzenleme ile, 5018 sayılı Kanun kapsamında olan kamu zararlarının tahsilinde borçlunun hak edişinden kesinti yapılabilmesi için borçlu ile sulh yolunun seçilmiş olması ve borçlunun hak edişinden kesinti yapılmasına muvafakat etmiş olması gerekmektedir.

Yukarıda incelenen yasal mevzuat dikkate alınarak dava konusu olay incelendiğinde, davacıya mevzuatta öngörülmediği halde, hukuka aykırı şekilde sözleşme imzalanarak ödeme yapıldığı, bu şekilde kamu zararına neden olduğu iddiası ile işlem yapıldığı aşıkardır. Ancak davalı idare ilgili kamu zararının tahsilinde 5018 sayılı Kanun’un ilgili hükümlerine başvurmadığı, dosya kapsamında davacı ile davalı arasında kamu zararının ödenmesi konusunda bir sulh işlemi olmadığı gibi, davacının hak edişlerinden kesinti yapılmasına davacının muvafakat ettiğine dair bir bilgi ve belge de bulunmadığı, aksine davacı tarafından bu durumun hukuka aykırı olduğu iddiası ile görev uyumsuzluğuna konu davaların açıldığı görülmüştür. O halde dava konusu olayda oluştuğu ileri sürülen kamu zararının tahsilinin 5018 sayılı Kanun hükümlerine dayanılmadığı, davacının hak edişinden idarenin tek tarafı kamu gücüne dayalı icrai nitelikteki işlemi ile gerçekleştirildiği sonucuna ulaşılmıştır. Nitekim davalı idarenin 05.06.2013 gün ve 2013/113 sayılı yazısı ile de ilgili durum ortaya çıkmaktadır.

2577 sayılı Kanun’un İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı başlıklı 2. Maddesinin 1. Fıkrasında “(Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyumsuzluklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyumsuzluklara ilişkin davalar.” denilmek sureti ile idarenin tek tarafı kamu gücüne dayalı işlemlerinin iptali istemi ile açılacak davalarda idare mahkemelerinin görevli olduğu açıkça düzenlenmiştir.

Tüm bu tespitler ve yasal mevzuat çerçevesinde davaya konu işlemin niteliği yönü ile de davaya idari yargı yerinde bakılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, Samsun 2.İdare Mahkemesi’nin 27.04.2011 gün ve 2011/214 Esas, 2011/342 Karar sayılı kararının Ocak 2011 tarihi itibarıyla 770 TL’nin iadesi talebi yönünden verilen görevsizlik kararı ile sınırlı kalmak kaydıyla kaldırılmasına karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Samsun 2.İdare Mahkemesi’nin 27.04.2011 gün ve 2011/214 Esas, 2011/342 Karar sayılı kararının Ocak 2011 tarihi itibarıyla 770 TL’nin iadesi talebi yönünden verilen GÖREVSİZLİK KARARI İLE SINIRLI KALINMAK KAYDIYLA KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

3-ESAS NO : 2016/201
 KARAR NO : 2016/263
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET: 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu’nun 40. maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın, ürünlerin toplatılarak bilgi verilmesine ilişkin işlem hakkında ayrıca idari yargı yerinde dava açılmış olsa dahi, Kabahatler Kanunu’nun 3 ve 27/1. maddesi hükümleri uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : P. Süt Mamulleri Sanayi A.Ş.
 Vekili : Av. T.S.
 Davalı : İzmir Valiliği

O L A Y : İzmir Valiliği Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü'nün 23.1.2014 gün ve 22771739-000/3507 sayılı kararı ile, Mardin Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü kontrol görevlilerince 8.7.2013 tarihinde, Mardin Yolu üzeri Tuğla Fab. Yanı Midyat/Mardin adresinde faaliyet gösteren M. Turizm Pet. Ürn. Mak. San. ve Tic. Ltd. Şti. unvanlı işletmede yapılan denetimde, davacı firma tarafından üretilen "P. Süzme Salgı Balı (Parti No:180513, STT:18.5.2014)" isimli üründen alınan numunenin Konya Gıda Kontrol Laboratuvar Müdürlüğünde yapılan analizi sonucunda "Balda protein ve ham bal delta C13 değerleri arasındaki fark, C4 şeker oranı (%)" yönünden Türk Gıda Kodeksi Bal Tebliğine uygun olmadığının tespit edilmesi ve davacı firmanın bu tespite itirazı üzerine, numunenin Ankara Gıda Kontrol Laboratuvar Müdürlüğünde yapılan analizi sonucunda "Balda protein ve ham bal delta C13 değerleri arasındaki fark, C4 şeker oranı (%)" yönünden Türk Gıda Kodeksi Bal Tebliğine uygun olmadığının tespit edildiğinden bahisle, davacı adına, 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu'nun 24. maddesinin dördüncü fıkrasına aykırı olarak faaliyetini sürdürdüğü gerekçesiyle, 5996 sayılı Kanun'un 40. maddesinin birinci fıkrasının (I) bendi uyarınca 12.801 TL idari para cezası verilmiş;

İzmir Valiliği Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü'nün 23.1.2014 gün ve 22771739-000/3504 sayılı kararı ile, yukarıda bahsedilen ürünlerin yazının tebliği tarihinden itibaren 7 gün içerisinde piyasadan toplatılması ve Müdürlüğe bilgi verilmesi hususu davacıya bildirilmiştir.

Davacı vekili, İzmir Valiliği Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü'nün 23.1.2014 gün ve 22771739-000/3507 sayılı kararı ile verilen idari para cezasının iptali istemiyle adli yargı yerine itirazda bulunmuştur.

İZMİR 3. SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 4.11.2014 gün ve D. İş. No:2014/6 sayı ile, davacı adına verilen idari para cezası ile birlikte ayrıca ürünün toplatılması kararı da verildiği, bu durumda 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 27/8. maddesi uyarınca davanın çözümünün idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, yapılan itiraz İzmir 4. Sulh Ceza Hakimliğince kesin olarak reddedilmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

İzmir 3. İdare Mahkemesi, 18.2.2015 gün ve E:2014/1938, K:2015/170 sayılı kararı ile, davacı tarafından idari para cezasının mı yoksa idari para cezasıyla birlikte ürünün toplatılması kararının da iptalinin istenip istenmediğinin açık ve net olarak anlaşılmadığı, bu nedenle ürünün toplatılması kararının da iptali isteniyorsa bunun açıkça belirtilerek yeniden dava açılmak üzere dava dilekçesinin reddine karar vermiş, davacı vekili bu kez, İzmir Valiliği Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü'nün 23.1.2014 gün ve 22771739-000/3507 sayılı kararı ile 23.1.2014 gün ve 22771739-000/3504 sayılı kararının iptali istemiyle idari yargı yerinde yeniden dava açmıştır.

İZMİR 3. İDARE MAHKEMESİ; 25.2.2016 gün ve E:2015/513 sayı ile, 5996 sayılı Kanun uyarınca verilen idari para cezası ile idari tedbir kararının iptali istemini içeren davanın çözümünün 5326 sayılı Kabahatler Kanunu ve 5996 sayılı Kanun uyarınca adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve uyuşmazlığın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinin kararına kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

İ-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulunun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 ncı maddesinin ikinci fıkrasına yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözülmesinin gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemeye, ekinde adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından "idari para cezası" yönünden oluşan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu'nun 24. maddesinin dördüncü fıkrasına aykırı olarak faaliyetini sürdürdüğü gerekçesiyle, davacı adına 5996 sayılı Kanun'un 40. maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi uyarınca verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

5996 sayılı "Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu"nun, "Gıda ve yemde izlenebilirlik ve etiketleme, sunum ve reklâm ile tüketici haklarının korunması" başlığı altında düzenlenen 24. maddesinde, "(1) Gıda veya yem işletmecileri izlenebilirliği sağlamak amacıyla, üretim, işleme ve dağıtımın tüm aşamalarında, sorumluluğundaki gıda veya yemin, gıda veya yeme ilave edilecek her türlü maddenin ve gıdanın elde edildiği hayvanın takibinin yapılabilmesi için, bir sistem oluşturmak ve talep hâlinde bu bilgileri Bakanlığa sunmak zorundadır.

(2) Piyasaya arz edilecek gıda ve yem, izlenebilirliği sağlamak amacıyla, uygun şekilde etiketlenmek veya Bakanlıkça belirlenecek bilgi ve belgelerle uygun şekilde tanımlanmak zorundadır.

(3) Gıda ile ilgili özel mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, gıdanın ve yemin şekli, görünümü, ambalajı, kullanılan ambalaj malzemesi, tasarlanma ve sergilenme şekli, her tür yazılı veya görsel basın aracılığı ile sunulan bilgi dâhil, etiketlenmesi, tanıtımı, reklâmı ve sunumu tüketiciyi yanıltıcı şekilde yapılamaz.

(4) Gıda ve yemde taklit ve taşış yapılamaz.

(5) Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelik ile belirlenir" denilmiştir;

"Gıda ve yem ile ilgili yaptırımlar" başlığı altında düzenlenen 40. maddesinde ise, "Gıda ve yem ile ilgili yaptırımlar aşağıda belirtilmiştir:

(.....)

1) 24 üncü maddenin dördüncü fıkrasına aykırı olarak taklit ve taşış yapanlara onbin Türk Lirası idari para cezası verilir, taklit ve taşış edilmiş ürünlere el konulur ve mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

(.....)" hükmü yer almıştır.

Olayda, dava, 5996 sayılı Kanun'un 40. maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi uyarınca verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılmış olup, 5996 sayılı Kanun'da idari para cezasına karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Öte yandan, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde, "(1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır" denilmiştir;

Anılan Kanun'un birinci maddesinde, "Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

Belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır" denilerek Kanunun amaç ve kapsamı belirlenmiş; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımlar öngörülmüştür.

Aynı Kanun'un 2. maddesinde, "kabahat" deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "idari para cezası" ve "idari tedbirler"den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler" in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu belirtilmiştir.

Kanun'un "Mülkiyetin kamuya geçirilmesi" başlıklı 18.maddesinde de:

“(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir.

- (2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, eşyanın;
 a) Kullanılmaz hale getirilmesi,
 b) Niteliğinin değiştirilmesi,
 c) Ancak belli bir surette kullanılması,

Koşullarından birinin yerine getirilmesine bağlı olarak belli bir süre geciktirebilir. Belirlenen süre zarfında koşulun yerine getirilmemesi halinde eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

(3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar kesinleşinceye kadar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından eşyaya elkonulabileceği gibi; eşya, kişilerin muhafazasına da bırakılabilir.

(4) Eşyanın mülkiyeti, kanunda açık hüküm bulunan hallerde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna, aksi takdirde Devlete geçer.

(5) Eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilebilmesi için fail hakkında idari para cezası veya başka bir idari yaptırım kararı verilmiş olması şart değildir.

(6) Kaım değer mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilebilir.

(7) Mülkiyeti kamuya geçirilen eşya, başka suretle değerlendirilmesi mümkün olmazsa imha edilir.

(8) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde yerine getirilir” denilmiş; “Başvuru yolu” başlıklı 27. maddesinin birinci fıkrasında, “idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir.”; 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrasında ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümlerle, Kabahatler Kanunu’ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu’nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü’nce, idari para cezası yönünden oluşan olumsuz görev uyuşmazlıklarının çözümünde, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın da verilmiş olması ve dosya içeriğinden bu kararın idari yargı yerinde dava konusu edildiğinin anlaşılması halinde; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılarak, idari yargı yerince verilen görevsizlik kararlarının kaldırılmasına karar verilmiştir.

Somut olayda, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesi amacıyla “bahsedilen ürünlerin yazının tebliğ tarihinden itibaren 7 gün içerisinde piyasadan toplatılması ve Müdürlüğe bilgi verilmesi” işleminin idari yargı yerinde dava konusu edildiği anlaşılmış ise de; yukarıda anlatıldığı şekilde, söz konusu yaptırımın kabahatler karşılığında uygulanacak olan ilgili kanununda yer alan diğer tedbirler içinde sayılan yaptırımlardan olduğu ve bu karara karşı 5996 sayılı Kanun’da kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği gözetildiğinde, oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının çözümünde, “ürünlerin yazının tebliğ tarihinden itibaren 7 gün içerisinde piyasadan toplatılması” işleminin iptali istemiyle idari yargı yerinde açılan davanın bir öneminin bulunmadığı, davanın adli yargı yerinde görüleceği açıktır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyumsuzlukta, öngörülen ve dava konusu edilen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacak olması nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanununun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İzmir 3. İdare Mahkemesi'nce yapılan başvurunun kabulü ile, İzmir 3. Sulh Ceza Hakimliği'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 3. İdare Mahkemesi'nce yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile, İzmir 3. Sulh Ceza Hakimliğinin 4.11.2014 gün ve D.İş.No:2014/6 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

4-ESAS NO : 2016/219
 KARAR NO : 2016/265
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : 2918 sayılı Yasa'nın Ek 2/3. maddesi uyarınca verilen idari para cezasına ilişkin kararın iptal edilmesi istemiyle açılan davanın, araç trafikten men işleminin de idari yargıda konu yapılması karşısında 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3.maddesi ve aynı Kanun'un 27. maddesinin sekizinci fıkrası hükmü bir arada değerlendirildiğinde İDARİ YARGI YERİNDE çözülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : S.İ.
 Vekili : Av. R.B.E.
 Davalı : Bandırma Kaymakamlığı

OLAY : Bandırma Kaymakamlığı Trafik Denetleme Büro Amirliğince yapılan denetim sırasında, 10 S 10364 plaka sayılı aracın yasa dışı taşımacılık yaptığının tespit edildiğinden bahisle, 14.10.2015 gün ve HR-719828 seri-sıra numaralı Trafik İdari Para Cezası Karar Tutanağı düzenlenerek, sürücü belgesi sahibi davacı adına 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun Ek 2/3. madde ve fıkrası uyarınca 2.400,00 TL idari para cezası verilmiş, ayrıca bu tutanağa istinaden düzenlenen Araç Trafikten Men Tutanağı ile araç 60 gün süre ile trafikten men edilerek muhafaza altına alınmıştır.

Davacı vekili, araç men tutanağın iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açtığını belirterek, idari para cezasının iptal edilmesini istemiyle adli yargı yerine itirazda bulunmuştur.

BANDIRMA SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 9.11.2015 gün ve D.İş:2015/1375 sayı ile; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 27/8. maddesine göre idari para cezası yanında idari yargının görev alanına giren kararın da verilmiş olması nedeniyle yapılan başvuru konusunda karar verme görevinin idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle başvurunun görev yönünden reddine karar vermiş, yapılan itiraz Balıkesir 2. Sulh Ceza Hakimliğince kesin olarak reddedilmiştir.

Davacı vekili, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BALIKESİR İDARE MAHKEMESİ: 11.2.2016 gün ve E:2015/2180 sayı ile; sürücü belgesi sahibi davacı adına verilen idari para cezasının iptal edilmesi istemiyle açılan davada, aracın 60 gün süre ile trafikten men edilmesine ilişkin işlemin araç sahibi adına tesis edildiği ve idare mahkemesinde araç sahibi tarafından araç men tutanağının iptali istemiyle açılmış ayrı bir dava olduğunu açıklayarak, olayda aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın da tesis edilmesi gerektiği şartının gerçekleşmediğini ileri sürerek, 2918 sayılı Kanun ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27/8. maddesinde yer alan düzenleme karşısında idari yargının görev alanına giren bir durumun olmadığı, bu

nedene davanın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına ve davanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadıktan, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözülmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi..

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 2918 sayılı Kanun'un Ek 2. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Araçların tescil edildikleri amacın dışında kullanılması" başlığı altında düzenlenen Ek 2. maddesi, üçüncü fıkrasında, "(Ek fıkra: 31/5/2012-6321/3 md.) İlgili belediyeden izin veya ruhsat almaksızın, belediye sınırları dâhilinde ticari amaçlı yolcu taşıyan kişiye, araç sahibine, bağlı bulunduğu durak, işyeri ve işletmelerin sorumlularına birinci fıkrada gösterilen idari para cezası üç kat olarak, fiilin işlendiği tarihten itibaren bir yıl içinde tekrerrü halinde ise beş kat olarak uygulanır. Ayrıca, araç her defasında altmış gün süre ile trafikten men edilir" hükmü yer almış iken, Anayasa Mahkemesi 9.4.2015 tarih ve 29321 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, 11.9.2014 gün ve E:2014/52, K:2014/139 sayılı kararı ile, fıkrada yer alan "araç sahibine" ibaresi ile "Ayrıca, araç her defasında altmış gün süre ile trafikten men edilir" cümlesinin araç sahibi yönünden iptaline karar vermiştir.

Uyuşmazlık Mahkemesi, 2918 sayılı Yasa'nın 116. maddesi kapsamında araç tescil plakasına göre düzenlenen dışında trafik zabıtasınca uygulanan idari para cezalarına karşı açılan davaları; bu uygulamanın idari ceza kapsamında bulunması; Yasada idari cezalarla ilgili davalarda görevli yargı yerini açıkça belli eden bir hükme yer verilmemesi; bu Yasada gösterilen adli cezalara hükmetmekle görevli mahkemeye işaret eden 112. maddeye de herhangi bir atıfta bulunulmamış olması karşısında ve görevle ilişkin genel ilkelere göre idari yargının görev alanında görmüştür.

30.3.2005 gün ve 25772 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe giren 30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değişik 3. maddesinde ise, "(1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında, uygulanır" denilmiştir.

Aynı Kanunun 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrada ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala

bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce de, idari para cezası yönünden oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının çözümünde, idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın da verilmiş olması ve dosya içeriğinden bu kararın idari yargı yerinde dava konusu edildiğinin anlaşılması halinde; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılarak, idari yargı yerince verilen görevsizlik kararlarının kaldırılmasına karar verilmiştir.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir mütesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen trafik para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nda da bu para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği, ancak; idari para cezasına konu işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak (aynı maddi olay nedeniyle, aynı araç ile ilgili olarak) aracın trafikten men edilmesi kararı da verildiği ve idari yargı yerinde dava konusu edildiği anlaşıldığından; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği kuşkusuzdur.

Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesi ve aynı Kanunun 27. maddesine 5560 sayılı Kanun'la eklenen sekizinci fıkra hükmü bir arada değerlendirildiğinde, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun Ek 2. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verilen para cezasına karşı açılacak davanın çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Balıkesir İdare Mahkemesince yapılan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Balıkesir İdare Mahkemesinin 11.2.2016 gün ve E:2015/2180 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE , 9.5.2016 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

5-ESAS NO : 2016/221
 KARAR NO : 2016/266
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Yargı kararı ile yükümlü tutulduğu tazminatın tamamını ödeyen davacı tarafından, ödenen tazminattan kusur ve sorumluluğu oranındaki tutarın, olayda sorumlu olduğu ileri sürülen Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'ndan rücuen tahsili istemiyle açılan davanın, Borçlar Kanunu hükümlerine göre, ADLİ YARGI YERİNDE çözülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü
 Vekilleri : Av. V.K., Av. H.Y.
 Davalı : Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı
 Vekili : Av. M.A.

OLAY : 1- S.A. ve dava arkadaşları tarafından, 31.10.2008 tarihinde meydana gelen trafik kazasında kusurlu olduğundan bahisle Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne karşı açılan maddi ve manevi tazminat davasında Ankara 5.Asliye Hukuk Mahkemesi; 27.9.2013 gün ve E:2013/338, K:2013/475 sayı ile, bilirkişi heyeti raporuna göre davalı ASKİ'nin %35, dava dışı Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığının %35, davacıların murisi H.D.nin %30 kusurlu olduğu, Borçlar Kanununun 50. maddesine göre zarar görenin uğradığı tüm zararı müteselsil sorumluların birinden de isteyebileceği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar vermiş; kabul edilen tazminat miktarının davalı ASKİ Genel Müdürlüğünden tahsili yönünde hüküm kurmuştur.

2-Davacı vekili; Ankara 5.Asliye Hukuk Mahkemesi kararına esas alınan bilirkişi raporunda mütevaffanın %30 kusurlu bulunduğunu, %70 kusurun da İdareleri ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında paylaştırıldığını, olay nedeniyle %35 kusurlu olduklarını; yapılan yargılama neticesinde %70 kusur üzerinden belirlenen tazminat tutarına ilişkin kararın Ankara 5.İcra Müdürlüğünün 2013/14822 sayılı dosyası ile icra takibine konu edildiğini, idarelerince 134.777,12 TL ödemeye yapıldığını; bilirkişi raporunda davalının "...yol üst yapısını (asfalt kaplamayı) inşaa ederken rögar kapağının yükseltilmesini beklemeyerek asfalt kaplamayı olay yerine doğru çökük yapılmasında trafik düzeni ve güvenliğini sağlamak için gerekli işaretlemelemlerin yapılmamasında Karayolları Trafik Kanununun 10/b-1 ve 13.maddeleri gereğince..."sorumlu olduğunun belirtildiğini; Ankara 5.Asliye Hukuk Mahkemesince %70 kusurun %35'inin, davalı Ankara Büyükşehir Belediyesine atfedildiğini, icra dosyasına ödenen bedelin yarısından davalı sorumlu olduğundan, işbu rücu davasını açtıklarını ifade ederek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, davalının kusuruna tekabül eden 67.388,56 TL'nin ödeme tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 7.5.2014 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 22.10.2014 gün ve E:2014/291, K:2014/571 sayı ile, Ankara 5. Asliye Hukuk Mahkemesinin E:2013/338 sayılı dosyasında, trafik güvenliğini sağlamayan, tekniğine uygun olarak asfalt dökmeyen davalının Karayolları Trafik Kanununun 10/b-1 ve 13. maddeleri gereğince % 35 kusurlu bulunduğu iddiası ile işleten sıfatıyla değil hizmet kusuruna dayanılarak dava açıldığından, 2577 Sayılı Kanunun 1. maddesi uyarınca İdari Yargının görevli olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; temiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesince, 5.11.2015 gün ve E:2015/13693, K:2015/11623 sayı ile onanan karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı işlemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 9.İDARE MAHKEMESİ; 8.1.2016 gün ve E:2015/3512 sayı ile, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Belediye Trafik Birimleri, Görev ve Yetkileri" başlıklı 10. maddesinde "1.Yapım ve bakımından sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmamak, 2. Gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik işi işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmak, 3. Karayolu yapısında ve üzerinde yapılacak çalışmalarda gerekli tedbirleri almak, aldırarak ve denetlemek, 4. Karayolunda trafik için tehlike teşkil eden engelleri gece veya gündüze göre kolayca görülebilecek şekilde işaretlemek veya ortadan kaldırmak, 5. Yol yapısı veya işaretleme yetersizliği yüzünden trafik kazalarının vukubulduğu yerlerde, yetkililerce teklif edilen tedbirleri,..." alınmış belediyelerin görevleri arasında sayıldığı; 11/01/2011 gün ve 6099 sayılı Kanunla değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanlar dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükümünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya subesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılacağı gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir." hükmüne, Geçici 21 maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının görevle ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz." hükmüne yer verilmiş olduğu; dosyanın incelenmesinden, Kardelen Mahallesi 2209 Cadde Yeşil Zümrüt Evler Yenimahalle Ankara adresinde meydana gelen trafik kazasında vefat eden 06..... Plakalı araç sürücüsü Harun Demir'in mirasçıları tarafından, idarelerince açılan davada davanın kısmen kabulüne karar verilmesi üzerine yoldaki asfalt kaplamayı doğru yapmaması nedeniyle davalı idarenin sorumlu olduğu iddiası ile 67.388,56-TL'nin ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden tazmini istemiyle 25.12.2015 tarihinde bakılan davayı açtığını anlaşıldığı; 19/01/2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanun ile 2918 sayılı Yas'a'nın 110. maddesinde yapılan değişiklik sonrasında, idarelerin 2918 sayılı Kanunda kendilerine verilen görevleri yerine getirmeyerek zarara sebebiyet verdikleri iddiasıyla açılan tazminat davaları adli yargının görevine

verilmiş olup, söz konusu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra açıldığı anlaşılan işbu davanın görünüm ve çözümünde adli yargı mahkemelerinin görevli bulunduğu sonucuna varılmış olduğu; öte yandan, Uyuşmazlık Mahkemesinin benzer uyuşmazlıklarda emsal niteliğinde vermiş olduğu 24.12.2012 gün ve E:2012/628, K:2012/498 sayılı ve 05.05.2014 tarih ve E:2014/519, K:2014/557 ve 02.03.2015 tarih ve E:2015/144, K.:2015/160 sayılı kararların da aynı yönde bulunduğu gerekçesiyle; Mahkemelerinin görevsizliğine, uyuşmazlığın görünüm ve çözümü adli yargı mercilerinin görev alanına girdiği sonucuna varıldığından. 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 15. ve 19. maddeleri uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için ilk görevsizlik kararını veren Ankara 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2014/291 esasına kayıtlı dava dosyası da temin edilerek dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyası örneğinin Mahkemece, ekinde adli yargı dosyasının örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, yargı kararı ile tazminle yükümlü tutulan ve tazminatın tamamını ödemiş bulunan davacı tarafından, ödenen tazminattan kusur ve sorumluluğu oranındaki tutarın, olayda sorumlu olduğu ileri sürülen Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'ndan rücuen tahsil isteminden ibarettir.

Olayda, meydana gelen trafik kazasında vefat eden araç sürücüsünün mirasçıları tarafından Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne karşı tazminat davası açıldığı; Mahkemece, (ölenin sorumluluğu haricinde) hükmolunan tazminatın bu davanın davacısı olan anılan idareye yüklendiği anlaşılmaktadır.

Tazminat davasına bakan Mahkemece, davacının %35 oranında saptanan kusur ve sorumluluk oranları esas alınarak davanın konusu bakımından ayırım yapılmayıp zararın idare hukuku ilkelerine göre idari yargı yerinde saptanmasının gerekeceği yolunda bir görevsizlik kararı verilmediğine ve hükmolunan tazminat da tamamen ödenmiş olduğuna göre, olayda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-b. maddesinde belirtilen "İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında, zarar gören tarafından açılmış bir dava yoktur.

Öte yandan, ortada, Devlete, il özel idarelerine ve belediyelere ait akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışındaki alacakların tahsil usulünü düzenleyen 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren bir kamu alacağı da bulunmamaktadır.

Belirtilen tüm bu hususlara göre, tam yargı davası niteliği taşımayan ve konusu bir kamu alacağı olmayan rücu davasının, Borçlar Kanunu hükümlerine göre adli yargı yerine çözülmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 9.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Ankara 2.Asliye Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 2.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 22.10.2014 gün ve E:2014/291, K:2014/571 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

6-ESAS NO : 2016/227
 KARAR NO : 2016/270
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : 506 sayılı Kanun hükümlerine göre 15.06.1992 tarihinde sigortalı olarak çalışmaya başlayan ve 5510 sayılı Yasa'nın 4/a maddesi kapsamında sigortalı sayılan davacının, askerlik hizmetinin Emekli Sandığı iştirakçilerinde olduğu gibi tamamının fiili hizmetten sayılması istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : D.T.
 Vekili : Av. M.S.
 Davalı : SGK Genel Müdürlüğü
 Vekili : Av. S.Ç. (Adli Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesi ve yargılama aşamalarında verdiği dilekçelerinde; 05.12.1985- 05.06.1987 tarihleri arasında askerliğini er olarak yapan davacının, 15.06.1992 tarihinde 506 sayılı Kanun'a tabi sigortalı olarak fiilen çalışmaya başladığını, askerlik hizmetini borçlanma yolu ile hizmetlerine ilave yaptırdığı takdirde hizmet başlangıç tarihinin 15.01.1991 olacağını, Emekli Sandığı iştirakçisi olup askerlik borçlanması yapmış olsa idi ilk sigortalılık tarihi askere sevk tarihi olan 05.12.1985 olacağını, mevcut durumun Emekli Sandığı iştirakçileri ile diğer SSK ve Bağ-Kur emeklileri arasında eşitlikliliğe, insan haklarına aykırı olduğunu, 15.12.1986 ile 05.06.1987 yılları arasında 540 gün fiilen askerlik hizmeti yaparak vatanına hizmet ettiğini, yasalardan kaynaklanan boşluk nedeni ile Anayasanın 60. maddesi ihlal edilerek sosyal güvenlik hakkından mahrum bırakıldığını, davacının kuruma başvurusu sonucu böyle bir uygulama olmadığından bahisle talebinin işleme konmadığını belirterek; 540 günlük fiili askerlik hizmetinin 5510 sayılı Kanun'un 4-1/c bendine göre emeklilik keseneği ve kurum karşılığının 657 sayılı Kanun'un 154. maddesi doğrultusunda 257 sayılı Kanun'un 2. maddesi 300 ek göstergesi üzerinden hesaplanarak tutarın tahsili ile askerlik hizmetinin fiili hizmetten saydırılmasına karar verilmesi istemiyle adli yargıda dava açmıştır.

Konya 4. İş Mahkemesi:26.01.2015 gün ve E:2014/415 K:2015/34 sayı ile; "(...) 5434 sayılı Yasa'nın 56. Maddesine göre vatani görevini er olarak yapanların söz konusu kanun kapsamına göre alınmaları için vazife malulü yahut vazifeden kaynaklı nedenlerle vefat etmeleri halinde mümkün olduğu, dolayısıyla 5434 sayılı Kanun'un 12. maddesinin II/k fıkrasına göre davacıda böyle bir durum mevcut olmaması nedeniyle vatani görevini er olarak yapan davacının 5434 sayılı Kanun kapsamına alınmasının mümkün olmadığı(...)" gerekçesiyle davanın reddine karar vermiş ve karar davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Yargıtay 10. Hukuk Dairesi:05.05.2015 gün ve E:2015/9463 K:2015/8826 sayı ile; "(...) olayda, davanın yasal dayanağı 5434 sayılı 12 ve devamı maddeleri olup, uyumsuzluğun çözümünde gerek mülga 506 ve 1479 sayılı Kanunların gerekse 5510 sayılı Kanun'un uygulama yeri bulunmamaktadır. Bu durumda sözü edilen 101'inci madde hükümlerine göre sınırlı yetki ile donatılmış iş mahkemesi görevli değildir.

Mahkemecce, davada idari yargının görevli olduğu dikkate alınıp yargı yolu yanlışlığı nedeniyle dava dilekçesinin reddine karar verilmesi gereği gözetilmeksizin, işin esasına girilerek yazılı biçimde hüküm tesis edilmesi isabetsiz bulunmuştur(...)" şeklindeki gerekçe ile hükmün bozulmasına karar vermiştir.

Konya 4. İş Mahkemesi: 30.09.2015 gün ve E:2015/245 K:2015/520 sayı ile Yargıtay bozma ilamına uyarak, bozma ilamındaki gerekçelerle idari yargının görevli olması nedeniyle davacının davasının dava şartı yokluğu nedeniyle usulden reddine karar vermiş; görevsizlik kararı temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Konya 1. İdare Mahkemesi:31.12.2015 gün ve E:2015/1469 K:2015/1702 sayı ile; "(...) dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden; davacı vekili tarafından dava dilekçesinde 05.12.1985 ile 05.06.1987 tarihleri arasındaki toplam 540 günlük askerlik hizmetinin 5434 sayılı Yasa kapsamında fiili hizmetten sayılması gerektiği belirtilerek bakılan dava açılmış ise de; bu konuda idareye yapılmış başvuru üzerine tesis edilen işlemin iptali istenilmeden Mahkememizden idari işlem tesisi mahiyetinde karar verilmesinin talep edildiği, dava konusu edilecek işlemin tarih ve sayısı belirtilerek açıkça iptalinin istenilmesi (başvuru ve başvuru sonucu tesis edilen işlemlerin dilekçeye eklenmesi, adli yargı yeri görevsizlik kararının kesinleşme tarihinin dilekçede belirtilmesi) suretiyle dava dilekçesinin yeniden düzenlenmesi gerektiği anlaşıldığından, yukarıda belirtilen hususlar dikkate alınmak suretiyle dava dilekçesinin yenilenmesi gerekmekte olup, bu haliyle dava dilekçesinin kabulüne olanak bulunmamıştır. (...)" şeklindeki gerekçe ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 3. maddesine uygun olarak düzenlenmeyen dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı vekili yeniden dilekçe düzenleyerek aynı istemle Mahkemeye sunmuştur.

Konya 1. İdare Mahkemesi: 16.03.2016 gün ve E:2016/223 sayılı gönderme kararında; "(...) 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce 506 sayılı Kanun hükümlerine göre sigortalı olarak çalışmaya başlayan ve 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi kapsamında yer almayan sigortalıların sigortalılık başlangıçları ile hizmet süreleri, fiilî hizmet süresi zammı, itibarî hizmet süreleri, borçlandırılan ve ihya edilen süreler ve sigortalılık süreleri hakkında 506 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı, dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği görülmektedir.

Bu itibarla; 506 sayılı Kanun hükümlerine göre sigortalı olarak çalışmaya başlayan ve 5510 sayılı Yasanın 4/a maddesi kapsamında sigortalı sayılan davacının askerlik hizmetinin fiilî hizmetinden sayılması istemine yönelik olarak açılan davanın 506 sayılı Kanun hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu kanaatine varılmıştır.(...)" şeklindeki gerekçe ile davanın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca dava dosyasının adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosyanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilene kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katıllarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesince anılan Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen usul ve yöntem uygun biçimde başvuruda bulunulduğu anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık görülmediğinden esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 506 sayılı Kanun hükümlerine göre 15.06.1992 tarihinde sigortalı olarak çalışmaya başlayan ve 5510 sayılı Yasa'nın 4/a maddesi kapsamında sigortalı sayılan davacının, askerlik hizmetinin Emekli Sandığı iştirakçilerinde olduğu gibi tamamının fiilî hizmetten sayılması istemiyle açılmıştır.

Dosyalar kapsamında yapılan incelemede; davacının 05.12.1985-05.06.1987 tarihleri arasında askerliğini er olarak yaptığı, 15.06.1992 tarihinde 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olarak fiilen çalışmaya başladığı ve halen 5510 sayılı Kanun kapsamında çalıştığı, askerlik borçlanmasına ilişkin kuruma bir başvuruda bulunmadığı, 540 günlük askerlik hizmetinin 5434 sayılı Kanun kapsamında fiilî hizmetten sayılarak askerlik hizmet başlangıcının fiilî hizmet başlangıcı olarak kabul edilmesi istemiyle davalı kurum aleyhine dava açtığı anlaşılmaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'lular), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncu maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddetmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "...bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz öündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "...5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri

uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir... Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyumsuzlukların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulunan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyumsuzluklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır..." Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Öte yandan; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde;

"a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyumsuzluklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyumsuzluklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir " denilmek sureti ile idari yargıda görülecek dava ve işler sayılmıştır

Uyumsuzluk, 5510 sayılı Yasa yürürlüğe girmeden önce, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'na göre çalışan davacının, 1985-1987 yılları arasında yaptığı askerlik hizmetinin 5434 sayılı Kanun kapsamında çalışanlar gibi değerlendirilerek fiili hizmet başlangıç tarihinin askerlik hizmetinin başlangıç tarihi olarak kabul edilmesi istemine ilişkindir.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ve Anayasa Mahkemesi kararları birlikte değerlendirildiğinde, 506 sayılı Kanun'a göre 15.06.1992 tarihinde işe başlayan davacının, işe başlamadan 05.12.1985-05.12.1987 tarihleri arasında yaptığı askerliğin fiili hizmetten sayılması yolundaki talebinin, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra yapılması ve davacının 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce 5434 sayılı Kanuna tabi iştirakçiliğinin söz konusu olmaması karşısında; 5510 sayılı Kanun'un 101 inci maddesinin açık hükmü gözetilerek, uyumsuzluğun çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Konya 1. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Konya 4. İş Mahkemesinin 30.09.2015 gün ve E:2015/245 K:2015/520 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Konya 1. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Konya 4. İş Mahkemesinin 30.09.2015 gün ve E:2015/245 K:2015/520 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

7-ESAS NO : 2016/230
KARAR NO : 2016/273
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Genel Kurmay Başkanlığı, Merkez Orduvei Müdürlüğünde “yardımcı hizmetler” sınıfında aşçı kadrosunda sivil memur olarak görev yapan davacının, sınıfının “teknik hizmetler” olarak değiştirilmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : M.D. adına Sivil Memurlar Sendikası
Vekili : Av. İ.K.
Davalı : Milli Savunma Bakanlığı
Vekili : Av. Z.D.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin 10.12.2000 tarihinde Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde aşçı olarak göreve başladığını, daha sonra halen görev yaptığı Genelkurmay Başkanlığı Merkez Orduvei Müdürlüğü'nde yardımcı hizmetler sınıfında “aşçı” kadrosunda sivil memur olarak görev yaptığını, ancak bu sınıfta kariyer bakımından ilerleme olanağının sınırlı olduğunu, oysa Milli Eğitim Bakanlığı tarafından müvekkili hakkında düzenlenen 28.9.1998 tarihli Ustalık Belgesi ve yine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlen 17.5.1999 tarihli Usta öğreticilik Belgesi dikkate alındığında kariyer açısından kendi mesleği ile ilgili yetersiz bir kadro ve sınıfta bulunduğunu, halen orduvei mutfağında fiilen aşçılık görevini ifa ettiğini, bu durumda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 36'ncı maddesi kapsamında teknik hizmetler sınıfına geçirilme şartları olarak belirlenen “teknik mesleklerden birine mensup olma” ve “meslekle ilgili görevi fiilen yapma” şartlarını taşıdığını, bu nedenle eğitime daha uygun olan teknik hizmetler sınıfında görevine devam etmesi gerektiğini, davalı idarenin buna göre sınıfını çalıştığı kadroya (aşçı) uygun hale getirmesi gerektiğini, halen bulunduğu yardımcı hizmetler sınıfı ile geçirilmesini talep ettiği teknik hizmetler sınıfı arasında yaklaşık 400,00 TL maaş farkı bulunduğunu, aşçılık mesleğinin teknik bilgi, beceri ve tecrübe isteyen bir meslek olduğunu, YÖK'ün 12.9.2012 tarihli toplantısında alınan karara göre aşçılık önlisans programı mezunlarının “tekniker” unvanını kullanmasının uygun görüldüğünü, müvekkilinin yapmış olduğu aşçılık görevinin yardımcı unsur olarak değerlendirilemeyeceği, çünkü aşçılığın asli unsur olduğu, çalıştığı kurumda yalnızca yemek ve tabldot işi ile ilgilendiğini, aynı zamanda askerin ve personelin yedikleri yemeğin 5668 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Beslenme Kanununda Günlük Yemek Bedeli Ölçüt Tablosunda belirtilen kalori miktarlarını dahi hesaplayarak yemeklerini hazırlamakta olduğunu, müvekkilinin kendi konusunda uzman, eğitimini eksiksiz tamamlamış ve eğitim aldığı Üniversite tarafından da üstün başarıya layık görülmüş olduğunu, bu halde iken halen görev yaptığı “aşçı” kadrosunun yardımcı hizmetler sınıfından teknik hizmetler sınıfına geçirilmesini talep ettiğini, ancak bu talebinin Genkur. Bşk.lığının 22.1.2015 tarihli yazısı ile reddedildiğini, bu işlemin hukuka aykırı olduğunu ve bu nedenle öncelikle 1602 sayılı AYİM Kanunu'nun 20'nci maddesinin “ ... sivil memurlardır.” ibaresinin Anayasaya aykırılığı ciddi görülerek iptali için dava dosyasının Anayasa Mahkemesine gönderilmesine ve karar verilene kadar bekletici mesele yapılmasına sınıfına geçirilmeme işleminin de iptaline karar verilmesi istemiyle Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açmıştır.

ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ İKİNCİ DAİRESİ: 28.4.2015 gün ve E:2015/751 K:2015/711 sayı ile, Genelkurmay Başkanlığı Merkez Orduvevi Müdürlüğünde yardımcı hizmetler sınıfında 'aşçı' kadrosunda sivil memur olarak görev yapan davacının asker kişi olduğu, ancak davacının öğrenim durumu dikkate alınmaksızın yardımcı hizmetler sınıfında "aşçı" kadrosunda memuriyete alındığı, oysa öğrenim durumu ve fiilen yaptığı iş dolayısıyla 657 sayılı yasanın 36'ncı maddesinde düzenlenen "teknik hizmetler sınıfı" için belirtilen şartları taşıdığını öne sürerek, memuriyete giriş tarihi itibarıyla teknik hizmetler sınıfına geçirilmemesi işlemini dava konusu yaptığı, bu haliyle "aşçı" kadrosunda görev yapan davacının, yardımcı hizmetler sınıfından teknik hizmetler sınıfına geçirilmemesi işleminin, bir kamu kurum veya kuruluşunda "aşçı" olarak görev yapan ve davacıyla benzer öğrenim durumuna sahip olanların teknik hizmetler sınıfına geçirilmemesi işleminden herhangi bir farkı bulunmadığı, işlemin yargısal denetimde askerlik mesleğinin gereklerini yakından bilmenin önem taşımadığı gibi, "aşçı" kadrosunun yardımcı hizmetler sınıfında ya da teknik hizmetler sınıfında yer almasının askeri ihtiyaçlarla da bir ilgisinin bulunmadığı, bu uyumsuzluğun 657 sayılı yasanın 36'ncı maddesi kapsamında çözüme kavuşturulacak bir işlem olduğu, dolayısıyla davacı hakkında tesis edilen işlem ve onun çözümünde varılacak sonuç ile, aynı durumdaki sivil kişi hakkında aynı işlemden doğan dava ve onun çözümünde varılacak sonucun farklı olmadığı, dolayısıyla tesis edilen işlemin Askeri hizmete ilişkin olmadığı, Anayasanın 157 ve 1602 sayılı Kanununun 20'nci maddeleri uyarınca "asker kişiyi ilgilendirme" ve "askeri hizmete ilişkin bulunma" koşullarının birlikte gerçekleşmediği, bu nedenle davanın görüm ve çözüm yerinin AYİM değil Genel idari Yargı yeri olduğu kanaat ve sonucuna varıldığı gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 9 İDARE MAHKEMESİ: 5.2.2016 gün ve E:2015/1907 sayı ile, Anayasa'nın 157. ve 1602 sayılı Kanununun 20. maddelerinde öngörülen, idari işlemin asker kişiyi ilgilendirmesi ve askeri hizmete ilişkin bulunması koşulları birlikte gerçekleştiğinden, davanın görüm ve çözümünün Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevine girdiğine ve mahkemelerinin görevsizliğine, 2247 sayılı Kanununun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katımlarıyla yapılan 09.05.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının örneğinin Mahkemece, ekinde askeri yargı dosyası örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde askeri yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Danıştay Savcısı Yakup BAL ile AYİM Savcısı Mehmet ALP'in davada askeri yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının 10.12.2000 tarihinde Merkez Orduvevi Müdürlüğü emrinde yardımcı hizmetler sınıfında "aşçı" kadrosunda göreve başladığı ve halen aynı unvanla aynı yerde görevine devam ettiği, 1998 yılında almış olduğu açılık ustalık belgesi ve 10 yıldan fazla süredir açılık görevini yapması nedeniyle 657 sayılı Kanununun 36. maddesinin "Ortak Hükümler" bölümünde yer alan "teknik mesleklerden birine mensup olma" ve "meslekle ilgili görevi fiilen yapma" koşullarını sağladığından bahisle, sınıfının yardımcı hizmetler yerine teknik hizmetler sınıfı olarak değiştirilmesi talebinde bulunduğu, davalı idare tarafından 22.01.2015 tarihli işlemlerle, aşçı Unvanının yardımcı hizmetler sınıfında yer aldığı belirtilerek davacının başvurusunun reddedilmesi üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 'Tespit Edilen Sınıflar' başlıklı 36. maddesinde; "Bu Kanuna tabi kurumlarda çalıştırılan memurların sınıfları aşağıda gösterilmiştir... II-TEKNİK HİZMETLER SINIFI: Bu Kanunun kapsamına giren kurumlarda meslekleriyle ilgili görevleri fiilen ifa eden ve meri hükümlere göre yüksek mühendis, mühendis, yüksek mimar, mimar, jeolog, hidrojeolog, hidrolog, jeofizikçi, fizikçi, kimyager, matematikçi, istatistikçi, yöneylemci (Hareket araştırmacısı), matematiksel iktisatçı, ekonomci ve benzeri ile teknik öğretmen okullarından mezun olup da, öğretmenlik mesleği dışında teknik hizmetlerde çalışanlar, Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi veya bölümlerinden mezun şehir plancısı, yüksek şehir plancısı, yüksek Bölge Plancısı, 3437 ve 09/05/1969 tarih 1177 sayılı Kanunlara göre tütün ekserpi yetiştirilenler ile müskirat ve çay ekserpleri, fen memuru, yüksek tekniker, tekniker teknisyen

ve emsali teknik unvanlara sahip olup, en az orta derecede mesleki tahsil görmüş bulunanlar, Teknik Hizmetler sınıfını teşkil eder.

...
VIII-YARDIMCI HİZMETLER SINIFI: Yardımcı hizmetler sınıfı, kurumlarda her türlü yazı ve dosya dağıtmak ve toplamak, müracaat sahiplerini karşılamak ve yol göstermek; hizmet yerlerini temizleme, aydınlatma ve ısıtma işlerinde çalışmak veya basit iklim rasatlarını yapmak; ilaçlama yapmak veya yaptırmak veya tedavi kurumlarında hastaların ve hastanelerin temizliği ve basit bakımı ile ilgili hizmetleri yapmak veya kurumlarda koruma ve muhafaza hizmetleri gibi ana hizmetlere yardımcı mahiyetteki görevlerde her kurumun özel bünyesine göre ve yine bu mahiyette olmak üzere ihdasına lüzum gördüğü yardımcı hizmetleri ifa ile görevli bulunanlardan 4 üncü maddenin (D) bendinde tanımlananların dışında kalanları kapsar.

(Ek: 28/03/1988 - KHK - 318/1 md.) Bu sınıfa dahil personel tarafından yerine getirilmesi gereken hizmetlerden hizmet yerlerinin ve tedavi kurumlarının temizlenmesi, tesisatın bakım ve işletilmesi ve benzeri nitelikteki hizmetlerin üçüncü şahıslara ihale yoluyla gördürülmesi mümkündür...” şeklindeki düzenleme ile devlet memurluğunun sınıfları açıklanmış, davacının içinde bulunduğu sınıfın maddenin 8.bendinde düzenlenen “Yardımcı Hizmetler” sınıfı olduğu, geçmek istediği sınıfı ise maddenin 2.bendinde düzenlenen “Teknik Hizmetler” sınıfı olduğu anlaşılmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 'Bir Sınıftan Başka Sınıfa Geçme' başlıklı 71. maddesinde; "(Değişik madde: 30/05/1974 - KHK/12; Aynen kabul: 15/05/1975 - 1897/1 md.)

(Değişik fıkra: 29/11/1984 - KHK 243/12 md.) Memurların eşit dereceler arasında veya derece yükselmesi suretiyle sınıf değiştirmeleri caizdir. Bu şekilde sınıf değiştireceklerin geçecekleri sınıf ve görev için bu Kanunda veya kuruluş kanunlarında belirtilen niteliklere sahip olmaları şarttır. Bu durumda sınıfları değişenlerin eski sınıflarının derecesinde elde ettikleri kademelerde geçirdikleri süreler yeni sınıflardaki derecelerinde dikkate alınır.

Kurumlar, memurlarını meslekleri ile ilgili sınıftan genel idare hizmetleri sınıfına veya genel idare hizmetleri sınıfından meslekleri ile ilgili sınıfa, görev ve unvan eşitliği gözetmeden kazanılmış hak aylık dereceleriyle atayabilirler.

Eski sınıflarında, görev alacakları yeni sınıfa göre memurluğa daha yüksek bir derece ve kademedin başlamış olup da sınıf değiştirenlerin yeni görevlerindeki ilk ilerleme süreleri eski sınıflarında kazandıkları derece ve kademelere tekabül eden süre kadar uzatılır ve bu süre tamamlanincaya kadar kendilerine sınıf değiştirmeleri sırasında buldukları derecede kademe ilerlemesi verilmez.” şeklindeki belirleme ile devlet memurlarının eşit dereceler arasında veya sınava girmek sureti ile sınıf değiştirmesinin mümkün olduğu, kurumların genel idare hizmetleri sınıfındaki bir memuru mesleki bir sınıfa veya mesleki sınıftaki bir memuru genel idare hizmetleri sınıfına atayabilecekleri düzenlenmiştir.

Milli Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıklarında Görevli Devlet Memurlarının Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği'nin 2. Bölümünün 'Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Esaslar' başlıklı 5. maddesinde; Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi hizmet grupları, aynı yönetmeliğin 'Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Suretiyle Atanacaklara Aranacak Genel Şartlar' başlıklı 6. maddesi ile 'görevde yükselme talebinde bulunacaklara ilişkin nitelikler belirlenmiş; 'Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Suretiyle Atanacaklara Aranacak Özel Şartlar' başlıklı 7. maddesinde de özel ve ayrıksı durumlar ayrıca kaleme alınmıştır.

Anayasa'nın 157. maddesinde, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin, askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesi olduğu; ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda ilgilinin asker kişi olması şartının aranmayacağı belirtilmiştir; 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu'nun 25.12.1981 tarih ve 2568 sayılı Yasa ile değişik 20. maddesinin birinci fıkrasında, "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Türk Milleti adına; askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini ve diğer kanunlarda gösterilen, görevleri yapar. Ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda; ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz" denilmiştir.

Buna göre, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin bir davaya bakabilmesi için dava konusu idari işlem veya eylemin "asker kişiyi ilgilendirmesi" ve "askeri hizmete ilişkin bulunması" koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

1602 sayılı Yasa'nın değişik 20. maddesinde, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan veya hizmetten ayrılmış olan subay, askeri memur, astsubay, askeri öğrenci, uzman çavuş, uzman jandarma çavuş, erbaş ve erler ile sivil memurlar asker kişi sayılmaktadır.

Davacının 1602 sayılı Yasa'nın 20. maddesinde sayılan asker kişilerden olduğu ve bu nedenle dava konusu işlemin asker kişiyi ilgilendirdiği tartışmasızdır.

Dava konusu işlemin askeri hizmete ilişkin olup olmadığına gelince:

İdari işlemin, görevli yargı yerinin tespiti yönünden “askeri hizmete ilişkin” olup olmadığının saptanabilmesi için işlemin konusuna bakılması gerekmektedir. Eğer idari işlem askeri gereklerle, askeri usul ve yönetime ve askeri hizmete göre tesis edilmiş ise, bu işlemin askeri hizmete ilişkin olduğu kabul edilmelidir. Daha açık bir ifadeyle, askeri hizmete ilişkin idari işlemler; idarenin bir asker kişinin askeri yeterlik ve yeteneklerinin, tutum ve davranışlarının, askeri geçmişinin, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevlerinin; askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural ve gerekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis edilen işlemlerdir. İşlem, askeri olmayan bir makam tarafından tesis edilmiş olsa bile durum değişmemekte menfaati ihlal edilen asker kişinin açtığı davanın Askeri Yüksek İdare Mahkemesi’nde görülmesi gerekmektedir.

Dosya kapsamında yapılan inceleme neticesinde; davacının 10.12.2000 tarihinde Merkez Orduve Müdürlüğü emrinde yardımcı hizmetler sınıfında “aşçı” kadrosunda göreve başladığı ve halen aynı ünvanla aynı yerde görevine devam ettiği, 1998 yılında almış olduğu aşçılık ustalık belgesi ve 10 yıldan fazla süredir aşçılık görevini yapması nedeniyle 657 sayılı Kanunun 36. maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünde yer alan “teknik mesleklerden birine mensup olma” ve “meslekle ilgili görevi fiilen yapma” koşullarını sağladığından bahisle, sınıfının yardımcı hizmetler yerine teknik hizmetler sınıfı olarak değiştirilmesi talebinde bulunduğu, davalı idare tarafından 22.01.2015 tarihli işlemle, aşçı Ünvanının yardımcı hizmetler sınıfında yer aldığı belirtilerek davacının başvurusunun reddedilmesi üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Tüm bu tespitler ve yukarıda ayrıntısı ile açıklanan yasal mevzuat hükümleri hep birlikte değerlendirildiğinde;

657 sayılı Kanunu’nun 36. maddesinin 8. bendinde düzenlenen yardımcı hizmetler sınıfında yer alan davacının, aynı maddenin 2. bendinde düzenlenen teknik hizmetler sınıfına geçmek istediği, talebinin konusu itibarı ile 657 sayılı Yasa’nın 71. maddesi kapsamında görevde yükselme talebi olduğu anlaşılmış olup; davacının asker kişi olması nedeni ile konunun 657 sayılı Kanun gereğince çıkarılan Millî Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıklarında Görevli Devlet Memurlarının Görevde Yükselme ve Ünvan Değişikliği Yönetmeliği’nin 2. Bölümünün ‘Görevde Yükselme ve Ünvan Değişikliğine İlişkin Esaslar’ başlıklı 5. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiği ve bu itibarla askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural ve gerekler göz önünde tutularak tesis edilen iptal istemine konu işlemin, askeri hizmete ilişkin olduğu kanaatine ulaşılmıştır.

Buradan hareketle dava konusu eylemin, asker kişinin askeri yeterlik ve yetenekleri, icra ettiği askeri görevler kapsamındaki tutum ve davranışları, askeri geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve yükümlülükleri, askeri hizmetten kaynaklanan durumları, askeri görevlerin icra ediliş biçimleri, askeri kural ve gerekleri göz önünde tutularak değerlendirilmesinde “askeri hizmete” ilişkinlik unsurunun gerçekleştiğinin kabulü gerekir.

Belirtilen durumlara göre ve olayda Anayasa’nın 157. ve 1602 sayılı Yasa’nın 20. maddelerinde öngörülen, idari eylemin asker kişiyi ilgilendirmesi ve askeri hizmete ilişkin bulunması koşulları birlikte gerçekleştiğinden, davanın görüm ve çözümü Askeri Yüksek İdare Mahkemesi’nin görevine girmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 9. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi İkinci Dairesi’nin 28.4.2015 gün ve E:2015/751 K:2015/711 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ’NİN görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesi’nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi İkinci Dairesinin 28.4.2015 gün ve E:2015/751 K:2015/711 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 09.05.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

8-ESAS NO : 2016/245
 KARAR NO : 2016/288
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu’nun 14. maddesine aykırılık nedeniyle aynı Kanun’un 26. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

KARAR

Davacı : Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Kurumu
 Vekili : Av. F.O.
 Davalı : Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü

O L A Y : Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'nün 16.4.2015 gün ve 99601485-679-9493, 17.4.2015 gün ve 99601485-679-9561, 17.4.2015 gün ve 99601485-679-9423, 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9566, 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9426, 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9555, 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9481 sayılı işlemleri ile, Bursa Çekirge Devlet Hastanesinde meydana gelen ve sırasıyla Ş.Y., N.N., Ö.Ö.P., E.A., S.Y.F., M.A. ve A.K. isimli çalışanların yaralanması ile sonuçlanan iş kazasının, Bursa Sosyal Güvenlik Kurumu İl Müdürlüğünce verilen bilgiye göre, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun 14. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen sürede bildirmeyerek söz konusu Kanuna aykırılık nedeniyle aynı Kanun'un 26. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi uyarınca Bursa Çekirge Devlet Hastanesi adına sırasıyla 2.240,00, 2.240,00, 2.466,00, 2.466,00, 2.466,00, 2.240,00 ve 2.466,00 TL idari para cezası verilmiştir.

Davacı vekili, idari para cezalarının iptali istemiyle adli yargı yerine itirazda bulunmuştur.

BURSA 2. SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 10.9.2015 gün ve D.İş:2015/2507 sayı ile; 6331 sayılı Kanun'un 26. maddesinin ikinci fıkrası hükmü uyarınca yapılan başvuru konusunda karar verme görevinin idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle başvurunun usulden reddine karar vermiş, yapılan itiraz Bursa 3. Sulh Ceza Hakimliğince kesin olarak reddedilmiştir.

Davacı vekili bu kez, 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9481 sayılı işleme verilen idari para cezasının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 3. İDARE MAHKEMESİ: 30.11.2015 gün ve E:2015/1410 sayı ile; 6331 sayılı Kanun uyarınca Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü tarafından verilen idari para cezasının iptal edilmesi istemiyle açılan davada, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27. maddeleri gereğince davanın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına ve davanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verileceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyumsuzluğu' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyumsuzluklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyumsuzluklarının 'hukuk uyumsuzluğu' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyumsuzluklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyumsuzluğunun Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, "24.4.2015 gün ve 99601485-679-9481 sayılı işleme verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılan dava yönünden oluşan" görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dindendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 6331 sayılı Kanun'un 14. maddesine aykırılık nedeniyle aynı Kanun'un 26. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun "İş kazası ve meslek hastalıklarının kayıt ve bildirim" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "(1) İşveren;

a) Bütün iş kazalarının ve meslek hastalıklarının kaydını tutar, gerekli incelemeleri yaparak bunlar ile ilgili raporları düzenler.

b) İşyerinde meydana gelen ancak yaralanma veya ölüme neden olmadığı halde işyeri ya da iş ekipmanının zarara uğramasına yol açan veya çalışan, işyeri ya da iş ekipmanını zarara uğratma potansiyeli olan olayları inceleyerek bunlar ile ilgili raporları düzenler.

(2) İşveren, aşağıdaki hallerde belirtilen sürede Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirimde bulunur:

a) İş kazalarını kazadan sonraki üç iş günü içinde.

b) Sağlık hizmeti sunucuları veya işyeri hekimi tarafından kendisine bildirilen meslek hastalıklarını, öğrendiği tarihten itibaren üç iş günü içinde.

(3) İşyeri hekimi veya sağlık hizmeti sunucuları; meslek hastalığı ön tanısı koydukları vakaları, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularına sevk eder.

(4) Sağlık hizmeti sunucuları kendilerine intikal eden iş kazalarını, yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucuları ise meslek hastalığı tanısı koydukları vakaları en geç on gün içinde Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirir.

(5) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir" denilmiştir;

"İdari para cezaları ve uygulanması" başlığı altında düzenlenen 26. maddesinin birinci fıkrasında, "Bu Kanunun;

(.....)

e)14 üncü maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen işverene her bir yükümlülük için ayrı ayrı binbeşyüz Türk Lirası, ikinci fıkrasında belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen işverene ikibin Türk Lirası, dördüncü fıkrasında belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen sağlık hizmeti sunucuları veya yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularına ikibin Türk Lirası, (.....) idari para cezası verilir." denilmiştir; aynı maddenin ikinci fıkrasında,

"(Değişik: 4/4/2015-6645/4 md.) Bu Kanunda belirtilen idari para cezaları, 14 üncü maddede belirtilen bildirim yükümlülükleri yerine getirmeyenlere uygulanacak idari para cezaları hariç gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüce verilir. 14 üncü maddede belirtilen bildirim yükümlülüğünü yerine getirmeyenler için uygulanan idari para cezaları hariç tahsil edilen idari para cezaları genel bütçeye gelir kaydedilir. 14 üncü maddede belirtilen bildirim yükümlülüğünü yerine getirmeyenlere uygulanacak idari para cezaları ise doğrudan Sosyal Güvenlik Kurumuna verilir. Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen idari para cezalarının tebliğ, itiraz ve tahsilinde 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesi hükümleri uygulanır. Verilen diğer idari para cezaları tebliğinden itibaren otuz gün içinde ödenir. İdari para cezaları tüzel kişiliği bulunmayan kamu kurum ve kuruluşları adına da düzenlenebilir." hükmü yer almış;

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 102. maddesinde ise,

"(.....)

İdari para cezaları ilgiliye tebliğ ile tahakkuk eder. Tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde Kuruma ya da Kurumun ilgili hesaplarına yatırılır veya aynı süre içinde Kuruma itiraz edilebilir. İtiraz takibi durdurur. Kurumca itirazı reddedilenler, kararın kendilerine tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine başvuruabilirler. Bu süre içinde başvurunun yapılmaması halinde, idari para cezası kesinleşir.

İdari para cezalarının, Kuruma itiraz edilmeden veya yargı yoluna başvurulmadan önce tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde peşin ödemesi halinde, bunun dörtte üçü tahsil edilir. Peşin ödeme idari para cezasına karşı yargı yoluna başvurma hakkını etkilemez. (.....)" denilmiştir.

Olayda, davanın, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Bursa Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü tarafından, Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğüne, Bursa Çekirge Devlet Hastanesinde meydana gelen, Ş.Y., N.N., Ö.Ö.P., E.A., S.Y.F., M.A. ve A.K. isimli çalışanların yaralanması ile sonuçlanan iş kazalarının 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun 14. maddesinde belirtilen sürede Kuruma bildirilmediğinin, aynı Kanun'un 26. maddesinin birinci fıkrası (e) bendi uyarınca işlem yapılmak üzere bildirilmesi üzerine, Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü tarafından bahsedilen hastane adına 6331 sayılı Kanun uyarınca verilen idari para cezasının iptali istemiyle açıldığı, 6331 sayılı Kanun'da ise, idari para cezası verilecek hususların düzenlendiği ancak, idari para cezasına karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği, ayrıca, bu Kanun uyarınca Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından verilen idari para cezalarının tebliğ, itiraz ve tahsilinde 5510 sayılı Kanunun 102. maddesi hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmıştır.

Öte yandan, 30.3.2005 gün ve 25772 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe giren 30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa’nın 31. maddesiyle değişik 3. maddesinde ise, “ (1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır.”; Kanunun “Başvuru yolu” başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise “İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir.” düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu’nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer Kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir mütesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişte de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği aşıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu uyarınca, Bursa Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğüne verildiği, 5326 sayılı Kanun’un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 6331 sayılı Kanun’da da bu Kanun uyarınca Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğüne verilen para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu’nun 5560 sayılı Kanun’la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Bursa 3. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Bursa 2. Sulh Ceza Hakimliğince 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9481 sayılı işlemle verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılan dava yönünden verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bursa 3. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile, Bursa 2. Sulh Ceza Hakimliğinin 10.9.2015 gün ve D.İş.2015/2507 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ 24.4.2015 gün ve 99601485-679-9481 sayılı işlemle verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılan dava yönünden verilen kısmının KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

9-ESAS NO : 2016/247
 KARAR NO : 2016/289
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Hava Kuvvetleri Komutanlığında Genel İdare Hizmetleri sınıfında Sivil Memur/“Tarih Araştırma Uzmanı” unvanıyla çalışan davacının; hizmet sınıfının Teknik Hizmetler Sınıfı olarak değiştirilmesi istemiyle açtığı davanın, ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : E.K.
 Davalı : Milli Savunma Bakanlığı
 Vekili : Av. Y.Ç.

O L A Y : Davacı dilekçesinde; İ.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde lisans, G.Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsünde yüksek lisans eğitimi tamamladıktan sonra, 2009 yılında Hava Kuvvetleri Komutanlığının Genel İdari Hizmetler (GİH) sınıfında bulunan Tarih Araştırma Uzmanı kadrosuna sınav aşamalarını geçerek atandığını; halen Hava Kuvvetleri Komutanlığı Tarihçe Şube Müdürlüğü'nde "Tarih Araştırma Uzmanı" unvanıyla görev yaptığını; görevi gereği MY 71-1 (B) TSK Arşiv Yönergesi ve MY 86-2 (A) Türk Silahlı Kuvvetleri Tarihçe Yönergesine göre arşivde bulunan Osmanlıca tarihi belgelerin araştırılması, analitik tasnifi, tercümesi, sayısal ortama aktarılması, envanter çalışması ve kataloglayarak yayına hazır hale getirilmesi gibi arşivcilik görevlerini fiilen yaptığını; Bakanlar Kurulunun 2010/1092 karar sayısıyla "Folklor Araştırmacısı, Kütüphaneci, Arşivci, Kitap Pataloğu ve Sosyolog unvanlarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36'nncı maddesinin birinci fıkrasının birinci fıkrasının Teknik Hizmetler Sınıfı başlıklı II numaralı bendi kapsamına alınması; Maliye ve Milli Eğitim Bakanlıkları ile Devlet Personel Başkanlığının görüşlerine dayanan Adalet Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının teklifleri üzerine, adı geçen Kanunun 36'nncı maddesinin ortak hükümler bölümünün (G) bendine göre Bakanlar Kurulunca 27.09.2010 tarihinde kararlaştırılmıştır." hükmüyle adı geçen unvanların Teknik Hizmetler Sınıfı kapsamında değerlendirilmesine karar verildiğini; anılan Kararın yayımından sonra (GİH) olan hizmet sınıfının Teknik Hizmetler Sınıfı (THS) olarak değiştirilmesini Hava Kuvvetleri Komutanlığı Personel Daire Başkanlığından talep ettiğini; talebinin, 24.1.2014 tarih, PER.:46008895-1040-12222-14/Per.D.Svl.Per.Ş.Svl.Me.Ks.A. sayılı ve "Svl.Me. E.K.'ın Sınıf Değişikliği Hakkında" konulu yazıyla, "Söz konusu sivil memurun kadro görev tanım formlarının incelenmesi sonucu Tarihçe Şube Müdürlüğünde ifa ettiği görevlerin niteliği itibarıyla "Arşivci" unvanlı kamu görevlileri ile aynı görevleri yapmadığından dolayı sınıf değişikliği uygun görülmemiştir..." gerekçesiyle reddedildiğini; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36'nncı maddesinin birinci fıkrasının Teknik Hizmetler Sınıfı başlıklı II numaralı bendinde yer alan; "Bu kanun kapsamına giren kurumlarda meslekleriyle ilgili görevleri fiilen ifa eden (...) ve emsali teknik unvanlara sahip olup, en az orta derecede mesleki tahsil görmüş bulunanlar, Teknik Hizmetler Sınıfını teşkil eder." amir hükmünde açıkça görüldüğü üzere hizmet sınıfının (THS) olarak değiştirilmesinde önemli olanın mezun olunan bölüm değil, mesleki tahsil görmüş olmak ve fiilen mesleğiyle ilgili görevi ifa etmek olduğunu, mezun olduğu bölüm itibarıyla Tarihçe Şube Müdürlüğü Arşivi'nde istihdam edildiği düşünülünce, her halükarda mezun olduğu bölüme yaptığı işin alakalı olduğunun anlaşıldığını; görev tanım formunda ve fiiliyatta icra ettiği arşiv faaliyetlerinden ve "Arşivci" unvanı taşımadığı halde Tarihçe Şube Müdürlüğü'nde "Arşivci" unvanlı kamu görevlileri ile aynı görevleri yaptığını açık olduğunu, bu bağlamda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun "Bir sınıftan başka bir sınıfa geçme" başlıklı 71'inci maddesi uyarınca sınıfının "Genel İdari Hizmetler Sınıfından", "Teknik Hizmetler Sınıfına" çevrilmesinin kanunun emredici hükmü olduğunu ifade ederek; 24 Ocak 2014 tarihli, PER.:46008895-1040-12222-14/Per.D.Svl.Per.Ş.Svl.Me.Ks.A. sayılı yazıyla "Sınıf Değişikliği Yapılmaması İşleminin" iptaline; Teknik Hizmet Sınıf Değişikliği işleminin yapılmasına müteakip; Genel İdare Hizmetleri Sınıfında düzenlenen özlük haklarının Teknik Hizmetler Sınıfına göre düzenlenmesi, tabi olarak yansıtılması, mağduriyetinin giderilmesi; mezkûr Bakanlar Kurulu Kararının çıktığı 27.09.2010 tarihinden itibaren teknik hizmetler sınıfı kapsamında arşivcilik hizmetleri yapan devlet memurlarına ödenen maddi tutarın tarafına iade edilmesi ve maaş faktörünün yasal faizi ile birlikte tarafına ödenmesi istemiyle, 14.3.2014 tarihinde askeri idari yargı yerinde dava açmıştır.

ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ İKİNCİ DAİRESİ; 24.12.2014 gün ve E:2014/527, K:2014/1951 sayılı ile, Anayasanın, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevleri, üyelerinin seçimi ve özlük hakları, kuruluşu, işleyişi ile yargılama usullerine ilişkin 157'nci maddesinde "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi, askeri olmayan makamlarla tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesidir. Ancak askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz" hükmünün; Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevlerini belirleyen, 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 2508 sayılı Kanunla değişik 20'nci maddesinde, "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Türk Milleti adına askeri olmayan makamlarla tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini ve diğer kanunlarda gösterilen görevleri yapar. Ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda, ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz. Bu kanunun uygulanmasında asker kişiden maksat, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan veya hizmetten ayrılmış olan subay, askeri memur, astsubay, askeri öğrenci, uzman çavuş, uzman jandarma çavuş, erbaş ve erler ile sivil memurlardır" hükmünün, aynı kanunun idari davalar ve yargı yetkisinin sınırı başlığı taşıyan 21'nci maddesinde de, 20'nci maddede belirtilen kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden dolayı açılacak iptal ve tam yargı davalarının doğrudan doğruya ve kesin olarak Askeri Yüksek

İdare Mahkemesinde çözümlenip karar bağlanacağı hükmünün yer aldığı; Anayasanın ve 1602 sayılı Kanunun bu hükümleri karşısında bir davaya Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde bakılabilmesi için; 1-İdari işlemin bir asker kişi gözönünde tutularak tesis edilmesi veya idari eylemin bir asker kişiye yönelmiş olması, yahut uyumsuzluğun askerlik yükümlülüğünden doğmuş olması, 2-Dava konusu idari işlem ve eylemin askeri hizmete ilişkin bulunması şartlarının birlikte gerçekleşmiş olmasının gerektiği; Hava Kuvvetleri Komutanlığı Tarihçe Şube Müdürlüğünde Tarih araştırma uzmanı olarak görev yapmakta olan davacının asker şahıs olduğu hususunda herhangi bir tereddüt bulunmadığı, burada dava konusu işlemin askeri hizmete ilişkin olup olmadığının açıklığa kavuşturulmasının gerektiği; Kuruluş Kanunu gereğince de belirtildiği üzere, asker kişinin statü bakımından farklı konumu, askeri hizmetin kendine özgü kurallarla yürütülmesi ve bu nedenle asker kişiyi ilgilendiren, askeri hizmete ilişkin idari işlemlerin hukuka uygunluk denetiminin, söz konusu statü farklılığını ve askerlik mesleğinin değişik yapı ve koşullarını bilen, bu koşulların içinde yaşayan uzman bir kuruluş tarafından yapılmasının amaçlandığı; Anayasada ve Mahkemenin kuruluş kanununda asker kişileri ilgilendiren ve askeri makamlarca tesis edilen tüm işlemler değil de yalnızca askeri hizmete ilişkin olanlardan söz edilmesinin anlamlı olduğunu; konuya bu açıdan yaklaşıldığında, Devlet Memurları Kanununda statüleri belirlenmiş olan personel hakkında Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli olsalar bile askeri hizmete ilişkin işlem tesisinin istisnai ve oldukça sınırlı sayıda olduğu sonucuna varılacağı; çünkü, Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının statülerini belirleyen 926 Sayılı Kanunun kapsamını belirleyen 1'inci maddesinin, bu kanunun subaylar, astsubaylar, Harp Okulları, Fakülteler, Yüksek Okullar ve Astsubay Okullarında öğrenim yapan öğrenciler hakkında uygulanacağını, TSK'nde görevli sivil kişilerin kendi özel kanunlarına tabi olduklarını açıklıkla belirttiği; Türk Silahlı Kuvvetlerinin, askeri hizmetin ve askerlerin tanımını yapan, hizmetin yürütülme koşullarını tüm mesleklerden farklı bir konumda düzenleyen, askerlere özgü disiplin ve hiyerarşi esaslarını saptayan 211 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 1, 2 ve 3'üncü maddelerinin de keza sivil memurları kapsam dışı bıraktığı, bu nedenledir ki, sivil memurlar hakkındaki idari işlemlerin istisna olarak "askeri hizmete ilişkinlik" vasfını taşıdığı; keza, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun TSK'da görevli memurlara uygulanmayacak maddeleri belirleyen 232'nci maddesinin, davaya konu uyumsuzluğa ilişkin herhangi bir ayrıntı hüküm içermediği; öğretilerde ve Uyumsuzluk Mahkemesi ile AYİM içtihatlarında genel kabul gören görüşe göre; idari işlemin görevli yargı yerinin tespiti yönünden "askeri hizmete ilişkin" olup olmadığının saptanabilmesi için işlemin konusuna bakılmasının gerektiği; eğer idari işlem askeri gereklere, askeri usul ve yöntem ve askeri hizmete göre tesis edilmiş ise, bu işlemin askeri hizmete ilişkin bulunduğu; daha açık bir ifadeyle, askeri hizmete ilişkin idari işlemlerin; idarece bir asker kişinin askeri yeterlik ve yetenekleri, tutum ve davranışları, askeri geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevleri, askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural gerek ve gelenekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis edilen işlemler olduğu; bu kapsamda bir işlem Askeri makamlarca asker şahıslar hakkında tesis edilmiş olsa bile, bu işlemin Askeri makamlar dışındaki bir başka kamu kurum yada kuruluşunca kendi personeli hakkında tesis edilmiş olan işlemlerden nitelik yönünden herhangi bir farkı bulunmuyorsa, bu işlemin Askeri hizmete ilişkin bir işlem olmadığı, bu işleme ilişkin davaların görün ve çözüm yerinin de AYİM değil genel idari yargı yeri olmasının gerektiği; başka bir anlatımla bir idari işlemin askeri hizmete ilişkin olabilmesi ve yargısal denetiminin AYİM'de yapılabilmesi için, işlemin yargısal denetiminde askerlik mesleğinin gereklerini yakından bilenlerin önem taşımalarının gerektiği, açılan iptal davasında, asker kişi hakkında tesis edilen işlemde doğan dava ve onun çözümlenmesiyle varılacak sonuç ile, aynı durumdaki sivil kişi hakkında aynı işlemde doğan dava ve onun çözümlenmesiyle varılacak sonucun farklı olmaması halinde davanın çözüm yeri AYİM değil Genel İdari Yargı olduğu; davaya konu uyumsuzluğun, davacının kadro görevi itibarıyla fiilen yapmış olduğu işin, 10.12.2010 tarihli ve 27781 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2010/1092 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile; "Folklor araştırmacısı, kütüphaneci, arşivci, kitap patoloğu ve sosyolog unvanlarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36'ncı maddesinin birinci fıkrasının Teknik Hizmetler Sınıfı başlıklı II numaralı bendi kapsamına alınması" nedeniyle, belirtilen görevlerden olup olmadığı hususu olduğu; bu yönüyle sorunun sadece TSK'da görevli ve durumlari davacı gibi olan personelle sınırlı olmadığı, Kamu Kurumlarında 657 sayılı Kanun kapsamında görev yapan ve davacıyla aynı durumda olan personelin tamamını ilgilendirdiği; davanın çözümünde ne davacının 1602 sayılı Kanunun 20'nci maddesi uyarınca asker kişi sayılmasının ne de görev ve hizmet yerinin TSK kadrolarında yer almasının en ufak bir etki ve öneminin bulunmadığı; Kamu Kurumlarında 657 sayılı Kanun kapsamında görev yapan ve davacıyla aynı durumda olan personelin Teknik Hizmetler Sınıfına alınıp alınmaması hangi esas, usul ve mülhazalara göre takdir ve tespit edilmiş ise, davacının davaya konu ettiği uyumsuzluğun da aynı esas usul ve mülhazalara göre takdir ve tespit edileceği, bir diğer deyişle uyumsuzlukla ilgili uygulanacak kuralın öngörülmesinde, askeri hizmetin gerekliliklerinin hiç mi hiç gözletilmeyeceği; bu itibarla, davacının 1602 sayılı Kanunun 20'nci maddesi kapsamında asker kişi olduğu, ancak dava konusu sınıf değişikliği yapılmaması işleminin askeri hizmete ilişkin olmadığı, dolayısıyla davanın görev ve çözüm yönünden AYİM'de değil Genel İdari Yargı Yeri'nde görülmesinin uygun olduğu gerekçesiyle; davanın görev yönünden reddine, karar vermiş; yapılan karar düzeltme istemi

aynı Dairece, 30.9.2015 gün ve E:2015/562, K:2015/1436 sayı ile reddedilmiş ve görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

Davacı bu kez aynı istemle genel idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 12.İDARE MAHKEMESİ; 23.2.2016 gün ve E:2015/3306 sayı ile, Anayasa'nın 157. maddesinde; Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin askeri olmayan makamlarca kurulmuş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin yönetsel işlem ve eylemlerden doğan uyumsuzlukların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesi olduğu, ancak askerlik yükümlülüğünden doğan uyumsuzluklarda ilgilinin asker kişi olması koşulunun aranmayacağı belirtilmiştir; 20.7.1972 tarih ve 1602 sayılı Yasanın 20. maddesinde de, aynı hükmün yer aldığı, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin bir davaya bakabilmesi için dava konusu yönetsel işlemin "asker kişiyi ilgilendirmesi" ve "askeri hizmete ilişkin bulunması" koşullarının birlikte gerçekleşmesinin gerektiği; 1602 sayılı Yasanın değişik 20. maddesinde; Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan ya da hizmetten ayrılmış olan, subay, askeri memur, astsubay, askeri öğrenci, uzman çavuş, uzman jandarma çavuş, erbaş ve erler ile sivil memurların asker kişi sayıldığı; aynı Yasanın "Birinci Dairenin görevleri" başlıklı değişik 22. maddesinde; atanma, yer değiştirme, nasip, sicil, kademe ilerletilmesi, terfi, emeklilik, maluliyet, aylık ve yolluklara ilişkin iptal ve tam yargı davalarının Birinci Dairece çözümleneceğine işaret edilmekte olduğu; yönetsel işlemin, görevli yargı yerinin belirlenmesi yönünden "askeri hizmete ilişkin" olup olmadığını saptanabilmesi için işlemin konusuna bakılmasının gerektiği; eğer yönetsel işlem askeri gerekler, askeri usul ve yöntem ve askeri hizmete göre kurulmuş ise, bu işlemin askeri hizmete ilişkin olduğunun kabul edildiği; daha açık bir anlatımla, askeri hizmete ilişkin yönetsel işlemlerin; yönetimin bir asker kişinin askeri yeterlik ve yeteneklerinin, tutum ve davranışlarının, askeri geçmişinin, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevlerinin; askerlik hizmetinin amacı, askeri görev yerlerinin özellikleri, askeri kural ve gerekler gözünden tutularak değerlendirilmesi sonucunda kurulan işlemler olduğu; işlem, askeri olmayan bir makam tarafından kurulmuş olsa bile durumun değişmediği, menfaati ihlal edilen asker kişinin açtığı davanın Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde görülmesinin gerektiği; sivil memur olarak görev yapan davacının, 1602 sayılı Yasanın 20. maddesinde sayılan asker kişilerden olduğu ve bu nedenle dava konusu işlem asker kişiyi ilgilendirdiğinde tartışma bulunmadığı; dava konusu işlemin askeri hizmete ilişkin olup olmadığına gelince; 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun "Kapsam" başlıklı 1. maddesinin ikinci fıkrasına göre, sivil memurların kendi özel kanununa tabi bulunduğu; bakılan davanın, Milli Savunma Bakanlığı'na bağlı Hava Kuvvetleri Komutanlığı Tarihçe Şube Müdürlüğü'nde Genel İdari Hizmetler Sınıfında tarih araştırma uzmanı olarak sivil memur statüsünde görev yapan davacının, Fen Edebiyat Fakültesinde lisans düzeyinde Gazi Üniversitesinden yüksek lisans düzeyinde mezun ve arşivci ünvanına sahip olduğundan bahisle, Genel İdari Hizmetler Sınıfından, Teknik Hizmetler Sınıfına geçirilmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine yönelik işlemde doğmuş bulunduğu; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Bir sınıftan başka bir sınıfa geçme" başlıklı 71. maddesinde, "Memurların eşit dereceler arasında veya derece yükselmesi suretiyle sınıf değiştirmeleri caizdir. Bu şekilde sınıf değiştireceklerin geçecekleri sınıf ve görev için bu Kanunda veya kuruluş kanunlarında belirtilen niteliklere sahip olmaları şarttır. Bu durumda sınıfları değişenlerin eski sınıfların derecesinde elde ettikleri kademelerde geçirdikleri süreler yeni sınıflardaki derecelerinde dikkate alınır." hükmünde işaret edilen sınıf değiştirmenin, 1602 sayılı Yasanın değişik 22. maddesinde Birinci Dairenin görevleri arasında sayılan konulardan olduğu; bu durumda; 1602 sayılı Yasaya göre asker kişi sayılan davacının, Genel İdari Hizmetler Sınıfından, Teknik Hizmetler Sınıfına geçirilmesinin idarece askeri ihtiyaçlar dikkate alınarak gerçekleştirilebileceğinden, davacının hizmet sınıfının değiştirilmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin bu davada "askeri hizmete ilişkin bulunma" koşulunun da gerçekleşmiş bulunması karşısında, uyumsuzluğa konu edilen davanın görünüm ve çözümünde Askeri Yüksek İdare Mahkemesi görevli olup, bu davanın görev yönünden Mahkemelerince incelenme olanağının bulunmadığı gerekçesiyle; Askeri Yüksek İdari Yargının görev alanına giren davada Mahkemelerinin görevli olmadığına, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanununun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verileceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemeye, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde askeri idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Danıştay Savcısı Yakup BAL ile Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Savcısı Mehmet ALP'in davada askeri idari yargının görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Hava Kuvvetleri Komutanlığı Tarihçe Şube Müdürlüğünde "Tarih Araştırma Uzmanı" unvanıyla çalışan davacının; İ.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesinden lisans, G.Ü.'nden yüksek lisans düzeyiyle mezun olduğunu, arşivcilik görevlerini de fiilen ifa ettiğinden ve 2010/1092 sayılı Bakanlar Kurulu kararı uyarınca arşivci unvanının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36'ncı maddesinin 1'inci fıkrasının Teknik Hizmetler Sınıfı(THS) başlıklı II numaralı bendi kapsamına alınmasına karar verildiğinden bahisle; GİH olan hizmet sınıfının THS olarak değiştirilmesi isteminin reddine ilişkin işlemin iptali ile özlük haklarının düzeltilmesi ve yoksun kaldığı maddi haklarının faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Tesis edilen sınıflar" başlıklı 36. maddesinde; "(Değişik: 30/5/1974 - KHK - 12; Değiştirilerek kabul: 15/5/1975 - 1897/1 md.)

Bu Kanuna tabi kurumlarda çalıştırılan memurların sınıfları aşağıda gösterilmiştir.

I - GENEL İDARE HİZMETLERİ SINIFI:

Bu Kanunun kapsamına dahil kurumlarda yönetim, icra, büro ve benzeri hizmetleri gören ve bu Kanunla tespit edilen diğer sınıflara girmeyen memurlar Genel İdare Hizmetleri sınıfını teşkil eder.

II - TEKNİK HİZMETLER SINIFI:

Bu Kanunun kapsamına giren kurumlarda meslekleriyle ilgili görevleri fiilen ifa eden ve meri hükümlere göre yüksek mühendis, mühendis, yüksek mimar, mimar, jeolog, hidrojeolog, hidrolog, jeofizikçi, fizikçi, kimyager, matematikçi, istatikçi, yönetimci (Hareket araştırmacısı), matematiksel iktisatçı, ekonomici ve benzeri ile teknik öğretmen okullarından mezun olup da, öğretmenlik mesleği dışında teknik hizmetlerde çalışanlar, Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi veya bölümlerinden mezun şehir plancısı, yüksek şehir plancısı, yüksek Bölge Plancısı, 3437 ve 9/5/1969 tarih 1177 sayılı Kanunlara göre tütün eksperti yetiştirilenler ile müskirat ve çay eksperleri, fen memuru, yüksek tekniker, tekniker teknisyen ve emsali teknik unvanlara sahip olup, en az orta derecede mesleki tahsil görmüş bulunanlar, Teknik Hizmetler sınıfını teşkil eder.(...)" hükmüne,

Aynı Kanunun "Bir sınıftan başka bir sınıfa geçme" başlıklı 71.maddesinde; "(Değişik: 30/5/1974 - KHK/12; Aynen kabul: 15/5/1975 - 1897/1 md.)

(Değişik: 29/11/1984 - KHK 243/12 md.) Memurların eşit dereceler arasında veya derece yükselmesi suretiyle sınıf değiştirmeleri caizdir. Bu şekilde sınıf değiştireceklerin geçecekleri sınıf ve görev için bu Kanunda veya kuruluş kanunlarında belirtilen niteliklere sahip olmaları şarttır. Bu durumda sınıfları değişenlerin eski sınıflarının derecesinde elde ettikleri kademelerde geçirdikleri süreler yeni sınıflardaki derecelerinde dikkate alınır.

Kurumlar, memurlarını meslekleri ile ilgili sınıftan genel idare hizmetleri sınıfına veya genel idare hizmetleri sınıfından meslekleri ile ilgili sınıfa, görev ve unvan eşitliği gözetmeden kazanılmış hak aylık dereceleriyle atayabilirler.

Eski sınıflarında, görev alacakları yeni sınıfa göre memurluğa daha yüksek bir derece ve kademenen başlamış olup da sınıf değiştirenlerin yeni görevlerindeki ilk ilerleme süreleri eski sınıflarında kazandıkları derece ve kademelere tekabül eden süre kadar uzatılır ve bu süre tamamlanuncaya kadar kendilerine sınıf değiştirmeleri sırasında buldukları derecede kademe ilerlemesi verilmez." hükmüne yer verilmiş ve sınıf değiştirmenin koşullarının neler olduğu Yasada belirtilmiştir.

Milli Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıklarında Görevli Devlet Memurlarının Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği'nin 1.maddesinde; Yönetmeliğin amacı; liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde hizmet gerekleri ve personel planlaması esas alınarak Millî Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıkları Karargâhı ile Bağlı Birlik ve Kurumlarında (Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı hariç) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olarak görev yapan Devlet memurlarının, görevde yükselme ve unvan değişikliklerine ilişkin usul ve esasları belirlemek şeklinde tanımlanmış; 2. Bölümünün "Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Esaslar" başlıklı 5. maddesinde; Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi hizmet grupları, aynı yönetmeliğin "Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Suretiyle Atanacaklarda Aranacak Genel Şartlar" başlıklı 6. maddesi ile "görevde yükselme talebinde bulunacaklara ilişkin nitelikler belirlenmiş; "Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Suretiyle Atanacaklarda Aranacak Özel Şartlar" başlıklı 7. maddesinde de özel ve ayrık durumlar ayrıca kaleme alınmıştır.

Öte yandan, 10 Aralık 2010 tarihli ve 27781 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2010/1092 sayılı Bakanlar Kurulu Kararında; "Folklor araştırmacısı, kütüphaneci, arşivci, kitap pataloğu ve sosyolog unvanlarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 36'ncı maddesinin birinci fıkrasının Teknik Hizmetler Sınıfı başlıklı II numaralı bendi kapsamına alınması; Maliye ve Millî Eğitim Bakanlıkları ile

Devlet Personel Başkanlığının görüşlerine dayanan Adalet Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının teklifleri üzerine, adı geçen Kanun'un 36'ncı maddesinin Ortak Hükümler bölümünün (G) bendine göre, Bakanlar Kurulunca 27/9/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır." şeklinde düzenlemeye yer verilmiştir.

Anayasa'nın 157. maddesinde, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin, askerî olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askerî hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesi olduğu; ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda ilgilinin asker kişi olması şartının aranmayacağı belirtilmiştir; 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu'nun 25.12.1981 tarih ve 2568 sayılı Yasa ile değişik 20. maddesinin birinci fıkrasında, "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Türk Milleti adına; askerî olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askerî hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini ve diğer kanunlarda gösterilen, görevleri yapar. Ancak, askerlik yükümlülüğünden doğan uyuşmazlıklarda; ilgilinin asker kişi olması şartı aranmaz" denilmiştir.

Buna göre, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin bir davaya bakabilmesi için dava konusu idari işlem veya eylemin "asker kişiyi ilgilendirmesi" ve "askerî hizmete ilişkin bulunması" koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

1602 sayılı Yasa'nın değişik 20. maddesinde, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli bulunan veya hizmetten ayrılmış olan subay, askerî memur, astsubay, askerî öğrenci, uzman çavuş, uzman jandarma çavuş, erbaş ve erler ile sivil memurlar asker kişi sayılmaktadır.

Davacının 1602 sayılı Yasa'nın 20. maddesinde sayılan asker kişilerden olduğu ve bu nedenle dava konusu eylemin asker kişiyi ilgilendirdiği tartışmasızdır.

Dava konusu işlemin askerî hizmete ilişkin olup olmadığına gelince:

İdari işlemin, görevli yargı yerinin tespiti yönünden "askerî hizmete ilişkin" olup olmadığının saptanabilmesi için işlemin konusuna bakılması gerekmektedir. Eğer idari işlem askerî gerekçelere, askerî usul ve yöntem ve askerî hizmete göre tesis edilmiş ise, bu işlemin askerî hizmete ilişkin olduğu kabul edilmelidir. Daha açık bir ifadeyle, askerî hizmete ilişkin idari işlemler; idarenin bir asker kişinin askerî yeterlik ve yeteneklerinin, tutum ve davranışlarının, askerî geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve ödevlerinin; askerlik hizmetinin amacı, askerî görev yerlerinin özellikleri, askerî kural ve gerekler göz önünde tutularak değerlendirilmesi sonucunda tesis edilen işlemlerdir. İşlem, askerî olmayan bir makam tarafından tesis edilmiş olsa bile durum değişmemekte menfaati ihlal edilen asker kişinin açtığı davanın Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nde görülmesi gerekmektedir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; Davacının, İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde lisans, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsünde yüksek lisans eğitimini tamamladıktan sonra, 2009 yılında Hava Kuvvetleri Komutanlığında genel idare hizmetleri sınıfında bulunan "tarih araştırma uzmanı" kadrosuna atandığı, halen Tarihçe Şube Müdürlüğünde aynı unvan ile görev yapmakta olduğu; unvanı tarih araştırma uzmanı olmasına rağmen, fiiliyatta arşivcilik görevlerini yerine getirdiğinden bahisle, 2010/1092 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı'nın Resmi Gazete'de yayımından sonra, genel idare hizmetleri olan sınıfının teknik hizmetler sınıfı olarak değiştirilmesi için müracaatta bulunduğu, ancak bu isteminin, Hava Kuvvetleri Komutanlığı 24 Ocak 2014 tarihli, PER.: 46008895-1040-12222-14/Per.D.Svl.Per.Ş.Svl.Me.Ks.A. sayılı yazısıyla; davacının Tarihçe Şube müdürlüğünde ifa ettiği görevlerin niteliği itibarıyla "Arşivci" unvanlı kamu görevlileri ile aynı görevleri yapmadığından dolayı uygun görülmediği" gerekçesiyle reddedildiği; bunun üzerine davacının, söz konusu işlemin iptali, teknik hizmet sınıf değişikliği işleminin yapılmasını müteakip, genel idare hizmetleri sınıfında düzenlenen özlük haklarının teknik hizmetler sınıfına göre düzenlenmesi ve anılan Bakanlar Kurulu Kararının çıktığı tarihinden itibaren teknik hizmetler sınıfı kapsamında arşivcilik hizmetleri yapan Devlet memurlarına ödenen maddi tutarın tarafına iade edilmesi ile maaş farklarının yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle dava açtığı anlaşılmıştır.

Somut olay ve mevzuat hükümleri birlikte irdelendiğinde;

657 sayılı Kanunu'nun 36. maddesinde düzenlenen genel idare hizmetleri sınıfında yer alan davacının, aynı maddede düzenlenen teknik hizmetler sınıfına geçmek istediği, talebinin konusu itibarı ile 657 sayılı Yasa'nın 71. maddesi kapsamında sınıf değiştirme niteliğinde olduğu anlaşılmış olup; davacının asker kişi olması nedeni ile konunun 657 sayılı Kanun gereğince çıkartılan Millî Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıklarında Görevli Devlet Memurlarının Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği'nin 2. Bölümünün 'Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Esaslar' başlıklı 5. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiği ve bu itibarla askerî görev yerlerinin özellikleri, askerî kural ve gerekler göz önünde tutularak tesis edilen iptal istemine konu işlemin, askerî hizmete ilişkin olduğu kanaatine ulaşılmıştır.

Buradan hareketle dava konusu eylemin, asker kişinin askerî yeterlik ve yetenekleri, icra ettiği askerî görevler kapsamındaki tutum ve davranışları, askerî geçmişi, asker kişi olmaktan kaynaklanan hak ve yükümlülükleri, askerî hizmetten kaynaklanan durumları, askerî görevlerin icra

ediliş biçimleri, askeri kural ve gerekleri göz önünde tutularak değerlendirilmesinde “askeri hizmete” ilişkinlik unsurunun gerçekleştiğinin kabulü gerekir.

Belirtilen durumlara göre ve olayda Anayasa'nın 157. ve 1602 sayılı Yasa'nın 20. maddelerinde öngörülen, idari eylemin asker kişiyi ilgilendirmesi ve askeri hizmete ilişkin bulunması koşulları birlikte gerçekleştiğinden, davanın görüm ve çözümü Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin görevine girmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 12.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Askeri Yüksek İdare Mahkemesi 2.Dairesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ASKERİ İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 12. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Askeri Yüksek İdare Mahkemesi 2.Dairesi'nin 24.12.2014 gün ve E:2014/527, K:2014/1951 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

10-ESAS NO : 2016/260
KARAR NO : 2016/300
KARAR TR : 09.05.2016
(Hukuk Bölümü)

ÖZET : İcra müdürlüğünce yapılan ihale sonucu alınan araca ilişkin %18 olarak hesaplanan KDV oranının, % 1'e indirilmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : D.T.

Davalı : Gazipaşa İcra Müdürlüğü (Adli Yargıda)
 Gazipaşa Mal Müdürlüğü (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı dava dilekçesinde; “Gazipaşa İcra Müdürlüğünün 2014/219 Talimat sayılı icra dosyasında ihalesi yapılan 34..... plakalı aracın ihale alıcısıyım. Gazipaşa İcra Müdürlüğünce aracın KDV'si %18 olarak hesaplanmıştır. Alanya İcra Hukuk Mahkemesinin 2010/703 esas, 2010/653 karar ve 03.06.2010 karar tarihli kararında da belirtildiği gibi hal konusu aracın KDV'si satış bedelinin %1'i veya %18'den daha az olması gerekmektedir. Ayrıca birçok yerel mahkeme ve Yargıtay kararlarında yine ihale konusu aracın KDV oranının %1 veya %18'den daha az olması gerektiği yönündedir.

KDV kanunu 1/1 md. Uyarınca 2007/13033 sayılı bakanlar kurulu kararının ekli 1 sayılı listesine göre "Binek otomobiller ve insan taşımak için imal edilmiş taşıtlarda KDV oranı %1 olduğu belirtilmiştir.

KDV kanunu ve ilgili yasal hükümlere göre belirlenen KDV oranı varken ihale ilanında KDV'nin % 18 olarak yazmış olması ihale alıcısı beni bağlayan bir husus değildir, ihale ilanında belirtilmiş olan KDV oranının ihale alıcısını bağlamayacağı yönünde yüksek yargı kararları da mevcuttur. Mahkemece gerek görülmesi halinde ilgili vergi dairesine müzekkere yazılarak ihale konusu aracın KDV oranının kaç olduğunun sorulması mümkündür.

Aracı teslim alacağımdan dolayı KDV'sini %18 üzerinden yatıracağım ancak dava sonunda belirlenecek KDV oranının daha az olması halinde fazla yatırmış olduğum KDV'nin tarafıma iadesine karar verilmesini istiyorum.'

Sonuç olarak Gazipaşa İcra Müdürlüğünce ihale konusu 34..... plakalı aracın KDV oranının %8 olarak hesaplanması hatalı olup, bu hesaplamanın iptali ile KDV oranının %1 veya %18'den daha az olarak hesaplanması, fazla tahsil olunmuş ise tahsil olunan miktarın ihale alıcısı tarafıma iadesine karar verilmesi gerekmektedir.

SONUÇ VE İSTEM: Yukarıda açıklan nedenler, gösterilen gerekçeler ve sunulan delillerin mahkemenizce resen gözetilecek hususlarla birlikte değerlendirilmesiyle neticede; Gazipaşa icra Müdürlüğünce ihale konusu 34..... plakalı aracın KDV oranının %8 olarak hesaplanması işleminin ve tahsil olunmuş ise tahsilat işleminin kaldırılması/iptali ile KDV oranının %1 veya %18'den daha az olarak hesaplanmasını ve fazla tahsil olunmuş ise tahsil olunan miktarın ihale alıcısı tarafıma iadesine karar verilmesini;

Sayımlarımla arz ve talep ederim.” demek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Gazipaşa İcra Hukuk Mahkemesi; 24.12.2014 gün, E:2014/69, K:2014/82 sayı ile özetle; “Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1/3-d maddesine göre; müzayede mahallerinde yapılan satışlar katma değer vergisine tabidir. Burada satılan malın ait olduğu kişinin KDV mükellefi olup olmamasının bir önemi bulunmamaktadır. Kanun koyucu bu yerlerdeki satışları özel olarak KDV'ye tabi tutmuştur. KDV Kanunu'nun 40.maddesine 4108 Sayılı Kanunla eklenen 5 numaralı fıkra ile, Kanunun 17.maddesinin 1.fikrasında sayılan kurum ve kuruluşlara sadece vergiye tabi işlemlerinin bulunduğu dönemler için beyanname verdirme, beyanname yerine kain olmak üzere işleme esas belgeleri kabul etme bu mükelleflere ait verginin beyan ve ödeme zamanı ile tahsiline ilişkin usul ve esasları çerçevesinde Kanunun 1/3-d maddesi uyarınca müzayede yoluyla satış yapan icra tebliğlerinde yer alan açıklamalara uygun yürütülmüştür. Bu bağlamda 48 seri nolu KDV genel tebliğinin (D) bölümünde;

İcra yoluyla yapılan satışlarda verginin mükellefinin satışı gerçekleştiren icra daireleri olduğu, icra dairelerince müzayede mahallinde yapılan satışlar nedeniyle hesaplanan KDV'nin en geç ilgili mevzuatı uyarınca bedelin tahsil edildiği günü izleyen günün mesai bitimine kadar vergi dairesine beyan edilip aynı süre içinde ödeneceği ve satışa ait KDV'nin bu süre içinde beyan edilerek ödenmemesi halinde teslimin gerçekleştirilmeyeceği açıklamasına yer verilmiştir.

Yukarıdaki yasal düzenlemeler de göstermektedir ki, icra dairesinde ihale gerçekleştirildikten sonra icra dairesi, KDV'nin tarh ve tahakkuk işlemlerini bu verginin mükellefi sıfatı ile yaptığı işlemlerden doğan ihtilaflarının çözüm yeri de vergi mahkemesidir.

Tüm bu anlatımlar neticesinde şikayetin yargı yolu nedeniyle reddine ve mahkememizin görevsizliğine dair karar vermek gerekmektedir.” demek suretiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı temyiz etmemesi üzerine söz konusu karar kesinleşmiştir.

Davacı aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

Antalya 1. Vergi Mahkemesi; 10.03.2016 gün, E:2015/593 sayı ile özetle; “213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Kanunun Şümulü” başlıklı 1. maddesinde, bu kanun hükümlerinin ikinci maddede yazılı olanlar dışında, genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanacağı belirtilmiş, 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun “Vergi Mahkemelerinin Görevleri” başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davalara ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleneceği hükmüne yer verilmiş ise de; İcra Müdürlüğü tarafından yapılan satış sonucu vergi alınması işleminin, kanuna aykırılığı iddiasının şikayet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği; Mahkemenin incelemeyi, söz konusu icra dosyası üzerinden yaparak, anılan işlemin Kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği kuşkusuzdur. Adli yargılamamın bir parçasını oluşturan bu uyumsuzluğun, İcra Müdürlüğü'nün tesis ettiği bir işlemten kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği sonucuna varılmıştır.” şeklindeki gerekçesiyle adli yargı yerinin görevli olduğunu belirterek, 2247 sayılı Kanun'un 19.maddesi gereğince görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyumsuzluğu doğduğu, idari yargı dosyasının, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle, Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyumsuzluğunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Selim Şamil KAYNAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı tarafından Gazipaşa İcra Müdürlüğü'nün 2014/219 sayılı talimat dosyası üzerinden yapılan ihale sonucu alınan 34 YE 723 plakalı araca ilişkin olarak %18 oranında hesap edilen KDV oranının %1 olarak belirlenmesi istemiyle açılmıştır.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun “Şikayet ve Şartlar” başlıklı 16. maddesinde; “Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler

hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır. Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir.” hükmü yer almaktadır.

“Şikayet üzerine yapılacak muameleler” başlıklı 17. maddesinde de, “Şikayet tetkik mercince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozular, yahut düzeltilir. Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin icrası emrolunur.” hükmü yer almaktadır.

“Tetkik mercii” başlıklı 4. maddesinde de: “İcra ve iflâs dairelerinin muamelelerine karşı yapılan şikâyetlerle itirazların incelenmesi icra tetkik mercii hâkimi yahut kanun gereğince bu görev kendisine verilmiş olan hâkim tarafından yapılır. İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun olumlu görüşü ile Adalet Bakanlığınca icra tetkik merciiin birden fazla dairesi kurulabilir. Bu durumda icra tetkik mercii daireleri numaralandırılır. İcra tetkik merciiin birden fazla dairesi bulunan yerlerde iş dağılımı ve buna ilişkin esaslar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir. Her icra tetkik mercii hâkimi, kendisine Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanlığınca dönüşümlü olarak bağlanan icra ve iflâs dairelerinin muamelelerine yönelik şikâyetleri ve itirazları inceler, bu dairelerin gözetim ve denetimlerini yapar, idarî işlerine bakar. İcra yetkisini haiz sulh mahkemelerinin muamelelerine karşı vuku bulacak şikayet ve itirazların tetkik mercii o mahkemenin hâkimidir.” denilmiştir.

Olayda, davacı tarafından, Gazipaşa İcra Müdürlüğünce 2014/219 sayılı talimat dosyası üzerinden yapılan ihale sonucu alınan 34 YE 723 plakalı araca ilişkin olarak %18 oranında hesap edilen KDV oranının %1 olarak belirlenmesi talep edilmiştir.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun “Vergi Mahkemelerinin Görevleri” başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleneceği hükmüne yer verilmiştir.

Hal böyle iken, İcra Müdürlüğü tarafından yürütülen takibe ilişkin olarak yapılan ihale sonucunda alınan araca ilişkin, icra müdürlüğünce verilen % 18 oranında KDV ödenmesine dair kararın, kanuna aykırılığı iddiasının şikayet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği, mahkemenin incelemeyi, söz konusu icra dosyası üzerinde yaparak, anılan işlemin kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği kuşkusuzdur. Adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyumsuzluğun, İcra Müdürlüğünün tesis ettiği bir işlemden kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığı adli yargı yerine çözümlenmesinin gerektiği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Antalya 1. Vergi Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Gazipaşa İcra Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle Antalya 1. Vergi Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Gazipaşa İcra Hukuk Mahkemesince verilen 24.12.2014 gün, E:2014/69, K:2014/82 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

11-ESAS NO : 2016/264
 KARAR NO : 2016/304
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Ölümlü/Yaralıklı trafik kazası sonucu düzenlenen trafik kazası tespit tutanağının iptali istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacılar : 1- P.G., 2- O.G.
 Vekilleri : Av. L.E. - Av. E.K.
 Davalı : Etimesgut Kaymaklığı (İlçe Emniyet Müdürlüğü Polis Merkezi Amirliği)

O L A Y : Davacılar vekili dilekçesinde; 27.12.2015 tarihinde müvekkili P.G.'e ait olup müvekkili O.G.'in sevk ve idaresinde bulunan 06..... plakalı aracın, Kürşat Caddesinden sola 817. Sokağa dönüşünü tamamlamak üzere iken, arkasında müvekkili takip eden 06..... plakalı aracın, müvekkilin sevk ve idaresinde bulunan araca sol arkadan çarpması sonucu maddi hasarlı ve yaralamalı trafik kazası meydana geldiğini, müvekkillere ait aracın kaza sonrası kavşağın ortasında durduğunu; kaza sonucunda müvekkili ile yanında bulunan yolcunun hastanelere kaldırıldığını; bu arada 06..... plakalı araç sürücüsü ve yanındakilerin kazaya karışan bu iki aracı yerinden hareket ettirerek kavşak dışına, yolun sağma çektiklerini; ölümlü / yaralamalı trafik kazası tespit tutanağını hazırlayan polis memurları olay yerine geldiğinde, 06..... plakalı aracın sürücüsü ve yanındaki kişiler anlattığı gerçek dışı beyanlara göre tutanağı hazırladığını; müvekkili ve yanında bulunan yolcunun veya kazayı gören 3. kişilerin bilgisini almayarak kanuna aykırı işlem yaptığını; o bölgeye ait kamera kayıtlarından ve tanık anlatımlarından kazanın 06..... plakalı aracın müvekkilinin 06..... plakalı aracını arkadan takip ederken arka sol taraftan çarptığı ve karşı tarafın araçların yerini değiştirdiğinin açıklığa kavuşacağını ifade ederek; 27.12.2015 tarihli ölümlü / yaralamalı trafik kazası tespit tutanağının iptaline; tarafların kusurlarının belirlenmesine; yeniden kaza tespit tutanağının hazırlanmasına karar verilmesi istemiyle 6.1.2016 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA BATI 2.SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 19.1.2016 gün ve Değ.İş. No: 2016/172, K:2016/172 sayı ile, dilekçe ve ekinde maddi hasarlı trafik kazası tespit tutanağının incelenmesinde; itiraz konusu trafik tespit tutanağının idari bir işlem olduğu, buna karşı 2577 sayılı yasa uyarınca idari işlemin iptali için idare mahkemesinde iptal davası açılması gerektiği, Hakimliklerinin yetkisinin 5326 sayılı yasa uyarınca kabahat türünden verilen idari para cezalarının itiraz sonucu denetimini yapmak olduğu, kaza tespit tutanaklarının Sulh Ceza Hakimliklerinin denetiminden geçebilecek mahiyette bir idari yaptırım içermediği, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 28/1-b maddesi uyarınca Sulh Ceza Hakimliğince incelenilebilecek kararlardan olmadığı gerekçesiyle; itirazın 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/1-b maddesi uyarınca reddine karar vermiş; yapılan itiraz Ankara Batı 1.Sulh Ceza Hakimliğince, 8.2.2016 gün ve Değ.İş.No:2016/399 sayılı karar ile kesin olarak reddedilmiş ve görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

Davacılar vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 17.İDARE MAHKEMESİ: 8.4.2016 gün ve E:2016/1037 sayı ile, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Trafik Kazalarına El Koyma Ve Birlikçilik" başlıklı 83. ve 112. maddesinin birinci fıkrasına, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'na dayanılarak çıkarılmış bulunan Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin, "Trafik Kazalarına El Konulması" başlıklı 154. maddesi hükümlerine yer verdikten sonra; bu düzenlemelere göre, maddi hasarlı ve yaralamalı kaza tespit tutanağının, kazaya karışan taraflar arasında çıkabilecek hukuki uyuşmazlıkların çözümüne esas olacak ve trafik zabıtasına düzenlenecek bir belge olduğu, idari işlem niteliği de bulunmayan bu belgenin, adli yargı yerlerinde çözümlenecek uyuşmazlıkların görümü sırasında o mahkemelere değerlendirileceği ve maddi hasarlı kaza tespit tutanağına yönelik davanın idari yargı yerinde görülmesi olanağının bulunmadığı gerekçesiyle; davada idari yargının ve Mahkemelerinin görevli olmadığı sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanununun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemede, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra **GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:**

Dava, ölümlü/yaralamalı trafik kazası tespit tutanağının iptali istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Trafik kazalarına el koyma ve birlikçilik" başlığını taşıyan 83. maddesinde, "Trafik kazalarına;

a) Adli yönden gereği yapılmak üzere mahalli genel zabıtaca,

b) Kazanın oluş nedenlerini, iz ve delillerini belirleyerek trafik kaza tespit tutanağı düzenlemek üzere de trafik zabıtasınca el konulur.

Trafik zabıtasının görevli olmadığı veya bulunmadığı karayollarında meydana gelen kazalarda trafik kaza tespit tutanağı mahalli genel zabıtaca düzenlenir ve bir örneği o yerin trafik zabıtasına gönderilir.

Karayollarında meydana gelen ve yalnız maddi hasarla sonuçlanan trafik kazalarında tarafların anlaşması halinde ve fiil başka bir suç oluşturmuyorsa adli kovuşturma yapılmaz ve Türk Ceza Kanununun 565 inci maddesi hükmü uygulanmaz.

Trafik kazalarında yolun trafiğe kapandığı hallerde; trafik zabıtası veya genel zabıta; iz ve delilleri kaybolmayacak şekilde işaretledikten ve gerekli işlemleri yaptıktan sonra, karayolunu trafiğe açmaya yetkilidir.

Karayolunun trafiğe kapanmasına ölümlü ve hayati tehlike yaratan yaralanmalı kazalar neden olmuş ve bu kaza can, mal ve trafik güvenliğini etkiliyor ve başka bir yoldan geçiş verilemiyorsa Cumhuriyet savcısının gecikeceğinin anlaşılması halinde, gerekli işaretlemeler yapılarak araç ve ötümler kenara alınarak durum bir tutanakla tespit edildikten sonra yol trafiğe açılır.

Trafik zabıtası, usul kanunlarına göre görevlendirilirse, trafik kazalarında birliktirlik yapar.

Trafik kazaları, kaza tahkik memurluğu, birliktirlik ve bunlarda aranacak şartlar ile diğer esaslar yönetmelikte gösterilir.” hükmü; “Görevli ve Yetkili Mahkeme” başlıklı 110.maddesinde, “ (Değişik: 11/1/2011-6099/14 md.)

İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabilceği gibi kazanın vuku bulunduğu yer mahkemesinde de açılabilir.” hükmü; “Sürücü belgelerinin geri alınmasında ve iptaline yetki” başlıklı 112.maddesinde, “ (Değişik: 12/7/2013-6495/20 md.)

Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği hâller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir.

Bu Kanunun 51 inci maddesinin ihlali ve 118 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı “100 ceza puanını doldurmak” eylemi nedeniyle sürücü belgelerinin geri alınmasına yine bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler yetkilidir.

Sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması veya iptaline dair verilen kesinleşmiş mahkeme karar örnekleri, sürücülerin sicillerine işlenmek üzere mahkemelerce ilgili trafik birimlerine gönderilir.

Bu Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askeri araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askeri görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askeri araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazalarıyla ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır.” hükmü, yine aynı Yasanın “Suç ve ceza tutanakları” başlıklı 114.maddesinde “- (Değişik: 18/1/1985-KHK 245/13 md.; Değiştirilerek kabul: 28/3/1985-3176/13 md.)

(Değişik birinci fıkra : 3/5/2006 - 5495/3 md.) Bu Kanunda yazılı trafik suçlarını işleyenler hakkında yetki sınırları içinde Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı personeli ile Ulaştırma Bakanlığının ve Karayolları Genel Müdürlüğünün ilgili birimlerinin il ve ilçe kuruluşlarında görevli ve yetkili kılınmış personeline tutanak düzenlenir.

Birkaç trafik suçunun bir arada işlenmesi halinde her suç için ayrı ceza uygulanır.

(Değişik fıkra: 3/11/1988 - 3493/48 md.) Yargı yetkisine giren suçlarla ilgili tutanağın bir sureti ilgili mahkemeye 7 iş günü içinde gönderilir.

(...)

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

(Ek fıkra: 3/7/2003-4916/32 md.) Trafik para cezaları kredi kartı ile de ödenebilir. Kredi kartı ile yapılan tahsilatın saymanlık hesaplarına aktarılma süresi ile uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.” hükmü yer almıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'na dayanılarak çıkarılmış bulunan Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin, “Trafik Kazalarına EI Konulması” başlıklı 154. maddesinde, “Trafik kazalarına el konulmasında aşağıda gösterilen esas ve usuller uygulanır.

a) Trafik kazalarına;

1) Adli yönden gereği yapılmak üzere mahalli genel zabıtaca,

2) Kaza nedenlerini, iz ve delillerini belirleyecek “Kaza Tespit Tutanağı” düzenlemek üzere de trafik zabıtasınca (polis veya jandarma), el konulur.

Trafik zabıtasının görev alanı dışında kalan yerler ile el koyamadığı durumlarda, trafik kaza tespit tutanağı, örneğine uygun olarak mahalli zabıta tarafından düzenlenir ve bir örneği o yerin trafik zabıtasına gönderilir.(...)” denilmiştir; aynı Yönetmeliğin, “Trafik Kazalarına İlişkin İşlemler” başlıklı 156. maddesinde de, “(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Trafik kazaları ile ilgili olarak yapılacak işlemlerde aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır.

a) Trafik kazası tespit tutanağının düzenlenmesi

1) Örneğine uygun olarak; kaza yerinin durumu, iz ve deliller, kazaya karışan sürücüler, varsa ölü veya yaralılar, hasar veya zarar, gün ve saat ile gerekli görülen diğer hususlar belirtmek üzere düzenlenir ve olay yerinin durumu bir krokide gösterilir. Tutanağa kazazedelerin olay yerindeki ölüm veya yaralanma durumu işlenir.

Trafik Kazası Tespit Tutanağı; soruşturma evrakına eklenmek, dosyasında saklanmak ve sayısına göre taraflara verilmek üzere yeter sayıda düzenlenir.

Trafik kazası tespit tutanağının düzenlenmesi ile tutanakta yer alan bilgilerin bir veri tabanında toplanmasına ve bu bilgilerin ilgili taraflarla paylaşımına ilişkin usul ve esaslar Emniyet Genel Müdürlüğünce belirlenir.

2) Trafik kazası tespit tutanağı düzenlemeye 154 üncü maddenin (a) bendi gereğince trafik zabıtası ve genel zabıtanın görevli personeli yetkilidir.

Tutanaklar en az iki görevli tarafından düzenlenir. Hafif yaralanmalı veya hasarlı kazalarda tek görevli tarafından rapor şeklinde de düzenlenebilir.

Ancak, Türk Silahlı Kuvvetlerine ait araçların karıştığı trafik kazalarında bir askeri temsilcinin bulundurulması mecburidir.

3) Tutanak düzenleyenler, tutanakta taraflar için kusur oranı belirtmeksizin sadece kazanın oluşumunda kimin hangi trafik kuralını ihlal ettiğini belirtirler.

4) Karayolu üzerinde ölüm veya yaralanma ile sonuçlanıp, olay yerindeki iz ve delillerin tespit ve değerlendirilmesi sonucunda trafik kazası olduğu anlaşılan durumlarda; kazaya karışan taraf veya unsurlardan birinin, birkaçının ya da tamamının olay yerinden ayrılmış olması halinde de trafik kazası tespit tutanağı düzenlenir.

5) Önceden meydana gelmiş veya olay yerinden kaldırılmış araçların karıştığı ve yalnız maddi hasarla sonuçlanan kazalar için trafik zabıtası ve genel kollukça hasar tespitine dair kazaya karışanlara verilmek üzere tutanak veya rapor düzenlenmez. Bu durumlarda hasar tespitleri ilgililerin sigortalarına veya yetkili mahkemelere başvurmaları suretiyle yapılır.

Ancak;

Can, mal ve trafik güvenliğini etkileyen veya yolun trafiğe kapandığı maddi hasarlı trafik kazalarında, kazaya karışanların kazanın oluşuna göre iz ve delilleri işaretleyerek, mümkün olduğu takdirde olay yerinin fotoğraflarını çekerek araçlarını en yakın ve uygun yerlere çekmeleri,

Karayolu üzerinde birden fazla sayıda aracın karıştığı sadece maddi hasarla sonuçlanan ve tarafların bu Yönetmelik çerçevesinde Maddi Hasarlı Trafik Kazası Tespit Tutanağı düzenlemediği trafik kazalarında; taraflara ait araçlardan en az birinin olay yerinde bulunması ve olay yerindeki iz ve delillerden kazanın oluşumu ile o yerde meydana geldiğine kanaat getirilmesi,

hallerinde görevlilerce trafik kazası tespit tutanağı düzenlenir.

b) Kaza istatistikleri

Kazaların nedenlerini tespit etmek ve alınacak tedbirlerin belirlenmesinde kullanılmak üzere, trafik kazası tespit tutanaklarındaki bilgilerden yararlanılarak, kazaya el koyan birimlerce örneğine uygun istatistik formu düzenlenir.

Düzenlenen istatistik formları, her ilde şehiriçi trafik denetleme şube müdürlüklerinde toplanarak, il genelinde değerlendirmesi yapıldıktan sonra Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilir.” hükmüne yer verilmiştir.

Diğer taraftan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Bu düzenlemelere göre, trafik kazası tespit tutanağı, kazaya karışan taraflar arasında çıkabilecek hukuki uyumsuzlukların çözümüne esas olacak ve trafik zabıtasınca düzenlenecek bir belge olup, idari işlem niteliği de bulunmayan bu belgenin, adli yargı yerlerinde çözümlenecek uyumsuzlukların görülmesi sırasında o mahkemelerce değerlendirilecek olduğundan, ölümlü/yaralanmalı maddi hasarlı kaza tespit tutanağına yönelik davanın idari yargı yerinde görülmesi olanagi bulunmamaktadır.

Bu durumda, davacı tarafından; ölümlü/yaralamalı trafik kazası tespit tutanağına itirazın açılan ve idari yargı yerinde görülmesi olanağı bulunmayan davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 17.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Ankara Batı 2.Sulh Ceza Hakimliğince verilen 19.1.2016 gün ve Değ.İş. No: 2016/172, K:2016/172 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 17. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara Batı 2.Sulh Ceza Hakimliğince verilen 19.1.2016 gün ve Değ.İş. No:2016/172, K:2016/172 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

12-ESAS NO : 2016/273
 KARAR NO : 2016/311
 KARAR TR : 09.05.2016
 (Hukuk Bölümü)

ÖZET : Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde usta öğretici olarak görev yapan davacının, emekli olması nedeniyle talep ettiği kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : F.T.
 Vekili : Av. İ.E.
 Davalı : Milli Eğitim Bakanlığı
 Vekilleri : Av. D.K., & Av. E.G., & Av. E.S.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı bakanlık bünyesindeki Trabzon Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde 1986-2014 tarihleri arasında hizmet akdi ile kadrosuz mevsimlik işçi statüsünde usta öğretici olarak çalıştığını ve sigortasının ödediğini, tatil dönemlerinde usta öğreticilerin sigortaları ödenmediğinden davacı da dışarıdan sigorta primi ödeyerek emekli olduğunu, SGK dan emekli olmasına rağmen fiilen çalışmış olduğu günler için kıdem tazminatı alamadığını belirterek; davanın kabulü ile fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 3.000,00 TL kıdem tazminatının işten ayrılarak emekli olduğu tarihten itibaren mevduata uygulanan en yüksek faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesi istemi ile adli yargı yerinde dava açmıştır.

Trabzon 2.İş Mahkemesi: 13.10.2015 gün ve 2015/58 Esas, 2015/436 Karar sayılı kararı ile; davanın kabulü ile; 12.845,43 TL brüt kıdem tazminatının dava tarihinden itibaren mevduata uygulanan en yüksek faizi ile birlikte davalı taraftan alınarak davacı tarafa ödenmesine karar vermiş, verilen karar davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Yargıtay 7.Hukuk Dairesi: 9.12.2015 gün ve E:2015/41131, K:2015/24825 sayılı kararında aynen; "...somut olayda davacının Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde dışarıdan ücretli usta öğretici olarak görevlendirildiği, davacıya ücretlerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89. maddesine uygun olarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan kararlar uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen ders ücretleriyle ödendiği anlaşılmaktadır. Davacının sosyal güvenlik hukuku yönünden Sosyal Sigortalar Kurumu kapsamında gösterilmesi iş sözleşmesi ile çalıştığını göstermez. Davacı 657 sayılı Yasanın 89.maddesinde belirtilen statü içinde ve Valilik veya Kaymakamlık onayı ile görevlendirilmiştir. Davacı ile davalı arasında iş sözleşmesi bulunmamaktadır. Statü hukukuna tabi olduğunun kabulü gerekir. Aradaki hukuki ilişki iş sözleşmesi, bir başka anlatımla işçi-işveren ilişkisi olarak nitelenemez. Bu hukuki olguya göre uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı olmalıdır.

Mahkemece dava dilekçesinin yargı yolu yanlışlığı nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken hatalı değerlendirme ile işin esasına girilerek bir karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir." denilmek suretiyle temyiz olunan kararın bozulmasına hükmetmiştir.

Trabzon 2.İş Mahkemesi: Yargıtay'ın bozma ilamına uyduktan sonra 10.3.2016 gün ve E:2016/91, K:2016/83 sayılı kararı ile özetle; davada idari yargı yerinin görevli olduğundan bahisle davanın

görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı temyiz etmemesi üzerine söz konusu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

Trabzon İdare Mahkemesi: 11.4.2016 gün ve E:2016/439 sayı ile özetle; “Davacının, 506 sayılı yasa yürürlükte iken mahalli mülki amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatının iş kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.” demek suretiyle 2247 sayılı Kanun’un 19.maddesi gereğince görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi’ne gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verileceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü’nün, Nuri NECİPOĞLU’nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN’ın katılımlarıyla yapılan 9.5.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa’nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa’nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle, Uyuşmazlık Mahkemesi’ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Selim Şamil KAYNAK’ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL’ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Trabzon Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü’nde usta öğretici olarak görev yaparak 2014 yılında emekli olan davacı tarafından, 1986-2014 tarihleri arasında fiilen çalıştığı günler karşılığı kıdem tazminatının 2014 tarihinden itibaren en yüksek mevduat faizi uygulanmak suretiyle ödenmesi istemiyile açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu’nun 2. Maddesinde “Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılan bu kanuna göre sigortalı sayılırlar...” denilmiş, aynı Yasanın “Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri” Başlıklı 134. maddesinde, “Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür” hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödemesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde “Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür” denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan “İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi” hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5512 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, “İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir.” denilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacı Fatma Tomar’ın 17.11.1986 - 28.02.2014 yılları arasında Trabzon Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü’nde usta öğretici olarak çalıştığı; davanın, fiilen çalışmış olduğu günler için kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, 506 sayılı Yasa yürürlükte iken mahalli mülkü amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatının iş kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyumsuzluğun özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Trabzon İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Trabzon 2. İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle Trabzon İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Trabzon 2. İş Mahkemesince verilen 10.3.2016 gün ve E:2016/91, K:2016/83 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 9.5.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

İLÂN BÖLÜMÜ

(İlanlarla ilgili müracaatlar Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi Müdürlüğüne yapılır.)

YARGI İLÂNLARI

İzmir 3. Asliye Ceza Mahkemesinden:

ESAS NO : 2014/381

KARAR NO : 2015/412

SANIK : FİKRİ TAMER

Sanık Fikri Tamer hakkında mahkememizde açılan kamu davasının yapıp bitirilen yargılaması sonunda;

Mahkememizce yapılan tüm araştırmalara rağmen tebliğe yarar açık adresi tespit edilemediğinden Bülent ve Nedime oğlu 24/06/1987 İzmir D.lu İzmir, Çeşme İsmet İnönü Mah. Nüfusuna kayıtlı Fikri Tamer'e mahkememizin 21/04/2016 tarih, 2014/381 E. 2015/412 K. Sayılı hükmün ilan tebliğine karar verilmiştir.

Mahkememizin 21/04/2016 tarih, 2014/381 E. 2015/412 K. Sayılı hükmü ile;

1 - Sanık FİKRİ TAMER hakkında polis memuru olan kamu görevlisi mağdurlara yönelik görevi yaptırmamak için direnmek suçundan sabit olan eylemine uyan 5237 Sayılı TCK'nun 265/1. Maddesi gereğince sanığın takdiren 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına,

Sanığın isnat edilen görev yaptırmamak için direnme suçunu birden fazla kamu görevlisine karşı tek bir fiille işlediği anlaşıldığında TCK'nun 43/1. Maddesi gereğince hükmolunan cezanın takdiren 1/4 oranında artırılarak, sanığın 7 ay 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına,

TCK'nun 62/1 maddesi gereğince verilen cezada takdiren 1/6 oranında indirim yapılarak, sanığın 6 ay 7 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına,

Sanığın TCK'nun 53/1. Maddesinin a, b, c, d, e bentlerinde belirtilen hakları mahkum olduğu hapis cezasının infazı tamamlanuncaya kadar, TCK'nun 53/3. Maddesi gereğince koşullu salıverilme tarihine kadar kullanmaktan yoksun bırakılmasına,

2 - Sanık FİKRİ TAMER hakkında polis memuru olan kamu görevlisi mağdurlara yönelik hakaret suçundan sabit olan eylemine uyan TCK'nun 125/1. Maddesi gereğince takdiren 1 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına,

Sanığın hakaret suçunu birden fazla kişiye karşı tek bir fiille işlediğinden TCK'nun 43/1. Maddesi gereğince hükmolunan cezanın takdiren 1/4 oranında artırılarak, sanığın 1 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına,

TCK'nun 62/1 maddesi gereğince verilen cezada takdiren 1/6 oranında indirim yapılarak, sanığın 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına,

Sanığın TCK'nun 53/1. Maddesinin a, b, c, d, e bentlerinde belirtilen hakları mahkum olduğu hapis cezasının infazı tamamlanuncaya kadar TCK'nun 53/3. Maddesi gereğince koşullu salıverilme tarihine kadar kullanmaktan yoksun bırakılmasına,

6 davetiye gideri 54,00 TL yargılama giderinin sanıktan tahsili ile hazineye gelir kaydına,

Dair, sanığın yokluğunda 7 günlük süre içinde Yargıtay'da temyiz yolu açık olmak üzere kararın tebliği yerine kaim olmak üzere tebliğ olunur.

Alanva 8. Aslive Ceza Mahkemesinden:

Esas No : 2015/523

Karar No : 2015/1064

Katılan : NATALIA MISINOVA, Sergey ve Luda kızı, 27/01/1990 doğumlu. Konaklı Mahallesi 383 Sokak No: 9/2 Alanya/ANTALYA adresinde oturur.

Sanık : İSMAİL ALTAN, Mehmet ve İnci oğlu, 12/01/1995 Şehitkamil doğumlu, Gaziantep, Şehitkamil, Işıklı Mah./köy nüfusunda kayıtlı. Sakarya Mah. Şam Şeyhi Sok. No: 58 İç Kapı No: 2 Şahinbey/GAZİANTEP adresinde oturur.

Sanık : METİN KANIK, Arif ve Sunay oğlu, 05/09/1990 Gündoğmuş doğumlu, Antalya, Gündoğmuş, Ortakonuş Mah./köy nüfusunda kayıtlı. Ortakonuş Mah. Köprü Sk. No: 6 Gündoğmuş/ANTALYA adresinde oturur.

Suç : Elde veya Üstte Taşınan Eşyayı Çekip Almak Suretiyle Gece Vakti Hırsızlık

Suç Tarihi : 03/06/2015; Saat 01:00 suları

Suç Yeri : ANTALYA/ALANYA

Karar Tarihi : 18/12/2015

Yukarıda adı ve kimliği katılan Natalia Mısınova'nın tüm aramalara rağmen bulunamaması nedeni ile karar ve sanıklar vekillerinin temyiz dilekçeleri tebliğ edilememiştir.

1 - 7201 sayılı Tebligat Kanununun 28-29. maddesi gereğince hüküm özetinin RESMÎ GAZETE'DE İLANEN TEBLİĞİNE,

2 - Hüküm fıkrasının ve sanıkların vekillerinin temyiz ettiği ilan tarihinden itibaren 15 gün sonra tebliğ edilmiş sayılacağına, yapılacak ilan masraflarının sanıktan tahsiline, dosya üzerinden karar verilmiş olup, ilan olunur. 4365

Esas No : 2014/347

Karar No : 2015/923

Davacı : K.H.

Sanık : LEE GAVIN WILSON - Alfie ve Pamela oğlu, 1975 İNGİLTERE doğumlu, Daire 3, 22 SANDYLANDS PROM HEYSHAM MORECAMBE, LANCASHİRE LA3 1 DN/İNGİLTERE adresinde oturur.

Suç : Trafik Güvenliğini Tehlikeye Sokma

Suç Tarihi/Saati : 24/06/2011

Suç Yeri : ANTALYA/ALANYA

Karar Tarihi : 11/11/2015

Uygulanan Kanun Maddesi : 5237 Sayılı TCK.nun 179/3 md del.

179/2, 62/1, 53/1 - a, c, d, e, 231/5-8 md

Verilen Ceza : Verilen 5 ay hapis ve Belirli haklardan yoksun bırakılma cezasının 5 yıl süre ile hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına

Yukarıda adı ve kimliği yazılı sanık Lee Gavin Wilson'un gıyabında verilen iş bu karar ve tüm aramalara rağmen adı geçenin bulunamaması nedeni ile tebliğ edilememiştir.

1 - 7201 sayılı Tebligat Kanununun 28-29. maddesi gereğince hüküm özetinin RESMÎ GAZETE'DE İLANEN TEBLİĞİNE,

2 - Hüküm fıkrasının ilan tarihinden itibaren 15 gün sonra tebliğ edilmiş sayılacağına, yapılacak ilan masraflarının sanıktan tahsiline, dosya üzerinden karar verilmiş olup, ilan olunur. 4366

İstanbul Anadolu 1. Asliye Ceza Mahkemesinden:

Esas No : 2012/507

Karar No : 2013/291

Sanık : MUSA SAİDE, Saide ve Ramata oğlu, 1970 SENEGAL doğumlu,

Suç : Kaçakçılığa konu eşyayı bu özelliğini bilerek ticari amaçla satın almak,

Suç Tarihi/Saati : 17/04/2012

Suç Yeri : İSTANBUL/KARTAL

Karar Tarihi : 18/04/2013

Yukarıda açık kimliği yazılı sanık hakkında mahkememizde yapılan duruşma sonunda:

Sanığın yurda kaçak olarak sokulan suça konu eşyaları bu özelliğini bilerek ticari amaç ile satmak üzere bulundurduğu ve bu şekilde atılı suçu işlediği sabit olduğundan sanıkların eylemine uyan 5607 S.Y'nın 3/5 md gereğince takdiren 6'şar AY HAPİS VE 5'er TAM GÜN ADLİ PARA CEZASI İLE AYRI AYRI CEZALANDIRILMALARINA,

Sanıkların suçunu ikrarı nedeni ile cezaları TCK 62 md gereğince 1/6 oranında indirilerek 5'er AY HAPİS VE 4'er TAM GÜN ADLİ PARA CEZASI İLE AYRI AYRI CEZALANDIRILMALARINA,

Sanıklara verilen bu cezadan başkaca arttırma yada eksiltme yapılmasına YER OLMADIĞINA,

Sanıklara gün üzerinden verilen 4'er Tam gün adli para cezasının TCK'nun 52 md gereğince beher günü 20 TL'den adli para cezasına çevrilerek 80'er TL ADLİ PARA CEZASINA ÇEVİRİLMESİNE,

TCK'nun 50 md gereğince sanıklara verilen kısa süreli hapis cezasının 150'şer gün adli para cezasına çevrilmesine ve aynı yasada TCK 52/2 md gereğince sanıkların sosyal ve ekonomik durumu dikkate alınarak beher günü 20 TL den adli para cezasına çevrilerek 3000'er TL ADLİ PARA CEZASINA ÇEVİRİLMESİNE,

Sanıkların para cezasının TCK'nun 52/4 md gereğince birer ay ara ile birbirini takip edecek şekilde 20 eşit taksitler halinde sanıklardan tahsiline, taksitlerden birinin süresinde ödenmemesi halinde kalanın tamamının sanıklardan alınmasına ve para cezasının ödenmediği takdir de hapse çevrileceği hususunun sanıklara İHTARINA (yapılamadı)

Müdahil Kurum zararı giderilmediğinden ve koşulları oluşmadığından sanıklar hakkında 5728 S.Y. ile değişik CMK'nun 231 md'sinin uygulanmasına YER OLMADIĞINA,

Suçta konu kaçak olduğu tespit edilen eşyaların 5607 S.Y'nın 13 md gereğince katılan idare lehine MÜSADERESİNE,

Müdahil taraf kendisini vekille temsil ettirdiğinden 1.320 TL maktu vekalet ücretinin sanıktan alınıp Müdahil idareye verilmesine,

İşbu dosya için yapılan 595,47 TL yargılama giderinin sanıklardan tahsiline,

İlişkin: tarafların yokluğunda kararın taraflara tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde mahkememize yapılacak sözlü veya yazılı başvuru ile Yargıtay temyiz yasa yolu açık olmak üzere, süresinde temyiz edilmediği takdirde kararın kesinleşeceğine karar verilmiş olup, verilen karar sanığın giyabında verildiği, sanık tüm aramalara rağmen bulunamadığından, gerekçeli karar tebliğ edilememiştir.

Gerekçeli kararın.

1 - 7201 sayılı Tebligat Kanununun 29. maddesi gereğince hüküm özetinin RESMÎ GAZETE'DE İLANEN TEBLİĞİNE,

2 - Hüküm fıkrasının ilan tarihinden itibaren 15 gün sonra tebliğ edilmiş sayılacağına, kararın tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde mahkememize yapılacak sözlü veya yazılı başvuru ile Yargıtay temyiz yasa yolu açık olmak üzere, süresinde temyiz edilmediği takdirde kararın kesinleşeceği ihtar yapılarak verilen karar açık bir şekilde okundu, anlatıldı.. 18.04.2013 tarihinde karar verilmiş olup. ilan olunur.

5 nci Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkeme Kıdemli Hakimliğinden:**CORLU**

ESAS NO : 2013/765

KARAR NO : 2014/1060

İstirahat İzin Tecavüzü, Firar (2 Kez) suçundan sanık Murat AYDOĞDU Sami oğlu Sevinç'dan olma, 1972 D.lu, Balıkesir/Ayvalık İsmet Paşa Mah. Nfs. Kyt.lı (T.C.NO: 123 047 150 92) hakkında 5.Kor.K.lığı Askeri Mahkemesinin 21.10.2014. gün ve 2013/765-2014/1060 Esas-Karar sayılı ilamıyla ile İzin Tecavüzü suçundan As.CK 66/1-b,73,TCK 62/1,50/1-a,52/1,52/2 maddeleriyle NETİCETEN 3.000,00 (ÜÇ BİN) TÜRK LİRASI ADLİ PARA CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Firar suçundan As.CK 66/1-a,73,TCK 62/1,50/1-a,52/2 maddeleriyle NETİCETEN 3.000,00 (ÜÇ BİN) TÜRK LİRASI ADLİ PARA CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Firar suçundan As.CK 66/1-a,73,TCK 62/1,50/1-a,52/2 maddeleriyle NETİCETEN 3.000,00 (ÜÇ BİN) TÜRK LİRASI ADLİ PARA CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA karar verilmiş olup,

353 Sayılı Kanununun 196, 197, 205, 209, 212, 254 ve C.M.K.'nun 231/12, 263'üncü maddeleri uyarınca, hüküm yüzüne karşı verilenler yönünden hükmün yüze karşı okunmasından, hüküm yokluğunda verilenler yönünden hükmün tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde, Mahkememize veya diğer adli makamlara verilecek dilekçeyle, tutanak katibine bu hususta tutanak düzenlenmesi için yapılacak beyanla, asker kişiler yönünden en yakın askeri birlik komutanına veya askeri kurum amirine veya tutuklular yönünden zabıt katibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne yapılacak yazılı veya sözlü müracaatla Askeri Yargıtay'da temyizinin mümkün olduğu hususu ilan tebliğ olunur.

4145/1

ESAS NO : 2014/1611

KARAR NO : 2015/527

Üste Hakaret suçundan sanık Köksal ARABACI Rıdvan oğlu Ayşe'den olma, 1985 D.lu, DENİZLİ/Bozkurt - Hamdiye Mah. Nfs. Kyt.lı (T.C.NO: 202 937 508 40) hakkında 5.Kor.K.lığı Askeri Mahkemesinin 16.04.2015 gün ve 2014/1611-2015/527 Esas-Karar sayılı ilamıyla ile Hizmet Esnasında Üste Hakaret suçundan As.CK 85/1 T.C.K. 62 50/1-a 52 maddeleriyle NETİCETEN 3.000,00 (ÜÇ BİN) TÜRK LİRASI ADLİ PARA CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, karar verilmiş olup,

353 Sayılı Kanununun 196, 197, 205, 209, 212, 254 ve C.M.K.'nun 231/12, 263'üncü maddeleri uyarınca, hüküm yüzüne karşı verilenler yönünden hükmün yüze karşı okunmasından, hüküm yokluğunda verilenler yönünden hükmün tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde, Mahkememize veya diğer adli makamlara verilecek dilekçeyle, tutanak katibine bu hususta tutanak düzenlenmesi için yapılacak beyanla, asker kişiler yönünden en yakın askeri birlik komutanına veya askeri kurum amirine veya tutuklular yönünden zabıt katibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne yapılacak yazılı veya sözlü müracaatla Askeri Yargıtay'da temyizinin mümkün olduğu hususu ilan tebliğ olunur.

4145/2

ESAS NO : 2014/428

KARAR NO : 2015/705

İzin Tecavüzü suçundan sanık Levent DEMİR Hacı oğlu Emine'den olma, 1992 D.lu, ŞANLIURFA/Merkez - Gölpınar Köy. Nfs. Kyt.lı (T.C.NO: 112 194 833 24) hakkında 5.Kor.K.lığı Askeri Mahkemesinin 28.05.2015 gün ve 2014/428-2015/705 Esas-Karar sayılı ilamıyla ile İzin Tecavüzü suçundan As.CK 66/1-b T.C.K.62,50/1-a,52 maddeleriyle NETİCETEN 6.000,00 (ALTI BİN) TÜRK LİRASI ADLİ PARA CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, karar verilmiş olup,

353 Sayılı Kanunun 196, 197, 205, 209, 212, 254 ve C.M.K.'nun 231/12, 263'üncü maddeleri uyarınca, hüküm yüzüne karşı verilenler yönünden hükmün yüze karşı okunmasından, hüküm yokluğunda verilenler yönünden hükmün tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde, Mahkememize veya diğer adli makamlara verilecek dilekçeyle, tutanak katibine bu hususta tutanak düzenlenmesi için yapılacak beyanla, asker kişiler yönünden en yakın askeri birlik komutanına veya askeri kurum amirine veya tutuklular yönünden zabıt katibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne yapılacak yazılı veya sözlü müracaatla Askeri Yargıtay'da temyizinin mümkün olduğu hususu ilan en tebliğ olunur.

4145/3

ESAS NO : 2013/884

KARAR NO : 2015/167

Yakalanmakla Sona Eren Mehil İçi İzin Tecavüzü suçundan sanık İbrahim ADIGÜZEL Abdülaziz oğlu Nezire'den olma, 1987 D.lu, DİYARBAKIR/Bağlar-Özdemir. Mah. Nfs. Kyt.lı (T.C.NO:287 565 214 88) hakkında 5.Kor.K.lığı Askeri Mahkemesinin 12.02.2015 gün ve 2013/889-2015/168 Esas-Karar sayılı ilamıyla ile Yakalanmakla Sona Eren Mehil İçi İzin Tecavüzü suçundan As.CK 68, TCK.62 CMK.231/5, 231/8 maddeleriyle NETİCETEN BİR AY YİRMİ GÜN HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, HÜKMÜN AÇIKLANMASININ GERİ BIRAKILMASINA, BEŞ YIL DENETİM SÜRESİNE TABİ TUTULMASINA karar verilmiş olup,

353 Sayılı Kanunun 196, 197, 205, 209, 212, 254 ve C.M.K.'nun 231/12, 263'üncü maddeleri uyarınca, hüküm yüzüne karşı verilenler yönünden hükmün yüze karşı okunmasından, hüküm yokluğunda verilenler yönünden hükmün tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde, Mahkememize veya diğer adli makamlara verilecek dilekçeyle, tutanak katibine bu hususta tutanak düzenlenmesi için yapılacak beyanla, asker kişiler yönünden en yakın askeri birlik komutanına veya askeri kurum amirine veya tutuklular yönünden zabıt katibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne yapılacak yazılı veya sözlü müracaatla Askeri Yargıtay'da temyizinin mümkün olduğu hususu ilan en tebliğ olunur.

4145/4

ESAS NO : 2013/889

KARAR NO : 2015/168

Emre İtaatsizlikte Israr suçundan sanık İbrahim ADIGÜZEL Abdülaziz oğlu Nezire'den olma, 1987 D.lu, DİYARBAKIR/Bağlar-Özdemir.Mah.Nfs.Kyt.lı (T.C.NO:287 565 214 88) hakkında 5.Kor.K.lığı Askeri Mahkemesinin 12.02.2015 gün ve 2013/889-2015/168 Esas-Karar sayılı ilamıyla ile Emre İtaatsizlikte Israr suçundan As.CK 87/1 T.C.K. 62 CMK. 231/5, 231/8 maddeleriyle NETİCETEN YİRMİ BEŞ GÜN HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, HÜKMÜN AÇIKLANMASININ GERİ BIRAKILMASINA, BEŞ YILLIK DENETİM SÜRESİNE TABİ TUTULMASINA karar verilmiş olup,

353 Sayılı Kanunun 196, 197, 205, 209, 212, 254 ve C.M.K.'nun 231/12, 263'üncü maddeleri uyarınca, hüküm yüzüne karşı verilenler yönünden hükmün yüze karşı okunmasından, hüküm yokluğunda verilenler yönünden hükmün tebliğinden itibaren bir hafta içerisinde, Mahkememize veya diğer adli makamlara verilecek dilekçeyle, tutanak katibine bu hususta tutanak düzenlenmesi için yapılacak beyanla, asker kişiler yönünden en yakın askeri birlik komutanına veya askeri kurum amirine veya tutuklular yönünden zabıt katibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne yapılacak yazılı veya sözlü müracaatla Askeri Yargıtay'da temyizinin mümkün olduğu hususu ilan en tebliğ olunur.

4145/5

ARTIRMA, EKŞİLTME VE İHALE İLÂNLARI

5607 SAYILI KAÇAKÇILIKLA MÜCADELE KANUNU VE TASFİYE YÖNETMELİĞİ HÜKÜMLERİ KAPSAMINDA TASFİYELİK HALE GELEN EŞYA SATILACAKTIR

Erenköy Tasfiye İşletme Müdürlüğünden:

1 - Satışa esas bedeli en az 300,00 TL ile en çok 1.878.993,00 TL arasında değişen; 20.06.2016 günü saat 16.30'ya kadar yatırılması gereken güvence tutarı da en az 3,00 TL, en çok 100.000,00 TL arasında olan, cinsi, miktarı, bulunduğu yeri, özellikleri, satışa esas bedeli ve güvence tutarı ayrı ayrı şartname eki listede gösterilen eşya satışlarında, cep telefonu, çakmak, güneş gözlüğü, gözlük çerçevesi, kumaş valiz, muhtelif oyuncak, cep telefonu aksam parçaları, konnektör, saat, araç navigasyon cihazı, monitör, kısa kablo, oto radyosu, şemsiye, yarı işlenmiş sansar kürkü, kol saati, gömlek, baş örtüsü, masa örtüsü, kepçe, meyve soyacağı, kumaş, elbise, muhtelif kıyafet, deri çanta, bez kemer, deri cüzdan, kolye, bileklik, kaban, mont, tesbih, parça kürk, ampül, mp3 çalar, mp4 çalar, bütün sarma makinesi, makaron v.b. 46 (kırkaltı) grup eşya açık artırma suretiyle Dudullu Caddesi İETT Anadolu Garajı Yanı Ataşehir/İSTANBUL adresindeki ihale salonunda 21.06.2016 tarihinde saat 10:00'da satışa sunulacaktır. Satışa sunulan eşya ve söz konusu ihale hakkında ayrıntılı bilgiye www.gtb.gov.tr internet adreslerimiz ile (0) (216) 364 36 80/81/109-187 numaralı telefondan ulaşılabilir.

2 - Kimliklerini belirlemeye yarayan belge, gerçek kişilerin T.C. kimlik numarası ve ikametgâh beyanı, tüzel kişilerin vergi kimlik numarası ve işyeri merkezi beyanı, güvencenin yatırıldığına ilişkin belge, vekil olarak katılanlar için vekâletname aslı veya noter onaylı örneği, tüzel kişiler adına katılacaklardan, yetki belgesinin aslı veya noter onaylı örneğinin veya vekaletname kartının satış günü ihale salonunda ibraz edilmesi gerekir.

3 - Bu ilanda bulunmayan hususlarda şartname ve eki listelerde belirtilen hükümler geçerlidir. Açık Artırma Yöntemiyle Eşya Satış Şartnamesi ve ekleri 10 TL. bedel karşılığı Erenköy Tasfiye İşletme Müdürlüğü ile İstanbul Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğünden alınabilir.

İlan olunur.

5393/1-1

5607 SAYILI KAÇAKÇILIKLA MÜCADELE VE 4458 SAYILI GÜMRÜK KANUNU UYARINCA TASFİYELİK HALE GELEN EŞYA SATILACAKTIR

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Trakya Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü Edirne Tasfiye İşletme Müdürlüğünden :

1- Satışa esas bedeli en az 90,10 TL ile en çok 149.343,75 TL arasında değişen; 13.06.2016 günü saat 16.30' a kadar yatırılması gereken güvence tutarı da en az 9,01 TL, en çok 14.934,38 TL arasında olan, cinsi, miktarı, bulunduğu yeri, özellikler, satışa esas bedeli ve güvence tutarı ayrı ayrı şartname eki listede gösterilen muhtelif lastik, laptop, muhtelif oto parçası, oto radyo, araba teybi, elmas uç, matkap ucu, dokunmamış mensucat, suni deri, dgs şanzıman beyni, toz çimento, gözlük çerçevesi, cep telefonu, kol saati, güneş gözlüğü, elektrik süpürgesi, kumaş yapmaya mahsus kalıplar, dijital kumpas, elektronik oto beyni vb. cinsi 31 grup eşya; açık artırma suretiyle, Aşiyân Düğün Salonu Sarıca Paşa Mah. Kadirhane Cad. No:44 EDİRNE adresindeki ihale salonunda 14.06.2016 tarihinde saat 10.00'da satışa sunulacaktır. Satışa sunulan eşyalar ve söz konusu ihale hakkında ayrıntılı bilgiye www.gumrukticaret.gov.tr ve www.tasis.gov.tr internet adreslerimiz ile (0) (284) (215 21 78) numaralı telefondan ulaşılabilir.

2 - Kimliklerini belirlemeye yarayan belge, gerçek kişilerin T.C. kimlik numarası ve ikametgâh beyanı, tüzel kişilerin vergi kimlik numarası ve işyeri merkezi beyanı, güvencenin yatırıldığına ilişkin belge, vekil olarak katılanlar için vekaletname aslı veya noter onaylı örneği, tüzel kişiler adına katılacaklardan, yetki belgesinin aslı veya noter onaylı örneğinin veya vekaletname kartının ve elektronik posta adresinin satış günü ihale salonunda ibraz edilmesi gerekir.

3 - Bu ilanda bulunmayan hususlarda şartname ve eki listelerde belirtilen hükümler geçerlidir. Açık Artırma Yöntemiyle Eşya Satış Şartnamesi ve ekleri 10 TL bedel karşılığı Edirne Tasfiye İşletme Müdürlüğü ile Trakya Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğünden alınabilir.

İlan olunur.

5394/1-1

HİZMET SATIN ALINACAKTIR

Erzurum Şeker Fabrikasından:

Fabrikamız 2016/2017 Kampanya dönemi meydan tahmil-tahliye hizmetinin yürütülmesi işi açık ihale usulü ile ihale edilecektir.

- İhale kayıt numarası : 2016/198572
 1 - İdarenin
 a) Adresi : Ilıca Mah. E80 Karayolu Sok No: 114 AZİZİYE/ ERZURUM
 b) Telefon ve faks numarası : 0 442 631 38 46/0 442 631 30 24
 c) Elektronik posta adresi (varsa) : erzurumseker@turkseker.gov.tr
 2 - İhale konusu hizmetin
 a) Niteliği, türü ve miktarı : Fabrikamız Sahasında ± % 20 Toleranslı Meydan Tahmil Tahliye Hizmetinin Yürütülmesi,

İşin Mahiyeti	Miktarı (Ton)
Pres Filtre toprağı	22.000
Kireç Taşı	15.000
Kok Kömürü	1.200
Taş ve ot tutucu atıkları, pülp, pan. Kuy.	1.000
TOPLAM TON	39.200

- b) Yapılacağı yer : Erzurum Şeker Fabrikası Meydan sahası.
 c) İşin süresi : 90 takvim günüdür.
 3 - İhalenin
 a) Yapılacağı yer : Erzurum Şeker Fabrikası Ofis Binası Toplantı Salonu
 b) Tarihi ve saati : 16.06.2016 Perşembe Saat :10.30
 4 - İhaleye katılabilme şartları ve istenilen belgeler ile yeterlik değerlendirmesinde uygulanacak kriterler:

5 - İhale dokümanı Erzurum Şeker Fabrikası adresinde görülebilir ve 100,00 TL karşılığı aynı adresten temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanını satın almaları zorunludur.

6 - Teklifler, 16.06.2016 tarih Saat 10,30'a kadar Erzurum Şeker Fabrikası Haberleşme Servisine verilebileceği gibi, iadeli taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir.

7 - İstekliler tekliflerini, Her bir iş kalemi için teklif edilen birim fiyatların miktarlarla çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat şeklinde vereceklerdir. İhale sonucu üzerine ihale yapılan istekli ile her bir iş kalemi için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme imzalanacaktır. Bu ihalede, kısmi teklif verilemez.

8 - İstekliler teklif ettikleri bedelin % 3'ünden az olmamak üzere kendi belirleyecekleri tutarda geçici teminat vereceklerdir.

9 - Verilen tekliflerin geçerlik süresi, ihale tarihinden itibaren en az 60 takvim günü olmalıdır.

10 - İdarenin ihaleyi yapıp yapmamakta, kısmen yapmakta veya dilediğine yapmakta serbesttir.

11 - Bu ihale (Ceza yasaklamalarla ilgili hususlar hariç) 4734 Sayılı Kamu İhale Kanununun 3. maddesi (g) bendine istinaden 4734 Kamu İhale Kanununa ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri kanununa tabi değildir.

HİZMET ALIMINI YAPILACAKTIR

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Nuri Şeker Uşak Şeker Fabrikası Müdürlüğünden:

2016/2017 Kampanya Dönemi Fabrikamız Ziraat Bölge Şefliklerine bağlı Kantarlarda Şeker Pancarı Alımı ve Gönderilmesi İşleri Hizmet Alımı İşi Açık İhale Usulü İle İhale Edilecektir

1 - İdarenin

- a) Adı : Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Nuri Şeker Uşak Şeker Fabrikası Müdürlüğü
 b) Adresi : Uşak-Ankara Karayolu 5. Km. UŞAK
 c) Telefon ve faks numarası : 0 276 231 14 91 Faks: 0 276 231 17 32

2 - İhale konusu Hizmetin

- a) Niteliği, türü ve miktarı : 2016/2017 yılı Kampanya döneminde(± % 20 toleranslı) 112 gün Fabrikamız Ziraat Bölge Şefliklerine Bağlı Kantarlarda Şeker Pancarı Alım ve Gönderme İşleri Hizmet Alımıdır.
 (Yapılacak işin ve çalıştırılacak işçi sayılarının detayı Teknik Şartnamesinde belirtilmiştir.)

b) Yapılacağı Yer:

Bölge Adı	Kantar Adı	Çalıştırılacak Personel Adet
Merkez	Fabrika	18
Merkez	Banaz	7
Çivril .	Çivril	7
Çivril	Hadım	7
Çivril	İşıkhisar	7
Dumlupınar	Gündüzören	3
Simav	Gediz	6
TOPLAM		55

3 - İhalenin

- a) Yapılacağı yer : Nuri Şeker Uşak Şeker Fabrikası Müdürlüğü Uşak-Ankara Karayolu 5. Km. UŞAK
 b) Tarihi ve saati : 28.06.2016 Salı günü saat 14:30

4 - İhale dokümanı Nuri Şeker Uşak Şeker Fabrikası Müdürlüğü / UŞAK adresindeki Ticaret Servisinde görülebilir ve ihale dokümanları (KDV Dahil) TL. 118,00 (Yüzonsekiztürklirası) karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanlarını satın almaları zorunludur.

5 - İstekliler teklif ettikleri bedelin %3'ünden az olmamak üzere kendi belirleyecekleri tutarda geçici teminat vereceklerdir.

6 - Verilen tekliflerin geçerlik süresi, ihale tarihinden itibaren en az 90 (Doksan) takvim günü olmalıdır.

7 - Bu ihale 4734 Sayılı Kamu İhale Kanunu ve 4735 Sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu'na (ceza ve yasaklamalarla ilgili hükümleri hariç) tabi olmayıp, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Genel Müdürlüğü Mal ve Hizmet Alımı Yönetmeliği esaslarına göre yapılacaktır. Teşekkürümüz ihaleyi yapıp yapmamakta veya kısmen yapmaktaki serbesttir. 5387/1-1

MEYDAN TEMİZLİK VE PANCAR YÜZDÜRME HİZMETLERİ
AÇIK İHALE USULÜ İLE İHALE EDİLECEKTİR

Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası Müdürlüğünden:

İhale Kayıt No : 2016/199370

1 - İdarenin

a) Adresi : Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası Sivrihisar Cad.
No: 195 Eskişehir

b) Telefon ve Faks Numarası : 0222-230 27 39 (10 hat) Dahili: 0222-230 27 38

2 - İhale Konusu Hizmetin

a) Niteliği, Türü ve Miktarı : Fabrikamızın 2016/2017 Kampanya Döneminde; 50 kişi ile 130 günde Meydan Temizlik ve Pancar Yüzdürme Hizmetleri

b) Yapılacağı Yer : Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası

3 - İhalenin

a) Yapılacağı Yer : Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası

b) Tarihi ve Saati : 28.06.2016 Salı saat 14.00

4 - İhaleye katılabilme şartları ve istenilen belgeler ile yeterlik değerlendirmesinde uygulanacak kriterler:

4.1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir:

a) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya ilgili Meslek Odası Belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ilk ilan veya ihale tarihinin içerisinde bulunduğu yılda alınmış, ilgisine göre Ticaret ve/veya Sanayi Odasına veya ilgili Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuatı gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından, ilk ilan veya ihale tarihinin içerisinde bulunduğu yılda alınmış, tüzel kişiliğin sicile kayıtlı olduğuna dair belge,

b) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren İmza Beyannamesi veya İmza Sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimdeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi, bu bilgilerin tamamının bir ticaret sicil gazetesinde bulunmaması halinde, bu bilgilerin tümünü göstermek üzere ilgili ticaret sicil gazeteleri veya bu hususları gösteren belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri.

c) Şekli ve içeriği bu Şartnamede belirlenen teklif mektubu.

d) Vekâleten ihaleye katılma halinde, vekil adına düzenlenmiş, ihaleye katılmaya ilişkin noter onaylı vekâletname ile vekilin noter tasdikli imza beyannamesi.

e) İsteklinin ortak girişim olması halinde, şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen iş ortaklığı beyannamesi.

f) Tüzel kişi tarafından İş Deneyimini göstermek için sunulan belgenin, tüzel kişiliğin yarısından fazla hissesine sahip ortağına ait olması halinde, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği veya Yeminli Mali Müşavir ya da Serbest Muhasebeci Mali Müşavir ve ya Noter tarafından ilk ilan tarihinden sonra düzenlenen ve düzenlendiği tarihten geriye doğru son 1 yıldır kesintisiz olarak bu şartın korunduğunu gösteren, Standart forma uygun belge.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin belgeler:

4.2.1. İş Deneyim Belgeleri:

Yurt içinde veya yurt dışında kamu veya özel sektörde bedel içeren tek bir sözleşme kapsamında taahhüt edilen ihale konusu iş veya benzer işlere ilişkin olarak; İlk ilan veya davet tarihinden geriye doğru son beş yıl içinde kabul işlemleri tamamlanan hizmet alımlarıyla ilgili iş deneyimini gösteren belgelerin,

Devredilen işlerde devir öncesindeki veya sonrasında dönemde toplam sözleşme bedelinin en az % 80'inin tamamlanması şartıyla, ilk ilan veya davet tarihinden geriye doğru son beş yıl içinde kabul işlemleri tamamlanan hizmet işlerine ilişkin deneyimi gösteren belgelerin verilmesi zorunludur.

Kabul tarihi veya gerçekleşme oranının toplam sözleşme bedelinin en az % 80'ine ulaştığı tarihin, ilk ilan veya davet tarihi ile ihale veya son başvuru tarihi arasında olan işler de yukarıdaki fıkra kapsamında değerlendirilir.

Teklif edilen bedelin % 30'u oranında, ihale konusu iş veya benzer işlere ait tek sözleşmeye ilişkin iş deneyimini gösteren belgelerin sunulması gerekir.

İş ortaklığında pilot ortağın, istenen iş deneyim tutarının en az % 70'ini, diğer ortakların her birinin ise istenen iş deneyim tutarının en az % 10'unu sağlaması gerekir. Ancak, diğer ortak veya ortakların iş deneyim tutarı toplamı, istenen iş deneyim tutarının % 30'undan az olamaz.

4.2.2. İsteklinin organizasyon yapısına ve personel durumuna ilişkin belgeler:

Meydan Temizlik ve Pancar Yüzdürme Hizmetinde çalışacak elemanlarla ilgili detaylar Teknik Şartnamede belirtilmiştir.

İhale uhdesinde kalan firma, okul durumları ve personelle ilgili diğer belgeleri Sözleşme aşamasında İdareye vermek zorundadır.

4.2.3. İş deneyiminde değerlendirilecek benzer işler: İhale konusu iş, Kamu veya Özel Sektörde personel çalıştırılmasına dayalı faaliyet gösteren Gerçek ve Tüzel kişilerin yapmış olduğu işler.

5 - İhaleye sadece yerli istekliler katılabilecektir.

6 - İhale konusu işin tamamı veya bir kısmı alt yüklenicilere yaptırılamaz.

7 - Bu ihalede tekliflerin değerlendirilmesinde ekonomik açıdan en avantajlı teklif; en düşük fiyat esasına göre belirlenecektir.

8 - İhale dokümanı Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası Ticaret servisi adresinde görülebilir ve 100,00 TL karşılığı aynı adresten temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların İhale dokümanını satın almaları zorunludur.

9 - Teklifler, 28.06.2016 Salı günü saat 14:00'e kadar Kazım Taşkent Eskişehir Şeker Fabrikası Haberleşme Servisine verilebileceği gibi, iadeli taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir.

10 - Gereği halinde açık eksiltme ve pazarlık yapılabileceğinden, isteklilerin ihale gün ve saatinde fabrikamızda hazır bulunmaları gerekmektedir.

11 - İstekliler tekliflerini, her bir iş kalemi için teklif edilen birim fiyatların miktarlarla çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat şeklinde vereceklerdir. İhale sonucu, üzerine ihale yapılan istekli ile her bir iş kalemi için teklif edilen birim fiyatın miktarlarla çarpılması sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme düzenlenecektir.

12 - İstekliler teklif edilen bedelin % 3'ünden az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir.

13 - Verilen tekliflerin geçerlik süresi, ihale tarihinden itibaren en az 45 takvim günü olmalıdır.

14 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

15 - Bu İhale (ceza ve yasaklamalarla ilgili hususlar hariç) 4734 ve 4735 sayılı Kamu İhale Kanunlarına tabi değildir.

TTK İHTİYACI OLARAK 10 KALEM MUHTELİF EBATLARDA SEYYAR FLANŞLI BORU VE FLANŞ ALIMI 4734 SAYILI KANUNUN 3/g MADDESİ KAPSAMINDA AÇIK İHALE USULÜ İLE İHALE EDİLECEKTİR

Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğünden:

İhale kayıt numarası : 2016/198776

1 - İdarenin

a) Adresi : Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Daire Başkanlığı ZONGULDAK

b) Telefon ve faks numarası : Tel: 0 372 259 47 94 - 84
Fax: 0 372-251 19 00 - 253 12 73

c) Elektronik posta adresi (varsa) : satinalma@taskomuru.gov.tr

2 - İhale konusu işin nev'i

Malzemenin Cinsi

Miktarı

a) Niteliği, türü ve miktarı : Muhtelif Ebatlarda Seyyar Flanşlı Boru 10 Kalem ve Flanş Temini

b) Teslim yeri : Malzemelerin teslim yeri Bülent Ecevit Caddesi'ndeki T.T.K Genel Müdürlüğü Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı Muayene ve Tesellüm İşleri Şube Müdürlüğü Tesellüm Şefliği ambarıdır.

c) Teslim süresi : Firmalar malzemeleri 45 takvim günü içerisinde Kurumumuza teslim edeceklerdir.

3 - İhaleenin

a) Yapılacağı yer : TTK Satınalma Daire Başkanlığı ZONGULDAK

b) Tarihi ve saati : 27.06.2016 Pazartesi - saat: 15.00

c) Dosya no : 1618026

4 - İhaleye katılabilmek için gereken belgeler ve yeterlik kriterleri

4.1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir:

a) Tebligat için adres beyanı ve ayrıca irtibat için telefon ve varsa faks numarası ile elektronik posta adresi,

b) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odası belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuatı gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, tüzel kişiliğin sicile kayıtlı olduğuna dair belge,

c) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren imza beyannamesi veya imza sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimindeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi veya bu hususları tevsik eden belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri,

d) İhale İdari şartnamesinin 9 uncu maddesinin (a), (b), (c), (d), (e) ve (g) bentlerinde sayılan durumlar da olunmadığına ilişkin, ihale tarihinden önceki üç ay içinde alınmış belgeler ile buna ilişkin yazılı taahhütname,

e) Şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen teklif mektubu,

f) İhale İdari şartnamesinde belirlenen geçici teminat,

g) Vekaleten ihaleye katılma halinde, istekli adına katılan kişinin ihaleye katılmaya ilişkin noter tasdikli vekaletnamesi ile noter tasdikli imza beyannamesi,

h) İsteklinin iş ortaklığı olması halinde şekli ve içeriği bu Şartnamede belirlenen iş ortaklığı beyannamesi,

j) İsteklilerin alt yüklenicilere yaptırmayı düşündükleri işlere ait önerileri ve işlerin listesi,
 k) İhale dokümanının satın alındığına dair belge, İsteklilerin ortak girişim olması halinde
 (b), (c) ve (d) de yer alan belgelerin her bir ortakça ayrı ayrı verilmesi zorunludur.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin aranacak belgeler ve bu belgelerin taşınması gereken kriterler.

4.2.1. Firmalar teklifleri ile birlikte iki takım tanıtıcı katalog vereceklerdir.

5 - Ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi:

5.1. En düşük fiyat esasına göre belirlenecektir. Tekliflerin eşit olması durumunda erken teslim süresi dikkate alınacaktır.

5.2. İstekliler tekliflerini Türk Lirası olarak vereceklerdir.

6 - İhale, İdari Şartnamedeki katılma koşullarını taşıyan tüm yerli isteklilere açıktır.

7 - İhale dokümanı TTK Satınalma Dairesi Başkanlığı Bülent Ecevit Caddesi No: 2 Zonguldak ve TTK Ankara Misafirhanesi 7. Cadde (Aşkaabat Cd.) 19. Sokak No: 22 Bahçelievler/Ankara görülebilir ve şartnameler 30,00 TL. karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir.

İhale dokümanı kargo yoluyla da satın alınması mümkündür. Kargo yoluyla ihale dokümanı almak isteyenler, Kargo masrafı kendilerine ait olmak üzere 30,00 TL. İhale dokümanını Vakıflar Bankası Zonguldak Şubesindeki TR91 0001 5001 5800 7292 5642 28 no'lu hesabımıza yatıracaklardır. Kargo yoluyla ihale dokümanı satın almak isteyenler, İhale dokümanı bedeline ilişkin ödeme dekontu ile ihale dokümanının gönderileceği adresinde belirtildiği ihale dokümanı talep başvurularını yukarıda yer alan faks numarasına veya yazılı olarak idareye ihale tarihinden sonra en az beş gün önce göndermek zorundadır. İhale dokümanının kargo yoluyla gönderilmesi halinde, kargonun ulaşmamasından veya geç ulaşmasından yada dokümanın eksik olmasından dolayı idareміz hiçbir şekilde sorumlu tutulamaz. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanı satın almaları zorunludur.

8 - Teklifler en geç 27.06.2016 Pazartesi - saat 15.00'e kadar Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığına elden teslim edilebileceği gibi iadeli-taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir. Ancak postada doğabilecek gecikmeden idareміz sorumlu değildir.

9 - İstekliler tekliflerini, her bir iş kaleminin miktarı ile bu iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatlarının çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden vereceklerdir. İhale sonucu, ihale üzerine bırakılan istekliyle her bir iş kaleminin miktarı ile iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden birim fiyat sözleşme imzalanacaktır. İhale konusu işe ilişkin kısmi teklif verilebilecektir. Ancak her bir iş kalemi miktarları için kısmi teklif verilemeyecektir.

10 - İstekliler teklif edilen bedelin %3'den az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir. Teklif edilen bedelin %3'ünden az oranda geçici teminat veren isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılacaktır.

11 - Verilen tekliflerin geçerlilik süresi ihale tarihinden itibaren en az 120 takvim günü olmalıdır.

12 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

13 - Bu ihale ile ilgili olarak ceza ve hailerden yasaklama hükümleri için aşağıdaki maddeler uygulanır.

13.1.1. İsteklilere uygulanacak cezai müeyyide ve ihalelerden yasaklama işlemlerinde 4734 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

13.1.2. Sözleşmenin uygulanması safhasında yasak fiil ve davranışlar ile ihalelerden yasaklama işlemleri Kurumumuz Mal, Hizmet Alımları ve Yapım işleri ile ilgili Yönetmeliğimizin 15/A ve 15/B maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

İlan olunur.

5344/1-1

VİBRASYON ELEĞİ SATIN ALINACAKTIR

Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Daire Başkanlığından:

İşin Adı: Vibrasyon eleği 4734 sayılı Kanununun 3/g maddesi kapsamında hazırlanan Kurumumuz yönetmeliği açık ihale usulü ile ihale edilecektir.

İhale Kayıt Numarası : 2016/201425

Dosya No : 1624062

1 - İdarenin:

a) Adres : Bağlık Caddesi Yayla Mahallesi İhsan Soyak Sokak No: 2
67090 - ZONGULDAK

b) Telefon ve Faks Numarası : Tel: 0.372 252 40 00 (70 Hat) Faks: 0.372 251 19 00

c) Elektronik Posta Adresi :

2 - İhale Konusu Malın:

a) Niteliği, Türü ve Miktarı : Vibrasyon eleği 1 kalem

b) Teslim Yeri : Armutçuk Taşkömürü İşletme Müessesesi iş sahası.

c) Teslim Tarihi : İşe başlanmasını müteakip 60 takvim günüdür.

3 - İhalenin:

a) Yapılacağı Yer : Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü
Satınalma Dairesi Başkanlığı
Bülent Ecevit Caddesi No: 2 ZONGULDAK

b) Tarihi ve Saati : 23.06.2016 Perşembe günü saat: 15:00

4 - İhaleye katılabilme şartları ve istenilen belgeler ile yeterlilik kriterleri;

4.1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir.

a) Tebligat için adres beyanı ve ayrıca irtibat için telefon ve varsa faks numarası ile elektronik posta adresi,

b) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odası belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuat gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, tüzel kişiliğin siciline kayıtlı olduğuna dair belge,

c) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren imza beyannamesi veya imza sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimindeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi veya bu hususları tevsik eden belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri,

d) İdari Şartnamenin 9 uncu maddesinin (a), (b), (c), (d), (e) ve (g) bentlerinde sayılan, isteklilerin ihale dışı bırakılmasını öngören durumlarda bulunmadığına dair, ihale tarihinden önceki üç ay içinde alınmış belgeler ile buna ilişkin yazılı taahhütname,

- e) Şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen teklif mektubu,
- f) Şartnamede belirtilen geçici teminat,
- g) Vekaleten ihaleye katılma halinde, istekli adına katılan kişinin ihaleye katılmaya ilişkin noter tasdikli vekaletnamesi ile noter tasdikli imza beyannamesi,
- h) İsteğlinin ortak girişim olması halinde şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen ortak girişim beyannamesi,
- i) İhale dokümanının satın alındığına dair belge. İsteğlinin ortak girişim olması halinde (b), (c) ve (d) de yer alan belgelerin her bir ortakça ayrı ayrı verilmesi zorunludur.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin aranacak belgeler ve bu belgelerin taşınması gereken kriterler;

5 - Ekonomik açıdan en avantajlı teklif en düşük fiyat esasına göre belirlenecektir.

6 - İdari Şartnamedeki katılma koşullarını taşıyan tüm yerli istekliler katılabilecektir.

7 - İhale dokümanı Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Mithat paşa Mah. Bülent Ecevit Cad. No: 2 ZONGULDAK ve TTK Ankara Misafirhanesi 7. Cadde (Aşkaabat Cd.) 19. Sokak No:22 BAHÇELİEVLER-ANKARA adresinde görülebilir ve şartnameler 20.00 TL. karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanını satın almaları zorunludur.

8 - Teklifler en geç 23.06.2016 Perşembe günü saat 15.00'a kadar Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığına elden teslim edilebileceği gibi iadeli - taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir. Ancak postada doğabilecek gecikmeden idaremiş sorumlu değildir.

9 - İsteğliler tekliflerini, her iş kaleminin miktarı ile bu iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatlarının çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden vereceklerdir. İhale sonucu üzerine ihale yapılan istekli ile her iş kaleminin miktarı ile iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme düzenlenecektir.

10 - İsteğliler teklif edilen bedelin %3'den az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir.

11 - Verilen tekliflerin geçerlilik süresi ihale tarihinden itibaren en az 120 (Yüzyirmi) takvim günü olmalıdır.

12 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

13. - Bu ihale ile ilgili olarak ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri için aşağıdaki maddeler uygulanır;

13.1.1. İsteğlilere uygulanacak cezai müeyyide ve ihalelerden yasaklama işlemlerinde 4734 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

13.1.2. Sözleşmenin uygulanması safhasında yasak fiil ve davranışlar ile ihalelerden yasaklama işlemleri Kurumumuz Mal, Hizmet Alımları ve Yapım İşleri ile ilgili Yönetmeliğimizin 15/A ve 15/B maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

İlan olunur.

5388/1-1

TZK PALETLİ ZİNCİRİ VE PALETİ SATIN ALINACAK

Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Daire Başkanlığından:

İşin Adı: TZK paletli zinciri ve paleti 4734 sayılı Kanununun 3/g maddesi kapsamında hazırlanan Kurumumuz yönetmeliği açık ihale usulü ile ihale edilecektir.

İhale Kayıt Numarası : 2016/200549

Dosya No : 1626061

1 - İdarenin:

a) Adres : Bağlık Caddesi Yayla Mahallesi İhsan Soyak Sokak No: 2
67090 - ZONGULDAK

b) Telefon ve Faks Numarası : Tel: 0.372 252 40 00 (70 Hat) Faks: 0.372 251 19 00

c) Elektronik Posta Adresi :

2 - İhale Konusu Malın:

a) Niteliği, Türü ve Miktarı : TZK paletli zinciri ve paleti (2 kalem)

b) Teslim Yeri : Türkiye Taşkömürü Kurumu Makine ve İkmal Daire Başkanlığı Muayene ve Tesellüm İşleri Şube Müdürlüğü
Tesellüm Şefliği Ambarı/ZONGULDAK

c) Teslim Tarihi : İşe başlanmasını müteakip 60 takvim günüdür.

3 - İhalenin:

a) Yapılacağı yer : Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü
Satınalma Dairesi Başkanlığı
Bülent Ecevit Caddesi No:125 - ZONGULDAK

b) Tarihi ve Saati : 21.06.2016 Salı günü saat: 15:00

4 - İhaleye katılabilme şartları ve istenilen belgeler ile yeterlilik kriterleri;

4.1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir.

a) Tebligat için adres beyanı ve ayrıca irtibat için telefon ve varsa faks numarası ile elektronik posta adresi,

b) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odası belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuat gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, tüzel kişiliğin siciline kayıtlı olduğuna dair belge,

c) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren imza beyannamesi veya imza sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimindeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi veya bu hususları tevsik eden belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri,

d) İdari Şartnamenin 9 uncu maddesinin (a), (b), (c), (d), (e) ve (g) bentlerinde sayılan, isteklilerin ihale dışı bırakılmasını öngören durumlarda bulunmadığına dair, İhale tarihinden önceki üç ay içinde alınmış belgeler ile buna ilişkin yazılı taahhütname,

- e) Şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen teklif mektubu,
f) Şartnamede belirtilen geçici teminat,
g) Vekaleten ihaleye katılma halinde, istekli adına katılan kişinin ihaleye katılmaya ilişkin noter tasdikli vekaletnamesi ile noter tasdikli imza beyannamesi,
h) İsteklinin ortak girişim olması halinde şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen ortak girişim beyannamesi,
ı) İhale dokümanının satın alındığına dair belge. İsteklinin ortak girişim olması halinde (b), (c) ve (d) de yer alan belgelerin her bir ortakça ayrı ayrı verilmesi zorunludur.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin aranacak belgeler ve bu belgelerin taşınması gereken kriterler;

4.2.1.---

5 - Ekonomik açıdan en avantajlı teklif toplamda en düşük fiyat esasına göre belirlenecektir.

6 - İdari Şartnamedeki katılma koşullarını taşıyan tüm yerli istekliler katılabilecektir.

7 - İhale dokümanı Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Mithatpaşa Mah. Bülent Ecevit Cad. No: 125 ZONGULDAK ve TTK Ankara Misafirhanesi 7. Cadde (Aşkaabat Cd.) 19. Sokak No: 22 BAHÇELİEVLER-ANKARA adresinde görülebilir ve şartnameler 20.00 TL. karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanını satın almaları zorunludur.

8 - Teklifler en geç 21.06.2016 SALI günü saat 15.00'a kadar Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığına elden teslim edilebileceği gibi iadeli - taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir. Ancak postada doğabilecek gecikmeden idaremiz sorumlu değildir.

9 - İstekliler tekliflerini, her iş kaleminin miktarı ile bu iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatlarının çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden vereceklerdir. İhale sonucu üzerine ihale yapılan istekli ile her iş kaleminin miktarı ile iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme düzenlenecektir.

10 - İstekliler teklif edilen bedelin %3'den az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir.

11 - Verilen tekliflerin geçerlilik süresi ihale tarihinden itibaren en az 120 (Yüzyirmi) takvim günü olmalıdır.

12 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

13. - Bu ihale ile ilgili olarak ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri için aşağıdaki maddeler uygulanır;

13.1.1. İsteklilere uygulanacak cezai müeyyide ve ihalelerden yasaklama işlemlerinde 4734 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

13.1.2. Sözleşmenin uygulanması safhasında yasak fiil ve davranışlar ile ihalelerden yasaklama işlemleri Kurumumuz Mal, Hizmet Alımları ve Yapım İşleri ile ilgili Yönetmeliğimizin 15/A ve 15/B maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

İlan olunur.

5389/1-1

MUHTELİF ELEKTRİKLİ VE AKÜLÜ EL ALETLERİ SATIN ALINACAKTIR

Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Daire Başkanlığından:

İşin Adı : MUHTELİF ELEKTRİKLİ VE AKÜLÜ EL ALETLERİ alımı 4734 sayılı Kanunun 3/g maddesi kapsamında hazırlanan Kurumumuz yönetmeliği açık ihale usulü ile ihale edilecektir.

İhale kayıt numarası : 2016 / 196235

Dosya no : 1622058

1 - İDARENİN:

a) Adres : Bağlık Caddesi Yayla Mahallesi İhsan Soyak Sokak No: 2 67090-ZONGULDAK

b) Telefon ve Faks numarası : Tel: 0.372 252 40 00 (70 Hat)
Faks: 0.372 251 19 00

c) Elektronik posta adresi :

2 - İHALE KONUSU MALIN:

a) Niteliği, türü ve miktarı : Muhtelif elektrikli ve akülü el aletleri: 8 kalem

b) Teslim yeri : Bülent Ecevit Caddesi'ndeki Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Makina ve İkmal Dairesi Başkanlığı Muayene ve Tesellüm İşleri Şube Müdürlüğü Tesellüm Şefliği Ambarı ZONGULDAK

c) Teslim tarihi : İşe başlanmasını müteakip 20 takvim günüdür.

3 - İHALENİN

a) Yapılacağı yer : Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Bülent Ecevit Caddesi No: 125 ZONGULDAK

b) Tarihi ve saati : 16/06/2016 Perşembe günü saat: 15:00

4 - İhaleye katılabilmek şartları ve istenilen belgeler ile yeterlilik kriterleri;

4-1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir.

a) Tebligat için adres beyanı ve ayrıca irtibat için telefon ve varsa faks numarası ile elektronik posta adresi,

b) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odası belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuat gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, tüzel kişiliğin siciline kayıtlı olduğuna dair belge,

c) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren imza beyannamesi veya imza sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimindeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi veya bu hususları tevsik eden belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri,

d) İdari Şartnamenin 9 uncu maddesinin (a), (b), (c), (d), (e) ve (g) bentlerinde sayılan, isteklilerin ihale dışı bırakılmasını öngören durumlarda bulunmadığına dair, İhale tarihinden önceki üç ay içinde alınmış belgeler ile buna ilişkin yazılı taahhütname,

e) Şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen teklif mektubu,

f) Şartnamede belirtilen geçici teminat,

g) Vekaleten ihaleye katılma halinde, istekli adına katılan kişinin ihaleye katılmaya ilişkin noter tasdikli vekaletnamesi ile noter tasdikli imza beyannamesi,

h) İsteklinin ortak girişim olması halinde şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen ortak girişim beyannamesi,

i) İhale dokümanının satın alındığına dair belge. İsteklinin ortak girişim olması halinde (b), (c) ve (d) de yer alan belgelerin her bir ortakça ayrı ayrı verilmesi zorunludur.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin aranacak belgeler ve bu belgelerin taşınması gereken kriterler;

4.2.1.

5 - Ekonomik açıdan en avantajlı teklif en düşük fiyat esasına göre belirlenecektir.

6 - İdari Şartnamedeki katılma koşullarını taşıyan tüm yerli istekliler katılabilecektir.

7 - İhale dokümanı Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Mithat paşa Mah. Bülent Ecevit Cad. No: 125 ZONGULDAK ve TTK Ankara Misafirhanesi 7. Cadde (Aşkaabat Cd.) 19. Sokak No: 22 BAHÇELİEVLER-ANKARA adresinde görülebilir ve şartnameler 20.00 TL. karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanını satın almaları zorunludur.

8 - Teklifler en geç 16/06/2016 Perşembe günü saat 15.00'a kadar Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığına elden teslim edilebileceği gibi iadeli - taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir. Ancak postada doğabilecek gecikmeden idareميز sorumlu değildir.

9 - İstekliler tekliflerini, her iş kaleminin miktarı ile bu iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatlarının çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden vereceklerdir. İhale sonucu üzerine ihale yapılan istekli ile her iş kaleminin miktarı ile iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme düzenlenecektir.

10 - İstekliler teklif edilen bedelin %3'den az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir.

11 - Verilen tekliflerin geçerlilik süresi ihale tarihinden itibaren en az 120 (Yüzyirmi) takvim günü olmalıdır.

12 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

13 - Bu ihale ile ilgili olarak ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri için aşağıdaki maddeler uygulanır.

13.1.1. İsteklilere uygulanacak cezai müeyyide ve ihalelerden yasaklama işlemlerinde 4734 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümler uygulanır.

13.1.2. Sözleşmenin uygulanması safhasında yasak fiil ve davranışlar ile ihalelerden yasaklama işlemleri Kurumumuz Mal, Hizmet Alımları ve Yapım İşleri ile İlgili Yönetmeliğimizin 15/A ve 15/B maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

İlan olunur.

5390/1-1

BANT KONVEYÖR YEDEKLERİ SATIN ALINACAKTIR

Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Daire Başkanlığından:

İşin Adı : Bant konveyör yedekleri 4734 sayılı Kanununun 3/g maddesi kapsamında hazırlanan Kurumumuz yönetmeliği açık ihale usulü ile ihale edilecektir.

İhale kayıt numarası : 2016/200796

Dosya no : 1624060

1 - İDARENİN:

a) Adres : Bağlık Caddesi Yayla Mahallesi İhsan Soyak Sokak No: 2 67090-ZONGULDAK

b) Telefon ve Faks numarası : Tel: 0.372 252 40 00 (70 Hat)

Faks: 0.372 251 19 00

c) Elektronik posta adresi :

2 - İHALE KONUSU MALIN

a) Niteliği, türü ve miktarı : Bant konveyör yedekleri: 8 kalem

b) Teslim yeri : Bülent Ecevit Caddesi'ndeki, TTK Makine ve İkmal Dairesi Başkanlığı Muayene ve Tesellüm İşleri Şube Müdürlüğü Tesellüm Şefliği Ambarıdır.

c) Teslim tarihi : İşe başlanmasını müteakip Bant tahrik tamburları 60 Bant makaraları 90 takvim günüdür.

3 - İHALENİN:

a) Yapılacağı yer : Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Bülent Ecevit Caddesi No: 2 ZONGULDAK

b) Tarihi ve saati : 20.06.2016 Pazartesi günü saat: 15:00

4 - İhaleye katılabilmek şartları ve istenilen belgeler ile yeterlilik kriterleri;

4-1. İsteklilerin ihaleye katılabilmeleri için aşağıda sayılan belgeleri teklifleri kapsamında sunmaları gerekir.

a) Tebligat için adres beyanı ve ayrıca irtibat için telefon ve varsa faks numarası ile elektronik posta adresi,

b) Mevzuatı gereği kayıtlı olduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odası belgesi;

1) Gerçek kişi olması halinde, ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, Ticaret ve/veya Sanayi Odası veya Meslek Odasına kayıtlı olduğunu gösterir belge,

2) Tüzel kişi olması halinde, mevzuat gereği tüzel kişiliğin siciline kayıtlı bulunduğu Ticaret ve/veya Sanayi Odasından ihaleye ilişkin ilk ilanın yapıldığı yıl içerisinde alınmış, tüzel kişiliğin siciline kayıtlı olduğuna dair belge,

c) Teklif vermeye yetkili olduğunu gösteren imza beyannamesi veya imza sirküleri;

1) Gerçek kişi olması halinde, noter tasdikli imza beyannamesi,

2) Tüzel kişi olması halinde, ilgisine göre tüzel kişiliğin ortakları, üyeleri veya kurucuları ile tüzel kişiliğin yönetimindeki görevlileri belirten son durumu gösterir Ticaret Sicil Gazetesi veya bu hususları tevsik eden belgeler ile tüzel kişiliğin noter tasdikli imza sirküleri,

d) İdari Şartnamenin 9 uncu maddesinin (a), (b), (c), (d), (e) ve (g) bentlerinde sayılan, isteklilerin ihale dışı bırakılmasını öngören durumlarda bulunmadığına dair, İhale tarihinden önceki üç ay içinde alınmış belgeler ile buna ilişkin yazılı taahhütname,

e) Şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen teklif mektubu,

f) Şartnamede belirtilen geçici teminat,

g) Vekaleten ihaleye katılma halinde, istekli adına katılan kişinin ihaleye katılmaya ilişkin noter tasdikli vekaletnamesi ile noter tasdikli imza beyannamesi,

h) İsteklinin ortak girişim olması halinde şekli ve içeriği Şartnamede belirlenen ortak girişim beyannamesi,

ı) İhale dokümanının satın alındığına dair belge, İsteklinin ortak girişim olması halinde (b), (c) ve (d) de yer alan belgelerin her bir ortakça ayrı ayrı verilmesi zorunludur.

4.2. Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin aranacak belgeler ve bu belgelerin taşınması gereken kriterler;

5 - Ekonomik açıdan en avantajlı teklif en düşük fiyat esasına göre belirlenecektir.

6 - İdari Şartnamedeki katılma koşullarını taşıyan tüm yerli istekliler katılabilecektir.

7 - İhale dokümanı Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığı Mithat paşa Mah. Bülent Ecevit Cad. No: 2 ZONGULDAK ve TTK Ankara Misafirhanesi 7. Cadde (Aşkaabat Cd.) 19. Sokak No: 22 BAHÇELİEVLER-ANKARA adresinde görülebilir ve şartnameler 30.00 TL. karşılığı aynı adreslerden temin edilebilir. İhaleye teklif verecek olanların ihale dokümanını satın almaları zorunludur.

8 - Teklifler en geç 20.06.2016 Pazartesi günü saat 15.00'a kadar Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Satınalma Dairesi Başkanlığına elden teslim edilebileceği gibi iadeli - taahhütlü posta vasıtasıyla da gönderilebilir. Ancak postada doğabilecek gecikmeden idaremiz sorumlu değildir.

9 - İstekliler tekliflerini, her iş kaleminin miktarı ile bu iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatlarının çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden vereceklerdir. İhale sonucu üzerine ihale yapılan istekli ile her iş kaleminin miktarı ile iş kalemleri için teklif edilen birim fiyatların çarpımı sonucu bulunan toplam bedel üzerinden teklif birim fiyat sözleşme düzenlenecektir.

10 - İstekliler teklif edilen bedelin %3'den az olmamak üzere kendi belirleyecekleri oranda geçici teminat vereceklerdir.

11 - Verilen tekliflerin geçerlilik süresi ihale tarihinden itibaren en az 120 (Yüzyirmi) takvim günü olmalıdır.

12 - Konsorsiyumlar ihaleye teklif veremezler.

13 - Bu ihale ile ilgili olarak ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri için aşağıdaki maddeler uygulanır;

13.1.1 - İsteklilere uygulanacak cezai müeyyide ve ihalelerden yasaklama işlemlerinde 4734 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

13.1.2 - Sözleşmenin uygulanması safhasında yasak fiil ve davranışlar ile ihalelerden yasaklama işlemleri Kurumumuz Mal, Hizmet Alımları ve Yapım İşleri ile ilgili Yönetmeliğimizin 15/A ve 15/B maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

İlan olunur.

5392/1-1

ÇEŞİTLİ İLÂNLAR

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

TEBLİGAT METNİ

5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan 17/06/2004 tarihli ve 25495 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 17 inci maddesinin 1 inci fıkrasında yer alan “Taşıma, bayilik ve serbest kullanıcı lisansları aşağıdaki hallerde Petrol Piyasası Dairesi Başkanlığınca, diğer lisanslar ise Kurul kararıyla sona erdirilir: ...e) Lisans başvurusu kapsamında aranan bir belgenin geçerliliğini sonradan yitirdiğinin anlaşılması üzerine, durumun lisans sahibine bildirilerek tebligatı izleyen onbeş gün içerisinde geçerli belgenin Kuruma ibrazının istenmesine rağmen, bu sürenin veya lisans sahibi geçerli belgenin ibrazı için ek süre talebinde bulunursa onbeş günü aşmamak üzere Kurumca verilen ek sürenin sonuna kadar geçerli belgenin Kuruma ibraz edilmemesi halinde” hükmü uyarınca, 03/04/2013 tarihli ve MYĞ/4344-2/32440 numaralı Madeni Yağ Lisansı İSMET İNANÇ PETROL ÜRÜNLERİ MADENİ YAĞ GIDA İNŞAAT NAKLİYAT SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ'nin; Kapasite Raporu ile TSE/TSEK Belgelerinin geçerliliğini yitirdiği anlaşıldığından, lisans sahibinin geçerli Kapasite Raporu ile TSE/TSEK Belgelerini ilânen tebliğ tarihini izleyen 15 gün içerisinde “Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu Petrol Piyasası Dairesi Başkanlığı Muhsin Yazıcıoğlu Caddesi No:51/C 06530 Yüzüncüyıl/ANKARA” adresine göndermesi gerektiği, süresi içerisinde gönderilmeyen belgelerin dikkate alınmayacağı ve ilgilinin lisansının sona erdirileceği hususları 7201 sayılı Tebliğat Kanunu uyarınca ilânen tebliğ olunur.

5427/1-1

Mevlana Mahallesi, Halef Hoca Caddesi, No:51 Talas/ KAYSERİ adresinde 09/11/2009 tarihli ve BAY/939-82/26780 numaralı (09/09/2013 tarihli 30132 sayılı Kararla sonlandırılan) istasyonlu bayilik lisansı kapsamında faaliyet gösteren Anayurt Petrol ve Ürünleri İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.'nin, 5015 sayılı Kanuna aykırı faaliyet göstermesi nedeniyle yazılı savunma yapılması için tebliğat yapılmış olmasına karşılık Kurumumuza süresi içinde herhangi bir yazılı savunma ulaşmamış olup Kurulun 07/04/2016 tarihli ve 6209-44 sayılı Kararı ile Anayurt Petrol ve Ürünleri İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti. hakkında 67.962.-TL tutarında idari para cezası uygulanmasına karar verilmiştir.

Söz konusu Kurul Kararı uyarınca, 67.962.-TL tutarındaki idari para cezasının 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin 6 ncı fıkrası ve ilgili mevzuat gereği, yazımızın ilânen tebliğ edildiği tarihi izleyen 60 gün içerisinde Vakıflar Bankası Bahçelievler Şubesi nezdinde açılan Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'na ait TR55 0001 5001 5800 7292 2300 32 numaralı hesaba yatırılabilceği ve aynı süre içerisinde, Kurul Kararı aleyhine yetkili idare mahkemesinde dava açma hakkının saklı olduğu hususu 7201 sayılı Tebliğat Yasası uyarınca ilânen tebliğ edilir.

5428/1/1-1

Kurulun 10/03/2016 tarihli ve 6151-52 sayılı Kararı ile; Kaynar Mahallesi İstiklal Caddesi Pınarbaşı/ KAYSERİ adresinde 06/09/2007 tarihli ve BAY/939-82/22872 numaralı (24/02/2015 tarihli ve 7441 sayılı Karar ile sonlandırılan) istasyonlu bayilik lisansı kapsamında faaliyet gösteren Can-Pet Petrol Ürünleri Nak. San. ve Tic. Ltd. Şti.'nin, 19/12/2012 tarihli tespite göre dağıtıcısı dışında akaryakıt ikmal etmesi nedeniyle 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca söz konusu tüzel kişi hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen 28/03/2016 tarihli ve 487 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgilisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebliğat Yasası uyarınca ilânen tebliğ olunur.

5428/2/1-1

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

Kurulun 17.03.2016 tarihli ve 6161-22 sayılı Kararı ile; 18.05.2009 tarih ve BAY/939-8226025 sayılı istasyonlu bayilik lisansı kapsamında faaliyet gösteren Resul KAYA'nın akaryakıt istasyonundan 03.03.2011 tarihinde alınan motorin numunesine ilişkin, TÜBİTAK MAM'ın düzenlediği 16.03.2011 tarihli ve M-11/390 sayılı analiz raporuna göre Resul KAYA'nın;

a) Ulusal marker seviyesi geçersiz ve teknik düzenlemelere aykırı akaryakıt ikmal etmesinin, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (1) bendi ve 18 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile Petrol Piyasasında Uygulanacak Teknik Kriterler Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile 7 nci maddesinin (d) ve (f) bentlerine,

b) Kırsal motorini solvent karıştırılarak taşıdığı etmesinin; 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi ile Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 38 inci maddesinin (e) bendine,

aykırılık teşkil ettiği değerlendirildiğinden, Ankara 11. İdare Mahkemesinin 10.12.2015 tarih ve E.2015/600 K:2015/1857 sayılı kararında belirtilen gerekçe çerçevesinde, konunun detaylı bir şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi amacıyla, 5015 sayılı Kanunun “İdari yaptırımlar” başlıklı 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca söz konusu tüzel kişi hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen 13/04/2016-580 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan tebliğ olunur. 5428/3/1-1

Kurul'un 10/03/2016 tarih ve 6151-13 sayılı kararı ile 21/03/2005 tarih ve BAY/463-982/09617 numaralı bayilik lisansı sahibi Güleç Petrol Ticaret Nakliyat İnş. Paz. Ltd. Şti.'ne ait akaryakıt istasyonunda 06/02/2012 tarihinde yapılan denetimde alınan benzin numunelerinin akredite laboratuvarında yapılan analiz sonuçlarına göre, (2012-0410R) nolu numunenin ulusal marker seviyesinin “geçersiz” ve ilgili teknik düzenlemelere “aykırı” çıkmasının, (2012-0411R) nolu numunenin ise ulusal marker seviyesinin “geçerli” olmakla birlikte ilgili teknik düzenlemelere “aykırı” çıkmasının; 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (1) bendi ve 18 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile Petrol Piyasasında Uygulanacak Teknik Kriterler Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile 7 nci maddesinin (d) ve (f) bentlerine aykırılık teşkil ettiği değerlendirildiğinden, konunun detaylı bir şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi amacıyla, 5015 sayılı Kanunun “İdari yaptırımlar” başlıklı 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca Güleç Petrol Ticaret Nakliyat İnş. Paz. Ltd. Şti. hakkında doğrudan soruşturma açılmasına karar verilmiş ve 20 nci madde kapsamında ihbar edilmesine ve yürütülen soruşturma sonucu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince düzenlenen 01/04/2016 tarih ve 531 sayılı Soruşturma Raporu yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının tebliğ tarihini izleyen 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan tebliğ olunur. 5428/4/1-1

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

Kurulun 07/04/2016 tarihli ve 6210-23 sayılı Kararı ile; 27/07/2012 tarihli ve BAY/939-82/31335 numaralı (27/02/2014 tarihli ve 7117 sayılı Karar ile sonlandırılan) istasyonlu bayilik lisansı kapsamında D-100 Karayolu Üzeri Çerkez Taşköprü Köyü Mevkii/ DÜZCE adresinde faaliyet gösteren Muzaffer SUCU'nun, 22/10/2013 ve 22/01/2014 tarihli tespitlere göre dağıtıcısı dışında akaryakıt ikmal etmesi nedeniyle 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca Muzaffer SUCU hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen 27/04/2016 tarihli ve 641 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilen tebliğ olunur. 5428/5/1-1

Kurulun 10/12/2015 tarihli ve 5913-30 sayılı Kararı ile “Merkez Mahallesi Yalova-İzmit Yolu Caddesi No:1/A Taşköprü / YALOVA” adresinde 07/01/2014 tarihli ve 631 sayılı kararla sonlandırılmış olan 23/12/2010 tarihli ve BAY/939-82/28744 sayılı bayilik lisansı (istasyonlu) ile faaliyette bulunan Vıyaport Akaryakıt Gıda Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'ne ait akaryakıt istasyonunda 19/02/2013 tarihinde ihbar üzerine yapılan denetim neticesinde, "Çanakça Köyü Merkez Mahallesi Çatalca / İSTANBUL " adresinde faaliyet gösteren 04/07/2011 tarihli ve BAY/939-82/29690 sayılı istasyonlu bayilik lisansı sahibi Marmara Petrolleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin Vıyaport Akaryakıt Gıda Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'ne yeniden satış amacıyla akaryakıt ikmal etmesinin 5015 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına ve Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 38 inci maddesinin (g) bendine, aykırılık teşkil ettiği değerlendirildiğinden, konunun detaylı bir şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi amacıyla, 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca Marmara Petrolleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi hakkında doğrudan soruşturma açılmasına karar verilmiş ve 20 nci madde kapsamında ihbar edilmesine ve yürütülen soruşturma sonucu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince düzenlenen 19/04/2016 tarihli ve 600 sayılı Soruşturma Raporu yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının tebliğ tarihini izleyen 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilen tebliğ olunur. 5428/6/1-1

Kurulun 07/04/2016 tarihli ve 6210-20 sayılı Kararı ile; 21/09/2012 tarihli ve BAY/939-82/31538 numaralı (22/10/2013 tarih ve 33904 sayılı Karar ile sonlandırılan) istasyonlu bayilik lisansı kapsamında Doğanca Köyü, Eskişehir-Ankara Yolu 50. Km, Ağıldere Mevkii Mahmuğiye/ ESKİŞEHİR Mespert Akaryakıt Nakliye Gıda İnşaat İletişim San. ve Tic. Ltd. Şti.'nin, 07/10/2013, 22/10/2013 ve 22/01/2014 tarihli tespitlere göre 2013 ve 2014 yıllarında, lisans almaksızın akaryakıt dağıtım faaliyeti yapması nedeniyle 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca söz konusu tüzel kişi hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen

27/04/2016 tarihli ve 641 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilmiştir. 5428/7/1-1

Kurulun 10/03/2016 tarihli ve 6151-78 sayılı Kararı ile; 14/06/2011 tarihli ve DAĞ/3274-2/29624 numaralı (24/12/2013 tarihli ve 4789-1 sayılı Kurul Kararı ile iptal edilen) dağıtıcı lisansı sahibi Oneks Akaryakıt Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.'nin; bayisi olan Boyner Akaryakıt Petrol Ürün. Otom. Taş. Gıda San. ve Tic. Ltd. Şti.'ne ait akaryakıt istasyonunda yapılan 11/02/2013 tarihli denetimde, otomasyon sistemine bağlı olmayan yeraltı tankının ve otomasyon sisteminin çalışmadığının tespit edilmiş olması nedeniyle 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca söz konusu tüzel kişi hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen 28/03/2016 tarihli ve 489 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilmiştir. 5428/8/1-1

Kurulun 13/04/2016 tarihli ve 6222-35 sayılı Kararı ile; 12/03/2005 tarihli ve BAY/454-257/03567 numaralı (11/03/2014 tarihli 8609 sayılı Kararla sonlandırılan) istasyonlu bayilik lisansı kapsamında Fevzi Çakmak Mahallesi Ankara Asfaltı Üzeri/DÜZCE adresinde faaliyet gösteren Önyar Oto. Tic. A.Ş.'nin, 30/12/2013 tarihli tespiti göre ilan edilenden daha yüksek fiyattan akaryakıt satışı yapması nedeniyle 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca söz konusu tüzel kişi hakkında doğrudan soruşturmaya başlanmasına karar verilmiş olup bu kapsamda düzenlenen 12/05/2016 tarihli ve 814 sayılı Soruşturma Raporu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilmiştir. 5428/9/1-1

Kurul'un 10.03.2016 tarihli ve 6151/35 sayılı Kararı ile Afyonkarahisar-İzmir Karayolu Üzeri 21.Km Balmahmut Köyü/AFYONKARAHİSAR adresinde 21/05/2012 tarih ve BAY/939-82/30996 sayılı istasyonlu bayilik lisansı ile faaliyet gösteren Rukneddin KILIÇ'a ait akaryakıt istasyonunda 02/08/2013 tarihinde yapılan denetim neticesinde, anılan bayinin fiyat tabelasında ilan edilenin üstünde bir fiyattan akaryakıt satmasının 5015 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin 9 uncu fıkrası, 4 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları ile Petrol Piyasası Fiyatlandırma Sistemi Yönetmeliğinin 7 nci maddesinin 1 inci fıkrasının (c) bendi ile 13 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının (ç) bendine aykırı olduğu değerlendirildiğinden, Rukneddin KILIÇ hakkında, konunun detaylı şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi için 5015 sayılı Kanunun "İdari yaptırımlar" başlıklı 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca doğrudan soruşturma açılmasına karar verilmiş, 5015 sayılı Kanunun "İdari yaptırımlar" başlıklı 20 inci maddesi ve Petrol Piyasasında

Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca 31.12.2015 tarihli ve 6047/27 sayılı Kurul Kararı muvacehesinde yapılan soruşturma sonucu, Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince düzenlenen 29/03/2016 tarihli ve 512 sayılı Soruşturma Raporu yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Konuya ilişkin savunmanın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içerisinde Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'na gönderilmesi, aksi takdirde savunmanın dikkate alınmayacağı, 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilen tebliğ edilir. 5428/10/1-1

Kurulun 10/12/2015 tarihli ve 5913-29 sayılı Kararı ile “Merkez Mahallesi Yalova-İzmit Yolu Caddesi No:1/A Taşköprü Çiftlikköy / YALOVA” adresinde 23/12/2010 tarihli ve BAY/939-82/28744 sayılı istasyonlu bayilik lisansı ile (07/01/2014 tarihli 631 sayılı kararla sonlandırılmıştır.) faaliyette bulunan Viyaport Akaryakıt Gıda Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'ne ait akaryakıt istasyonunda 19/02/2013 günü yapılan denetimde Viyaport Akaryakıt Gıda Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin 04/07/2011 tarihli ve BAY/939-82/29690 sayılı istasyonlu bayilik lisansı sahibi Marmara Petrolleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nden dağıtıcısı haricinde akaryakıt ikmal etmesi eyleminin 5015 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrası ile aynı maddenin ikinci fıkrasının (a) bendine ve Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 38 inci maddesinin (c) ve (d) bentlerine, aykırılık teşkil ettiği değerlendirildiğinden, konunun detaylı bir şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi amacıyla, 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca Viyaport Akaryakıt Gıda Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi hakkında doğrudan soruşturma açılmasına karar verilmiş ve 20 nci madde kapsamında ihbar edilmesine ve yürütülen soruşturma sonucu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince düzenlenen 19/04/2016 tarihli ve 600 sayılı Soruşturma Raporu yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının tebliğ tarihini izleyen 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilen tebliğ olunur. 5428/11/1-1

Kurulun 07/01/2016 tarihli ve 6062-13 sayılı Kararı ile DAĞ/3715-1/30655 sayılı dağıtıcı lisansı 03/04/2013 tarihli ve 4351-17 sayılı Kurul Kararı ile iptal edilmiş olan Z Petrol Enerji Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin, bayiiine ait istasyonda 08/01/2013 günü yapılan denetimde otomasyon sistemine bağlı olmayan tank bulunmasının ve otomasyon sisteminin çalışmamasının 5015 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin altıncı fıkrası ile 27/06/2007 tarih ve 1240 sayılı Kurul Kararının mülga 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine ve yürürlükteki 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına ve aynı fıkranın (a) bendine aykırılık teşkil ettiği, değerlendirildiğinden, konunun detaylı bir şekilde araştırılması ve ilgili mevzuat karşısındaki durumunun tespit edilmesi amacıyla, 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi ve Petrol Piyasasında Yapılacak Denetimler İle Ön Araştırma ve Soruşturmalarda Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükümleri uyarınca Z Petrol Enerji Nakliye Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi hakkında doğrudan soruşturma açılmasına karar verilmiş ve 20 nci madde kapsamında ihbar edilmesine ve yürütülen soruşturma sonucu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi gereğince düzenlenen 19/04/2016 tarihli ve 608 sayılı Soruşturma Raporu yazılı savunma alınmak üzere ilgisine gönderilmesine rağmen tebliğ edilememiştir.

Söz konusu savunma yazısının tebliğ tarihini izleyen 15 gün içerisinde Kurumumuza gönderilmesi, aksi takdirde süresi içerisinde gönderilmeyen savunmanın dikkate alınmayacağı hususu 7201 sayılı Tebligat Yasası uyarınca ilan edilen tebliğ olunur. 5428/12/1-1

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

11.04.1

Toplantı Tarihi ve No : 19.02.2016 - 186

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 19.02.2016 - 3913

ESKİŞEHİR

Bilecik İli, Pazaryeri İlçesi sınırları içerisinde yer alan Pazaryeri Kentsel Sit sınırlarının ve Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Koşullarının irdelendiği 11.12.2015 tarih ve 3736 sayılı Kararımız uyarınca hazırlanan Kentsel Sit sınırları paftasının ve Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Koşullarının değerlendirilmesi istemine ilişkin Kurul Müdürlüğü uzmanlarının 12.02.2016 tarih ve 1591 sayılı dosya inceleme raporu okundu, eki sit sınırları paftası ve fotoğrafları ile dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Bilecik İli, Pazaryeri İlçesi sınırları içerisinde yer alan, Eskişehir Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 23.07.2010 gün, 4371 sayılı Kararı ile tescil edilen ve anılan Karar ile sınırları belirlenen, aynı Kurulun 26.11.2010 tarih ve 4554 sayılı Kararı ile Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Koşulları uygun bulunan, ancak, Koruma Amaçlı İmar Planı'nın hazırlanamamış olması nedeniyle 06.12.2013 tarih ve 2015 sayılı Kararımız ile 2 (İki) yıl ve 25.11.2015 tarih ve 3645 sayılı Kararımız ile de 1 (Bir) yıl daha Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Koşulları'nın uygulanabileceğine ilişkin süre uzatımı verilen Pazaryeri Kentsel Siti sınırlarının ekli kadastral paftada belirlendiği şekliyle belirlenmesinin uygun olduğuna;

Anılan sınırlar doğrultusunda güncellenen Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Koşulları'nın 25.11.2015 tarih ve 3645 sayılı Kararımız ile verilen süre uzatımı sonuna kadar geçerli olduğuna;

Yukarıda belirtilen hükümler ve koşullar dikkate alınarak hazırlanacak Koruma Amaçlı İmar Planı'nın Kurulumuza iletilmesine karar verildi.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**ÇANAKKALE KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

17.03.190-654

Toplantı Tarihi ve No : 16.05.2016 / 145

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 16.05.2016 / 3019

Lapseki / ÇANAKKALE

Çanakkale İli, Biga ilçesi, Turan Mahallesi, 91 ada, 1 parsel (Biga Ulu Camii) ve 92 ada, 3 parselde (Biga Ulu Camii Haziresi) yer alan, Kurulumuzun 29.04.2005 tarih ve 862 sayılı kararı ile tescil edilen, Kurulumuzun 21.02.2007 tarih ve 2739 sayılı kararı ile 91 ada, 1 parselde yer alan Ulu Camii rölöve projesi uygun bulunan, Kurulumuzun 17.07.2007 tarih ve 3056 sayılı kararı ile 91 ada, 1 parselde yer alan Ulu Camii restitüsyon ve restorasyon projesi yapılan tashihlerle uygun bulunan, Kurulumuzun 17.07.2011 tarih ve 5554 sayılı kararı ile 91 ada, 1 parselde yer alan Ulu Camii restorasyon projesi düzeltmelerle uygun bulunan, giriş cephesi basamaklarına ve çeşmeye ilişkin hazırlanan rölövesi uygun bulunan, Kurulumuzun 17.06.2013 tarih ve 958 sayılı kararı ile 92 ada, 3 parselde yer alan Ulu Camii Haziresine ilişkin rölöve projesi uygun bulunan, söz konusu parselde izinsiz olarak yapılan su deposu ve çeşmenin ilgili kurumlar denetiminde kaldırılmasına karar verilen, yine aynı parselde yer alan trafonun tescilli parsel dışına yerleştirilmesine karar verilen, Kurulumuzun 31.10.2013 tarih ve 1232 sayılı kararı ile 92 ada, 3 parselde yer alan Ulu Camii Haziresine yönelik hazırlanan restorasyon projesi uygun bulunan, Kurulumuzun 21.04.2016 tarih ve 2970 sayılı kararı ile Biga Ulu Camii ve Haziresine koruma grubunun “1. Grup” koruma alanı sınırlarının ise bir bütün olarak değerlendirilerek 255 ada, 3-4 parseller, 90 ada, 89 ada, 3-4-5-7-9-28 parseller, 93 ada, 1-2-3 parseller, 92 ada, 1-2 parselleri kapsayacak şekilde hazırlanarak Kurulumuza iletilmesine karar verilen Biga Ulu Camii ve Ulu Camii Haziresinin koruma alanı sınırlarının belirlenmesine ilişkin uzman raporu okundu, ilgili dosyası ve ekleri incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Çanakkale İli, Biga İlçesi, Turan Mahallesi, 91 ada, 1 parselde yer alan tescilli Ulu Camii ile 92 ada, 3 parselde yer alan, tescilli Biga Ulu Camii Haziresinin koruma alanı sınırlarının kararımız eki 1/1000 ölçekli haritada belirtildiği şekliyle uygun olduğuna, koruma alanı sınırları içerisinde yer alan parsellerde Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 05.11.1999 tarih / 664 sayılı ilke kararı gereği yapılacak her türlü uygulama öncesinde Kurulumuz izni alınmasına karar verildi.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.07.70

Toplantı Tarihi ve No : 17.05.2016 - 99

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 17.05.2016 - 1373

KARS

Kars İli, Susuz İlçesi, Kazımkarabekir Mahallesi sınırları içerisinde yer alan mülkiyeti Maliye Hazinesine ait olan tescilli Kütüphane Binasının bulunduğu 143 ada, 94 parselin, tapuda vasfının (cinsinin) “Hükümet Konağı ve Arsası” olarak değiştirilmesi, söz konusu tescilli Kütüphane Binasının koruma alanı ve koruma grubunun belirlenmesi, tescil fişinin güncellenmesi ile tescilli Kütüphane Binasının rölöve ve revize restorasyon projelerinin görüşülmesine ilişkin; Susuz İlçe Kaymakamlığı'nın 06.05.2016 tarih ve 260 sayılı yazısı ve ekleri, Kars Valiliği Kadastro Müdürlüğü'nün 03.05.2016 tarih ve

E.1037876 sayılı yazısı ve ekleri, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün 26.01.2016 tarih ve 16411 sayılı yazısı, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü'nün 18.02.2016 tarih ve 359 sayılı yazısı, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 08.12.2000 tarih ve 1057 sayılı kararı, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 23.03.2016 tarih ve 1233 sayılı kararı, Kars Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün 02.05.2016 tarih ve 1572 sayılı uzman raporu, Kars Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün 16.05.2016 tarih ve 1739 sayılı uzman raporu okundu. Ekleri, konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Susuz İlçesi, Kazımkarabekir Mahallesi sınırları içerisinde yer alan mülkiyeti Maliye Hazinesine ait olan tescilli Kütüphane Binasının bulunduğu 143 ada, 94 parselin, tapuda vasfının (cinsinin) “Hükümet Konağı ve Arsası” olarak değiştirilmesi, söz konusu tescilli Kütüphane Binasının koruma alanı ve koruma grubunun belirlenmesi, tescil fişinin güncellenmesi ile tescilli Kütüphane Binasının rölöve ve revize restorasyon projelerinin görüşülmesine ilişkin; söz konusu tescilli taşınmazın koruma alanının ekte bulunan koordinatlı kadastral haritadaki sınırlarıyla, düzenlenen tescil fişi ile rölöve ve revize restorasyon projelerinin uygun olduğuna, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 22.03.2001 tarih ve 680 sayılı ilke kararı gereğince uygulamanın proje müellifi tarafından denetlenmesine, uygulama sonucunda proje müellifi ve ilgili kurum tarafından hazırlanacak rapor ve fotoğrafların Kurulumuza iletilmesine; Kültür Varlıklarının Gruplandırılması, Bakım ve Onarımlarını kapsayan 660 sayılı ilke kararı gereğince I. Grup yapı olarak belirlenmesine, koruma alanı içerisinde yapılacak herhangi bir fiziki ve inşai müdahale (Yeni yapılanma, Tevhit, İfraz vb.) öncesinde Kurulumuzdan izin alınmasına;

Karar verildi.

Konu No: 1373

No	Alan (m ²)	Yerleşim	Yerleşim No
1	100756,970	4518056 181	4518056 181
2	136553,579	4518076 181	4518076 181
3	100756,970	4518056 181	4518056 181
4	591642,074	4518096 145	4518096 145
5	591526,310	4518096 458	4518096 458
6	591526,310	4518096 458	4518096 458
7	130317,428	4518096 800	4518096 800
8	391504,477	4518096 812	4518096 812
9	391504,477	4518096 812	4518096 812
10	391504,477	4518096 812	4518096 812
11	391504,477	4518096 812	4518096 812
12	391504,477	4518096 812	4518096 812
13	391504,477	4518096 812	4518096 812
14	391504,477	4518096 812	4518096 812
15	391504,477	4518096 812	4518096 812
16	391504,477	4518096 812	4518096 812
17	391504,477	4518096 812	4518096 812
18	391504,477	4518096 812	4518096 812
19	391504,477	4518096 812	4518096 812
20	391504,477	4518096 812	4518096 812
21	391504,477	4518096 812	4518096 812
22	391504,477	4518096 812	4518096 812
23	391504,477	4518096 812	4518096 812
24	391504,477	4518096 812	4518096 812
25	391504,477	4518096 812	4518096 812
26	391504,477	4518096 812	4518096 812
27	391504,477	4518096 812	4518096 812
28	391504,477	4518096 812	4518096 812
29	391504,477	4518096 812	4518096 812
30	391504,477	4518096 812	4518096 812
31	391504,477	4518096 812	4518096 812
32	391504,477	4518096 812	4518096 812
33	391504,477	4518096 812	4518096 812
34	391504,477	4518096 812	4518096 812
35	391504,477	4518096 812	4518096 812
36	391504,477	4518096 812	4518096 812
37	391504,477	4518096 812	4518096 812
38	391504,477	4518096 812	4518096 812
39	391504,477	4518096 812	4518096 812
40	391504,477	4518096 812	4518096 812
41	391504,477	4518096 812	4518096 812
42	391504,477	4518096 812	4518096 812
43	391504,477	4518096 812	4518096 812
44	391504,477	4518096 812	4518096 812

Fatih CATALKAYA
 Harita Mühendisi

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.06/26

Toplantı Tarihi ve No : 17.05.2016 - 99

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 17.05.2016 - 1369

KARS

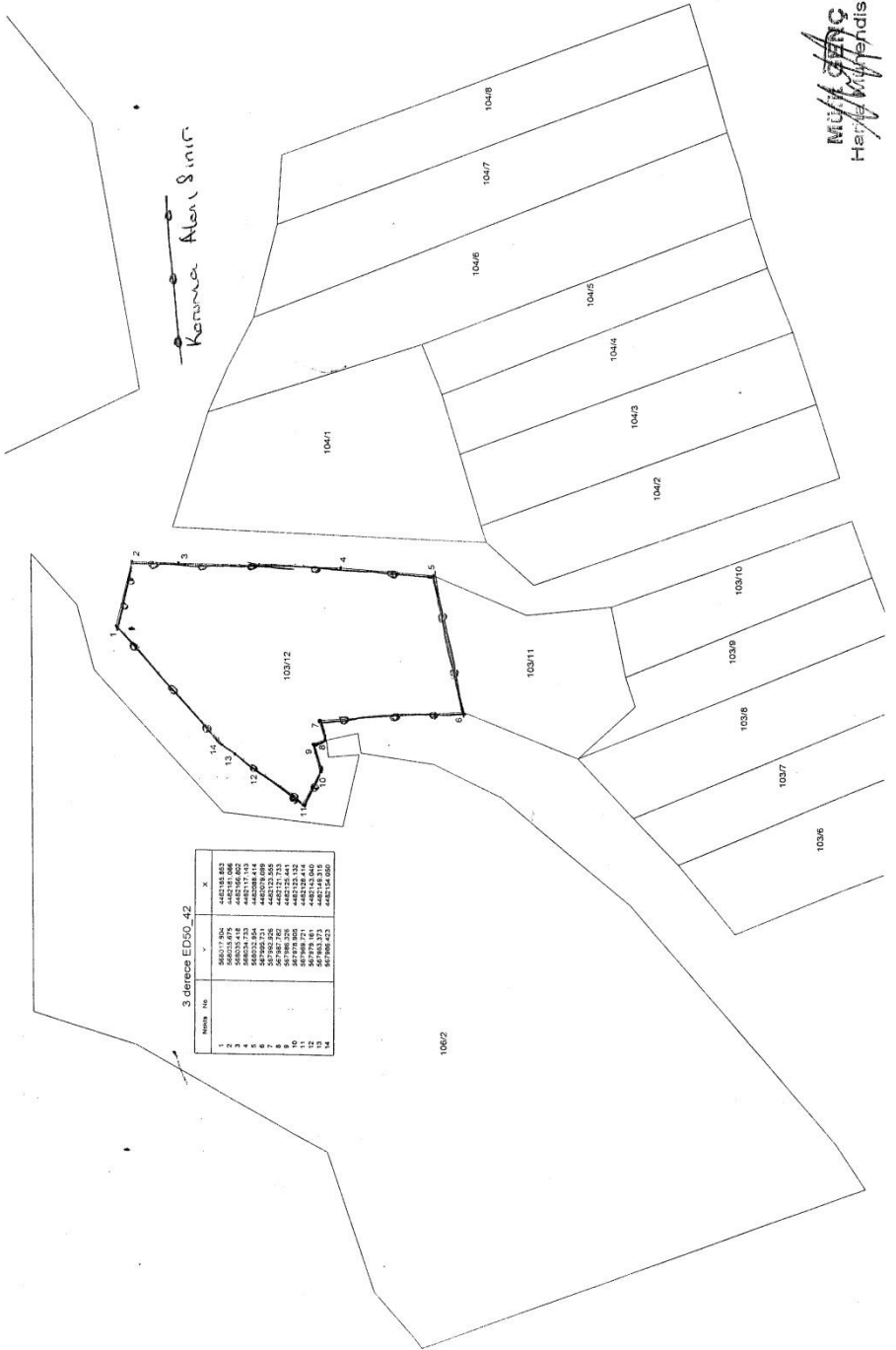
Kars İli, Selim İlçesi, Köprübaşı Mahallesi, 103 ada, 12 parsel numarasında kayıtlı, özel mülkiyete ait olan değirmen ev ve müştemilattan oluşan tescilli taşınmazın koruma alanının belirlenmesine ilişkin; Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün 26.01.2016 tarih ve 16411 sayılı yazısı, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü'nün 18.02.2016 tarih ve 359 sayılı yazısı, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün 13.05.2016 gün ve 1682 sayılı Uzman Raporu okundu. Konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Kars İli, Selim İlçesi, Köprübaşı Mahallesi, 103 ada, 12 parsel numarasında kayıtlı, özel mülkiyete ait olan değirmen ev ve müştemilattan oluşan tescilli taşınmazın koruma alanının belirlenmesine ilişkin; koruma alanının ekte belirtilen koordinatlı kadastral haritadaki şekliyle uygun olduğuna, ekteki parsel listesine “Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı Koruma Alanı” şerhi konulmasına, tescilli taşınmazın bulunduğu alanda ve koruma alanında herhangi bir fiziki ve inşai müdahale (Yeni yapılanma, Tevhid, İfraz vb.) öncesinde Kurulumuzdan izin alınmasına;

Karar verildi.

KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU'NUN 17/05/2016 TARİH VE 1369 SAYILI KARARI İLE BELİRLENEN KORUMA ALANI İÇERİSİNDE KALAN PARSELLERE AİT LİSTE

SIRA NO	İLİ	İLÇESİ	MAHALLE KÖY	PAFTA	ADA	PARSEL	KONULACAK ŞERH
1	Selim	Merkez	Köprübaşı Mah.		104	1	Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı Koruma Alanı
2	Selim	Merkez	Köprübaşı Mah.		103	11	Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı Koruma Alanı
3	Selim	Merkez	Köprübaşı Mah.		106	2	Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı Koruma Alanı

MÜHÜR
Herkül Mühendisliği

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

Toplantı Tarihi ve No : 17.05.2016 - 99

Karar Tarihi ve No : 17.05.2016 - 1364

36.05.126

TOPLANTI YERİ

KARS

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, Erenler Mahallesi 104 ada, 19 parselde yer alan, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 10.09.2007 tarih ve 725 sayılı kararı ile tescillenen Yeni Cami'nin koruma alanının belirlenmesi ile tescil fişinin düzenlenmesine ilişkin; Kars Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 11.04.2016 tarih ve 1311 sayılı raporu okundu. Ekleri, konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, Erenler Mahallesi 104 ada, 19 parselde yer alan, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 10.09.2007 tarih ve 725 sayılı kararı ile tescillenen Yeni Cami'nin koruma alanının belirlenmesi ile tescil fişinin düzenlenmesine ilişkin; söz konusu koruma alanının ekte bulunan koordinatlı kadastral haritadaki sınırlarıyla belirlenmesinin uygun olduğuna, Kültür Varlıklarının Gruplandırılması, Bakım ve Onarımlarını kapsayan 660 sayılı ilke kararı gereğince II. Grup yapı olarak belirlenmesine, koruma alanı içerisinde yapılacak herhangi bir fiziki ve inşai müdahale (Yeni yapılanma, Tevhit, İfraz vb.) öncesinde Kurulumuzdan izin alınmasına;

karar verildi.

No	Y	X
1	550053 709	4489326 824
2	4489300 400	4489300 400
3	550053 663	4489300 400
4	550053 382	4489346 014
5	550048 144	4489367 713
6	550047 683	4489390 246
7	550046 525	4489345 482
8	550046 026	4489371 640
9	550044 199	4489305 879
10	550042 832	4489378 535
11	550039 315	4489352 454
12	550031 923	4489376 035
13	550029 198	4489378 168
14	550026 039	4489377 597
15	550018 872	4489387 803
16	550014 343	4489385 140
17	550011 415	4489373 815
18	550005 544	4489372 483
19	549996 655	4489370 163
20	549991 254	4489365 336
21	549887 298	4489317 075
22	549885 595	4489368 115
23	549881 363	4489346 658
24	549879 011	4489346 658
25	549877 462	4489353 370
26		4489385 977

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.05.170

Toplantı Tarihi ve No : 17.05.2016 - 99

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 17.05.2016 - 1366

KARS

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, Kazımkarabekir Mahallesi, 206 ada, 1 parselde yer alan, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 30.10.2014 tarih ve 691 sayılı kararı ile tescillenen Tandır Binasının koruma alanının belirlenmesine ilişkin; Kars Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 02.05.2016 tarih ve 1556 sayılı raporu okundu. Ekleri, konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

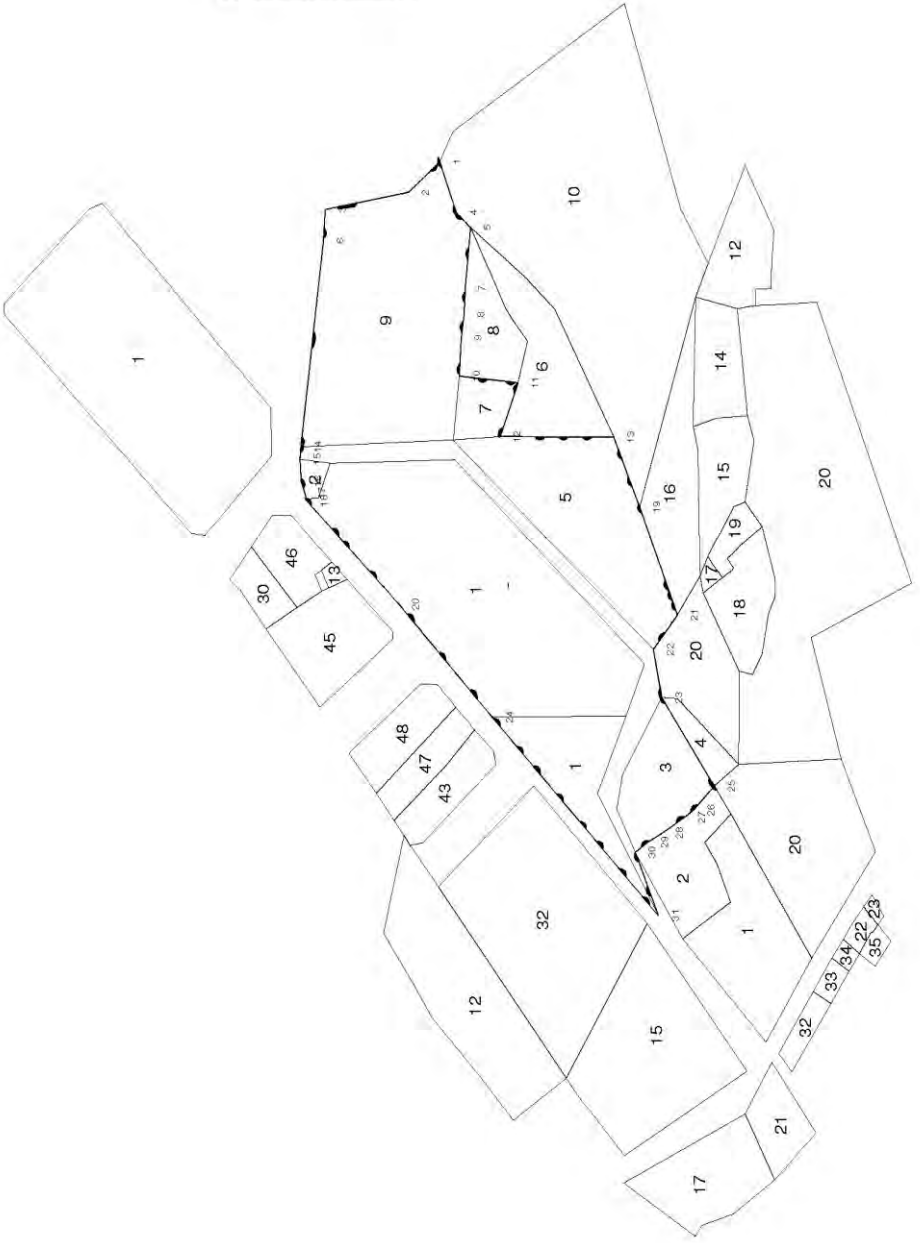
Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, Kazım karabekir Mahallesi, 206 ada, 1 parselde yer alan, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 30.10.2014 tarih ve 691 sayılı kararı ile tescillenen Tandır Binasının koruma alanının belirlenmesine ilişkin; söz konusu koruma alanının ekte bulunan koordinatlı kadastral haritadaki sınırlarıyla belirlenmesinin uygun olduğuna, koruma alanı içerisinde yapılacak herhangi bir fiziki ve inşai müdahale (Yeni yapılanma, Tevhit, İfraz vb.) öncesinde Kurulumuzdan izin alınmasına;

karar verildi.

NO	YERİ	YERİ	YERİ
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40
41	41	41	41
42	42	42	42
43	43	43	43
44	44	44	44
45	45	45	45
46	46	46	46
47	47	47	47
48	48	48	48
49	49	49	49
50	50	50	50
51	51	51	51
52	52	52	52
53	53	53	53
54	54	54	54
55	55	55	55
56	56	56	56
57	57	57	57
58	58	58	58
59	59	59	59
60	60	60	60
61	61	61	61
62	62	62	62
63	63	63	63
64	64	64	64
65	65	65	65
66	66	66	66
67	67	67	67
68	68	68	68
69	69	69	69
70	70	70	70
71	71	71	71
72	72	72	72
73	73	73	73
74	74	74	74
75	75	75	75
76	76	76	76
77	77	77	77
78	78	78	78
79	79	79	79
80	80	80	80
81	81	81	81
82	82	82	82
83	83	83	83
84	84	84	84
85	85	85	85
86	86	86	86
87	87	87	87
88	88	88	88
89	89	89	89
90	90	90	90
91	91	91	91
92	92	92	92
93	93	93	93
94	94	94	94
95	95	95	95
96	96	96	96
97	97	97	97
98	98	98	98
99	99	99	99
100	100	100	100

1:10000

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.05.131

Toplantı Tarihi ve No : 17.05.2016 - 99

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 17.05.2016 - 1365

KARS

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, İnönü Mahallesi, 6 ada, 1 parselde yer alan, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 12.03.2011 tarih ve 2243 sayılı kararı ile tescillenen Eski Ticaret Meslek Lisesi'nin koruma alanının belirlenmesine ilişkin; Kars Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 02.05.2016 tarih ve 1555 sayılı raporu okundu. Ekleri, konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Sarıkamış İlçesi, İnönü Mahallesi, 6 ada, 1 parselde yer alan, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 12.03.2011 tarih ve 2243 sayılı kararı ile tescillenen Eski Ticaret Meslek Lisesi'nin koruma alanının belirlenmesine ilişkin; söz konusu koruma alanının ekte bulunan koordinatlı kadastral haritadaki sınırlarıyla belirlenmesinin uygun olduğuna, koruma alanı içerisinde yapılacak herhangi bir fiziki ve inşai müdahale (Yeni yapılanma, Tevhit, İfraz vb.) öncesinde Kurulumuzdan izin alınmasına;

karar verildi.

KORUMA ALANI

No	Y	X
1	550570 114	4488966 095
2	550564 920	4488830 225
3	550564 431	4488837 104
4	550564 431	4488837 104
5	550554 974	4488871 032
6	550565 694	4488985 558
7	550550 885	4488854 631
8	550550 885	4488854 631
9	550549 807	4488300 574
10	550549 807	4488300 574
11	550547 195	4488910 885
12	550548 406	4488821 821
13	550544 698	4488901 313
14	550541 812	4488823 280
15	550536 146	4488903 030
16	550536 146	4488903 030
17	550532 547	4488857 234
18	550532 547	4488857 234
19	550534 982	4488966 223
20	550529 870	4488966 223
21	550528 700	4488730 255
22	550528 700	4488730 255
23	550527 548	4488869 448
24	550527 548	4488869 448
25	550554 418	4488960 305
26	550519 440	4488875 958
27	550519 440	4488875 958
28	550512 016	4488852 585
29	550512 016	4488852 585
30	550512 016	4488840 045
31	550512 016	4488840 045
32	550504 028	4488812 424
33	550504 028	4488812 424
34	550502 970	4488807 408
35	550502 970	4488807 408
36	550501 448	4488798 814

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.00.104

Toplantı Tarihi ve No : 21.01.2016 - 92
Karar Tarihi ve No : 21.01.2016 - 1148TOPLANTI YERİ
KARS

Kars İli, Merkez ilçesi, Kaleiçi Mahallesi, tapunun 64 ada, 17 parsel numarasında kayıtlı, özel mülkiyete ait taşınmaz, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 17.12.1993 gün ve 600 sayılı kararı ile sehven 116 ada, 17 parsel numarasında tescil edilmiştir. Taşınmazın tescil kararının düzeltilmesine ilişkin, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 09.12.2015 tarih ve 3473 sayılı raporu okundu. Ekleri, tescil fişi, konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Merkez ilçesi, Kaleiçi Mahallesi, tapunun 116 ada, 17 parsel numarasında kayıtlı taşınmazın sehven tescil edildiği anlaşıldığından, taşınmazın 64 ada, 17 parsel numarası olarak tescil edilmesine, 64 ada, 17 parsel numarasına “Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı” şerhinin konulmasına, ayrıca kent ve çevre kimliğine katkıda bulunan kültür varlığı niteliğindeki yöresel yaşam biçimini yansıtan yapılardan olması nedeniyle, Taşınmaz Kültür Varlıklarının Gruplandırılması, Bakım Onarımlarını kapsayan 660 nolu ilke kararı kapsamında, koruma grubunun II. grup olarak belirlenmesine; her türlü uygulama (fiziki, inşai, ifraz, tevhid, plan tadilatı vb.) öncesi kurulumuzdan görüş alınmasına;

Karar verildi.

5438/1-1

**KARS KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

36.00.31

Toplantı Tarihi ve No : 21.01.2016 - 92
Karar Tarihi ve No : 21.01.2016 - 1149TOPLANTI YERİ
KARS

Kars İli, Merkez ilçesi, Ortakapı Mahallesi, tapunun 329 ada, 26 parsel numarasında kayıtlı, özel mülkiyete ait taşınmaz, Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 23.06.1988 gün ve 88 sayılı kararı ile sehven 329 ada, 25 parsel numarasında tescil edilmiştir. Taşınmazın tescil kararının düzeltilmesine ilişkin, Kars Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 29.12.2015 tarih ve 3628 sayılı raporu okundu. Ekleri, tescil fişi konu ile ilgili bilgi ve belgeler incelendi.

Yapılan görüşmeler sonucunda;

Kars İli, Merkez ilçesi, Ortakapı Mahallesi, tapunun 329 ada, 25 parsel numarasında kayıtlı taşınmazın sehven tescil edildiği anlaşıldığından, taşınmazın 329 ada, 26 parsel numarası olarak tescil edilmesine, 329 ada, 26 parsel numarasına “Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı” şerhinin konulmasına, ayrıca kent ve çevre kimliğine katkıda bulunan kültür varlığı niteliğindeki yöresel yaşam biçimini yansıtan yapılardan olması nedeniyle, Taşınmaz Kültür Varlıklarının Gruplandırılması, Bakım Onarımlarını kapsayan 660 nolu ilke kararı kapsamında, koruma grubunun II. grup olarak belirlenmesine; her türlü uygulama (fiziki, inşai, ifraz, tevhid, plan tadilatı vb.) öncesi kurulumuzdan görüş alınmasına;

Karar verildi.

5439/1-1

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**SAMSUN KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

57.05/119

Toplantı Tarihi ve No : 07.05.2016 - 152

TOPLANTI YERİ

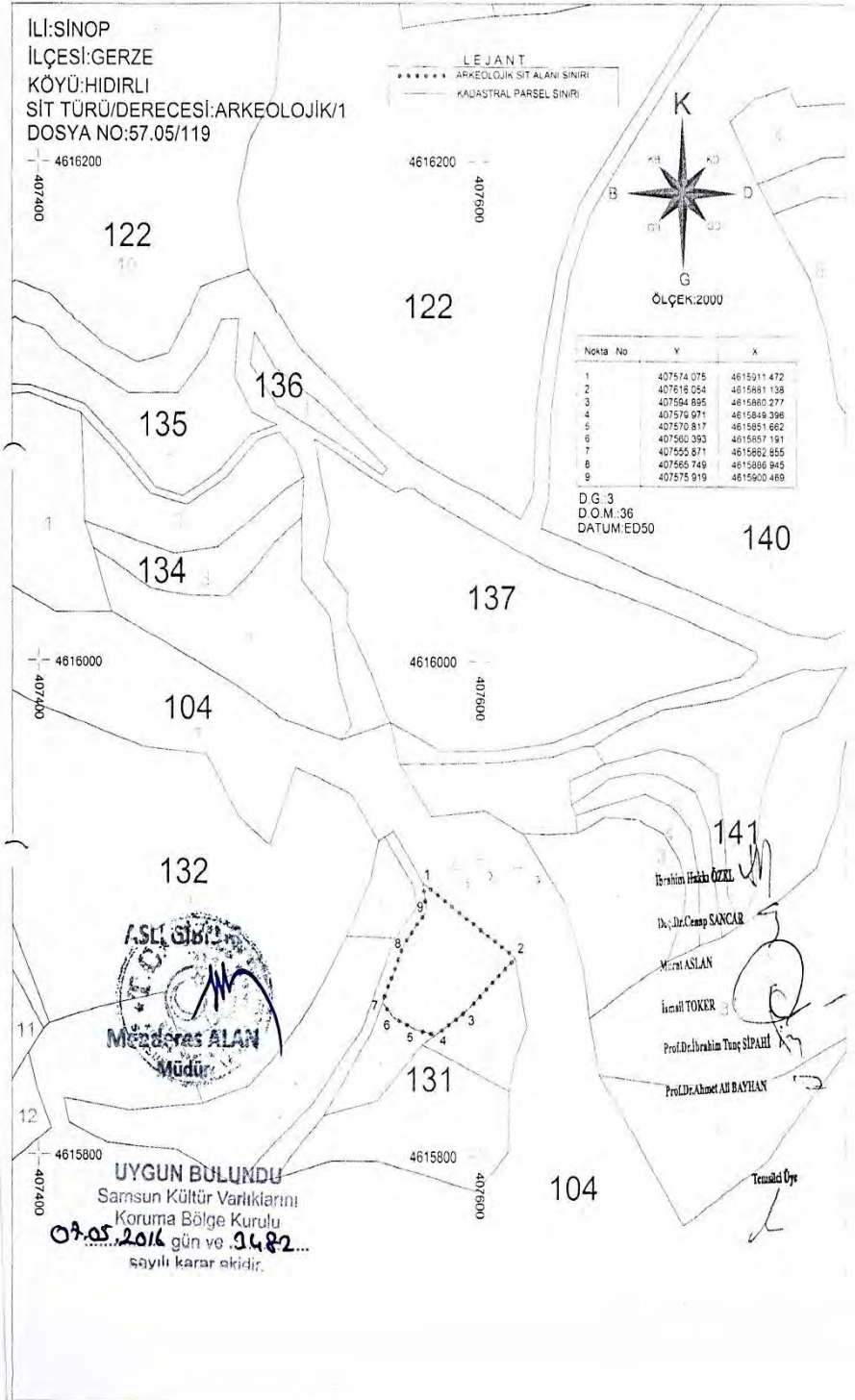
Karar Tarihi ve No : 07.05.2016 - 3482

SAMSUN

Sinop İli, Gerze İlçesi, Hıdırlı Köyü sınırları içinde, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile I. derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilen Elma Çukuru Höyüğü sit sınırının sayısallaştırılmasına ilişkin Sinop Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün 16.12.2015 tarih ve 3775 sayılı yazısı, konuya ilişkin Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 10.10.1990 tarih ve 831 sayılı kararı, kurum görüşlerinin iletildiği, Karayolları 7. Bölge Müdürlüğü 28.01.2016 tarih ve 21269 sayılı, Sinop Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 29.01.2016 tarih ve 403 sayılı, Sinop İl Özel İdaresi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'nün 23.02.2016 gün ve 1859 sayılı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün 05.02.2016 tarih ve 404488 sayılı yazıları, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanının 03.05.2016 tarih ve 190 sayılı dosya inceleme raporu okundu, ekleri ve ilgili dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Sinop İli, Gerze İlçesi, Hıdırlı Köyü sınırları içinde, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile I.derece arkeolojik sit alanı sınırı sayısallaştırma çalışması kapsamında yeniden belirlenmiş olup, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile belirlenen Elma Çukuru Höyüğü sit sınırının iptaline, kararımız ekinde yer alan 1/2000 ölçekli kadastral haritada sınırları çizilen ve koordinat değerleri verilen 131 ada, 1 parselin I.derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesine, tapu kütüğünün beyanlar hanesine I. derece arkeolojik sit alanı şerhi konulmasına,

I. Derece Arkeolojik Sit Alanında koruma amaçlı imar planı yapıncaya kadar Koruma - Kullanma Şartları olarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 05.11.1999 gün ve 658 sayılı ilke kararının I. maddesinin geçerli olduğuna karar verildi.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**SAMSUN KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

57.05/118

Toplantı Tarihi ve No : 07.05.2016 - 152

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 07.05.2016 - 3481

SAMSUN

Sinop İli, Gerze İlçesi, Hıdırlı Köyü sınırları içinde, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile II. derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilen Keçi Türbesi Höyüğü sit sınırının sayısallaştırılmasına ilişkin Sinop Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün 16.12.2015 tarih ve 3776 sayılı yazısı, konuya ilişkin Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 10.10.1990 tarih ve 831 sayılı kararı, kurum görüşlerinin iletildiği, Karayolları 7. Bölge Müdürlüğü 28.01.2016 tarih ve 21088 sayılı, Sinop Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 29.01.2016 tarih ve 402 sayılı, Sinop İl özel İdaresi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'nün 23.02.2016 gün ve 1859 sayılı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün 05.02.2016 tarih ve 404488 sayılı yazıları, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanının 03.05.2016 tarih ve 192 sayılı dosya inceleme raporu okundu, ekleri ve ilgili dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Sinop İli, Gerze İlçesi, Hıdırlı Köyü sınırları içinde, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile II.derece arkeolojik sit alanı sınırını sayısallaştırma çalışması kapsamında yeniden belirlenmiş olup, Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 28.06.1988 tarih ve 99 sayılı kararı ile belirlenen Keçi Türbesi Höyüğü sit sınırının iptaline, kararımız ekinde yer alan 1/2000 ölçekli kadastral haritada sınırları çizilen ve koordinat değerleri verilen 209 ada, 5,6 parsellerin II.derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesine, tapu kütüğünün beyanlar hanesine II. derece arkeolojik sit alanı şerhi konulmasına,

II. Derece Arkeolojik Sit Alanında koruma amaçlı imar planı yapılcıya kadar Koruma - Kullanma Şartları olarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 05.11.1999 gün ve 658 sayılı ilke kararının II. maddesinin geçerli olduğuna karar verildi

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**SAMSUN KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

05.05/86

Toplantı Tarihi ve No : 06.05.2016 - 151

TOPLANTI YERİ

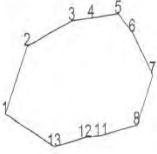
Karar Tarihi ve No : 06.05.2016 - 3456

SAMSUN

Amasya İli, Taşova İlçesi, Karlık Köyü sınırları içerisinde Amasya Müze Müdürlüğü Uzmanlarınca hazırlanan rapor doğrultusunda tapulama harici alanda tespit edilen Doğu Roma Dönemi Nekropol alanının III. Derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesine yönelik, Amasya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün 25.01.2015 gün ve 214 sayılı yazısı, kurum görüşlerinin iletildiği, Karayolları 7. Bölge Müdürlüğü 08.03.2016 tarih ve 53896 sayılı, Amasya Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 21.03.2016 tarih ve 1714 sayılı yazıları, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanının 03.05.2016 tarih ve 194 sayılı dosya inceleme raporu okundu, ekleri ve ilgili dosyası incelendi. Yapılan görüşmeler sonunda;

Amasya İli, Taşova İlçesi, Karlık Köyü sınırları içerisinde Amasya Müze Müdürlüğü Uzmanlarınca hazırlanan rapor doğrultusunda tapulama harici alanda tespit edilen Doğu Roma Dönemi Nekropol alanının kadastral haritada sit sınırları işaretlendiği şekilde 3386 ve 5226 sayılı yasalar ile değişik 2863 sayılı yasa kapsamında III. derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesine, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 05.11.1999 gün ve 658 sayılı ilke kararının III. Maddesinde belirtilen; III. derece arkeolojik sit alanlarının koruma amaçlı planı yapıncaya kadar Geçiş Dönemi Koruma Esasları ve Kullanma Şartlarının geçerli olduğuna karar verildi.

ED_50 3 DERECE SINIR KOORDİNATLARI

Nokta No	Y	X
1	526164.644	4525798.013
2	526199.079	4525873.221
3	526268.132	4525901.598
4	526298.039	4525904.624
5	526338.903	4525909.026
6	526359.606	4525888.728
7	526390.227	4525841.761
8	526366.132	4525785.914
11	526312.519	4525774.073
12	526287.573	4525772.217
13	526240.920	4525761.614

İbrahim Hakkı GÜZEL

Doç.Dr.Cemal SAĞIR

Murat ASLAN

İsmail TOKER

Prof.Dr.İbrahim AHİ

Prof.Dr.İbrahim ASLAN

MÜHÜR BÖLÜMÜ

Mühür Köktür M. H. H. H.

Mühür Köktür M. H. H. H.

06.05.2016 gün ve 2656...

Mühür Köktür M. H. H. H.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**SAMSUN KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

57.00/714

Toplantı Tarihi ve No : 07/05/2016 - 152

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 07/05/2016 - 3465

SAMSUN

Sinop İli, Merkez, Yalı Köyü, Hazineye ait 1146 parsel sınırları içerisinde Sinop Müze Müdürlüğü uzmanlarınca tespit edilen Antik Yerleşim Alanının III. Derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesi ve satış talebinin değerlendirilmesine yönelik Sinop Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün 27.01.2016 gün ve 316 sayılı yazısı, kurum görüşünün iletildiği Karayolları 7. Bölge Müdürlüğü'nün 05.02.2016 tarih ve 27021 sayılı, Sinop Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 16.02.2016 tarih ve 590 sayılı, Sinop İl özel İdaresi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'nün 18.03.2016 gün ve 2830 sayılı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün 22.03.2016 tarih ve 410628 sayılı, Devlet Su İşleri 7.Bölge Müdürlüğü'nün 27.03.2016 tarih ve 201423 sayılı yazıları, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanının 03.05.2016 tarih ve 193 sayılı inceleme değerlendirme raporu okundu, ekleri ve ilgili dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Sinop İli, Merkez, Yalı Köyü, Hazineye ait 1146 parsel sınırları içerisinde Sinop Müze Müdürlüğü uzmanlarınca tespit edilen Antik Yerleşim Alanının ekli kadastral haritada sit sınırları işaretlendiği şekilde 3386 ve 5226 sayılı yasalar ile değişik 2863 sayılı yasa kapsamında III. derece arkeolojik sit alanı olarak tescil edilmesine, tapu kütüğünün beyanlar hanesine III. derece arkeolojik sit alanı şerhi konulmasına, III. derece Arkeolojik Sit Alanında koruma amaçlı imar planı yapılıncaya kadar Koruma - Kullanma Şartları olarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 5.11.1999 gün ve 658 sayılı ilke kararındaki III. derece arkeolojik sit alanlarına ilişkin hükümlerin geçerli olduğuna, Hazineye ait 1146 parselin satışının uygun olduğu görüşümüzün Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğüne değerlendirilmesine karar verildi.

: Sinop
: Merkez
: Yalı
Parsel :1146 parsel

No/İkiyat	Y	X
19	425108 537	4641640 819
20	425560 917	4641633 127
21	426374 738	4641620 723
229	424901 026	4641599 621
230	424953 522	4641558 508
231	424940 353	4641534 191
232	424868 421	4641561 845
912	424753 841	4641775 528
672	424960 752	4641770 672
073	424987 091	4641768 686
074	424965 633	4641779 315
999	425015 152	4641753 048
1008	425047 670	4641720 425
1009	425005 280	4641702 141
1010	425085 115	4641685 238
1107/27	424734 370	4641621 030
1107/28	424738 160	4641621 680
E3	424786 604	4641771 144
E4	424785 754	4641781 472
F5	424781 180	4641698 900
F6	424793 240	4641692 590
F7	424792 220	4641699 410
F8	424792 820	4641703 990
F11	424929 990	4641783 380
F12	424908 785	4641773 030
F13	424899 960	4641768 000
F14	424885 890	4641768 720
F15	424841 190	4641776 250
F16	424816 990	4641782 700
F17	424802 940	4641803 810
F18	424792 830	4641806 390
W2	424789 628	4641772 868
X0	424838 870	4641765 350
X10	424806 350	4641771 290
X25	424788 110	4641687 210
X29	424783 030	4641623 180

ED-50

AYGUN BULUNDU
Şişli Sanatçıları Kültür Varlıklarını
Koruma Eylem Kurulu
09.05.2016 gün ve .. 34 65..
Sayılı karar uyarınca.

Taraftan düzenlenmiştir.

Ahmet Ali AKYÜZ
Harita Teknikeri

KOORDİNATLAR SADECE YER GÖSTERME AMAÇLIDIR.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**SAMSUN KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR**

57.00/514

Toplantı Tarihi ve No : 07/05/2016 - 152

TOPLANTI YERİ

Karar Tarihi ve No : 07/05/2016 - 3462

SAMSUN

Sinop İli, Merkez, Yeni Mahalle, Kuruçeşme Sokakta, kurulumuzun 06.07.2015 tarih ve 2710 sayılı kararı ile tek yapı ölçeğinde anıt eser olarak tescil edilen özel mülkiyete ait 153 ada, 3 parsel ile devamında, 153 ada, 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 20 parseller, 106 ada, 1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 20, 21, 22, 24, 25, parseller, 273 ada, 17, 26, 27, 31, 36, parseller, 308 ada, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 58 parsellerin III. Derece arkeolojik sit alanı olarak tesciline yönelik Sinop Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün 24.11.2015 gün ve 3518 sayılı yazısı, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 06.07.2015 tarih ve 2710 sayılı kararı Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 17.12.2015 tarih ve 3092 sayılı kararı, Samsun Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanının 04.05.2016 tarih 199 sayılı inceleme değerlendirme raporu okundu, ekleri ve ilgili dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

Sinop İli, Merkez, Yeni Mahalle, Kuruçeşme Sokakta, kurulumuzun 06.07.2015 tarih ve 2710 sayılı kararı ile tek yapı ölçeğinde anıt eser olarak tescil edilen özel mülkiyete ait 153 ada, 3 parsel ile devamında, 153 ada, 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 20 parseller, 106 ada, 1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 20, 21, 22, 24, 25, parseller, 273 ada, 17, 26, 27, 31, 36, parseller, 308 ada, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 58 parsellerin III. Derece arkeolojik sit alanı olarak tesciline, tapu kütüğünün beyanlar hanesine III. derece arkeolojik sit alanı şerhi konulmasına,

III. Derece Arkeolojik Sit Alanında koruma amaçlı imar planı yapılıncaya kadar Koruma - Kullanma Şartları olarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 05.11.1999 gün ve 658 sayılı ilke kararının III. maddesinin geçerli olduğuna karar verildi.

İLİ:SİNOP
İLÇESİ:MERKEZ
MAHALLESİ:YENİ-KEFEVİ
DOSYA NO 57 00/514

D.O.M:36

ED 50 3 DERECE SINIR KOORDİNLARI

Nokta No	Y	X
1	430142928	4654891 731
2	430157701	4654876 971
3	430146251	4654860 690
4	430136247	4654836 727
5	430125422	4654847 041
6	430133403	4654840 020
7	430139819	4654826 035
8	430151392	4654824 243
9	430164153	4654841 890
10	430170639	4654807 784
11	430176498	4654820 145
12	430186637	4654797 554
13	430189402	4654700 571
14	430191152	4654788 997
15	430203531	4654776 499
16	430210496	4654771 609
17	430211458	4654771 078
18	430226649	4654766 095
19	430221529	4654762 618
20	430222624	4654753 469
21	43021121	4654765 995
22	430230611	4654765 595
23	430236277	4654765 202
24	430238898	4654750 027
25	430250318	4654764 317
26	430251621	4654762 793
27	430252137	4654765 557
28	430265414	4654766 525
29	430269161	4654766 464
30	430269455	4654762 490
31	430307695	4654760 657
32	430307282	4654764 378
33	430307093	4654767 099
34	430304189	4654777 601
35	430294173	4654784 943
36	430301887	4654846 357
37	430282856	4654841 479
38	430276104	4654801 011 9
39	430274006	4654807 928
40	430258610	4654841 971
41	430256894	4654873 622
42	430256977	4654880 393
43	430249780	4654838 765
44	430241756	4654890 208
45	430244578	4654825 329
46	430241174	4654862 681
47	430243027	4654834 973
48	430227359	4654811 492
49	430224889	4654899 029
50	430208041	4654897 069
51	430207595	4654899 829
52	430186493	4654899 770
53	430175649	4654889 076

3.DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANI SINIRI

UYGUN BULUNDU

Samsun Kültür Varlıklarını
Koruma Bölge Kurulu

07.06.2016 gün ve 3462...
yılı karar ekidir.

ASLI GİBİDİR

Menderes ALAN

Müdür

İbrahim HANCI ÖZEL

Doç.Dr.Cengiz SANÇAR

Murat ANLAY

İsmail TOPLAR

Prof.Dr.Özge Tuncel

Prof.Dr.Ahmet Zeynep BAYRAK

Temsilci Gye

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

A) BORÇLANMA SENETLERİ

- 1- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN İSKONTOLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDADIR.
(T:DEVLET TAHVİLİ, B:HAZİNE BONUSU)

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	VADEYE KALAN GÜN SAYISI	BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
17.08.2016	12T	TRT170816T13	73	98.229
17.05.2017	13T	TRT170517T15	346	91.753
08.06.2016	14T	TRT080616T16	3	99.972
14.12.2016	14T	TRT141216T10	192	95.290

- 2- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDADIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
15.01.2020	121T2	TRT150120T24	5.25	108.100
15.01.2020	121T2A150120	TRT150120A17	5.25	72.359
20.07.2016	121T2K13150120	TRT200716K18	5.25	5.192
18.01.2017	121T2K14150120	TRT180117K17	5.25	4.959
19.07.2017	121T2K15150120	TRT190717K10	5.25	4.745
17.01.2018	121T2K16150120	TRT170118K17	5.25	4.546
18.07.2018	121T2K17150120	TRT180718K10	5.25	4.354
16.01.2019	121T2K18150120	TRT160119K17	5.25	4.166
17.07.2019	121T2K19150120	TRT170719K10	5.25	3.980
15.01.2020	121T2K20150120	TRT150120K15	5.25	3.799
15.01.2020	121T2	TRT150120T16	5.25	108.100
12.01.2022	121T2	TRT120122T25	4.75	104.185
12.01.2022	121T2A120122	TRT120122A18	4.75	59.640
20.07.2016	121T2K9120122	TRT200716K34	4.75	4.698
18.01.2017	121T2K10120122	TRT180117K33	4.75	4.487
19.07.2017	121T2K11120122	TRT190717K36	4.75	4.293
17.01.2018	121T2K12120122	TRT170118K25	4.75	4.113
18.07.2018	121T2K13120122	TRT180718K28	4.75	3.939
16.01.2019	121T2K14120122	TRT160119K25	4.75	3.769
17.07.2019	121T2K15120122	TRT170719K28	4.75	3.601
15.01.2020	121T2K16120122	TRT150120K23	4.75	3.437
15.07.2020	121T2K17120122	TRT150720K19	4.75	3.277
13.01.2021	121T2K18120122	TRT130121K16	4.75	3.123
14.07.2021	121T2K19120122	TRT140721K19	4.75	2.975
12.01.2022	121T2K20120122	TRT120122K16	4.75	2.833
12.01.2022	121T2	TRT120122T17	4.75	104.185
14.09.2022	121T2	TRT140922T25	4.25	97.431
14.09.2022	121T2A140922	TRT140922A18	4.25	55.826
21.09.2016	121T2K8140922	TRT210916K15	4.25	4.140
22.03.2017	121T2K9140922	TRT220317K19	4.25	3.953
20.09.2017	121T2K10140922	TRT200917K15	4.25	3.784
21.03.2018	121T2K11140922	TRT210318K19	4.25	3.626
19.09.2018	121T2K12140922	TRT190918K17	4.25	3.472
20.03.2019	121T2K13140922	TRT200319K19	4.25	3.320
18.09.2019	121T2K14140922	TRT180919K17	4.25	3.171
18.03.2020	121T2K15140922	TRT180320K10	4.25	3.025
16.09.2020	121T2K16140922	TRT160920K16	4.25	2.884
17.03.2021	121T2K17140922	TRT170321K10	4.25	2.748
15.09.2021	121T2K18140922	TRT150921K16	4.25	2.617
16.03.2022	121T2K19140922	TRT160322K10	4.25	2.492
14.09.2022	121T2K20140922	TRT140922K16	4.25	2.373
14.09.2022	121T2	TRT140922T17	4.25	97.431
08.03.2023	121T2	TRT080323T28	3.55	89.950
08.03.2023	121T2A080323	TRT080323A11	3.55	53.246
14.09.2016	121T2K7080323	TRT140916K22	3.55	3.464
15.03.2017	121T2K8080323	TRT150317K26	3.55	3.307
13.09.2017	121T2K9080323	TRT130917K22	3.55	3.166
14.03.2018	121T2K10080323	TRT140318K26	3.55	3.034
12.09.2018	121T2K11080323	TRT120918K22	3.55	2.905
13.03.2019	121T2K12080323	TRT130319K26	3.55	2.778
11.09.2019	121T2K13080323	TRT110919K22	3.55	2.653
11.03.2020	121T2K14080323	TRT110320K25	3.55	2.532

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

2- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
09.09.2020	121T2K15080323	TRT090920K15	3.55	2.413
10.03.2021	121T2K16080323	TRT100321K17	3.55	2.300
08.09.2021	121T2K17080323	TRT080921K15	3.55	2.190
09.03.2022	121T2K18080323	TRT090322K19	3.55	2.086
07.09.2022	121T2K19080323	TRT070922K15	3.55	1.986
08.03.2023	121T2K20080323	TRT080323K19	3.55	1.890
08.03.2023	121T2	TRT080323T10	3.55	89.950
27.09.2023	121T2	TRT270923T29	4.40	97.867
27.09.2023	121T2A270923	TRT270923A12	4.40	50.399
05.10.2016	121T2K6270923	TRT051016K38	4.40	4.272
05.04.2017	121T2K7270923	TRT050417K27	4.40	4.078
04.10.2017	121T2K8270923	TRT041017K20	4.40	3.905
04.04.2018	121T2K9270923	TRT040418K27	4.40	3.741
03.10.2018	121T2K10270923	TRT031018K20	4.40	3.582
03.04.2019	121T2K11270923	TRT030419K27	4.40	3.425
02.10.2019	121T2K12270923	TRT021019K20	4.40	3.271
01.04.2020	121T2K13270923	TRT010420K26	4.40	3.121
30.09.2020	121T2K14270923	TRT300920K18	4.40	2.975
31.03.2021	121T2K15270923	TRT310321K12	4.40	2.834
29.09.2021	121T2K16270923	TRT290921K10	4.40	2.699
30.03.2022	121T2K17270923	TRT300322K12	4.40	2.570
28.09.2022	121T2K18270923	TRT280922K10	4.40	2.447
29.03.2023	121T2K19270923	TRT290323K14	4.40	2.330
27.09.2023	121T2K20270923	TRT270923K10	4.40	2.218
27.09.2023	121T2	TRT270923T11	4.40	97.867
20.03.2024	121T2	TRT200324T21	5.20	106.764
20.03.2024	121T2A200324	TRT200324A14	5.20	48.066
28.09.2016	121T2K5200324	TRT280916K34	5.20	5.057
29.03.2017	121T2K6200324	TRT290317K20	5.20	4.828
27.09.2017	121T2K7200324	TRT270917K26	5.20	4.623
28.03.2018	121T2K8200324	TRT280318K20	5.20	4.429
26.09.2018	121T2K9200324	TRT260918K26	5.20	4.241
27.03.2019	121T2K10200324	TRT270319K20	5.20	4.055
25.09.2019	121T2K11200324	TRT250919K18	5.20	3.873
25.03.2020	121T2K12200324	TRT250320K11	5.20	3.695
23.09.2020	121T2K13200324	TRT230920K17	5.20	3.522
24.03.2021	121T2K14200324	TRT240321K11	5.20	3.356
22.09.2021	121T2K15200324	TRT220921K17	5.20	3.196
23.03.2022	121T2K16200324	TRT230322K11	5.20	3.043
21.09.2022	121T2K17200324	TRT210922K17	5.20	2.897
22.03.2023	121T2K18200324	TRT220323K11	5.20	2.758
20.09.2023	121T2K19200324	TRT200923K17	5.20	2.626
20.03.2024	121T2K20200324	TRT200324K12	5.20	2.499
20.03.2024	121T2	TRT200324T13	5.20	106.764
24.07.2024	121T2	TRT240724T23	4.50	100.069
24.07.2024	121T2A240724	TRT240724A16	4.50	46.453
03.08.2016	121T2K4240724	TRT030816K18	4.50	4.435
01.02.2017	121T2K5240724	TRT010217K15	4.50	4.236
02.08.2017	121T2K6240724	TRT020817K18	4.50	4.054
31.01.2018	121T2K7240724	TRT310118K19	4.50	3.884
01.08.2018	121T2K8240724	TRT010818K18	4.50	3.720
30.01.2019	121T2K9240724	TRT300119K19	4.50	3.558
31.07.2019	121T2K10240724	TRT310719K12	4.50	3.400
29.01.2020	121T2K11240724	TRT290120K19	4.50	3.244
29.07.2020	121T2K12240724	TRT290720K13	4.50	3.093
27.01.2021	121T2K13240724	TRT270121K10	4.50	2.948
28.07.2021	121T2K14240724	TRT280721K13	4.50	2.808
26.01.2022	121T2K15240724	TRT260122K10	4.50	2.674
27.07.2022	121T2K16240724	TRT270722K13	4.50	2.546
25.01.2023	121T2K17240724	TRT250123K10	4.50	2.423
26.07.2023	121T2K18240724	TRT260723K13	4.50	2.307
24.01.2024	121T2K19240724	TRT240124K10	4.50	2.196
24.07.2024	121T2K20240724	TRT240724K14	4.50	2.090
24.07.2024	121T2	TRT240724T15	4.50	100.069
12.03.2025	121T2	TRT120325T20	4.00	92.447

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

2- T. C. BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
12.03.2025	121T2A120325	TRT120325A13	4.00	43.635
21.09.2016	121T2K3120325	TRT210916K23	4.00	3.897
22.03.2017	121T2K4120325	TRT220317K27	4.00	3.720
20.09.2017	121T2K5120325	TRT200917K23	4.00	3.562
21.03.2018	121T2K6120325	TRT210318K27	4.00	3.413
19.09.2018	121T2K7120325	TRT190918K25	4.00	3.268
20.03.2019	121T2K8120325	TRT200319K27	4.00	3.125
18.09.2019	121T2K9120325	TRT180919K25	4.00	2.984
18.03.2020	121T2K10120325	TRT180320K28	4.00	2.847
16.09.2020	121T2K11120325	TRT160920K24	4.00	2.714
17.03.2021	121T2K12120325	TRT170321K28	4.00	2.586
15.09.2021	121T2K13120325	TRT150921K24	4.00	2.463
16.03.2022	121T2K14120325	TRT160322K28	4.00	2.345
14.09.2022	121T2K15120325	TRT140922K24	4.00	2.233
15.03.2023	121T2K16120325	TRT150323K10	4.00	2.126
13.09.2023	121T2K17120325	TRT130923K16	4.00	2.024
13.03.2024	121T2K18120325	TRT130324K11	4.00	1.926
11.09.2024	121T2K19120325	TRT110924K17	4.00	1.834
12.03.2025	121T2K20120325	TRT120325K11	4.00	1.745
12.03.2025	121T2	TRT120325T12	4.00	92.447
11.02.2026	121T2	TRT110226T21	5.30	109.305
11.02.2026	121T2A110226	TRT110226A14	5.30	39.837
24.08.2016	121T2K1110226	TRT240816K39	5.30	5.197
22.02.2017	121T2K2110226	TRT220217K36	5.30	4.963
23.08.2017	121T2K3110226	TRT230817K39	5.30	4.751
21.02.2018	121T2K4110226	TRT210218K36	5.30	4.552
22.08.2018	121T2K5110226	TRT220818K39	5.30	4.359
20.02.2019	121T2K6110226	TRT200219K36	5.30	4.169
21.08.2019	121T2K7110226	TRT210819K21	5.30	3.983
19.02.2020	121T2K8110226	TRT190220K28	5.30	3.800
19.08.2020	121T2K9110226	TRT190820K22	5.30	3.623
17.02.2021	121T2K10110226	TRT170221K29	5.30	3.452
18.08.2021	121T2K11110226	TRT180821K14	5.30	3.288
16.02.2022	121T2K12110226	TRT160222K11	5.30	3.131
17.08.2022	121T2K13110226	TRT170822K14	5.30	2.981
15.02.2023	121T2K14110226	TRT150223K11	5.30	2.838
16.08.2023	121T2K15110226	TRT160823K14	5.30	2.702
14.02.2024	121T2K16110226	TRT140224K11	5.30	2.572
14.08.2024	121T2K17110226	TRT140824K15	5.30	2.448
12.02.2025	121T2K18110226	TRT120225K12	5.30	2.330
13.08.2025	121T2K19110226	TRT130825K15	5.30	2.218
11.02.2026	121T2K20110226	TRT110226K12	5.30	2.111
11.02.2026	121T2	TRT110226T13	5.30	109.305
13.07.2016	24T2	TRT130716T26	4.10	103.134
13.07.2016	24T2A130716	TRT130716A19	4.10	99.072
13.07.2016	24T2K4130716	TRT130716K33	4.10	4.062
13.07.2016	24T2	TRT130716T18	4.10	103.134
16.11.2016	24T2	TRT161116T27	4.10	100.063
16.11.2016	24T2A161116	TRT161116A10	4.10	96.122
16.11.2016	24T2K4161116	TRT161116K59	4.10	3.941
16.11.2016	24T2	TRT161116T19	4.10	100.063
14.06.2017	24T2	TRT140617T25	4.80	104.878
14.06.2017	24T2A140617	TRT140617A18	4.80	91.139
15.06.2016	24T2K2140617	TRT150616K16	4.80	4.790
14.12.2016	24T2K3140617	TRT141216K19	4.80	4.574
14.06.2017	24T2K4140617	TRT140617K16	4.80	4.375
14.06.2017	24T2	TRT140617T17	4.80	104.878
08.03.2017	61T2	TRT080317T26	4.50	101.923
08.03.2017	61T2A080317	TRT080317A19	4.50	93.325
07.09.2016	61T2K9080317	TRT070916K13	4.50	4.398
08.03.2017	61T2K10080317	TRT080317K17	4.50	4.200
08.03.2017	61T2	TRT080317T18	4.50	101.923
14.02.2018	61T2	TRT140218T28	3.15	97.609
14.02.2018	61T2A140218	TRT140218A11	3.15	86.022
17.08.2016	61T2K7140218	TRT170816K12	3.15	3.094

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

2- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
15.02.2017	61T2K8140218	TRT150217K19	3.15	2.955
16.08.2017	61T2K9140218	TRT160817K12	3.15	2.828
14.02.2018	61T2K10140218	TRT140218K19	3.15	2.710
14.02.2018	61T2	TRT140218T10	3.15	97.609
20.06.2018	61T2	TRT200618T18	4.15	102.433
20.06.2018	61T2	TRT200618T26	4.15	102.433
20.06.2018	61T2A200618	TRT200618A19	4.15	83.493
22.06.2016	61T2K6200618	TRT220616K17	4.15	4.134
21.12.2016	61T2K7200618	TRT211216K10	4.15	3.948
21.06.2017	61T2K8200618	TRT210617K17	4.15	3.776
20.12.2017	61T2K9200618	TRT201217K10	4.15	3.617
20.06.2018	61T2K10200618	TRT200618K17	4.15	3.465
14.11.2018	61T2	TRT141118T27	4.40	99.967
14.11.2018	61T2A141118	TRT141118A10	4.40	80.584
16.11.2016	61T2K6141118	TRT161116K18	4.40	4.229
17.05.2017	61T2K7141118	TRT170517K14	4.40	4.037
15.11.2017	61T2K8141118	TRT151117K18	4.40	3.867
16.05.2018	61T2K9141118	TRT160518K14	4.40	3.704
14.11.2018	61T2K10141118	TRT141118K18	4.40	3.546
14.11.2018	61T2	TRT141118T19	4.40	99.967
27.03.2019	61T2	TRT270319T21	5.20	105.216
27.03.2019	61T2A270319	TRT270319A14	5.20	77.983
28.09.2016	61T2K5270319	TRT280916K26	5.20	5.057
29.03.2017	61T2K6270319	TRT290317K12	5.20	4.828
27.09.2017	61T2K7270319	TRT270917K18	5.20	4.623
28.03.2018	61T2K8270319	TRT280318K12	5.20	4.429
26.09.2018	61T2K9270319	TRT260918K18	5.20	4.241
27.03.2019	61T2K10270319	TRT270319K12	5.20	4.055
27.03.2019	61T2	TRT270319T13	5.20	105.216
10.07.2019	61T2	TRT100719T26	4.25	101.855
10.07.2019	61T2A100719	TRT100719A19	4.25	75.951
13.07.2016	61T2K4100719	TRT130716K25	4.25	4.211
11.01.2017	61T2K5100719	TRT110117K22	4.25	4.022
12.07.2017	61T2K6100719	TRT120717K25	4.25	3.848
10.01.2018	61T2K7100719	TRT100118K22	4.25	3.686
11.07.2018	61T2K8100719	TRT110718K25	4.25	3.531
09.01.2019	61T2K9100719	TRT090119K24	4.25	3.378
10.07.2019	61T2K10100719	TRT100719K25	4.25	3.228
10.07.2019	61T2	TRT100719T18	4.25	101.855
05.02.2020	61T2	TRT050220T25	3.70	97.027
05.02.2020	61T2A050220	TRT050220A18	3.70	71.966
10.08.2016	61T2K3050220	TRT100816K27	3.70	3.641
08.02.2017	61T2K4050220	TRT080217K26	3.70	3.477
09.08.2017	61T2K5050220	TRT090817K29	3.70	3.328
07.02.2018	61T2K6050220	TRT070218K26	3.70	3.188
08.08.2018	61T2K7050220	TRT080818K29	3.70	3.053
06.02.2019	61T2K8050220	TRT060219K26	3.70	2.921
07.08.2019	61T2K9050220	TRT070819K29	3.70	2.790
05.02.2020	61T2K10050220	TRT050220K24	3.70	2.663
05.02.2020	61T2	TRT050220T17	3.70	97.027
08.07.2020	61T2	TRT080720T19	4.70	104.425
08.07.2020	61T2	TRT080720T27	4.70	104.425
08.07.2020	61T2A080720	TRT080720A10	4.70	69.124
13.07.2016	61T2K2080720	TRT130716K41	4.70	4.656
11.01.2017	61T2K3080720	TRT110117K30	4.70	4.447
12.07.2017	61T2K4080720	TRT120717K33	4.70	4.255
10.01.2018	61T2K5080720	TRT100118K30	4.70	4.076
11.07.2018	61T2K6080720	TRT110718K33	4.70	3.905
09.01.2019	61T2K7080720	TRT090119K32	4.70	3.736
10.07.2019	61T2K8080720	TRT100719K33	4.70	3.570
08.01.2020	61T2K9080720	TRT080120K22	4.70	3.407
08.07.2020	61T2K10080720	TRT080720K26	4.70	3.249
17.02.2021	61T2	TRT170221T12	5.35	108.394
17.02.2021	61T2	TRT170221T20	5.35	108.394
17.02.2021	61T2A170221	TRT170221A13	5.35	65.140

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

2- T.C. BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
24.08.2016	61T2K1170221	TRT240816K21	5.35	5.246
22.02.2017	61T2K2170221	TRT220217K28	5.35	5.010
23.08.2017	61T2K3170221	TRT230817K21	5.35	4.796
21.02.2018	61T2K4170221	TRT210218K28	5.35	4.595
22.08.2018	61T2K5170221	TRT220818K21	5.35	4.400
20.02.2019	61T2K6170221	TRT200219K28	5.35	4.209
21.08.2019	61T2K7170221	TRT210819K13	5.35	4.020
19.02.2020	61T2K8170221	TRT190220K10	5.35	3.836
19.08.2020	61T2K9170221	TRT190820K14	5.35	3.657
17.02.2021	61T2K10170221	TRT170221K11	5.35	3.485
19.07.2017	85T2D	TRT190717T29	5.30	103.637
19.07.2017	85T2DA190717	TRT190717A12	5.30	90.093
20.07.2016	85T2DK12190717	TRT200716K26	5.30	5.243
18.01.2017	85T2DK13190717	TRT180117K25	5.30	4.247
19.07.2017	85T2DK14190717	TRT190717K28	5.30	4.055
19.07.2017	85T2D	TRT190717T11	5.30	103.637
25.10.2017	85T2D	TRT251017T18	5.37	100.765
25.10.2017	85T2D	TRT251017T26	5.37	100.765
25.10.2017	85T2DA251017	TRT251017A19	5.37	87.507
26.10.2016	85T2DK12251017	TRT261016K17	5.37	5.187
26.04.2017	85T2DK13251017	TRT260417K14	5.37	4.132
25.10.2017	85T2DK14251017	TRT251017K17	5.37	3.939
24.01.2018	85T2D	TRT240118T27	5.36	102.853
24.01.2018	85T2DA240118	TRT240118A10	5.36	85.448
27.07.2016	85T2DK11240118	TRT270716K11	5.36	5.293
25.01.2017	85T2DK12240118	TRT250117K18	5.36	4.232
26.07.2017	85T2DK13240118	TRT260717K11	5.36	4.034
24.01.2018	85T2DK14240118	TRT240118K18	5.36	3.846
24.01.2018	85T2D	TRT240118T19	5.36	102.853
11.03.2020	85T2D	TRT110320T26	5.35	100.634
11.03.2020	85T2DA110320	TRT110320A19	5.35	69.910
14.09.2016	85T2DK7110320	TRT140916K14	5.35	5.221
15.03.2017	85T2DK8110320	TRT150317K18	5.35	4.181
13.09.2017	85T2DK9110320	TRT130917K14	5.35	3.987
14.03.2018	85T2DK10110320	TRT140318K18	5.35	3.803
12.09.2018	85T2DK11110320	TRT120918K14	5.35	3.627
13.03.2019	85T2DK12110320	TRT130319K18	5.35	3.459
11.09.2019	85T2DK13110320	TRT110919K14	5.35	3.299
11.03.2020	85T2DK14110320	TRT110320K17	5.35	3.147
11.03.2020	85T2D	TRT110320T18	5.35	100.634
11.11.2020	85T2D	TRT111120T26	5.29	99.060
11.11.2020	85T2DA111120	TRT111120A19	5.29	65.867
16.11.2016	85T2DK6111120	TRT161116K34	5.29	5.084
17.05.2017	85T2DK7111120	TRT170517K30	5.29	4.117
15.11.2017	85T2DK8111120	TRT151117K34	5.29	3.928
16.05.2018	85T2DK9111120	TRT160518K30	5.29	3.748
14.11.2018	85T2DK10111120	TRT141118K34	5.29	3.576
15.05.2019	85T2DK1111120	TRT150519K22	5.29	3.413
13.11.2019	85T2DK12111120	TRT131119K26	5.29	3.256
13.05.2020	85T2DK13111120	TRT130520K21	5.29	3.107
11.11.2020	85T2DK14111120	TRT111120K25	5.29	2.965
11.11.2020	85T2D	TRT111120T18	5.29	99.060
19.05.2021	85T2D	TRT190521T25	5.36	98.761
19.05.2021	85T2DA190521	TRT190521A18	5.36	62.735
23.11.2016	85T2DK5190521	TRT231116K19	5.36	5.143
24.05.2017	85T2DK6190521	TRT240517K15	5.36	4.109
22.11.2017	85T2DK7190521	TRT221117K19	5.36	3.921
23.05.2018	85T2DK8190521	TRT230518K15	5.36	3.741
21.11.2018	85T2DK9190521	TRT211118K19	5.36	3.570
22.05.2019	85T2DK10190521	TRT220519K15	5.36	3.406
20.11.2019	85T2DK11190521	TRT201119K19	5.36	3.250
20.05.2020	85T2DK12190521	TRT200520K14	5.36	3.102
18.11.2020	85T2DK13190521	TRT181120K10	5.36	2.959
19.05.2021	85T2DK14190521	TRT190521K16	5.36	2.824
19.05.2021	85T2D	TRT190521T17	5.36	98.761

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

2- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN KUPONLU DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KUPON FAİZ ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
20.04.2022	85T2D	TRT200422T14	5.35	99.287
20.04.2022	85T2D	TRT200422T22	5.35	99.287
20.04.2022	85T2DA200422	TRT200422A15	5.35	57.664
26.10.2016	85T2DK3200422	TRT261016K33	5.35	5.168
26.04.2017	85T2DK4200422	TRT260417K30	5.35	4.140
25.10.2017	85T2DK5200422	TRT251017K33	5.35	3.951
25.04.2018	85T2DK6200422	TRT250418K22	5.35	3.771
24.10.2018	85T2DK7200422	TRT241018K25	5.35	3.599
24.04.2019	85T2DK8200422	TRT240419K22	5.35	3.435
23.10.2019	85T2DK9200422	TRT231019K25	5.35	3.278
22.04.2020	85T2DK10200422	TRT220420K21	5.35	3.129
21.10.2020	85T2DK11200422	TRT211020K24	5.35	2.986
21.04.2021	85T2DK12200422	TRT210421K21	5.35	2.850
20.10.2021	85T2DK13200422	TRT201021K24	5.35	2.720
20.04.2022	85T2DK14200422	TRT200422K21	5.35	2.596
28.09.2016	85T4D	TRT280916T27	2.68	101.649
28.09.2016	85T4DA280916	TRT280916A10	2.68	96.807
29.06.2016	85T4DK27280916	TRT290616K10	2.68	2.664
28.09.2016	85T4DK28280916	TRT280916K18	2.68	2.177
28.09.2016	85T4D	TRT280916T19	2.68	101.649
04.01.2017	85T4D	TRT040117T22	2.68	101.567
04.01.2017	85T4DA040117	TRT040117A15	2.68	94.601
06.07.2016	85T4DK26040117	TRT060716K16	2.68	2.660
05.10.2016	85T4DK27040117	TRT051016K12	2.68	2.178
04.01.2017	85T4DK28040117	TRT040117K13	2.68	2.127
04.01.2017	85T4D	TRT040117T14	2.68	101.567

3- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHALE YOLU İLE İHRAÇ EDİLEN TÜKETİCİ FİYATLARINA ENDEKSLİ DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	REEL KUPON ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
01.04.2020	121T2D	TRT010420T27	2.00	169.292
01.04.2020	121T2DA010420	TRT010420A10	2.00	145.225
05.10.2016	121T2DK13010420	TRT051016K20	2.00	3.114
05.04.2017	121T2DK14010420	TRT050417K19	2.00	3.083
04.10.2017	121T2DK15010420	TRT041017K12	2.00	3.053
04.04.2018	121T2DK16010420	TRT040418K19	2.00	3.022
03.10.2018	121T2DK17010420	TRT031018K12	2.00	2.993
03.04.2019	121T2DK18010420	TRT030419K19	2.00	2.963
02.10.2019	121T2DK19010420	TRT021019K12	2.00	2.934
01.04.2020	121T2DK20010420	TRT010420K18	2.00	2.905
01.04.2020	121T2D	TRT010420T19	2.00	169.292
06.01.2021	121T2D	TRT060121T24	1.50	157.439
06.01.2021	121T2DA060121	TRT060121A17	1.50	135.989
13.07.2016	121T2DK11060121	TRT130716K17	1.50	2.253
11.01.2017	121T2DK12060121	TRT110117K14	1.50	2.228
12.07.2017	121T2DK13060121	TRT120717K17	1.50	2.204
10.01.2018	121T2DK14060121	TRT100118K14	1.50	2.180
11.07.2018	121T2DK15060121	TRT110718K17	1.50	2.156
09.01.2019	121T2DK16060121	TRT090119K16	1.50	2.132
10.07.2019	121T2DK17060121	TRT100719K17	1.50	2.109
08.01.2020	121T2DK18060121	TRT080120K14	1.50	2.085
08.07.2020	121T2DK19060121	TRT080720K18	1.50	2.063
06.01.2021	121T2DK20060121	TRT060121K15	1.50	2.040
06.01.2021	121T2D	TRT060121T16	1.50	157.439
21.07.2021	121T2D	TRT210721T29	1.50	148.739
21.07.2021	121T2DA210721	TRT210721A12	1.50	126.489
27.07.2016	121T2DK10210721	TRT270716K29	1.50	2.153
25.01.2017	121T2DK11210721	TRT250117K26	1.50	2.126
26.07.2017	121T2DK12210721	TRT260717K29	1.50	2.099
24.01.2018	121T2DK13210721	TRT240118K26	1.50	2.073
25.07.2018	121T2DK14210721	TRT250718K11	1.50	2.047
23.01.2019	121T2DK15210721	TRT230119K18	1.50	2.021
24.07.2019	121T2DK16210721	TRT240719K11	1.50	1.996

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

3- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHALE YOLU İLE İHRAÇ EDİLEN TÜKETİCİ FİYATLARINA ENDEKSLİ DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDADIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	REEL KUPON ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
22.01.2020	121T2DK17210721	TRT220120K16	1.50	1.971
22.07.2020	121T2DK18210721	TRT220720K10	1.50	1.946
20.01.2021	121T2DK19210721	TRT200121K17	1.50	1.921
21.07.2021	121T2DK20210721	TRT210721K10	1.50	1.897
21.07.2021	121T2D	TRT210721T11	1.50	148.739
23.02.2022	121T2D	TRT230222T21	1.50	143.775
23.02.2022	121T2DA230222	TRT230222A14	1.50	120.709
31.08.2016	121T2DK9230222	TRT310816K14	1.50	2.038
01.03.2017	121T2DK10230222	TRT010317K14	1.50	2.016
30.08.2017	121T2DK11230222	TRT300817K14	1.50	1.994
28.02.2018	121T2DK12230222	TRT280218K13	1.50	1.973
29.08.2018	121T2DK13230222	TRT290818K16	1.50	1.952
27.02.2019	121T2DK14230222	TRT270219K13	1.50	1.931
28.08.2019	121T2DK15230222	TRT280819K16	1.50	1.911
26.02.2020	121T2DK16230222	TRT260220K11	1.50	1.890
26.08.2020	121T2DK17230222	TRT260820K15	1.50	1.870
24.02.2021	121T2DK18230222	TRT240221K12	1.50	1.850
25.08.2021	121T2DK19230222	TRT250821K15	1.50	1.830
23.02.2022	121T2DK20230222	TRT230222K12	1.50	1.811
23.02.2022	121T2D	TRT230222T13	1.50	143.775
26.10.2022	121T2D	TRT261022T28	1.00	129.679
26.10.2022	121T2DA261022	TRT261022A11	1.00	113.732
02.11.2016	121T2DK8261022	TRT021116K14	1.00	1.320
03.05.2017	121T2DK9261022	TRT030517K10	1.00	1.304
01.11.2017	121T2DK10261022	TRT011117K14	1.00	1.288
02.05.2018	121T2DK11261022	TRT020518K10	1.00	1.272
31.10.2018	121T2DK12261022	TRT311018K18	1.00	1.256
01.05.2019	121T2DK13261022	TRT010519K10	1.00	1.241
30.10.2019	121T2DK14261022	TRT301019K18	1.00	1.225
29.04.2020	121T2DK15261022	TRT290420K16	1.00	1.210
28.10.2020	121T2DK16261022	TRT281020K19	1.00	1.195
28.04.2021	121T2DK17261022	TRT280421K16	1.00	1.181
27.10.2021	121T2DK18261022	TRT271021K19	1.00	1.166
27.04.2022	121T2DK19261022	TRT270422K16	1.00	1.152
26.10.2022	121T2DK20261022	TRT261022K19	1.00	1.137
26.10.2022	121T2D	TRT261022T10	1.00	129.679
03.05.2023	121T2D	TRT030523T21	0.50	114.054
03.05.2023	121T2DA030523	TRT030523A14	0.50	106.000
09.11.2016	121T2DK7030523	TRT091116K17	0.50	.623
10.05.2017	121T2DK8030523	TRT100517K11	0.50	.615
08.11.2017	121T2DK9030523	TRT081117K17	0.50	.608
09.05.2018	121T2DK10030523	TRT090518K13	0.50	.600
07.11.2018	121T2DK11030523	TRT071118K17	0.50	.593
08.05.2019	121T2DK12030523	TRT080519K13	0.50	.585
06.11.2019	121T2DK13030523	TRT061119K17	0.50	.578
06.05.2020	121T2DK14030523	TRT060520K12	0.50	.571
04.11.2020	121T2DK15030523	TRT041120K16	0.50	.564
05.05.2021	121T2DK16030523	TRT050521K12	0.50	.557
03.11.2021	121T2DK17030523	TRT031121K16	0.50	.550
04.05.2022	121T2DK18030523	TRT040522K12	0.50	.543
02.11.2022	121T2DK19030523	TRT021122K16	0.50	.537
03.05.2023	121T2DK20030523	TRT030523K12	0.50	.530
03.05.2023	121T2D	TRT030523T13	0.50	114.054
02.08.2023	121T2D	TRT020823T29	1.50	131.279
02.08.2023	121T2DA020823	TRT020823A12	1.50	105.524
10.08.2016	121T2DK6020823	TRT100816K19	1.50	1.858
08.02.2017	121T2DK7020823	TRT080217K18	1.50	1.837
09.08.2017	121T2DK8020823	TRT090817K11	1.50	1.816
07.02.2018	121T2DK9020823	TRT070218K18	1.50	1.795
08.08.2018	121T2DK10020823	TRT080818K11	1.50	1.775
06.02.2019	121T2DK11020823	TRT060219K18	1.50	1.754
07.08.2019	121T2DK12020823	TRT070819K11	1.50	1.735
05.02.2020	121T2DK13020823	TRT050220K16	1.50	1.715
05.08.2020	121T2DK14020823	TRT050820K10	1.50	1.695
03.02.2021	121T2DK15020823	TRT030221K17	1.50	1.676

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

3- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHALE YOLU İLE İHRAÇ EDİLEN TÜKETİCİ FİYATLARINA ENDEKSLİ DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDADIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	REEL KUPON ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
04.08.2021	121T2DK16020823	TRT040821K10	1.50	1.657
02.02.2022	121T2DK17020823	TRT020222K17	1.50	1.638
03.08.2022	121T2DK18020823	TRT030822K10	1.50	1.620
01.02.2023	121T2DK19020823	TRT010223K17	1.50	1.601
02.08.2023	121T2DK20020823	TRT020823K10	1.50	1.583
02.08.2023	121T2D	TRT020823T11	1.50	131.279
08.11.2023	121T2D	TRT081123T28	1.40	127.319
08.11.2023	121T2DA081123	TRT081123A11	1.40	103.700
16.11.2016	121T2DK6081123	TRT161116K26	1.40	1.704
17.05.2017	121T2DK7081123	TRT170517K22	1.40	1.684
15.11.2017	121T2DK8081123	TRT151117K26	1.40	1.665
16.05.2018	121T2DK9081123	TRT160518K22	1.40	1.646
14.11.2018	121T2DK10081123	TRT141118K26	1.40	1.628
15.05.2019	121T2DK11081123	TRT150519K14	1.40	1.609
13.11.2019	121T2DK12081123	TRT131119K18	1.40	1.591
13.05.2020	121T2DK13081123	TRT130520K13	1.40	1.573
11.11.2020	121T2DK14081123	TRT111120K17	1.40	1.555
12.05.2021	121T2DK15081123	TRT120521K13	1.40	1.537
10.11.2021	121T2DK16081123	TRT101121K17	1.40	1.520
11.05.2022	121T2DK17081123	TRT110522K13	1.40	1.502
09.11.2022	121T2DK18081123	TRT091122K19	1.40	1.485
10.05.2023	121T2DK19081123	TRT100523K13	1.40	1.468
08.11.2023	121T2DK20081123	TRT081123K19	1.40	1.452
08.11.2023	121T2D	TRT081123T10	1.40	127.319
08.05.2024	121T2D	TRT080524T25	1.20	117.027
08.05.2024	121T2DA080524	TRT080524A18	1.20	96.745
16.11.2016	121T2DK5080524	TRT161116K42	1.20	1.380
17.05.2017	121T2DK6080524	TRT170517K48	1.20	1.364
15.11.2017	121T2DK7080524	TRT151117K42	1.20	1.349
16.05.2018	121T2DK8080524	TRT160518K48	1.20	1.333
14.11.2018	121T2DK9080524	TRT141118K42	1.20	1.318
15.05.2019	121T2DK10080524	TRT150519K30	1.20	1.303
13.11.2019	121T2DK11080524	TRT131119K34	1.20	1.288
13.05.2020	121T2DK12080524	TRT130520K39	1.20	1.273
11.11.2020	121T2DK13080524	TRT111120K33	1.20	1.259
12.05.2021	121T2DK14080524	TRT120521K21	1.20	1.244
10.11.2021	121T2DK15080524	TRT101121K25	1.20	1.230
11.05.2022	121T2DK16080524	TRT110522K21	1.20	1.216
09.11.2022	121T2DK17080524	TRT091122K27	1.20	1.202
10.05.2023	121T2DK18080524	TRT100523K21	1.20	1.188
08.11.2023	121T2DK19080524	TRT081123K27	1.20	1.174
08.05.2024	121T2DK20080524	TRT080524K16	1.20	1.161
08.05.2024	121T2D	TRT080524T17	1.20	117.027
18.09.2024	121T2D	TRT180924T29	1.00	111.445
18.09.2024	121T2DA180924	TRT180924A12	1.00	93.970
28.09.2016	121T2DK4180924	TRT280916K42	1.00	1.121
29.03.2017	121T2DK5180924	TRT290317K38	1.00	1.109
27.09.2017	121T2DK6180924	TRT270917K34	1.00	1.097
28.03.2018	121T2DK7180924	TRT280318K38	1.00	1.085
26.09.2018	121T2DK8180924	TRT260918K34	1.00	1.073
27.03.2019	121T2DK9180924	TRT270319K38	1.00	1.061
25.09.2019	121T2DK10180924	TRT250919K26	1.00	1.049
25.03.2020	121T2DK11180924	TRT250320K29	1.00	1.038
23.09.2020	121T2DK12180924	TRT230920K25	1.00	1.026
24.03.2021	121T2DK13180924	TRT240321K29	1.00	1.015
22.09.2021	121T2DK14180924	TRT220921K25	1.00	1.004
23.03.2022	121T2DK15180924	TRT230322K29	1.00	.993
21.09.2022	121T2DK16180924	TRT210922K25	1.00	.982
22.03.2023	121T2DK17180924	TRT220323K29	1.00	.971
20.09.2023	121T2DK18180924	TRT200923K25	1.00	.961
20.03.2024	121T2DK19180924	TRT200324K20	1.00	.950
18.09.2024	121T2DK20180924	TRT180924K10	1.00	.940
18.09.2024	121T2D	TRT180924T11	1.00	111.445
16.04.2025	121T2D	TRT160425T25	1.00	106.517
16.04.2025	121T2DA160425	TRT160425A18	1.00	88.857

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

3- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTESARLIĞINCA İHALE YOLU İLE İHRAÇ EDİLEN TÜKETİCİ FİYATLARINA ENDEKSLİ DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİNİN DEĞERLERİ AŞAĞIDIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	REEL KUPON ORANI	KUPON DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
26.10.2016	121T2DK3160425	TRT261016K25	1.00	1.079
26.04.2017	121T2DK4160425	TRT260417K22	1.00	1.067
25.10.2017	121T2DK5160425	TRT251017K25	1.00	1.055
25.04.2018	121T2DK6160425	TRT250418K14	1.00	1.043
24.10.2018	121T2DK7160425	TRT241018K17	1.00	1.031
24.04.2019	121T2DK8160425	TRT240419K14	1.00	1.019
23.10.2019	121T2DK9160425	TRT231019K17	1.00	1.008
22.04.2020	121T2DK10160425	TRT220420K13	1.00	.996
21.10.2020	121T2DK11160425	TRT211020K16	1.00	.985
21.04.2021	121T2DK12160425	TRT210421K13	1.00	.974
20.10.2021	121T2DK13160425	TRT201021K16	1.00	.963
20.04.2022	121T2DK14160425	TRT200422K13	1.00	.952
19.10.2022	121T2DK15160425	TRT191022K18	1.00	.941
19.04.2023	121T2DK16160425	TRT190423K15	1.00	.930
18.10.2023	121T2DK17160425	TRT181023K18	1.00	.920
17.04.2024	121T2DK18160425	TRT170424K16	1.00	.909
16.10.2024	121T2DK19160425	TRT161024K19	1.00	.899
16.04.2025	121T2DK20160425	TRT160425K16	1.00	.889
16.04.2025	121T2D	TRT160425T17	1.00	106.517
14.01.2026	121T2D	TRT140126T29	1.35	106.147
14.01.2026	121T2DA140126	TRT140126A12	1.35	81.494
27.07.2016	121T2DK1140126	TRT270716K37	1.35	1.375
25.01.2017	121T2DK2140126	TRT250117K34	1.35	1.359
26.07.2017	121T2DK3140126	TRT260717K37	1.35	1.343
24.01.2018	121T2DK4140126	TRT240118K34	1.35	1.327
25.07.2018	121T2DK5140126	TRT250718K29	1.35	1.312
23.01.2019	121T2DK6140126	TRT230119K26	1.35	1.297
24.07.2019	121T2DK7140126	TRT240719K29	1.35	1.281
22.01.2020	121T2DK8140126	TRT220120K24	1.35	1.266
22.07.2020	121T2DK9140126	TRT220720K28	1.35	1.252
20.01.2021	121T2DK10140126	TRT200121K25	1.35	1.237
21.07.2021	121T2DK11140126	TRT210721K28	1.35	1.223
19.01.2022	121T2DK12140126	TRT190122K19	1.35	1.208
20.07.2022	121T2DK13140126	TRT200722K10	1.35	1.194
18.01.2023	121T2DK14140126	TRT180123K19	1.35	1.180
19.07.2023	121T2DK15140126	TRT190723K12	1.35	1.167
17.01.2024	121T2DK16140126	TRT170124K19	1.35	1.153
17.07.2024	121T2DK17140126	TRT170724K13	1.35	1.140
15.01.2025	121T2DK18140126	TRT150125K10	1.35	1.126
16.07.2025	121T2DK19140126	TRT160725K13	1.35	1.113
14.01.2026	121T2DK20140126	TRT140126K10	1.35	1.100
14.01.2026	121T2D	TRT140126T11	1.35	106.147
20.02.2019	61T2D	TRT200219T29	1.75	125.216
20.02.2019	61T2DA200219	TRT200219A12	1.75	113.017
24.08.2016	61T2DK5200219	TRT240816K13	1.75	2.089
22.02.2017	61T2DK6200219	TRT220217K10	1.75	2.066
23.08.2017	61T2DK7200219	TRT230817K13	1.75	2.044
21.02.2018	61T2DK8200219	TRT210218K10	1.75	2.022
22.08.2018	61T2DK9200219	TRT220818K13	1.75	2.000
20.02.2019	61T2DK10200219	TRT200219K10	1.75	1.978
20.02.2019	61T2D	TRT200219T11	1.75	125.216

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASINCA BELİRLENEN DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ VE KİRA SERTİFİKALARININ TİP VE VADELER İTİBARIYLA 05.06.2016 TARİHİNDEKİ GÖSTERGE NİTELİĞİNDEKİ GÜNLÜK DEĞERLERİ

- 4- T.C. BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞINCA İHRAÇ EDİLEN DÖVİZLİ VE DÖVİZE ENDEKSLİ DEVLET İÇ BORÇLANMA SENETLERİ BULUNMAMAKTADIR.
- 5- T.C. BAŞBAKANLIK ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANLIĞI TARAFINDAN İHRAÇ EDİLEN SENET BULUNMAMAKTADIR.
- 6- TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI TARAFINDAN İHRAÇ EDİLEN LİKİDİTE SENETLERİ BULUNMAMAKTADIR.

B) KİRA SERTİFİKALARI

- 1- T.C.BAŞBAKANLIK HAZİNE MÜSTEŞARLIĞI VARLIK KİRALAMA ŞİRKETİNCE İHRAÇ EDİLEN KİRA SERTİFİKALARININ DEĞERLERİ AŞAĞIDADIR.

VADE TARİHİ	TCMB KODU	ISIN KODU	KİRA GETİRİSİ ORANI	KİRA GETİRİSİ DAHİL BUGÜNKÜ DEĞER (100.-TL ÜZERİNDEN)
28.09.2016	24D2	TRD280916T25	4.84	101.958
28.09.2016	24D2A280916	TRD280916A18	4.84	97.251
28.09.2016	24D2K4280916	TRD280916K16	4.84	4.707
28.09.2016	24D2	TRD280916T17	4.84	101.958
15.02.2017	24D2	TRD150217T26	3.90	101.298
15.02.2017	24D2A150217	TRD150217A19	3.90	93.808
17.08.2016	24D2K3150217	TRD170816K10	3.90	3.831
15.02.2017	24D2K4150217	TRD150217K17	3.90	3.659
15.02.2017	24D2	TRD150217T18	3.90	101.298
16.08.2017	24D2	TRD160817T29	4.98	103.820
16.08.2017	24D2A160817	TRD160817A12	4.98	89.785
17.08.2016	24D2K2160817	TRD170816K28	4.98	4.892
15.02.2017	24D2K3160817	TRD150217K25	4.98	4.672
16.08.2017	24D2K4160817	TRD160817K10	4.98	4.471
16.08.2017	24D2	TRD160817T11	4.98	103.820
14.02.2018	24D2	TRD140218T18	5.32	105.592
14.02.2018	24D2	TRD140218T26	5.32	105.592
14.02.2018	24D2A140218	TRD140218A19	5.32	86.022
17.08.2016	24D2K1140218	TRD170816K36	5.32	5.226
15.02.2017	24D2K2140218	TRD150217K33	5.32	4.991
16.08.2017	24D2K3140218	TRD160817K28	5.32	4.777
14.02.2018	24D2K4140218	TRD140218K17	5.32	4.576

İ Ç İ N D E K İ L E R

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Sayfa

YÖNETMELİKLER

- Celal Bayar Üniversitesi Manisa ve Yöresi Türk Tarih ve Kültürünü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 1
- Çankaya Üniversitesi İngilizce Hazırlık Sınıfı Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 2
- İzmir Üniversitesi Ön Lisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 2
- İzmir Üniversitesi Sürekli Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 4
- İzmir Üniversitesi Yaz Okulu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 5

YARGI BÖLÜMÜ

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ KARARLARI

- Uyuşmazlık Mahkemesine Ait Kararlar 6

İLÂN BÖLÜMÜ

- a - Yargı İlanları 83
- b - Artırma, Eksiltme ve İhale İlanları 88
- c - Çeşitli İlanlar 103
- T.C. Merkez Bankasıca Belirlenen Devlet İç Borçlanma Senetlerinin Günlük Değerleri 134

D U Y U R U

Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğünden:

<http://www.basbakanlik.gov.tr> adresinden

Yürürlükteki Kanunlar, KHK'ler, Tüzükler, Yönetmelikler ve Tebliğlere

e - Mevzuat,

Günlük Resmî Gazete'ye ise

e - Resmi Gazete ile

abone olmadan ve ücretsiz olarak erişebilirsiniz.